

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

“Η ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ
ΤΟΜΕΑ ΚΑΙ ΣΤΑ Ν.Π.Δ.Δ.”

Σπουδάστρια: Κούσουλα Αλεξάνδρα

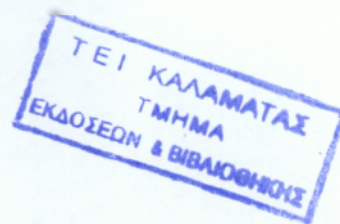
Επιβλέπων: Ε.Μπιτσάνη
Καθηγήτρια

Καλαμάτα 2012

Στους γονείς μου ,

Επαμεινώνδα και Βασιλική .

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεφάλαιο 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5
---------------	---

Κεφάλαιο 2

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ.....	7
2.1 Η Γέννηση της Κοινωνικής Ασφάλισης.....	7
2.2 Η Εννοιολογική Σημασία της Κοινωνικής Ασφάλισης.....	8
2.3 Σκοπός της Κοινωνικής Ασφάλισης.....	9

Κεφάλαιο 3

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	11
3.1 Η Περίοδος Γέννησης του Θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα.....	11
3.2 Η Περίοδος Εδραίωσης του Θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλισης.....	13
3.3 Η Περίοδος της Σταδιακής Επέκτασης του Θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλισης	14
3.4 Η Περίοδος Ολοκλήρωσης της Επέκτασης και της Αντιμετώπισης των Πρώτων Προβλημάτων Ωρίμανσης του Θεσμού.....	16
3.5 Η Περίοδος των Παρεμβάσεων	17

Κεφάλαιο 4

ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ Ν.Π.Δ.Δ.....	22
4.1 Οι Φορείς Ασφάλισης των Δημοσίων Υπαλλήλων.....	22
4.1.1 Οργανισμοί Ν.Π.Δ.Δ.....	23
4.1.2 Οργανισμοί Ν.Π.Ι.Δ.....	24
4.2 Κλάδοι Πρόνοιας σε Φορείς Κύριας Ασφάλισης.....	24
4.3 Κλάδοι Πρόνοιας σε Φορείς Επικουρικής Ασφάλισης	25

Κεφάλαιο 5

Ο ΝΟΜΟΣ 3863/2010 (ΦΕΚ Ά 115/ 15-7-2010).....26

5.1 Οι Ρυθμίσεις του Νέου Ασφαλιστικού Νόμου (3863/2010).....26

Κεφάλαιο 6

Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ –
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΟΥ ΔΙΑΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ Ν
3863/2010.....35

6.1 Οι Διοικητικές – Οργανωτικές Ρυθμίσεις35

6.2 Οι Ασφαλιστικές Ρυθμίσεις36

Κεφάλαιο 7

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....40

ΠΗΓΕΣ.....45

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....44

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ.....46

Κεφάλαιο 1

Εισαγωγή

Μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις , που καλείται, μεταξύ άλλων, να αντιμετωπίσει η Ελληνική Κοινωνία του πρώιμου 21ου αιώνα είναι το ασφαλιστικό.

Για πολλά χρόνια το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα περνούσε κρίση. Η κρίση αυτή είχε επέλθει από νωρίς στο βίο του ασφαλιστικού μας συστήματος. Πολλοί αναρωτιόντουσαν πως η χώρα που στην Ευρώπη αφιερώνει από τα υψηλότερα ποσοστά του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος στην κοινωνική ασφάλιση και επιβάλλει τις υψηλότερες ασφαλιστικές εισφορές κατάφερε να φέρει το σύστημα κοινωνικής της ασφάλισης σε τόσο δύσκολη θέση. Αυτό δε πριν ακόμη προκύψει το δημογραφικό πρόβλημα.

Άρθρα, επιστημονικές εργασίες, βιβλία με αναλύσεις, εισηγήσεις , προτάσεις, μελέτες έχουν γραφτεί κατά καιρούς σχετικά με το ζήτημα του ασφαλιστικού.

Πολλοί είναι οι λόγοι που οδήγησαν το σύστημα της κοινωνικής μας ασφάλισης σε αυτή την προβληματική κατάσταση. Με αρχή την μη θωράκιση αυτού, την εγκατάλειψη των αυστηρών κανόνων επάνω στους οποίους είχε αρχικά αυτό οργανωθεί, την μη δημιουργία αποθεματικών, αλλά αντίθετα την σπατάλη αυτών, την αδυναμία πρόβλεψης για προστασία του από τις ίδιους τους διαχειριστές του, την κακοδιοίκηση του κλπ. Πολιτικοί και συνδικαλιστές, μέχρι πρόσφατα, συμβίωναν περίφημα, μοιραζόμενοι τα πλεονεκτήματα που δίνει ο έλεγχος του συστήματος.

Στα χρόνια που πέρασαν έγιναν διάφορες προσπάθειες – δοκιμές εξυγίανσης του ασφαλιστικού μας συστήματος . Η ανακούφιση από τα άμεσα προβλήματα γινόταν κυρίως με αυξήσεις εισφορών εργαζομένων και εργοδοτών και με ενέσεις από τον προϋπολογισμό. Έτσι, δίνονταν πίστωση χρόνου, με την πρόθεση να ακολουθήσουν οι πιο σκληρές τομές και θεσμικές αλλαγές που απαιτούνταν. Οι αλλαγές, όμως, αυτές, ματαιώνονταν ή ανατρέπονταν, αφήνοντας πίσω το κρατούμενο των υψηλότερων εισφορών και τα πρόσθετα βάρη στον προϋπολογισμό.

Την διαίονιση της προβληματικής αυτής κατάστασης του ασφαλιστικού μας επιχείρησε να σταματήσει η Κυβέρνηση, με την ψήφιση του νέου ασφαλιστικού νόμου, 3863/2010, στις 15/7/2010.

Με μια σειρά από μέτρα , όπως : η αύξηση των ορίων ηλικίας, μείωση πρόωγων και επικουρικών συντάξεων, δημιουργία κινήτρων για έξτρα παραμονή στην εργασία

καθώς και αντικινήτρων για την πρόωγη αποχώρηση από αυτή όπως και μια σειρά από μέτρα για την εισφοροδιαφυγή και την αδήλωτη εργασία η κυβέρνηση προσπαθεί να εξυγιάνει το ασφαλιστικό μας σύστημα προκαλώντας παράλληλα ποικίλες αντιδράσεις από το σύνολο του εργατικού κόσμου και των συνδικάτων που βλέπουν κεκτημένα ετών , κόπου και εργασίας, να χάνονται.

Η εργασία αυτή αποτελεί μια προσπάθεια ανάλυσης του ασφαλιστικού μας συστήματος και των λόγων που οδήγησαν στην σημερινή του κατάσταση καθώς και προσέγγιση των δοκιμών εξυγίανσης αυτού και κατά πόσο μπορεί να θεωρηθεί βιώσιμο. Συγκεκριμένα, γίνεται μια προσπάθεια ανάλυσης του ασφαλιστικού των υπαλλήλων του Δημοσίου Τομέα και αναλύοντας τι αλλάζει με την εφαρμογή του νομοσχεδίου αυτού.

Η εργασία αυτή, συμπεριλαμβανομένου του παρόντος εισαγωγικού κεφαλαίου οργανώνεται συνολικά σε επτά κεφάλαια:

Στο δεύτερο κεφάλαιο παρατίθενται οι λόγοι που οδήγησαν στην γέννηση της κοινωνικής ασφάλισης ,επιχειρείται η εννοιολογική προσέγγιση της κοινωνικής ασφάλισης και γίνεται αναφορά στον σκοπό ύπαρξής της.

Το τρίτο κεφάλαιο αναφέρεται στην ιστορική εξέλιξη του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα .

Στο τέταρτο κεφάλαιο γίνεται λόγος για την ασφάλιση των υπαλλήλων στον Δημόσιο Τομέα αναλύοντας τους φορείς και οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης .

Το πέμπτο κεφάλαιο αναφέρεται στο νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Καταγράφονται όλες οι αλλαγές που προβλέπει, τα νέα μέτρα που τίθενται σε εφαρμογή αλλά και οι νέοι θεσμοί που δημιουργούνται.

Στο έκτο κεφάλαιο επιχειρείται η αξιολόγηση του νομοσχεδίου καταγράφοντας τα προβλήματα και τους κινδύνους που προκύπτουν.

Τέλος, στο έβδομο κεφάλαιο συνοψίζονται τα συμπεράσματα και οι διαπιστώσεις που προκύπτουν από τη μελέτη βιβλιογραφικών πηγών, ιστοσελίδων του διαδικτύου και αρχείων δημοσίων υπηρεσιών, ενώ η εργασία ολοκληρώνεται με τα παραρτήματα, όπου παρατίθενται οι ασφαλιστικές διατάξεις του νέου ασφαλιστικού νόμου και η αιτιολογική έκθεση του νόμου.

Κεφάλαιο 2

Η κοινωνική ασφάλιση

2.1. Η γέννηση της κοινωνικής ασφάλισης .

Πριν από 250 περίπου χρόνια, στη Δυτική Ευρώπη άρχισαν εξελίξεις που έφεραν αναστάτωση στον τρόπο με τον οποίο ζούσαν οι άνθρωποι από την αρχή της ιστορίας και που ως τότε λίγο είχε αλλάξει. Οι εξελίξεις αυτές αφορούσαν την τεχνολογία και την οργάνωση της παραγωγής και τις ξέρουμε με το όνομα «Βιομηχανική Επανάσταση». Για το ασφαλιστικό η Βιομηχανική Επανάσταση έχει σημασία γιατί αποτελέσματά της ήταν να μετακινηθούν μεγάλες μάζες πληθυσμού από την ύπαιθρο στις πόλεις, να αποκοπούν από την πρωτογενή παραγωγή της τροφής τους, των ρούχων τους και της στέγης τους και να γίνουν εργάτες και υπάλληλοι εξαρτημένοι από κάποιο μεροκάματο ή μισθό. Όσο άθλιες και αν ήταν οι συνθήκες ζωής στην ύπαιθρο, η γη, το χωριό, η οικογένεια, ακόμη και ο γαιοκτήμονας εξασφάλιζαν κάποιο δίκτυο ασφαλείας για την επιβίωση. Στις πόλεις τέτοιο δίκτυο δεν υπήρχε. Ο εργαζόμενος ήταν στο έλεος του εργοδότη και των οικονομικών κρίσεων. Αν έχανε τη δουλειά του για κάποιο λόγο – κλείσιμο της επιχείρησης, απόλυση, αρρώστια, γηρατειά – ήταν αυτός και η οικογένειά του στο έλεος της μοίρας.

Μαζί με την Βιομηχανική Επανάσταση και τη δημιουργία των μεγαλουπόλεων ήρθαν και οι μεγάλες ιατρικές ανακαλύψεις. Μέχρι τότε οι επιδημίες, όπως ευλογιά, διφθερίτιδα και πανούκλα, θέριζαν ιδίως τους ασφυκτικά στοιβαγμένους στις πόλεις και κρατούσαν κάποια ισορροπία στους πληθυσμούς. Με τους εμβολιασμούς ήρθε η πληθυσμιακή έκρηξη. Έτσι, δημιουργήθηκαν τεράστιες μάζες ανθρώπων που ζούσαν σε συνθήκες εξαθλίωσης και απόλυτης ανασφάλειας. Η πρόνοια που παρείχε οικογένεια, εκκλησίες και κάθε είδους φιλανθρωπία ήταν εντελώς ανεπαρκής.

Για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι άρχισαν να δημιουργούν υποτυπώδεις ασφαλιστικούς οργανισμούς. Εκείνοι που είχαν δουλειά πλήρωναν κάτι σε ένα κοινό ταμείο, που κάλυπτε βασικές έκτακτες ανάγκες, όπως έξοδα για κηδεία, εγχείρηση ή ανεργία. Η αλληλεγγύη μεταξύ εργαζομένων, συνήθως στα πιο σίγουρα επαγγέλματα και κλάδους δεν μπορούσε να δώσει ικανοποιητική λύση. Είχε σημασία όμως γιατί αποτέλεσε ένα πυρήνα οργάνωσης και άρχισε να δείχνει το δρόμο για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Γιατί το πρόβλημα εκτός από την ανθρωπιστική

του διάσταση, άρχισε να αποκτά εκρηκτικές πολιτικές προεκτάσεις. Αυτό δεν ξέφυγε από την προσοχή εκείνων που είχαν στα χέρια τους την εξουσία.

Η Βιομηχανική λοιπόν Επανάσταση, στα πρώτα της βήματα, έφερε μεγάλη δυστυχία, αναστάτωση και ανασφάλεια, όμως παράλληλα βελτίωσε τις συνθήκες ζωής του μέσου ανθρώπου, δημιούργησε τεράστιο πλούτο δηλαδή, οδήγησε στην αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας.

Μέσα σε αυτό το κλίμα αναπτύχθηκε και η κοινωνική ασφάλιση. Οι κυβερνήσεις της εποχής υιοθέτησαν την ιδέα της ανάγκης ύπαρξης ασφαλιστικού συστήματος και το κυριότερο, το έκαναν δουλειά του κράτους. Τα κίνητρα δεν ήταν μόνο ανθρωπιστικά. Η λογική και η μέχρι τότε πείρα είχαν δείξει ότι ο εργαζόμενος γινόταν πιο πειθαρχικός στρατιώτης και καλό μέλος της κοινωνίας, αν δεν φοβόταν πως κάποια μέρα θα έμενε στο δρόμο χωρίς δεκάρα. Ένα καλό σύστημα ασφάλισης βοηθούσε την κοινωνική συνοχή.

Η κοινωνική ασφάλιση μπήκε για τα καλά και στα προγράμματα των πολιτικών κομμάτων. Η εφαρμογή της προχώρησε παράλληλα με την επέκταση του δικαιώματος της ψήφου σε όλο και ευρύτερα λαϊκά στρώματα καθώς και με την επιβολή της υποχρεωτικής θητείας στο στρατό. Σήμερα δεν νοείται δυτική χώρα δίχως σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης, βέβαια, και στη Δύση, η κοινωνική ασφάλιση είναι σχετικά πρόσφατο φαινόμενο. Για τον τρίτο κόσμο, δηλαδή για τα τρία τέταρτα του πληθυσμού της γης, η υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση αποτελεί για όλους μακρινό όνειρο.

Η ύπαρξη σύγχρονου συστήματος υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης χρειάζεται τουλάχιστον μία από τις παρακάτω δύο προϋποθέσεις. Η πρώτη είναι οικονομία αρκετά ισχυρή για να στηρίζει το σύστημα. Η άλλη προϋπόθεση είναι δημοκρατικό πολίτευμα. Σε φτωχές σχετικά δημοκρατίες, όπως η Ελλάδα, η κοινωνική ασφάλιση εκφράζει τις αξίες της πλειοψηφίας για το πώς θέλει την οργάνωση της κοινωνίας. Τα καλύτερα και ανθεκτικότερα συστήματα υπάρχουν εκεί όπου συμπίπτουν πλούτος και δημοκρατία, αλλά και χρηστή διοίκηση¹.

2.2 Η εννοιολογική σημασία της Κοινωνικής Ασφάλισης

Η ασφάλιση είναι «σύμβαση που συνάπτεται με ελεύθερη βούληση ή υποχρεωτικά από το νόμο, κατά την οποία ο ένας των συμβαλλομένων (ασφαλιστικός φορέας) αναλαμβάνει, έναντι ορισμένης αντιπαροχής του άλλου (που καλείται

¹. Βουρλούμης Π. «Το ασφαλιστικό με απλά λόγια», Εκδόσεις Ποταμός, 2005

ασφαλισμένος) την υποχρέωση να καταβάλλει σ' αυτόν ορισμένη παροχή, ευθύς μόλις επέλθει το συμφωνημένο ή μη γεγονός²».

Όταν η σύμβαση συνάπτεται με ελεύθερη κρίση πρόκειται για ιδιωτική ασφάλιση. Αντίθετα όταν η σύμβαση συνάπτεται υποχρεωτικά από το νόμο πρόκειται για κοινωνική ασφάλιση. Τέτοια είναι η σύμβαση ασφαλίσεως, που επιβάλλεται με νόμο στους παρέχοντες εξαρτημένη εργασία ή στους ασκούντες ορισμένα επαγγέλματα και η οποία είναι υποχρεωτική για όλους τους ασφαλισμένους, αλλά και για τρίτους (εργοδότες κ.λ.π.). Εδώ η σύμβαση ασφαλίσεως δεν απαντά με την αυστηρή έννοια του Αστικού Δικαίου, είναι μια σχέση που διέπεται από κανόνες δημοσίας τάξεως (απ' όπου πηγάζει και ο υποχρεωτικός χαρακτήρας της), είναι, δηλαδή, ένα δημοσίου χαρακτήρα δικαίωμα, το οποίο η Πολιτεία αναγνωρίζει σε ορισμένες κατηγορίες πολιτών της. Η κοινωνική ασφάλιση λοιπόν σαν δημόσιο δικαίωμα είναι συγχρόνως και υποχρέωση, με την έννοια ότι όσοι ανήκαν στις οριζόμενες από το νόμο κατηγορίες μισθωτών ή επαγγελματιών δεν μπορούν να απαλλαγούν ή τροποποιήσουν παρά όταν και όπως ο νόμος ορίζει. Στην κοινωνική ασφάλιση ο ασφαλιστής είναι συνήθως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, ο δε ασφαλισμένος ανήκει σε μια ομάδα μισθωτών ή επαγγελματιών – απ' την ιδιότητά του σε αυτή ως μέλους της αντίστοιχης τάξεως των εργαζομένων αντλεί το δικαίωμα της κοινωνικής του ασφάλισης³.

2.3. Σκοπός της Κοινωνικής Ασφάλισης

Οι περισσότεροι απ' τους ασφαλισμένους – ανεξαρτήτως αν παρέχουν εξαρτημένη εργασία ή εργάζονται με δική τους ευθύνη – εξαρτούν την εξασφάλιση των μέσων συντηρήσεως αυτών και των οικογενειών τους από την προσωπική τους εργασία. Έτσι, αν για οποιοδήποτε λόγο η προσωπική τους εργασία παύει να αποδίδει, κινδυνεύουν να παραμείνουν χωρίς εισόδημα. Εκτός αυτού, υπάρχουν και ορισμένα γεγονότα, ως επί το πλείστον τυχαία, όπως η ασθένεια, ο θάνατος, ο τοκετός κ.α., τα οποία δημιουργούν απρόβλεπτες και δυσβάστακτες δαπάνες, που διαταράσσουν την οικογενειακή οικονομία του εργαζόμενου. Για την κάλυψη των εργαζομένων τάξεων έναντι όλων αυτών των κινδύνων (και πολλών άλλων ακόμα όπως η ανεργία, η στράτευση, τα οικογενειακά βάρη, η στέγαση κ.λ.π.) έχουν δημιουργηθεί οι κοινωνικές ασφαλίσεις.

Σκοπός, λοιπόν, της κοινωνικής ασφαλίσεως είναι «η με νόμο συγκρότηση ασφαλιστικής ομάδας και η έναντι καταβολής ασφαλίστρου μεταβίβαση σ' αυτήν των

². Πεπρόγλου Α., «Δίκαιον κοινωνικής ασφάλισης», Αθήνα 1974

³. Λεοντάρης Μ. «Ασφαλιστικό Δίκαιο», Εκδόσεις Πάμισος, Αθήνα 2005.

οικονομικών συνεπειών, που πλήττουν νομοτελειακά τα μέλη της ομάδας από τυχαία και μη τυχαία γεγονότα, τα οποία πάντως είναι καθορισμένα ρητώς από πριν».

Ο μηχανισμός της ασφάλισης στηρίζεται στη δημιουργία κοινού αποταμιεύματος με εισφορές, από το οποίο θα ικανοποιούνται οι καθορισμένες με νόμο ανάγκες των ασφαλισμένων. Εισφορές καταβάλλουν οι ασφαλισμένοι, οι εργοδότες (όταν πρόκειται για ασφάλιση προσώπων που έχουν εξαρτημένη εργασία), διάφοροι τρίτοι, και το κράτος.

Η σύγχρονη αντίληψη για τις κοινωνικές ασφαλίσεις απαιτεί όπως στη συγκέντρωση του ασφαλιστικού αποθέματος (των πόρων δηλαδή) συνεισφέρουν τρεις πηγές :

- ο Οι ασφαλισμένοι
- ο Οι εργοδότες
- ο Το κράτος

και παύουν να συνεισφέρουν οι τρίτοι, γιατί οι υπέρ τρίτων εισφορές ή φόροι είναι άδικοι. Η θεωρητικώς σωστή αυτή αντίληψη, όμως, βρίσκει διαρκή εμπόδια στην πράξη και η καθιέρωση τέτοιων εισφορών συνεχίζεται ακάθεκτη.

Με την κοινωνική ασφάλιση επιτυγχάνονται δύο στόχοι :

- Πρώτα, ο κοινωνικός σκοπός της εξασφάλισης άνετων πόρων και συνθηκών διαβίωσης και εργασίας στους ασφαλισμένους. Εδώ είναι πολύ σημαντικός και ο ψυχολογικός παράγοντας – πέρα από το οικονομικό – καθώς όταν ο εργαζόμενος γνωρίζει πως σε περίπτωση ασθένειας ή άλλης δυσχέρειας, αυτός και η οικογένειά του δε θα στερηθούν παντελώς τα μέσα θεραπείας και διαβίωσης, αισθάνεται ασφαλής, εργάζεται καλύτερα και αποδίδει περισσότερο.
- Δεύτερον, ο οικονομικός σκοπός της διατήρησης, δηλαδή, της οικονομικής ικανότητας του πληθυσμού, πράγμα το οποίο έχει ευμενή αντίκτυπο σε όλες τις εκδηλώσεις της οικονομίας, ιδιωτικής και δημόσιας. Πρόκειται, κυρίως, για τη διατήρηση της αγοραστικής ικανότητας των εργαζομένων και γενικά του πληθυσμού, που αποτελεί τη βασική κινητήρια δύναμη για την ανάπτυξη της βιομηχανίας και του εμπορίου.

Κεφάλαιο 3

Η ιστορική εξέλιξη του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα.

Λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά του Ελληνικού Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης διακρίνουμε την ιστορική εξέλιξη του σε πέντε περιόδους⁴ που οριοθετούνται ως εξής :

1. Η περίοδος γέννησης του θεσμού : Από τη δημιουργία του νέου Ελληνικού Κράτους έως και την πρώτη δεκαετία του 20^{ου} αιώνα, με τη γέννηση των πρώτων ταμείων αλληλοβοήθειας και τη σταδιακή διεύρυνση του αριθμού τους.
2. Η περίοδος εδραίωσης του θεσμού : Απ' τις αρχές της δεύτερης δεκαετίας του 20^{ου} αιώνα έως και την απελευθέρωση του 1944.
3. Η περίοδος σταδιακής επέκτασης του θεσμού : Από το 1944 έως και τη μεταπολίτευση του 1974.
4. Η περίοδος ολοκλήρωσης της επέκτασης και αντιμετώπισης των πρώτων προβλημάτων ωρίμανσης του θεσμού : Από τη μεταπολίτευση έως το 1989.
5. Η περίοδος των παρεμβάσεων. Από το 1990 έως σήμερα.

3.1. Η περίοδος γέννησης του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα

Πριν από τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους, κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας λόγω των οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών που επικρατούσαν η εξάρτηση από την οικογένεια έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην κάλυψη των κοινωνικών αναγκών. Σε περιπτώσεις όπου οι ανάγκες ενός ατόμου δεν μπορούσαν να καλυφθούν από την οικογένειά του, συνέδραμε η κοινότητα. Η οργανωμένη φιλανθρωπία ήταν περιορισμένη μιας και όσοι είχαν οικονομική άνεση προτιμούσαν να συνδράμουν τον αγώνα για την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό⁵.

Μετά την απελευθέρωση, η Ελλάδα, προσπαθεί να οργανώσει την παραγωγική της βάση δημιουργώντας τις ανάγκες υποδομής. Έτσι η κοινωνική πολιτική περνάει σε

⁴. Θεοδωρουλάκης Νικόλαος, (Διδακτορική Διατριβή). Οι εξωτερικοί παράγοντες της κρίσης της Κοινωνικής Ασφάλισης, οι επιδράσεις τους και οι εναλλακτικές πολιτικές αντιμετώπισής τους, Αθήνα 2008, σελ. 203-204.

⁵. Τσαλίκης Γιώργος, Η θεμελίωση της Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα. Αθήνα (Εκδόσεις Παπαζήση) 2008, σελ. 26-27.

δεύτερη μοίρα προς όφελος της αναπτυξιακής πολιτικής με τους πενιχρούς πόρους της εποχής⁶.

Η κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα πρωτοεμφανίζεται ως θεσμός με το διάταγμα της 15^{ης} Δεκεμβρίου 1836, με το οποίο συστάθηκε το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), που όμως άρχισε να λειτουργεί από το 1861⁷.

Από το 1851 έως το 1856 έχουμε τη δημιουργία αλληλοβοηθητικών ταμείων για τους στρατιωτικούς και για τους δικαστικούς (1851), για τις χήρες και τα ορφανά των αξιωματικών του στρατού (1853), για τους δασκάλους (1855) και τέλος για τις χήρες και τα ορφανά των αξιωματικών του ναυτικού (1856). Τα περισσότερα από αυτά τα μέτρα δεν εφαρμόστηκαν σχεδόν ποτέ, με εξαίρεση μόνον κάποιες παροχές επί προσωπικής βάσης, οι οποίες είχαν να κάνουν με προσωπικές επιρροές, μεσάζοντες κ.λ.π.⁸

Το 1861 δημιουργείται το μετοχικό ταμείο των δημοσίων υπαλλήλων και το 1867 το ταμείο για τους υπαλλήλους της Εθνικής Τράπεζας⁹.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, η παγκόσμια οικονομική ύφεση της περιόδου 1873-1896, επηρέασε και την ελληνική οικονομία. Επιπλέον, η χώρα μας είχε να αντιμετωπίσει και τα προβλήματα που προήλθαν από την επέκταση της χώρας και την προσθήκη των κατοίκων από τις περιοχές των Ιονίων Νήσων, της Θεσσαλίας και της Άρτας (1864-1881)¹⁰.

Τα γεγονότα αυτά οδήγησαν τον Χαρίλαο Τρικούπη, να λάβει μέτρα που στόχευαν στην δημιουργία υποδομών και τη βελτίωση της οικονομικής θέσης της Ελλάδας με στόχο την αύξηση των εσόδων. Έτσι η πολιτική αυτή, οδήγησε στον απαραίτητο εκσυγχρονισμό και συνέβαλε στην εκβιομηχάνιση, μέσω των υποδομών που δημιουργήθηκαν. Με τη δημιουργία των νέων βιομηχανικών επιχειρήσεων (όπως αλευρόμυλοι, βυρσοδεψία, ναυπηγεία, σιδηρουργία κ.λ.π.), δημιουργήθηκε και μια νέα εργατική τάξη που χαρακτηρίζονταν από ασυνέχεια επαγγελματικής απασχόλησης και εποχικό χαρακτήρα. Η σταδιακή ανάπτυξη της βιομηχανίας, και η αύξηση της εργατικής τάξης οδήγησαν σε σταδιακούς κοινωνικούς μετασχηματισμούς και σιγά σιγά

⁶ Θεοδωρουλάκης Μ. (Διδακτορική Διατριβή). Οι εξωτερικοί παράγοντες της κρίσης της Κοινωνικής Ασφάλισης, οι επιδράσεις τους και οι εναλλακτικές πολιτικές αντιμετώπισής τους, Αθήνα 2008, σελ. 205..

⁷ ΓΓΚΑ, Έννοια και εξέλιξη του συστήματος κοινωνικής ασφάλειας στην Ελλάδα www.ggka.gr/asfalistikokefl.htm

⁸ Θεοδωρουλάκης Μενέλαος : όπου και πριν σελ. 207

⁹ Πετρούλης Π., Ρομπόλης Σ., Ξυδάς Ε., Χλέτσος Μ., Η Κοινωνική Ασφάλιση στην Ελλάδα, η περίπτωση του ΙΚΑ, Αθήνα (ΙΝΕ ΓΣΕΕ) 1993, σελ. 17-19

¹⁰ Ζουμπουλάκης Μ., Θεσμοί και μεταβολές στην Ελληνική οικονομία, Αθήνα, (Εκδ. Πατάκη) 2008, σελ. 28-31.

έκαναν την πρόωμη εμφάνισή τους τα εργατικά συνδικάτα με πρώτο αυτό της Σύρου το 1879, από τους εργάτες ξύλου των ναυπηγείων. Έτσι το 1983 έχουμε την πρώτη οργανωμένη συγκέντρωση στην απεργία της Εργατικής Πρωτομαγιάς, όπου διατυπώθηκε και το κύριο αίτημα για κοινωνική προστασία και ασφάλιση καθώς και το αίτημα για θεσμοθέτηση ασφάλισης ατυχήματος¹¹.

Με την αλλαγή στο πολιτικό σκηνικό της χώρας, και την ανάληψη της κυβέρνησης από τον Ελευθέριο Βενιζέλο μετά το κίνημα στο Γουδί το 1909, διαμορφώνεται ένα νέο πλαίσιο κοινωνικής πολιτικής στην Ελλάδα. Το κόμμα των Φιλελευθέρων υλοποίησε μια σειρά μεταρρυθμίσεων στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης και της εργασίας που αφορούσαν ώρες εργασίας, ασφάλεια εργαζομένων, συνθήκες υγιεινής κ.λ.π., παρά την αντίδραση των εργοδοτών, τα επιχειρήματα των οποίων απέκρουσε ο Γ. Παπανδρέου, επισημαίνοντας ότι το κράτος είχε την «ηθική» υποχρέωση να παρέμβει και να προστατέψει τους αναξιοπαθούντες «άσχετα με τον αριθμό τους»¹².

3.2 Η περίοδος εδραίωσης του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης

Με το Σύνταγμα του 1911 ο Ελευθέριος Βενιζέλος προχωράει σε μια σειρά από κοινωνικές μεταρρυθμίσεις και θεμελιώνει το «Κράτος Δικαίου», ώστε οι φορείς και τα όργανα της κρατικής εξουσίας να ενεργούν πάντοτε σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους.

Το ίδιο έτος ιδρύεται το Σοσιαλιστικό Κέντρο Αθηνών, η πρώτη πολιτική νεολαία στην Ελλάδα, στις οποίες το καταστατικό (άρθρο 39) θέτει ως ζήτημα τη δημιουργία Εθνικής Ασφάλειας για την αντιμετώπιση της ασθένειας των ατυχημάτων, της ανικανότητας των γηρατειών και της ανεργίας¹³.

Το 1915 ψηφίζεται ο Νόμος 551/1915 «Περί ευθύνης προς αποζημιώσεων των εξ ατυχήματος παθόντων εν τη υπηρεσία εργατών ή υπαλλήλων» με τον οποίο την πλήρη ευθύνη αντιμετώπισης των εργατικών ατυχημάτων την αναλάμβανε ο εργοδότης λόγω έλλειψης αντίστοιχης ασφαλιστικής κάλυψης.

Το 1917, ιδρύεται το Υπουργείο Πρόνοιας, που αποτελούσε τον πρώτο μηχανισμό σχεδιασμού και εποπτείας της παροχής κοινωνικής πρόνοιας.

¹¹. Θεοδωρουλάκης Μενέλαος : όπου και πριν, σελ. 210-213

¹². Πετρούλης Π., Ρομπόλης Σ., Ξυδέας Ε., Χλέτσος Μ., Η Κοινωνική Ασφάλιση στην Ελλάδα, η περίπτωση του ΙΚΑ, Αθήνα (ΙΝΕ ΓΣΕΕ) 1993, σελ. 19

¹³. Θεοδωρουλάκης Μ. : όπου και πριν σελ. 218 βλ. επίσης και Βουρνάς Τ. Ιστορία της νεότερης και σύγχρονης Ελλάδας, τόμος Β', Αθήνα (Εκδ. Πατάκη) 2005 και Τσαλίτης Γ. όπου και πριν.

Το 1918, ιδρύεται η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ), που από την πρώτη στιγμή ίδρυσής της ασκήθηκαν πιέσεις για την επέκταση της κοινωνικής ασφάλισης.

Το 1920, η κυβέρνηση της Ηνωμένης Αντιπολίτευσης, με πρωτοκαθεδρία του Λαϊκού Κόμματος, αναλαμβάνει τη διακυβέρνηση της χώρας, ύστερα από ήττα των Φιλελευθέρων. Το 1922 η Κυβέρνηση ψηφίζει τον Μάιο 2868/1922 έργο του Δημητρίου Γούναρη, «Περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως των εργατών και των ιδιωτικών υπαλλήλων» που αποτέλεσε ταφή στην Κοινωνική Ασφάλιση μιας και είναι ο πρώτος γενικός ασφαλιστικός Μάιος της Ελλάδας¹⁴.

Μετά την Μικρασιατική καταστροφή τον Αύγουστο του 1922, εισέρχεται στην Ελλάδα ένας μεγάλος όγκος προσφύγων, αλλάζοντας το κοινωνικό-οικονομικό-πολιτικό σκηνικό της χώρας.

Την περίοδο 1923-1932 και με φανερή την επίδραση της ΓΣΕΕ αρχίζει η ίδρυση διαφόρων ταμείων ασφάλισης όπως : το ΤΣΑΥ (1928), το ΤΑΕΕ (1930), το ΤΣΑ (1932). Τον Οκτώβριο του 1932 η κυβέρνηση του Ελ. Βενιζέλου ψηφίζει το Ν. 5733/1932 για την ίδρυση του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Το 1935, ιδρύεται το Υπουργείο Εργασίας, και αναλαμβάνει την εποπτεία των περισσότερων ασφαλιστικών ταμείων ενώ το 1936 ιδρύεται το Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλισης¹⁵.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι οι προσπάθειες που έγιναν επί των κυβερνήσεων του Ελ. Βενιζέλου, για ένα κύριο ενιαίο Φορέα Κοινωνικής ασφάλισης, απέβησαν άκαρπες, και αντί αυτού, έχουμε την δημιουργία μιας πληθώρας νέων ταμείων (ΤΣΜΕΔΕ, ΤΕΒΕ, ΤΑΕ κ.α.), που επιβάρυναν περισσότερο παρά άμβλυναν το ήδη επιβαρυνμένο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της εποχής, συσσωρεύοντας προβλήματα στις μελλοντικές γενιές.

3.3. Η περίοδος της σταδιακής επέκτασης του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα.

Μετά την Γερμανική Κατοχή, οι ανάγκες της χώρας για εξεύρεση οικονομικών πόρων για τις βασικές ανάγκες δεν επέτρεπαν την χάραξη μιας νέας αναπτυξιακής πολιτικής έως το 1953 τουλάχιστον, όπου η Ελλάδα προέβη σε μια σημαντική νομισματική παρέμβαση, υποτιμώντας τη δραχμή κατά 50% σε σχέση με το

¹⁴. Προβόπουλος, Κοινωνική Ασφάλιση, Αθήνα (ΙΟΒΕ) 1987, σελ. 18-20, βλ. επίσης και Τσαλίκης Γ. όπου και πριν σελ. 90-93 και Θεοδωρουλάκης Μ., όπου και πριν, σελ. 220-224.

¹⁵. Τσαλίκης Γ., όπου και πριν, σελ. 211-214.

αμερικανικό δολάριο, με συνέπεια τη σταθεροποίηση του πληθωρισμού και την αύξηση του ΑΕΠ. Ο ρυθμός ανάπτυξης από το 1953 έως το 1960 άρχισε να παρουσιάζει αυξητική πορεία και διαμορφωνόταν κυρίως από την οικονομική δραστηριότητα και την κατασκευή δημόσιων έργων καθώς και την παραγωγή ηλεκτρισμού.

Αυτή την περίοδο οι εξελίξεις στην κοινωνική ασφάλιση αφορούσαν στην ψήφιση του Νόμου 118/1945, για την ασφάλεια των μισθωτών των βιομηχανικών επιχειρήσεων για την ανεργία που το 1951 επεκτάθηκε σε όλους τους μισθωτούς.

Το 1953 καθιερώνονται τα κατώτατα όρια σύνταξης με τον Ν. 2698. Τη δεκαετία αυτή έχουμε και την παράλληλη δημιουργία μιας σειράς οργανισμών κοινωνικής προστασίας όπως τον οργανισμό Εργατικής Εστίας (1954), και τον Οργανισμό Απασχόλησης και Ασφάλισης Ανεργίας (1954) που μετονομάστηκε σε Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (1969) και το 1958 με τον Ν. 3868 δημιουργείται ειδικός Διανεμητικός Λογαριασμός Οικογενειακών Επιδομάτων Μισθωτών. Οι εισφορές τόσο του ΟΑΕΔ όσο και των Οικογενειακών Επιδομάτων, συνεισπράττουν με εκείνες του ΙΚΑ, επιφορτίζοντας έτσι το ΙΚΑ με ένα ιδιαίτερα σημαντικό και οργανωτικό βάρος. Περίπου την ίδια εποχή έχουμε και την θέσπιση των πρώτων εισοδηματικών ενισχύσεων στις ευάλωτες κοινωνικά ομάδες, με πρώτες εκείνων των τυφλών (1951) και των απροστάτευτων παιδιών (1966)¹⁶.

Κατά τη δεκαετία του 1960, ιδρύεται επίσης, το ταμείο για τους εργαζομένους στην ΕΤΒΑ (1965) και στη ΔΕΗ (1966).

Την ίδια περίοδο θα πρέπει να σημειώσουμε την ραγδαία αύξηση της μετανάστευσης που στέρησε από την Ελλάδα, το πιο παραγωγικό εργατικό δυναμικό της. Από αυτή την κατάσταση επλήγη και η κοινωνική ασφάλιση αφού δεν εισέπραττε εισφορές εξαιτίας της απώλειας χιλιάδων νέων από το εργατικό δυναμικό και επίσης λόγω του περιορισμού της οικοδομικής ανάπτυξης και συνάμα του περιορισμού αύξησης της απασχόλησης¹⁷. Επίσης, λόγω των καταστάσεων αυτών που επικρατούσαν έχουμε αύξηση της παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής που προσέδιδαν ένα επιπλέον βάρος στην κοινωνική ασφάλιση στερώντας της σημαντικά έσοδα.

Το 1963 με την άνοδο στην κυβέρνηση της Ένωσης Κέντρου, το πολιτικό σκηνικό της χώρας αλλάζει. Η κυβέρνηση στα πλαίσια της οικονομικής πολιτικής

¹⁶. Θεοδωρουλάκης Μ. όπου και πριν, σελ. 252-254

¹⁷. Ρομπόλης Σ., Η μετανάστευση από και προς την Ελλάδα, Αθήνα (Εκδ. Επίκεντρο) 2007, σελ. 30-39.

χαλάρωσε στην αυστηρή δημοσιονομική πολιτική και προχώρησε στην εισοδηματική ενίσχυση των αγροτών, των δημοσίων υπαλλήλων και γενικότερα των μισθωτών με αύξηση των μισθών¹⁸.

Ωστόσο, η πορεία της κοινωνικής ασφάλισης διακόπηκε για μια ακόμη φορά από τη στρατιωτική Δικτατορία (1967-1974). Κατά την επταετία, υπήρξε μια παράδοξη ενεργητικότητα στο πεδίο της κοινωνικής πρόνοιας αλλά ελάχιστη δράση στο πεδίο της Κοινωνικής Ασφάλισης.

3.4. Η περίοδος ολοκλήρωσης της επέκτασης και της αντιμετώπισης των πρώτων προβλημάτων ωρίμανσης του θεσμού

Μετά την πτώση της δικτατορίας η Ελλάδα εισέρχεται σε μια νέα κοινωνικοπολιτική κατάσταση. Το κοινωνικό ρεύμα που είχε δημιουργηθεί από την εξέγερση του Πολυτεχνείου και μετά αλλά και τα γεγονότα που θα ακολουθούσαν, θα χαραχούν νέα πορεία και στην κοινωνική ασφάλιση.

Κατά την εξαετή διακυβέρνηση της νεοσύστατης τότε Νέας Δημοκρατίας, η κοινωνική ασφάλιση αναγνωρίζεται ως κοινωνικό δικαίωμα από το Σύνταγμα του 1975 όπου αναφέρεται ότι «το κράτος μεριμνά για την Κοινωνική Ασφάλιση των εργαζομένων όπου ο νόμος ορίζει»¹⁹.

Το ίδιο έτος έχουμε την ψήφιση του Νόμου 103/1975 που αφορούσε την καταβολή εφ' άπαξ χρηματικού βοηθήματος για όσους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. αποχωρούσαν από την εργασία τους λόγω συνταξιοδότησης.

Το 1978, ψηφίζεται ο Νόμος 825/1978 με τον οποίο θεσπίζεται μια νέα μέθοδος προσδιορισμού του συντάξιμου μισθού. Πλέον η σύνταξη θα υπολογιζόταν με βάση το μέσο όρο των μισθών των δύο τελευταίων ετών, από τέσσερα που ήταν πριν, ενώ αναγνωρίζεται και ο συντάξιμος χρόνος, για όσες περιοχές εντάχθηκαν αργότερα από τα μεγάλα αστικά κέντρα στο ΙΚΑ²⁰.

Το 1979, με τον Ν. 997/1979, ψηφίζεται η εφαρμογή της επικουρικής ασφάλισης για το σύνολο των μισθωτών με την ίδρυση του ΙΚΑ – TEAM.

Το 1981 το ΠΑΣΟΚ αναλαμβάνει την διακυβέρνηση της χώρας. Η μετάβαση αυτή είχε σαν συνέπεια την εκ βάθρων αναδιάταξη της κοινωνικής και πολιτικής ζωής του τόπου με τη θυελλώδη είσοδο των μέχρι τότε περιθωριοποιημένων λαϊκών τάξεων

¹⁸. Θεοδωρουλάκης Μ., όπου και πριν, σελ. 272.

¹⁹. Το Σύνταγμα της Ελλάδος, 1974, άρθρο 22, παρ. 4.

²⁰. ΓΓΚΑ : όπου και πριν.

στο πολιτικό προσκήνιο. Εγκαινιάζεται μια περίοδος επέκτασης του Κοινωνικού Κράτους με κύριο εργαλείο άσκησης κοινωνικής πολιτικής, το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης²¹.

Η προσπάθεια βελτίωσης των παροχών πραγματοποιήθηκε με τον Ν. 1305/1982, με τη βελτίωση των κατώτερων ορίων σύνταξης και την ευθυγράμμιση του μηχανισμού αναπροσαρμογής των συντάξεων με το δείκτη τιμών του καταναλωτή.

Ένα από τα φλέγοντα ζητήματα που απασχολούσαν την νέα κυβέρνηση ήταν αυτό της εξυγίανσης του τομέα της Υγείας. Έτσι, έδωσε άμεση προτεραιότητα στην μεταρρύθμιση και αναβάθμιση της Δημόσιας Υγείας. Δημιούργησε το Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ), με τον Ν. 1397/1983, προκειμένου να προσφέρει άμεση εξυπηρέτηση και υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας και περίθαλψης σε κάθε πολίτη σε κάθε γωνιά της χώρας. Αιχμή του συστήματος ήταν η δημιουργία κέντρων υγείας, περιφερειακών και νομαρχιακών Νοσοκομείων στην ξεχασμένη Ελλάδα²².

Ο παρεμβάσεις στο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης για την ποιοτική αναβάθμιση των παροχών, είχαν ιδιαίτερα θετικά αποτελέσματα στον κοινωνικό ρόλο του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, όμως επιδείνωσαν την οικονομική του κατάσταση και οδήγησαν σε διεύρυνση των ελλειμμάτων, και κυρίως του ΙΚΑ.

3.5. Η περίοδος των παρεμβάσεων

Από το 1990 έως σήμερα το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης στη χώρα μας έχει υποστεί διάφορες αλλαγές και διαχειριστικές παρεμβάσεις στο πλαίσιο κυρίως της χρηματοοικονομικής του εξυγίανσης. Οι νομοθετικές παρεμβάσεις εντάσσονται στις παρακάτω τέσσερις περιόδους που εμφανίζουν σχετικά αυτοτελή γνωρίσματα και ιδιαιτερότητες.

Η περίοδος αυτή, κατά τη διάρκεια της οποίας σημειώθηκαν έντονες αντιδράσεις ιδίως των συνδικαλιστικών ενώσεων για τις προτεραιότητες της μεταρρύθμισης, ολοκληρώθηκε με την ψήφιση του Νόμου 2084 το 1992, που εισήγαγε τη διάκριση ανάμεσα σε δυο κατηγορίες ασφαλισμένων. Οι υπαγόμενοι μέχρι 31-12-92 σε κάποιο ασφαλιστικό καθεστώς θα εξακολουθούσαν να υπάγονται στις μέχρι τότε ισχύουσες διατάξεις, ενώ αυτοί που ασφαλιζόνταν για πρώτη φορά μετά την 1-1-93 θα υπάγονταν σε ένα νέο καθεστώς με αυστηρότερες προϋποθέσεις χορήγησης παροχών και υπολογισμού του ύψους τους.

²¹. Τήνιος Π. Κοινωνία, Συντάξεις, Κρυμμένος Θησαυρός, Αθήνα (Εκδ. Παπαζήση) 2001, σελ. 26-28.

²². Το μεταρρυθμιστικό έργο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, www.pasok.gr.

Οι παρεμβάσεις που επιχειρήθηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου εξασφάλισαν σε σημαντική έκταση τη βιωσιμότητα του συστήματος, βάσει συμπερασμάτων που προέκυψαν από μεταγενέστερες μελέτες. Από την άλλη όμως πλευρά οδήγησαν σε μείωση ή και απώλεια ασφαλιστικών παροχών ενώ εισήγαγαν μια ιδιαίτερα δυσμενή μεταχείριση για όσους ασφαλιζόνταν για πρώτη φορά μετά την 1-1-1993. Δόθηκε δηλαδή προτεραιότητα στην οικονομική βιωσιμότητα απέναντι στην κοινωνική αποτελεσματικότητα.

Η δεύτερη περίοδος (1993-1999) χαρακτηρίζεται από την προώθηση της οργανωτικής αναδιάρθρωσης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και την έναρξη των διαδικασιών κοινωνικού διαλόγου για τη συνολική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος.

Οι σημαντικότερες ρυθμίσεις που προωθήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής εντοπίζονται στη δημιουργία ενός νέου ασφαλιστικού καθεστώτος για τους αγρότες, στην ενοποίηση των ταμείων κύριας ασφάλισης των ελευθέρων επαγγελματιών και των ταμείων επικουρικής ασφάλισης των δημοσίων υπαλλήλων, στην ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών του ασφαλιστικού συστήματος και στη θεσμοθέτηση συμπληρωματικών παροχών για τους συνταξιούχους χαμηλού εισοδήματος μέσω της εισαγωγής του επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ).

Παράλληλα, εγκαινιάστηκε ο κοινωνικός διάλογος μεταξύ της κυβέρνησης και των κοινωνικών εταίρων, για τις βασικές αρχές και τις προτεραιότητες της μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος. Την περίοδο αυτή είχαμε και μια σειρά από εκθέσεις διαφόρων επιτροπών στα πλαίσια του κοινωνικού διαλόγου και της κοινωνικής διαβούλευσης. Η συζήτηση για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, ξεκίνησε το Μάιο του 1997 και προωθήθηκε μέσω μιας ανεξάρτητης Επιστημονικής Επιτροπής Κοινωνικού Διαλόγου για την Κοινωνική Ασφάλιση, η οποία συγκροτήθηκε από εκπροσώπους της Κυβέρνησης και εμπειρογνώμονες των κοινωνικών εταίρων.

Η τρίτη περίοδος (2000-2004) χαρακτηρίζεται από την τυποποίηση των αρχών της μεταρρύθμισης, όπως συζητήθηκαν κατά τη διάρκεια δυο φάσεων.

Η πρώτη φάση (Μάιος 2000 – Μάιος 2001) επικεντρώθηκε στην εξέταση της οικονομικής βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος.

Οι προτεινόμενοι άξονες της μεταρρύθμισης καταγράφηκαν στο σχέδιο συζήτησης του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Η προτεινόμενη

μεταρρύθμιση του Ελληνικού Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης» που κατατέθηκε τον Απρίλιο του 2001 επισημαίνοντας τόσο τις διαστάσεις της κρίσης των υφισταμένων πολιτικών στο πεδίο της κοινωνικής ασφάλισης όσο και τις προοπτικές μετασχηματισμού τους.

Σύμφωνα με το σχέδιο, η ισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί βασικό παράγοντα για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, ενισχύοντας παράλληλα τις διαδικασίες κατοχύρωσης της κοινωνικής συνοχής και της καταπολέμησης των κινδύνων της φτώχειας και του αποκλεισμού.

Όμως τελικά το Σχέδιο δεν έγινε αποδεκτό λόγω των σχετικά δυσμενών συνεπειών του για την επάρκεια των ασφαλιστικών παροχών.

Η δεύτερη Φάση (Οκτώβριος 2001 – Οκτώβριος 2002) προσανατολίστηκε στην κατοχύρωση των κοινωνικών διαστάσεων της μεταρρύθμισης.

Το 2002 το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας επεξεργάστηκαν και κατέθεσαν σχέδιο Νόμου για την αναδιοργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης το οποίο τελικά ψηφίστηκε ως Νόμος 329/2002 και φέρει τον τίτλο «Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης». Ο νόμος αυτός περιόρισε σημαντικά το ζήτημα της πολυδιάσπασης του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και περιείχε πολλές από τις θέσεις των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων.

Η τέταρτη περίοδος (2004 – σήμερα) επαναθέτει το ζήτημα της οικονομικής βιωσιμότητας του συστήματος ως πρωταρχικό στόχο των μεταρρυθμίσεων με παράλληλη απομάκρυνση από τη λογική του όποιου κοινωνικού διαλόγου.

Η μεταρρύθμιση που πραγματοποιήθηκε το 2008 με το Ν. 3655/2008 εστίασε κυρίως στην ενοποίηση όλων των ασφαλιστικών ταμείων σε 13 φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης.

Και με τον τελευταίο Ν. 3863/2010 γίνεται προσπάθεια να αμβλυνθούν οι ανισότητες, να εξυγιανθεί το σύστημα και να αντιμετωπιστεί η παθογένεια και η αναποτελεσματικότητα. Παγιδευμένος όμως στα γρανάζια της διεθνούς κερδοσκοπίας και κατ' επέκταση στο περιβόητο μνημόνιο του ΔΝΤ και μέσα στο κλίμα της οικονομικής κρίσης που έχει επέλθει η χώρα. Τα πρόσφατα νέα μέτρα ανατρέπουν ριζικά ότι ίσχυε μέχρι σήμερα στα εργασιακά δικαιώματα και καθιστούν την ύπαρξη της κοινωνικής ασφάλισης οικονομικά αδύνατη, αν και όλο και πιο αναγκαία κοινωνικά.

Οι συντάκτες του σχεδίου Μνημονίου 2 φαίνεται ότι αποδέχονται και σχεδιάζουν μεθοδικά μία πρωτοφανή μετάβαση από ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης σε ένα μοντέλο προνοιακής κρατικής φιλανθρωπίας.

Όλες οι επιμέρους προβλέψεις του κειμένου συντείνουν προς αυτή τη λογική, τη λογική της άμεσης κατάρρευσης του ελληνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και του επανασχεδιασμού του υπέρ των εργοδοτών και της ιδιωτικής ασφάλισης.

Η ανατροπή αυτή δρομολογείται σε 3 βασικούς άξονες :

A. Την συνέχιση της μεθοδευμένης ελαχιστοποίησης των εσόδων του ασφαλιστικού συστήματος

A1. Ποσοστιαία μείωση των ασφαλιστικών εισφορών

Για να βοηθήσουν στη μείωση του “μη μισθολογικού κόστους” θα μειωθούν τα ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών για το ΙΚΑ κατά 2%. Ο έμμεσος μισθός στην Ελλάδα είναι όντως επιβαρυνμένος με υψηλά ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών αλλά το συνολικό ποσό ασφαλιστικών εισφορών ως ποσοστό του ΑΕΠ (13,1% για το 2010) παραμένει κάτω από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (13,9% για το 2010) και της Ευρωζώνης (15,6% για το 2010).

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι πάγια πρακτική της πολιτείας ήταν να αντιμετωπίζει την εισφοροδιαφυγή με αύξηση των ποσοστών ασφαλιστικών εισφορών αντί να καταπολεμά την εισφοροδιαφυγή. Η πρακτική αυτή καταλήγει ακόμα να “τιμωρεί” τους συνεπείς και να “επιβραβεύει” τους παράνομους εργοδότες, κατανέμοντας ακόμα πιο ανισομερώς το βάρος της χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος χωρίς να αυξάνει τα συνολικά έσοδα του ασφαλιστικού συστήματος. Παρόλα αυτά, σε συνθήκες κρίσης από μόνη της η μείωση των ποσοστών ασφαλιστικών εισφορών θα καταφέρει μόνο να στερήσει έσοδα τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης ακριβώς επειδή η μείωση των ποσοστών ασφαλιστικών εισφορών πρέπει λογικά να ακολουθεί την συστηματική καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής.

A2. Μείωση των ασφαλιστικών εισφορών μέσω μείωσης των μισθών.

Η μείωση των κατώτερων αμοιβών κατά 20% θα επιφέρει και την ανάλογη μείωση των εισφορών και κατά συνέπεια απώλειες στα ασφαλιστικά ταμεία ,και για αυτή τη μείωση δεν προβλέπεται κανένα αντισταθμιστικό μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος.

A3. Μη δέσμευση για ποσοτικοποιημένη καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής.

B. Τη συνεχή μείωση κοινωνικών δαπανών κύριας και επικουρικής ασφάλισης, αλλά και άλλων κοινωνικών επιδομάτων

B1. Μέτρα συμψηφισμού : όχι εναλλακτικά έσοδα αλλά πρόσθετες περικοπές.

Για να διατηρηθεί η λογιστική ισορροπία των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης από τις παραπάνω προβλέψεις για μείωση εσόδων, δεν προβλέπεται κανένας νέος πόρος ισοδυνάμου ή μη αποτελέσματος. Αντίθετα, ορίζεται ότι το έλλειμμα από τη μείωση των ποσοστών θα χρηματοδοτηθεί μειώνοντας τις δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης που δεν έχουν προτεραιότητα.

B2. Συνολική πολιτική μειώσεων.

Στο σχέδιο υπό εξέταση δεν περιλαμβάνεται καμία πρόβλεψη για τις απώλειες εσόδων που θα προκύψουν από τις μειώσεις όλων των μισθών, μέσω της μείωσης του κατώτατου μισθού. Αυτό που δεν αναφέρεται είναι ότι με την πολιτική αυτή δεν κινδυνεύουν άμεσα μόνο οι επικουρικές συντάξεις αλλά και οι κύριες συντάξεις και όλες οι κοινωνικοασφαλιστικές παροχές.

Σχεδιάζεται η αναμόρφωση των παροχών ώστε η προστασία να αφορά μόνο τους πιο ευπαθείς από τους φτωχούς εργαζόμενους/ανέργους με τεχνικές στόχευσης. Για να επιτευχθεί αυτό θα επανεξεταστούν εκ του μηδενός όλα τα προνοιακά επιδόματα με στόχο 5% του ΑΕΠ σε πρόσθετες αποταμιεύσεις .

Στο πλαίσιο αυτό η υποτιθέμενη κόντρα για τις επικουρικές συντάξεις και η αναζήτηση εναλλακτικών περικοπών 350 εκ. ευρώ είναι προφανώς καθαρά επικοινωνιακού χαρακτήρα.

Γ. Την κρατικοποίηση του μηχανισμού συλλογής εισφορών.

Προβλέπεται μεταξύ άλλων η σταδιακή ενοποίηση των μηχανισμών συλλογής ασφαλιστικών εισφορών και κρατικής φορολογίας. Η τάση ενοποίησης των μηχανισμών ελέγχου και είσπραξης όλων των δημόσιων επιβαρύνσεων είναι ένα μοντέλο που προωθεί συστηματικά η Παγκόσμια Τράπεζα και το ΔΝΤ ως βέλτιστο μοντέλο προς εξαγωγή.

Κεφάλαιο 4

Φορείς και Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης των Δημοσίων Υπαλλήλων και ΝΠΔΔ

4.1. Οι φορείς ασφάλισης των Δημοσίων Υπαλλήλων

Η ασφάλιση των δημοσίων υπαλλήλων καλύπτεται από φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και το Υπουργείο Οικονομικών. Φορέας κύριας ασφάλισης είναι το Δημόσιο, που καλύπτει τους ασφαλισμένους δημοσίους υπαλλήλους μέσω του κρατικού προϋπολογισμού.

Οι φορείς επικουρικής και συμπληρωματικής ασφάλισης διαφοροποιούνται ανάλογα με τις κατηγορίες των ασφαλισμένων. Οι φορείς αυτοί χορηγούν επικουρικές συντάξεις και εφάπαξ βοηθήματα στα άτομα που emίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τους. Στις 1-4-1999 ιδρύεται ένας φορέας με την επωνυμία «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ)» που εποπτεύεται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, λειτουργεί με τη μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και σκοπός του είναι η παροχή επικουρικής σύνταξης σε διάφορες κατηγορίες προσώπων και στα μέλη των οικογενειών τους.

Νομικό Πρόσωπο χαρακτηρίζεται μια ένωση φυσικών προσώπων ή ομάδα περιουσίας που έχει αυτοτελώς ικανότητα Δικαίου είναι δηλαδή υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

Το Δίκαιο ως πρόσωπα θεωρεί και ενώσεις φυσικών προσώπων ή περιουσίας για την θεραπεία κοινωνικών αναγκών. Έτσι το «νομικό πρόσωπο» (που πράγματι δεν υπάρχει τέτοιο στη φύση) αναγνωρίζεται «κατά πλάσμα δικαίου» ως υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

Η αναγνώριση αυτή σε ένωση προσώπων νομικής προσωπικότητας ανεξάρτητης από τα φυσικά πρόσωπα – μέλη της είναι δημιούργημα των τελευταίων αιώνων και αποσκοπεί κυρίως στη διευκόλυνση της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Έτσι ένα νομικό πρόσωπο μπορεί να αποκτά δικαιώματα και υποχρεώσεις χωρίς να δεσμεύονται από αυτά τα μέλη του, να πράττει δηλαδή «ιδίω ονόματι». Το νομικό πρόσωπο δεσμεύεται από τις πράξεις των οργάνων του και αποκτά δικαιώματα και υποχρεώσεις με απόφασή τους. Στα νομικά πρόσωπα κρίσιμες είναι οι εξουσίες

διαχείρισης (εσωτερικές σχέσεις) και εκπροσώπησης (σχέσεις με τρίτους). Το ποιο όργανο τις έχει καθορίζεται από το νόμο και από το καταστατικό ή τον κανονισμό εσωτερικής λειτουργίας του νομικού προσώπου. Τα εσωτερικά αυτά έγγραφα εξειδικεύουν στο πλαίσιο τον νόμο ποιο όργανο και με ποιο τρόπο χρειάζεται να αποφασίσει, προκειμένου το νομικό πρόσωπο να αναλάβει ένα δικαίωμα ή μια υποχρέωση.

Τα νομικά πρόσωπα με βάση τον σκοπό για τον οποίο ιδρύονται και επιδιώκουν διακρίνονται σε :

1. Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) : Χαρακτηρίζονται εκείνα των οποίων ο σκοπός αφορά την εξυπηρέτηση και την επιτέλεση κάποιας κρατικής λειτουργίας ή υπηρεσίας. Πρότυπος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου είναι (κατά λειτουργία) η ίδια η Πολιτεία (το Κράτος) άλλα χαρακτηριστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου είναι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δήμου και Περιφέρειες) η Εκκλησία της Ελλάδος κ.λ.π. και
2. Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου (ΝΠΙΔ) : Χαρακτηρίζονται εκείνα που ιδρύονται από ιδιώτες και συνεπώς ακολουθούν τους κανόνες του ιδιωτικού δικαίου. Συνήθως τα ΝΠΔΔ ιδρύονται από το κράτος με ιδιαίτερους κανόνες και αναλαμβάνουν δικαιώματα και υποχρεώσεις ανεξάρτητα από αυτό με βάση τους όρους του νόμου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι όλα τα νομικά πρόσωπα που ανήκουν στο κράτος είναι απαραίτητα και δημοσίου δικαίου. Αντίθετα τα ΝΠΙΔ τα ιδρύουν ιδιώτες και ρυθμίζονται από το Ιδιωτικό Δίκαιο²³.

4.1.1. Οργανισμοί ΝΠΔΔ

- Ταμείο αυτασφάλειας Προσωπικού Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος.
- Ταμείο Πρόνοιας Ο.Σ.Ε.
- Ταμείο Επικουρικής Ασφ. Προν. και Κοινής Διανομής Πωλητών Βενζίνης.
- Ταμείο Πρόνοιας Δικαστικών Επιμελητών.
- Ταμείο Πρόνοιας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.
- Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων
- Ταμείο Αρωγής Αστυνομικών
- Επικουρικό Ταμείο Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων
- Επικουρικό Ταμείο Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος

²³. el.wikipedia.gr.

- Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών Επαγγ. και Βιοτ. Επιμελητηρίων του Κράτους.
- Ταμείο Πρόνοιας Ορθοδόξου Εφημεριακού Κλήρου Ελλάδος
- Λογαριασμός Πρόνοιας Υπαλλήλων Ι.Κ.Α.
- Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Εταιρειών Λιπασμάτων
- Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Οργανισμού Λιμ. Θεσσαλονίκης
- Ταμείο Πρόνοιας Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου (Τ.Α.Π.Ε.Μ.)
- Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Εμπορικής Τραπέζης
- Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών
- Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Πειραιώς
- Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης
- Ταμείο Αρωγής Προσωπικού Ο.Τ.Ε. (ΤΑΠ – ΟΤΕ).

4.1.2. Οργανισμοί Ν.Π.Ι.Δ.

- Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Οργ. Υδρ. Θεσσαλονίκης
- Ταμείο Αλληλοβοήθειας Προσωπικού Γενικής Τράπεζας
- Ταμείο Αυτασφάλειας Προσωπικού Τραπέζης Ελλάδος και Κτηματικής
- Αλληλοβοηθητικό Ταμείο Πρόνοιας ΑΕΕΓΑ «Η ΕΘΝΙΚΗ» (Α.Τ.Α.Π.Ε.)

4.2. Κλάδοι Πρόνοιας σε Φορείς Κύριας Ασφάλισης

- Ταμείο Ασφ. Προσωπικού Ασφ. Εταιρείας «Η ΕΘΝΙΚΗ»
- Ταμείο Ασφάλισης Ν. Πρακτόρων και Υπαλλήλων (ΤΑΝΠΥ)
- Ταμείο Συντάξεως και Αυτασφάλισης Υγειονομικών (ΤΣΑΥ).
- Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.
- Ταμείο Συντάξεων και Πρόνοιας Προσωπικού Α.Τ.Ε.
- Ταμείο Ασφ. Προσωπικού Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας.
- Ταμείο Ασφ. Προσωπικού Ε.Τ.Β.Α.
- Δ/ση Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ
- Ταμείο Ασφαλ. Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου
- Ταμείο Συνταξ. Εφημ/πωλων και Υπαλλ. Πρακτορειών
- Ταμείο Συνταξ. Εφημερ/πωλων και Υπαλλ. Πρακτ. Θεσσαλονίκης

4.3. Κλάδοι Πρόνοιας σε Φορείς Επικουρικής Ασφάλισης

- Ταμείο Ασφαλίσεως Τεχνικών Τύπου Αθηνών
- Ταμείο Ασφαλ. Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλ. (ΤΑΔΚΥ)
- Ταμείο Πρόνοιας και Επικ. Ασφ. Προσωπικού Ιπποδρομιών
- Ταμείο Επικ. Ασφ. Προσωπικού Εταιρειών Τσιμέντων
- Ταμείο Επικ. Ασφ. Υπαλ. Εμπορικών Καταστημάτων (ΤΕΑΥΕΚ)
- Ταμείο Επικ. Ασφ. Υπαλ. Φαρμακευτικών Εργασιών (ΤΕΑΥΦΕ)
- Ταμείο Επικ. Ασφ. Προσωπικού Ταμείου Νομικών
- Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσεως Αρτοποιιών
- Ταμείο Ασφαλίσεως Συμβολαιογράφων (ΤΑΣ)
- Ενιαίος Δημοσιογ. Οργαν. Επικ. Ασφαλ. και Περίθαλψης
- Ταμείο Επικ. Ασφαλ. Προν. και Ασθεν. Εργαζομένων στα Λιμάνια.
- Κλάδος Πρόνοιας Υπαλλήλων ΟΛΠ Α.Ε.²⁴.

²⁴ . www.ggka.gr.

Κεφάλαιο 5

Ο Νόμος 3863/2010 (ΦΕΚ Α 115/15-7-2010)

5.1. Οι ρυθμίσεις του Νέου Ασφαλιστικού Νόμου (Ν. 3863/2010)

Τον Ιούλιο του 2010, ύστερα από τετράμηνο κοινωνικό διάλογο μεταξύ των κοινωνικών εταίρων των εμπειρογνομόνων που το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης όρισε και με τη συνεχή παρουσία του Υπουργού, του Υφυπουργού και της Γενικής Γραμματέως, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ψηφίζει τελικά τον Ν. 3863/2010 «Νέο ασφαλιστικό σύστημα και συναφείς διατάξεις ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις».

Κατά την αιτιολογική έκθεση του νόμου «το παρόν σχέδιο νόμου συνιστά την θεσμική απάντηση της Πολιτείας σε μια χρονιά διαρκώς επιδεινούμενη και ήδη πλέον ανεξέλεγκτη κρίση : την κρίση του ασφαλιστικού μας συστήματος. Πρόκειται για κεφαλαιώδη τομή που εκλογικεύει το συνταξιοδοτικό μας σύστημα, διαχωρίζοντας τις προνοιακού τύπου παροχές από τις κατά κυριολεξία συντάξεις». Ξεκαθαρίζει ότι αποσκοπεί στη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης στο ασφαλιστικό σύστημα υιοθετώντας ρυθμίσεις που οδηγούν σε μείωση των δαπανών και ειδικότερα των συντάξεων. Το στοίχημα του νομοθέτη είναι αυτή η «κατανομή της ένδειας» να γίνεται με δίκαιο τρόπο²⁵.

Το σύστημα που θεμελιώνεται με τις δομικές αλλαγές που προτείνονται είναι ένα σύστημα δημόσιο, καθολικό, βιώσιμο, εξορθολογισμένο, δομικά απλουστευμένο, διαφανές και κοινωνικά δίκαιο.

Συγκεκριμένα προτείνεται :

- Καθιέρωση Βασικής και Ανταποδοτικής σύνταξης.
- Εξίσωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών στο δημόσιο.
- Αντικίνητρα πρόωρης συνταξιοδότησης.
- Θέσπιση κινήτρων παραμονής στην αγορά εργασίας
- Απαγόρευση προγραμμάτων εθελουσίων εξόδων
- Εκσυγχρονισμός του καταλόγου βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων

²⁵. www.hellenicparliament.gr : Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Αιτιολογική Έκθεση Σχεδίου Νόμου, Αθήνα 2010.

➤ Επανεξέταση αναπηρικών συντάξεων

Ο Νόμος αυτός περιλαμβάνει δυο μέρη τα οποία περιέχουν 12 κεφάλαια και συνολικά 76 άρθρα.

Το πρώτο μέρος με επικεφαλίδα «Βασικές συνταξιοδοτικές διατάξεις» αποτελείται από 5 κεφάλαια (άρθρα 1-26), που αναφέρονται στις ασφαλιστικές ρυθμίσεις, για τις συντάξεις, την διαδοχική ασφάλιση και σε λοιπά ασφαλιστικά θέματα.

Το δεύτερο μέρος με επικεφαλίδα «Ρύθμιση θεμάτων διοικητικής οργάνωσης φορέων, κοινωνικής ασφάλισης» περιλαμβάνει 7 κεφάλαια (άρθρα 27-76) τα οποία αφορούν στις διοικητικές - οργανωτικές ρυθμίσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Σε οργανωτικό – διοικητικό επίπεδο ο νόμος ακόμη προβλέπει :

- Ενιαίο μηχανισμό διαχείρισης των αποθεματικών.
- Ενιαίο σύστημα διαχείρισης των πόρων των κλάδων Υγείας των ΟΚΑ
- Ενιαίο σύστημα προμηθειών των ΟΚΑ
- Ενιαία υπηρεσία για την πιστοποίηση της αναπηρίας (ΚΕΠΑ)
- Ενιαίο και πάγιο σύστημα κατάρτισης του καταλόγου των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων (ΒΑΕ).
- Ενιαίο τρόπο διεκπεραίωσης μέσω του τραπεζικού συστήματος όλων των συναλλαγών στο επίπεδο των εργασιακών σχέσεων.
- Ενιαίο Κέντρο ελέγχου και πληρωμής των συντάξεων.
- Ενιαίο και πάγιο σύστημα ρύθμισης των οφειλών στα ταμεία.

Πιο αναλυτικά :

- Ο κλάδος κύριας σύνταξης Ναυτικών του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ) εντάσσεται στον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.
- Οι προσλαμβανόμενοι για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1-1-2011 και μετά τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι, λειτουργοί και στρατιωτικοί, καθώς και οι τακτικοί υπάλληλοι των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ ή και β' βαθμίδας και οι ιερείς και υπάλληλοι των εκκλησιαστικών ΝΠΔΔ υπάγονται στους κλάδους κύριας σύνταξης του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ.
- Προβλέπεται η οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια του κλάδου Υγείας του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ που χορηγεί παροχές ασθένειας σε είδος και χρήμα.
- Για την βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών ασφάλισης και υγείας οι Κεντρικές Υπηρεσίες του ΙΚΑ- ΕΤΑΜ εκσυγχρονίζονται, αναδιαρθρώνονται και διακρίνονται σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας.

Στις Κεντρικές Υπηρεσίες Υγείας του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ συστήνονται : α) Γενική Δ/ση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας και β) Γενική Δ/ση Διαχείρισης Υπηρεσιών Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας.

- Για τη διαμόρφωση ενιαίου πλαισίου παροχής υπηρεσιών υγείας στον πληθυσμό της χώρας οι μονάδες Α/θμιας και Β/θμιας Υγείας και ΕΣΥ των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Οίκου Ναύτη, εντάσσονται και λειτουργούν σε ενιαίο πλαίσιο.
- Το δεύτερο κλιμάκιο του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας (ΣΚΑ) μετονομάζεται σε Συντονιστικό Συμβούλιο Παροχών Υγείας (ΣΥΣΠΥ).
- Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων συστήνεται Κέντρο Πληροφόρησης Ασφαλισμένων και Συνταξιούχων (ΚΠΑΣ)²⁶.

Πέρα από τις οργανωτικές – λειτουργικές αλλαγές ο νόμος προβλέπει και μια σειρά ασφαλιστικών ρυθμίσεων σχετικά με τα όρια συνταξιοδότησης και τον υπολογισμό των παροχών.

Πιο συγκεκριμένα :

- Εισαγωγή ενός ενιαίου ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65 έτη ακόμη και για τις γυναίκες. Μειωμένη σύνταξη στα 60 έτη αλλά με 40 έτη ασφάλισης.
- Τροποποίηση του τύπου και τρόπου απονομής σύνταξης.
- Υπολογισμός συντάξιμων αποδοχών στο σύνολο του εργασιακού βίου.
- Μείωση ανώτατου ορίου στις συντάξεις.
- Μέτρα περιορισμού πρόωρης συνταξιοδότησης.
- Μείωση συντάξιμων παροχών πρόωρα αποχωρούντων.
- Αυστηρότεροι όροι για αναπηρικές συντάξεις.
- Αναστολή σύνταξης εργαζομένων συνταξιούχων.

Η αλλαγή στα όρια ηλικίας επίσης προβλέπει κατάργηση της 35ετίας για τους ασφαλισμένους από 1-1-83 αλλά και 37ετίας και καθιερώνεται η συνταξιοδότηση στα 40 χρόνια εργασίας με σταδιακή αύξηση του χρόνου εργασίας ως το 2015. Αρχίζει από το 2011 και η αύξηση θα είναι εννέα (9) μήνες το χρόνο. Όπου προβλέπεται η χορήγηση σύνταξης με 10.500 ημέρες ασφάλισης και το 58^ο ή 60^ο έτος ηλικίας, οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή στους ασφαλισμένους μέχρι 31-12-2011.

²⁶. Παπαρηγοπούλου – Πεχλιβανίδη Πατρίνα, (επιμέλεια), Ο νέος ασφαλιστικός νόμος Ν. 3863/2010 (ΦΕΚ Α' 115/15-7-2010), Αθήνα (Νομική Βιβλιοθήκη) 2010, σελ. 39.

Ο σχετικός πίνακας για την κατηγορία αυτή είναι :

Έτος	Έτη Ασφάλισης	Ηλικία
2010	35 ή 10.500	58
2011	36 ή 10.800	58
2012	37 ή 11.000	59
2013	38 ή 11.400	60
2014	39 ή 11.700	60
2015	40 ή 12.000	60

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Για τα Ειδικά Ταμεία (Τράπεζες, ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΗΣΑΠ κ.λ.π.) από το 2012 προστίθεται ένα έτος (από το 58^ο). Ο σχετικός πίνακας για άνδρες και γυναίκες Π.Α (παλαιοί ασφαλισμένοι) έχει ως εξής :

Έτος	Έτη Ασφάλισης	Ηλικία
2010	35	58
2011	36	58
2012	37	59
2013	38	60
2014	39	60
2015	40	60

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Για τις γυναίκες με 25ετία στα Ειδικά Ταμεία (υπαγωγή στην ασφάλιση από 1-1-83 έως 31-12-92 και υπαχθείσες στην ασφάλιση πριν από 1-1-83 που συμπληρώνουν τον απαιτούμενο χρόνο μετά την 1-1-98.

Έτος	Έτη Ασφάλισης	Ηλικία για πλήρη	Ηλικία για μειωμένη
2010	25	60	55
2011	25	61	56
2012	25	62	57
2013	25	63	58
2014	25	64	59
2015	25	65	60

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Για τις γυναίκες με 15ετία στα Ειδικά Ταμεία (υπαγωγή στην ασφάλιση από 1-1-83 έως 31-12-92 και υπαχθείσες στην ασφάλιση πριν από 1-1-83 που συμπληρώνουν τον απαιτούμενο χρόνο μετά την 1-1-98).

Έτος	Έτη Ασφάλισης	Ηλικία
2010	15	60
2011	15	61
2012	15	62
2013	15	63
2014	15	64
2015	15	65

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Για τον ΟΑΕΕ (Ελεύθεροι Επαγγελματίες). Από το 2011 συν ένα έτος στην 35ετία των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ (60). Ο πίνακας έχει ως εξής :

Έτος	Έτη Ασφάλισης	Ηλικία
2010	35	60
2011	36	60
2012	37	60
2013	38	60
2014	39	60
2015	40	60

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Για το ΕΤΑΑ (Μηχανικοί, Δικηγόροι, Γιατροί)

Προβλέπεται πλήρης σύνταξη για τους υπαχθέντες στην ασφάλιση μέχρι 31-12-92.

Έτος	Έτη Ασφάλισης	Ηλικία
2010	35	60
2011	36	60
2012	37	60
2013	38	60
2014	39	60
2015	40	60

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Οι ασφαλισμένοι μετά το 1993 σε οποιοδήποτε ταμείο, πλην ΟΓΑ, θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 12.000 ημερών ασφάλισης ή 40 ετών και του 60^{ου} έτους ηλικίας.

Οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ δικαιούνται σύνταξη γήρατος με 4.500 Η.Ε. στα 65 έτη ηλικίας. Οι ασφαλισμένοι που συμπληρώνουν το 60^ο έτος ηλικίας και 4.500 Η.Ε. από τις οποίες τουλάχιστον 100 σε καθένα από τα τελευταία ημερολογιακά έτη δικαιούνται σύνταξη μειωμένη κατά 11.200 της πλήρους για κάθε μήνα που υπολείπεται του ορίου της ηλικίας.

Για τις γυναίκες το όριο ηλικίας των 55 ετών αυξάνεται κατά ένα έτος το χρόνο από το 2011 και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους.

Η.Ε.	Πλήρης Σύνταξη	Μειωμένη Σύνταξη	Έτος θεμελίωσης
4.500	60	55	μέχρι 31-12-2010
4.500	61	56	2011
4.500	62	57	2012
4.500	63	58	2013
4.500	64	59	2014
4.500	65	60	2015

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Για τους ασφαλισμένους που έχουν πραγματοποιήσει 10.000 Η.Ε. το όριο ηλικίας καθορίζεται από την 1-1-2011 στο 63^ο έτος. Για τα επόμενα χρόνια αυξάνεται κατά 6 μήνες ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους. Οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και τον χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.000 Η.Ε.

ΑΝΔΡΕΣ

Η.Ε.	Ηλικία	Έτος θεμελίωσης
10.000	62	μέχρι 31-12-2010
10.000	63	2011
10.000	63,5	2012
10.000	64	2013
10.000	64,5	2014
10.000	65	2015

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η.Ε.	Ηλικία	Έτος θεμελίωσης
10.000	57	μέχρι 31-12-2010
10.000	58	2011
10.000	58,5	2012
10.000	59	2013
10.000	59,5	2014
10.000	60	2015

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Οι γυναίκες με 10.000 Η.Ε. θα μπορούν να βγουν με μειωμένη σύνταξη στο 56^ο έτος μέχρι το τέλος του 2011. Είναι η τελευταία χρονιά που θα επιτρέπεται αυτό αφού στο μέλλον θα απαγορεύεται η έξοδος με μειωμένη σύνταξη και 10.000 Η.Ε.

Γυναίκες ασφαλισμένες στο ΙΚΑ από 1-1-1983 έως 31-12-1993

Η.Ε.	Πλήρης	Μειωμένη	Έτος θεμελίωσης
5.500	55	50	μέχρι 31-12-2010
5.500	57	52	2011
5.500	60	55	2012
5.500	65	60	2013

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Για τις μητέρες ανήλικων παιδιών ο νόμος προβλέπει την άρση των ευνοϊκών ρυθμίσεων της πλήρους συνταξιοδότησης.

Οι μητέρες που έχουν έως 31-12-2010 όριο ηλικίας το 50^ο έτος ηλικίας εξισώνονται σταδιακά με τους άνδρες από 1-1-2011 μέσα σε μια ζετία. Έτσι :

2011	52 ^ο έτος
2012	55 ^ο έτος
2013	65 ^ο έτος

Και η μειωμένη σύνταξη θα δίδεται στο 60^ο έτος της ηλικίας.

Για τους καθηγητές πανεπιστημίων, μέλη ΔΕΠ, προβλέπεται η παραμονή στην εργασία τους μέχρι στο 68^ο έτος της ηλικίας.

Για τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα προβλέπεται ανακαθορισμός των επαγγελμάτων, που θα ισχύσει από τον Ιούλιο του 2011.

Οι ασφαλισμένοι σε επαγγέλματα εξαιρούνται από τον κατάλογο, εφόσον συμπληρώσουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης έως 31-12-2015. Θα εξακολουθούν να υπάγονται στα βαρέα. Οι υπόλοιποι εξαιρούνται και ακολουθούν το καθεστώς των κοινών ασφαλισμένων.

Τα όρια ηλικίας αναπροσαρμόζονται για τους ασφαλισμένους με 10.500 Η.Ε. εκ των οποίων 7.500 είναι στα βαρέα. Συγκεκριμένα το όριο ηλικίας αυξάνεται από το 2012 κατά εννέα (9) μήνες το χρόνο, μέχρι την συμπλήρωση του 60^{ου} έτους για πλήρη σύνταξη και του 58^{ου} έτους για μειωμένη. Έτσι :

Η.Ε.	Πλήρης	Μειωμένη	Έτος θεμελίωσης
10.500	55	53	μέχρι 31-12-2011
10.500	55,9	53,9	2012
10.500	56,6	54,6	2013
10.500	57,3	55,3	2014
10.500	58	56	2015
10.500	58,9	56,9	2016
10.500	59,6	57,6	2017
10.500	60	58	2018

- Πηγή: www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

Για τις γυναίκες που απασχολούνται στα βαρέα από το 2012 το όριο αυξάνεται κατά ένα έτος μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους.

Οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης τουλάχιστον 4.500 Η.Ε. από τις οποίες 3.600 στα βαρέα.

Με τον νέο Νόμο προβλέπονται οι παρακάτω φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης:

Ταμεία Κύριας Ασφάλισης

- ΙΚΑ – ΕΤΑΜ
- ΟΓΑ
- ΟΑΕΕ
- Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων (ΕΤΑΤ)
- ΕΤΑΑ
- ΕΤΑΠ – ΜΜΕ

Ταμεία Επικουρικής Ασφάλισης

- Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ)

- Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ)
- Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (ΤΕΑΙΤ)
- Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ)
- Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολουμένων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ)

Φορείς Πρόνοιας

- Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα (ΤΑΠΙΤ)
- Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ)

Κεφάλαιο 6

Η αξιολόγηση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης – Προβλήματα και κίνδυνοι που διαφαίνονται στον Ν. 3863/2010

Όπως αναφέραμε και στο προηγούμενο κεφάλαιο ο Ν. 3863/2010 περιλαμβάνει τόσο διοικητικές μεταρρυθμίσεις όσο και ασφαλιστικές και οργανωτικές ρυθμίσεις.

Στο παρόν κεφάλαιο θα εξετάσουμε ξεχωριστά τα διαφορετικά αυτά «κομμάτια» του νέου ασφαλιστικού νόμου προσπαθώντας να διερευνήσουμε τα προβλήματα και τους κινδύνους που προκύπτουν.

Συγκεκριμένα θα εξετάσουμε αν οι ρυθμίσεις του νόμου επιτυγχάνουν τους στόχους που ετέθησαν στην αιτιολογική έκθεση και αν και κατά πόσο θίγονται τα δικαιώματα των ασφαλισμένων.

6.1. Οι διοικητικές – οργανωτικές ρυθμίσεις

Ο Ν. 3863/2010 ακολουθεί την πολιτική των άμεσων ενοποιήσεων του Ν. 3655/2008, διότι δεν επαναφέρει το προϊσχύσαν καθεστώς της πολλαπλότητας των ασφαλιστικών οργανισμών και μάλιστα σε συνέχεια της πολιτικής αυτής αφενός καταργείται ο κλάδος κύριας σύνταξης του ΝΑΤ και ενοποιείται με τον αντίστοιχο κλάδο του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, και αφετέρου οι δημόσιοι υπάλληλοι από 1-1-2011 υπάγονται για την κύρια σύνταξη στην ασφάλιση του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ²⁷.

Βέβαια οι ενοποιήσεις αυτές στην πράξη δεν έχουν αποδώσει θετικά αποτελέσματα και παρατηρείται υποβάθμιση της εξυπηρέτησης των ασφαλισμένων. Αυτό συνέβη γιατί δεν υπήρξε κάποια προετοιμασία και επειδή ορισμένοι ασφαλιστικοί οργανισμοί ήταν εύρωστοι και άλλοι όχι, με αποτέλεσμα τελικώς οι εύρωστοι να επιβαρύνονται και να κινδυνεύουν σήμερα να καταστούν και αυτοί μη βιώσιμοι.

Επιπλέον με τον νόμο 3863/2010 γίνεται ένα πολύ σημαντικό βήμα, η ένταξη των υπηρεσιών Υγείας σε είδος στο ΕΣΥ.

Πιο συγκεκριμένα σύμφωνα με το άρθρο 31 οι μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας υγείας του ΕΣΥ, των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) και του Οίκου Ναύτη εντάσσονται και λειτουργούν σε ενιαίο πλαίσιο.

²⁷. Παπαρηγοπούλου – Πεχλιβανίδη Πατρίνα, (Επιμέλεια), όπου και πριν, σελ. 15.

Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται το αδιαίρετο του Συστήματος Υγείας της χώρας και αίρεται ο κατακερματισμός των δράσεων υγείας σε φορείς εκτός του ΕΣΥ.

Τέλος, ιδρύεται στην ΓΓΚΑ η δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή η οποία είναι αρμόδια να γνωματεύσει για θέματα νοσηλείας στο εξωτερικό ασθενών ασφαλισμένων σε ΟΚΑ αρμοδιότητας της ΓΓΚΑ και να κρίνει τις ενστάσεις κατά των απορριπτικών αποφάσεων των ΥΕ των ΟΚΑ για νοσηλεία στην αλλοδαπή. Η διάταξη αυτή κρίνεται σημαντική από νομικής πλευράς, διότι οδηγεί σε ένα ενιαίο μέτρο κρίσης για τη νοσηλεία στην αλλοδαπή των ασφαλισμένων και στην καλύτερη εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

6.2. Οι ασφαλιστικές ρυθμίσεις

Οι ασφαλιστικές ρυθμίσεις στο νέο νόμο αποτυπώνονται σε 26 άρθρα και αφορούν τόσο σε θετικές όσο και σε αρνητικές ρυθμίσεις για τους ασφαλισμένους.

Ένα από τα σημαντικότερα θέματα της μεταρρύθμισης αυτής που αποτέλεσε κεντρικό θέμα συζήτησης αφορά στην αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης. Και μια λίστα κατά κανόνα σε συνδυασμό και με αύξηση του απαιτούμενου για τη θεμελίωση του δικαιώματος χρόνου ασφάλισης.

Έχουμε ακόμη την εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών κάτι βέβαια που έπρεπε να είχε γίνει από καιρό, αφού την ισότητα την επιτάσσει τόσο το Σύνταγμά μας όσο και το δίκαιο της Ε.Ε.

Βέβαια η οδηγία της Ε.Ε. που προέβλεπε ως μεταβατική διάταξη την δυνατότητα διαφοροποίησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης λόγω φύλου, αντικειμενικά δε μπορούσε να εφαρμοστεί, διότι παρήλθαν κάποια χρόνια από την έκδοση της μέχρι σήμερα και έτσι εξαντλήθηκε κάθε περιθώριο μεταβατικού σταδίου. Τα υπουργεία, οι συνδικαλιστικοί φορείς, τα σωματεία για την ισότητα κ.λ.π. γνώριζαν ότι ήταν απλώς θέμα χρόνου και η αύξηση και η εξίσωση των ορίων ηλικίας γενικότερα. Δεν υπήρξε η κατάλληλη προετοιμασία και απλά καλλιέργησαν την εσφαλμένη εντύπωση ότι υπάρχει κεκτημένο σε χαμηλά και άνισα όρια ηλικίας. Επομένως οι διατάξεις δεν είναι καθαντές άδικες αλλά φταίει το γεγονός ότι αγνοούν το Σύνταγμα και τις διεθνείς μας υποχρεώσεις.

Και περιορίζονται οι διατάξεις που επέτρεπαν για ειδικότερες κατηγορίες των ασφαλισμένων να θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα σε μικρότερη ηλικία και με μικρότερο χρόνο ασφάλισης π.χ. μητέρες με ανήλικα παιδιά, εργαζόμενοι σε ΒΑΕ κ.λ.π.

Ο Ν. 3863/2010 ορίζει στο άρθρο 10 παρ. 1-10, 12 και 15Α ότι το γενικό όριο ηλικίας για την χορήγηση της πλήρους σύνταξης γήρατος είναι το 60^ο έτος για άνδρες και γυναίκες και ο χρόνος ασφάλισης τα 40 Ε.Α. ή 12.000 Η.Ε.

Για την χορήγηση της μειωμένης σύνταξης γήρατος ο γενικός κανόνας κατά την παρ. 11 του Νόμου είναι το 65^ο έτος για άνδρες και γυναίκες και τα 15 Ε.Α. ή 4.500 Η.Ε..

Για τις γυναίκες το όριο ηλικίας αυξάνεται σταδιακά κατά 1 έτος από 1-1-2011 και μέχρι το 65^ο έτος²⁸.

Επίσης για την συνταξιοδότηση των μητέρων με ανήλικα παιδιά προβλέπεται ότι από 1-1-1013 θα δικαιούνται πλήρη σύνταξη στο 65^ο έτος της ηλικίας τους και μειωμένη στο 60^ο έτος. Πρακτικά καταργείται η χορήγηση της πλήρους σύνταξης γήρατος στις μητέρες με ανήλικα παιδιά, διότι αφενός για να την δικαιωθούν οι μητέρες θα πρέπει να είχαν αποκτήσει το παιδί τους στην ηλικία των 47 ετών, κάτι που βιολογικά σπανίζει και αφετέρου γιατί το όριο ηλικίας συμπίπτει με το γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των 65 ετών.

Αλλά και η δυνατότητα λήψεως μειωμένης σύνταξης περιορίζεται σημαντικά, διότι το παιδί θα πρέπει να έχει αποκτηθεί στην ηλικία των 42 ετών.

Παρά το ότι πολλές γυναίκες είχαν «επενδύσει» στην πρόωγη συνταξιοδότηση με βάση τις διατάξεις της μητέρας με ανήλικο παιδί, πρέπει να τονιστεί ότι η προστασία της μητρότητας, και για την ακρίβεια των παιδιών, πρέπει να γίνεται κατά τον χρόνο που τα παιδιά είναι μικρά με μέτρα υποστήριξης της γέννησης και ανατροφής τους π.χ. επιδόματα, δωρεάν βρεφονηπιακοί σταθμοί κλπ. Οι διατάξεις του νόμου κρίνονται δικαιολογημένες ενόψει της μακρόχρονης εμμονής στην εφαρμογή αντίθετων με τον Σύνταγμα και το Ευρωπαϊκό δίκαιο και της ανάγκης εξυγίανσης του ασφαλιστικού συστήματος.

Μια εξίσου σημαντική θεσμική παρέμβαση του Ν.3863/2010 είναι η διάκριση της βασικής σύνταξης από την αναλογική (άρθρο 1-4, 11 και 37) και καθορίζει τα χαρακτηριστικά και τις προϋποθέσεις για την χορήγησή τους.

Η αναλογική σύνταξη ορίζεται στο άρθρο 1 παρ. 2 ως το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών για τα Ε.Α. από την 1-1-2011 και

²⁸. Παπαρηγοπούλου – Πεχλιβανίδη Πατρίνα (επιμέλεια), όπου και πριν σελ. 70

εφεξής κάθε ασφαλισμένου που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης από την 1-1-2015 και μετά, το οποίο καταβάλλεται από του ΟΚΑ ή το Δημόσιο σε όσους έχουν χρόνο ασφάλισης μεγαλύτερο του έτους.

Η βασική σύνταξη ορίζεται στο άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3863/2010 ως η σύνταξη που δεν αναλογεί σε εισφορές όπως η ανταποδοτική. Καταβάλλεται στους ασφαλισμένους με 4.500 και άνω Η.Ε. ή 15 Ε.Α. στους ασφαλισμένους με ένα Ε.Α. μέχρι 15 Ε.Α. ή 4.500 Η.Ε. και στους ανασφάλιστους.

Οι ανασφάλιστοι και όσοι έχουν χρόνο ασφάλισης μικρότερο από 15έτη ή 4.500 Η.Ε. την δικαιούνται με εισοδηματικά κριτήρια στο 65^ο έτος της ηλικίας τους, ενώ οι ασφαλισμένοι με μεγαλύτερο χρόνο ασφάλισης χωρίς εισοδηματικά κριτήρια κατά τη στιγμή της συνταξιοδότησής τους. Η βασική σύνταξη χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό με εξαίρεση τους ασφαλισμένους του ΕΤΑΑ και του ΕΤΑΠ – ΜΜΕ, όπου χρηματοδοτείται από τα ταμεία αυτά και καταβάλλεται από τους οικείους ΟΚΑ ή το Δημόσιο.

Το ύψος της βασικής σύνταξης ανέρχεται στα 360 € ποσό στο οποίο μέχρι την εφαρμογή του νόμου αντιστοιχεί η προνοιακού χαρακτήρα σύνταξη του ανασφάλιστου υπερήλικα που χορηγεί ο ΟΓΑ. Η βασική σύνταξη μειώνεται στην περίπτωση της μειωμένης σύνταξης κατά 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας για την πλήρη συνταξιοδότηση.

Η νομική φύση της βασικής σύνταξης που χορηγείται στους ασφαλισμένους με χρόνο ασφάλισης μεγαλύτερο των 4.500 Η.Ε. ή 15 Ε.Α. αποτελεί σύνθετη κοινωνικοασφαλιστική παροχή διότι αποσκοπεί στην κάλυψη της φτώχειας των ασφαλισμένων με βάση όμως την ασφαλιστική τεχνική. Κατ' ουσίαν υποκαθιστά την κρατική χρηματοδότηση και έτσι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προνοιακή τεχνική.

Αντίθετα στην περίπτωση των ανασφάλιστων και των ασφαλισμένων με λιγότερες από 4.500 ΗΕ ή 15 Ε.Α. πρόκειται για προνοιακή παροχή που αποσκοπεί στην κάλυψη της φτώχειας των ανασφάλιστων μέσω της χορήγησης ελαχίστου εισοδήματος με βάση την προνοιακή τεχνική.

Παρατηρείται το εξής παράδοξο : Η βασική σύνταξη χορηγείται με εισοδηματικά κριτήρια στους ανασφάλιστους και στους ασφαλισμένους με χρόνο ασφάλισης μέχρι 4.500 Η.Ε. ή 15 Ε.Α., ενώ χορηγείται χωρίς εισοδηματικά κριτήρια στους ασφαλισμένους με μεγαλύτερο χρόνο ασφάλισης που αντικειμενικά έχουν μεγαλύτερα εισοδήματα και ως εκ τούτου μικρότερη ανάγκη προστασίας.

Τα σφάλματα της βασικής σύνταξης, όπως την προβλέπει ο νόμος είναι ότι δίδεται σε όλους το ίδιο ποσό, ενώ θα έπρεπε να δίδεται μόνο ως συμπλήρωμα της ανταποδοτικής συνταγής, στην περίπτωση που το ύψος της ανταποδοτικής είναι μικρότερο έως καθορισμένου ποσού, δηλ. να χορηγείται με βάση εισοδηματικά κριτήρια.

Επίσης δεν διαβαθμίζεται ανάλογα με ο ύψος της ανταποδοτικής σύνταξης ώστε η τελική σύνταξη πάντοτε να αυξάνει ανάλογα με την αύξηση της ανταποδοτικής και να υπάρχει πάντα κίνητρο για την ασφάλιση. Έτσι αναιρείται η ανταποδοτικότητα, δημιουργούνται κίνητρα για την απόκρυψη των αποδοχών και επιφέρει κοινωνικά άστοχες λύσεις.

Τέλος, δεν έχει αποσαφηνισθεί ο ρόλος της επικουρικής ασφάλισης. Είναι αναγκαίο να ξεκαθαρίσει και η εγγύηση του Κράτους γιατί το θέμα είναι αμφισβητούμενο. Κατά μια άποψη είναι υποχρεωτική, χρηματοδοτείται με βάση το διανεμητικό σύστημα και είναι οργανωμένη σε δημόσια νομικά πρόσωπα. Και κατά άλλη άποψη, η επικουρική ασφάλιση δεν χρηματοδοτείται από το κράτος αλλά μόνο από εισφορές των ασφαλισμένων και για τον λόγο αυτόν εξαιρείται της κρατικής εγγυήσεως.

Κεφάλαιο 7

Συμπεράσματα

Το ασφαλιστικό για πολλά χρόνια βρίσκονταν στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος. Από καιρό μελετητές του ασφαλιστικού προβλήματος, Έλληνες αλλά και ξένοι, άτομα που προέρχονταν πολλές φορές από αντίθετους ιδεολογικούς κόσμους, διατείνονταν πως είχε έρθει η ώρα για να αλλάξει ριζικά το σύστημα. Όσοι είχαν ασχοληθεί ουσιαστικά και σε βάθος με το πρόβλημα, διακήρυτταν πως το ασφαλιστικό μας σύστημα, έπειτα από μισό αιώνα άναρχης ανάπτυξης, κακοδιοίκησης και εξωτερικών παρεμβάσεων, είχε μεταβληθεί σε ένα ανοικονόμητο τέρας που δεν το « σηκώνουν » ούτε η σύγχρονη εποχή ούτε τα οικονομικά μας μέσα

Παρά το γεγονός, όμως, πως η ανάγκη για αλλαγή ήταν επιτακτική για πολύ καιρό ασφαλιστική μεταρρύθμιση δεν επέρχονταν. Άλλα κράτη, με πολύ λιγότερα προβλήματα από τα δικά μας, είχαν προχωρήσει στην αναμόρφωση, ακόμα και προληπτικά, των ασφαλιστικών τους συστημάτων, έτσι ώστε να τους δώσουν βιωσιμότητα για το μέλλον. Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση δεν ήταν οπωσδήποτε μια απλή υπόθεση. Από τα σημαντικότερα εμπόδια που είχαν να αντιμετωπίσουν οι κυβερνήσεις που κατά καιρούς προσπαθούσαν να προβούν σε αλλαγές ήταν οι συντεχνίες, ιδίως του δημόσιου τομέα.. Οι τομές που ήταν απαραίτητες να γίνουν στο σύστημα, δεδομένης της προβληματικότητας του, όπως μείωση ή και κατάργηση παροχών, αύξηση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, αύξηση εισφορών κλπ., θα προκαλούσαν την καθολική αντίδραση όλων των « θιγμένων ». Την αντίδραση αυτή φοβόντουσαν οι « κυβερνώντες » και δεν προέβαιναν για πολύ καιρό στην αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος .

Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση μπορεί λοιπόν να μην ήταν μια απλή υπόθεση ήταν όμως απαραίτητη και αυτό καθώς το ασφαλιστικό μας σύστημα, στην σημερινή του κατάσταση, δεν μπορούσε να εγγυηθεί για πολύ και για όλους την ασφάλεια και την ποιότητα των παροχών. Κίνδυνος, ο οποίος δεν περιγράφεται μόνο στις μελέτες, αλλά αγγίζει την καθημερινότητα μας με : τη γραφειοκρατία των φορέων και κλάδων και των νόμων και διατάξεων, την κατασπατάληση των πόρων και την ίδια στιγμή την αναποτελεσματικότητα στην πάταξη της εισφοροδιαφυγής, τους άνισους και πολλές φορές άδικους όρους συνταξιοδότησης και την αδήλωτη εργασία, τις επισφαλείς για κάποιους ακόμη και για τον επόμενο μήνα συντάξεις, την αδυναμία της ουσιαστικής υποστήριξης στην εργαζόμενη γυναίκα και την υποθήκευση των κοινωνικών δικαιωμάτων των επόμενων γενεών, καθώς υπολογίζεται ότι με το ισχύον σύστημα σε λίγες δεκαετίες οι

δαπάνες για τις συντάξεις θα είναι όσο περίπου χρειαζόμαστε σήμερα για την Υγεία, την Παιδεία και τον Πολιτισμό.

Επιπλέον, η ανάγκη για μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού μας συστήματος υπαγορεύονταν και από τις αρνητικές εξελίξεις στο δημογραφικό. Και στην χώρα μας, όπως και σε πολλές πλούσιες χώρες της Δύσης, η αναλογία νέων - εργαζομένων και ηλικιωμένων – συνταξιούχων ήταν χαμηλή, με αποτέλεσμα λίγοι να πληρώνουν εισφορές και πολλοί να παίρνουν σύνταξη. Δεδομένου ότι οι δημογραφικές εξελίξεις επηρεάζουν τα πάντα σε μια χώρα, άμυνα, εκπαίδευση, υγεία, υποδομή, και υπαγορεύουν το πώς θα παραχθεί και θα κατανομηθεί το εισόδημα της χώρας, έχουν μεγάλη επίδραση στο ασφαλιστικό. Οι δημογραφικές τάσεις, προς την κατεύθυνση της γήρανσης του πληθυσμού και την υπογεννητικότητα, υποδήλωναν, λοιπόν, ξεκάθαρα έναν ασφαλιστικό φορέα προβληματικό που έχριζε ριζικής αναμορφώσεως.

Κατά καιρούς είχαν γίνει διάφορες προσπάθειες εξυγίανσης του ασφαλιστικού μας συστήματος. Οι Θεσμικές μεταρρυθμίσεις βέβαια που επιχειρήθηκαν, είτε δεν έγιναν πράξη είτε ατόνησαν στην πορεία των χρόνων παραμένοντας, όμως, το κρατούμενο των υψηλών εισφορών. Το αποτέλεσμα ήταν οι νόμοι αυτοί να μην ωφελήσουν καθώς μπορεί να έδωσαν ταμειακή ανάσα στο σύστημα, συσσωρεύοντας όμως ταυτόχρονα προβλήματα και ελλείμματα σε αυτό.

Επιπλέον, στις τότε κυβερνήσεις υπεβλήθησαν διάφορες εκθέσεις, όπου «έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου» καθώς τα συμπεράσματα που προέκυψαν έκαναν αναφορά, μεταξύ άλλων, σε ένα πολυδαίδαλο, γραφειοκρατικό σύστημα και σε μια οικονομία που δεν θα άντεχε την πλήρη κάλυψη των συνταξιοδοτικών υποχρεώσεων στο μέλλον. Παράλληλα, αξίζει να αναφερθεί, ότι και η Τράπεζα της Ελλάδος αλλά και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προειδοποιούσαν ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα δεν θα άντεχε την συνέχιση της δημοσιονομικής επιδείνωσης καθώς ο κρατικός προϋπολογισμός ήταν ελλειμματικός.

Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση είχε αρχίσει από καιρό να ασκεί πίεση στις εκάστοτε κυβερνήσεις της χώρας μας, για αύξηση του ποσοστού απασχόλησης των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας αλλά και καθυστέρησης της εξόδου αυτών από την αγορά εργασίας. Και αυτό καθώς η Ευρωπαϊκή Ένωση, μπορεί να αποφεύγει απευθείας παρεμβάσεις στα εσωτερικά των κρατών – μελών σε θέματα που σχετίζονται με την κοινωνική ασφάλιση, ασκεί όμως πίεση ώστε τα κράτη – μέλη να ακολουθούν, την πολιτική που έχει υιοθετήσει σχετικά με αυτή. Πολιτική η οποία έχει διαμορφωθεί βάσει αρχών όπως κοινωνική ασφάλιση προσανατολισμένη στην απασχόληση - συνδυασμένη με ενεργό γήρανση,

αντιστροφή της τάσης για πρόωρη συνταξιοδότηση και αύξηση της πραγματικής ηλικίας συνταξιοδότησης.

Η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού μας συστήματος, έπειτα από πολλές δοκιμές εξυγίανσης, που αναφέρθηκαν παραπάνω, αλλά και της πίεσης που ασκείτο από καιρό από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ήλθε τον Ιούλιο του 2010.

Ο Νέος Ασφαλιστικός Νόμος, 3863/2010 (ΦΕΚ 115 Α/15.7.2010), ψηφίστηκε λοιπόν τον Ιούλιο του 2010 και μαζί του ψηφίστηκε και η εφαρμογή μιας σειράς μέτρων, με στόχο την εξυγίανση του ασφαλιστικού μας συστήματος. Τα μέτρα αυτά δεν είναι άλλα από : την αύξηση των ορίων ηλικίας, την μείωση των πρόωρων και επικουρικών συντάξεων, την δημιουργία κινήτρων για παραμονή στην εργασία καθώς και αντικινήτρων για την πρόωρη αποχώρηση από αυτή

Από τις πιο σημαντικές αλλαγές που προκύπτουν για τους δημοσίους υπαλλήλους είναι η ένταξη τους στον κλάδο Σύνταξης του ΙΚΑ .Παράλληλα επέρχεται αύξηση των ορίων ηλικίας τόσο στους άνδρες όσο και στις γυναίκες. Ειδικά στην περίπτωση μητέρων με ανήλικα παιδιά υπάρχει αύξηση έως και πέντε ετών αλλά και κατάργηση του δικαιώματος λήψης μειωμένης σύνταξης.

Ο Νέος Ασφαλιστικός Νόμος, αποτελώντας επιταγή των καιρών μας, είναι πλέον γεγονός και ήδη έχουν αρχίσει να εφαρμόζονται οι αλλαγές που προβλέπει . Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε από τώρα τα αποτελέσματα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, μπορούμε όμως να πούμε μετά βεβαιότητας ότι ήταν απαραίτητη να γίνει αφενός και αφετέρου ότι αποτελεί την πιο σημαντική και δραστική προσπάθεια αναμόρφωσης και εξυγίανσης του ασφαλιστικού μας συστήματος.

ΠΗΓΕΣ

www.ggka.gr/asfalistikokefl.htm: Έννοια και εξέλιξη του συστήματος κοινωνικής ασφάλειας στην Ελλάδα

el.wikipedia.gr

www.hellenicparliament.gr: Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Αιτιολογική Έκθεση Σχεδίου Νόμου, Αθήνα 2010

www.eaed.gr/ergatika-nea/oneos-asfalistikos-nomos-3863/2010

www.inegsee.gr

www.pasok.gr: Το μεταρρυθμιστικό έργο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ

www.ethnos.gr: Δημόσιο: Οι αλλαγές στα όρια ηλικίας

www.epixeirisi.gr

<http://enotikoaristero.wordpress.com>

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βουρλούμης Π., << Το ασφαλιστικό με απλά λόγια >>, Εκδόσεις Ποταμός , 2005

Πετρόγλου Α., << Δίκαιον κοινωνικής ασφάλισης >>, Αθήνα , 1974

Λεοντάρης Μ., << Ασφαλιστικό Δίκαιο >>, Εκδόσεις Πάμισος , Αθήνα , 2005

Θεοδωρουλάκης Νικόλαος ,(Διδακτορική Διατριβή) Οι εξωτερικοί παράγοντες της κρίσης της Κοινωνικής Ασφάλισης , οι επιδράσεις τους και οι εναλλακτικές πολιτικές αντιμετώπισης τους , Αθήνα , 2008

Τσαλίκης Γιώργος , Η θεμελίωση της Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα , Αθήνα (Εκδόσεις Παπαζήση) , 2008

Πετρούλης Π., Ρομπόλης Σ., Ξυδέας Ε., Χλέτσος Μ., Η Κοινωνική Ασφάλιση στην Ελλάδα , η περίπτωση του ΙΚΑ , Αθήνα (ΙΝΕ ΓΣΕΕ) , 1993

Ζουμπουλάκης Μ., Θεσμοί και μεταβολές στην Ελληνική Οικονομία , Αθήνα (Εκδόσεις Πατάκη) , 2008

Προβόπουλος , Κοινωνική Ασφάλιση , Αθήνα (ΙΟΒΕ), 1987

Ρομπόλης Σ., Η μετανάστευση από και προς την Ελλάδα , Αθήνα (Εκδόσεις Επίκεντρο), 2007 .

Τήνιος Π., Κοινωνία , Συντάξεις , : Κρυμμένος Θησαυρός , Αθήνα (Εκδόσεις Παπαζήση), 2001

Παπαρρηγοπούλου – Πεγλιβανίδη Πατρίνα (Επιμέλεια), Ο νέος ασφαλιστικός νόμος Ν3863/2010 (ΦΕΚ Α 115/15-7-2010),Αθήνα(Νομική Βιβλιοθήκη),2010

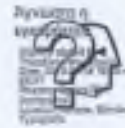
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Α. ΝΟΜΟΣ 3863/2010 Νέο ασφαλιστικό σύστημα και συναφείς διατάξεις , ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις.

Πηγή:

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ,ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ , Αρ Φύλλου 115 , Αθήνα 15 Ιουλίου 2010.

Β. Αιτιολογική Έκθεση Σχεδίου Νόμου, Αθήνα 2010.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 115

15 Ιουλίου 2010

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3863

*Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις,
ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις.*

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Εγγυήσεις - Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

1. Το Δημόσιο εγγυάται τη βιωσιμότητα του Ασφαλιστικού Συστήματος της χώρας με σκοπό τη διασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης για κάθε δικαιούχο.

2. Βασική σύνταξη: Το ποσό της σύνταξης που δεν αναλογεί σε ασφαλιστικές εισφορές και χορηγείται μετά την 1.1.2015, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος αυτός.

3. Αναλογική σύνταξη: Το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών για τα έτη ασφάλισης, από 1.1.2011 και εφεξής, κάθε ασφαλισμένου που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 σε φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο. Το αναλογικό ποσό σύνταξης βαρύνει τους προϋπολογισμούς των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο για τους ασφαλισμένους του Δημοσίου.

4. Τα θέματα του νόμου αυτού που αναφέρονται στους τακτικούς υπαλλήλους και λειτουργούς του Δημοσίου, τους στρατιωτικούς και τους τακτικούς υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ., οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμίδας θα ρυθμιστούν με ειδικό συνταξιοδοτικό νόμο των αρμόδιων Υπουργών.

Για τους υπαλλήλους της Βουλής τα θέματα του νόμου αυτού θα κανονιστούν από τον Κανονισμό της Βουλής.

Άρθρο 2 Βασική σύνταξη

1. Από 1.1.2015 και εφεξής καθιερώνεται βασική σύνταξη. Το ύψος της βασικής σύνταξης, για το έτος

2010, καθορίζεται στο ποσό των τριακοσίων εξήντα (360,00) ευρώ μηνιαίως, για 12 μήνες και αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του νόμου αυτού.

2. Την ανωτέρω βασική σύνταξη δικαιούνται:

Α. Οι ασφαλισμένοι των οργανισμών κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, καθώς και οι τακτικοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι στρατιωτικοί και οι τακτικοί υπάλληλοι των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμίδας, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από την 1.1.2015 και εφεξής.

Η βασική σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία συνταξιοδότησης από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα ή το Δημόσιο. Στους ασφαλισμένους των οποίων η σύνταξη, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κεφαλαίου αυτού, αποτελεί άθροισμα δύο τμημάτων, η βασική σύνταξη υπολογίζεται αναλογικά, με βάση τα έτη ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής προς το συνολικό χρόνο ασφάλισης.

Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται για τους συνταξιούχους λόγω γήρατος κατά 1/35 για κάθε χρόνο που υπολείπεται των τριάντα πέντε (35) ετών διαμονής στην Ελλάδα, μεταξύ του 15ου και του 65ου έτους της ηλικίας. Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται στις περιπτώσεις θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε μειωμένη σύνταξη λόγω γήρατος, σε μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας, καθώς και στην περίπτωση χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου. Η μείωση της βασικής σύνταξης προκειμένου για τους ασφαλισμένους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη γήρατος, ανέρχεται σε 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται για τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης. Για τους συνταξιούχους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας με ποσοστό 67% έως και 79,99% χορηγείται το 75% της βασικής σύνταξης, και με ποσοστό από 50% έως και 66,99% χορηγείται το 50% αυτής. Οι μειώσεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή σε όσους συνταξιοδοτούνται με τις διατάξεις του ν. 612/1977 (ΦΕΚ 164 Α'), καθώς και για τα πρόσωπα του τετάρτου εδαφίου της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α'). Στις περιπτώσεις χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου,

το ποσό της βασικής σύνταξης προσδιορίζεται για τον επιζώντα σύζυγο και κάθε συνδικαιούχο με βάση το δικαιούμενο, σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε φορέα ή σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, ποσοστό σύνταξης λόγω θανάτου.

Προκειμένου για τέκνα, η καταβολή του εν λόγω ποσοστού της βασικής σύνταξης λήγει με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που ορίζονται από τη νομοθεσία. Το καταβαλλόμενο σε αυτά ποσοστό, μετά τη διακοπή χορήγησής του, προστίθεται στο ποσοστό που χορηγείται στο δικαιούχο επιζώντα σύζυγο και έως το ποσοστό της δικαιούμενης σύνταξης. Εάν ο συνταξιούχος λόγω θανάτου λαμβάνει σύνταξη και από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μίας σύνταξης λόγω θανάτου, δικαιούται βασική σύνταξη για την εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξη και για τη μεγαλύτερη από τις συντάξεις λόγω θανάτου. Εάν ο συνταξιούχος, λόγω θανάτου, σύζυγος εργάζεται ή απασχολείται δικαιούται βασική σύνταξη.

Σε περίπτωση επιμερισμού της εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξης μεταξύ δικαιούχου και τέκνων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του νόμου αυτού, το ποσό της βασικής σύνταξης κατανέμεται κατά τα ίδια ποσοστά.

Προκειμένου για συνταξιούχους εξ ιδίου δικαιώματος με περισσότερες της μίας συντάξεις χορηγείται μία βασική σύνταξη. Στην περίπτωση συνταξιούχου ή δικαιούμενου μίας πλήρους σε ποσό και μίας μειωμένης κύριας σύνταξης, το ποσό της χορηγούμενης βασικής σύνταξης είναι πλήρες και καταβάλλεται από το φορέα που χορηγεί την πλήρη σύνταξη. Αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης, σε αυτή την κατηγορία συνταξιούχων, είναι ο απονέμων την αναλογική σύνταξη φορέας κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

Β. Οι ανασφάλιστοι και όσοι έχουν πραγματοποιήσει λιγότερες από 4.500 ημέρες ή δεκαπέντε (15) έτη ασφάλισης σε ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, εφόσον πληρούν αθροιστικά τα παρακάτω κριτήρια:

α) Έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους.

β) Το ατομικό και το οικογενειακό τους εισόδημα, από οποιαδήποτε πηγή, κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, δεν υπερβαίνουν το ποσό των πέντε χιλιάδων σαράντα (5.040) ευρώ και δέκα χιλιάδων ογδόντα (10.080) ευρώ αντίστοιχα. Τα ανωτέρω ποσά ανακαθορίζονται κατά το ποσοστό αναπροσαρμογής της βασικής σύνταξης.

γ) Διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη, μεταξύ του 15ου και του 65ου έτους της ηλικίας τους. Η μόνιμη διαμονή αποδεικνύεται με τη διαδικασία που προβλέπεται για τη χορήγηση άδειας διαμονής στους πολίτες τρίτων Χωρών.

Το ύψος της βασικής σύνταξης είναι πλήρες για όσους πληρούν αθροιστικά τα ανωτέρω κριτήρια και έχουν συμπληρώσει στη χώρα τουλάχιστον τριάντα πέντε (35) πλήρη έτη διαμονής και μειώνεται κατά 1/35 για κάθε ένα (1) έτος που υπολείπεται των τριάντα πέντε (35) ετών διαμονής. Η βασική σύνταξη σε αυτή την κατηγορία των δικαιούχων δεν μεταβιβάζεται σε δικαιούχο πρόσωπα. Αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης είναι ο ΟΓΑ σε περίπτωση μη

δικαιούχων αναλογικού ποσού σύνταξης και οι φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από τους οποίους καταβάλλεται το αναλογικό ποσό σύνταξης.

3. Η εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων γίνεται με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων περί προστασίας των πολιτών των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και των σχετικών συμβάσεων που έχει επικυρώσει η Ελλάδα.

Άρθρο 3

Αναλογικό ποσό σύνταξης ασφαλισμένων από 1.1.2011 και εφεξής

1. Οι ασφαλισμένοι για πρώτη φορά, από 1.1.2011 και εφεξής, σε φορείς κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015, δικαιούνται αναλογικού ποσού σύνταξης, με βάση το συνολικό χρόνο ασφάλισής τους, ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος του ενός πλήρους έτους ασφάλισης ή τριακοσίων (300) ημερών και με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία κατά περίπτωση. Όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, αν ο χρόνος ασφάλισης είναι μικρότερος των δεκαπέντε (15) ετών ή 4.500 ημερών ασφάλισης, καθορίζεται το 65ο έτος. Η μηνιαία σύνταξη των ανωτέρω, υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης, με βάση ποσοστά επί των προβλεπόμενων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών, τα οποία καθορίζονται ως εξής:

ΗΜ/ΣΘΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ		ΕΤΗΣΙΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΑΣΦ. ΒΙΟ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΗΜ/ΣΘΙΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΑΠΟ	ΕΩΣ	
300	4.500	0,80%
4.501	5.400	0,86%
5.401	6.300	0,92%
6.301	7.200	0,99%
7.201	8.100	1,06%
8.101	9.000	1,14%
9.001	9.900	1,22%
9.901	10.800	1,31%
10.801	11.700	1,40%
11.701	15.000	1,50%

Όπου ο χρόνος ασφάλισης υπολογίζεται σε μήνες ή έτη, κάθε μήνας αντιστοιχεί σε 25 ημέρες ασφάλισης και κάθε έτος σε 300 ημέρες ασφάλισης.

Το τελικό ποσό σύνταξης καθορίζεται για όλα τα έτη με βάση το συντελεστή που αντιστοιχεί στο τελευταίο πλήρες έτος ασφάλισης.

2. Ως μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους φορείς κύριας ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς, λαμβάνεται υπόψη το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος, καθ' όλη τη διάρκεια του

εργασιακού του βίου, πλην των αποδοχών του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό δώρων εορτών και επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος εντός της χρονικής αυτής περιόδου. Για τους φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών, στους οποίους ως βάση υπολογισμού των παροχών θεωρείται η ημέρα εργασίας, η κατά το προηγούμενο εδάφιο διαίρεση γίνεται με τον αριθμό ημερών εργασίας για το ίδιο χρονικό διάστημα και το πηλίκο πολλαπλασιάζεται επί είκοσι πέντε (25).

Για τον προσδιορισμό του συντάξιμου μισθού των αυτοαπασχολούμενων που υπάγονται στην ασφάλιση των Τομέων του κλάδου κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΕΤΑΠ-ΜΜΕ) λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος των ποσών των ασφαλιστικών κατηγοριών επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές καθ' όλο το χρόνο ασφάλισής τους ή ο μέσος όρος των συντάξιμων αποδοχών, όπως αυτές προσδιορίζονται από τις οικείες καταστατικές διατάξεις και διαμορφώνονται καθ' όλο τον εργασιακό τους βίο.

Για τον προσδιορισμό των παραπάνω συντάξιμων αποδοχών, οι αποδοχές του ασφαλισμένου ή ο συντάξιμος μισθός του προηγούμενου εδαφίου, για κάθε ημερολογιακό έτος, πλην των αποδοχών ή του μισθού του τελευταίου έτους ή τμήματος έτους κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή και με συντελεστή ωρίμανσης που προσδιορίζεται κάθε έτος, με νόμο μετά από γνώμη της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης στους φορείς κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων, λαμβάνονται υπόψη οι ασφαλιστικές κατηγορίες που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία, βάσει των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές καθ' όλο το χρόνο ασφάλισης του ασφαλισμένου, όπως έχουν διαμορφωθεί την 31η Δεκεμβρίου, του προηγούμενου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης, έτους. Για τους μισθωτούς ασφαλισμένους στους ανωτέρω φορείς, εφαρμόζονται αναλόγως τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

3. Το άθροισμα των ποσών της βασικής και της αναλογικής σύνταξης λόγω γήρατος, για χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών ή λόγω αναπηρίας με ποσοστό 80% και άνω ή λόγω εργατικού ατυχήματος, δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί σε δεκαπέντε (15) ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως καθορίζονται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του 2015, αναπροσαρμοζόμενο εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων. Το κατώτατο αυτό όριο μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη λόγω γήρατος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του νόμου αυτού ή μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας. Το συνολικό ποσό της σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% των δύο προηγούμενων εδαφίων.

4. Για θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 43 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), όπως ισχύουν.

Άρθρο 4

Αναλογικό ποσό σύνταξης ασφαλισμένων πριν από την 1.1.2011

1. Όσοι έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο έως και 31.12.2010 και θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας μετά την 1.1.2015, δικαιούνται:

α) Τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους έως 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται με βάση τα ποσοστά και τις συντάξιμες αποδοχές ή ασφαλιστικές κατηγορίες ή τα οριζόμενα κατ' έτος ποσά συντάξεων, όπως ισχύουν κατά το χρόνο συνταξιοδότησης και όπως προβλέπονται για κάθε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από γενικές ή καταστατικές διατάξεις που εξακολουθούν να ισχύουν.

β) Τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2011 έως την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους.

Το ποσό για το αναλογικό τμήμα της σύνταξης για κάθε πλήρες έτος υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Κεφαλαίου αυτού, αφού πρώτα συνυπολογιστούν τα έτη ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος έως 31.12.2010, οι δε συντάξιμες αποδοχές ή ο συντάξιμος μισθός ή οι ασφαλιστικές κατηγορίες για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος της σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής είναι αυτές που προσδιορίζονται από το έτος αυτό και μετά. Το συνολικό ποσό σύνταξης που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής και της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του νόμου αυτού, δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης που προκύπτει από την εφαρμογή των καταστατικών και ειδικών διατάξεων ή των νόμων που ισχύουν για τους έως 31.12.1992 και από 1.1.1993 ασφαλισμένους αντίστοιχα. Για τον υπολογισμό των προσαυξήσεων τέκνων ή και συζύγου, όπου προβλέπεται, εφαρμογή έχουν οι διατάξεις που ισχύουν για κάθε κατηγορία ασφαλισμένων, ανάλογα με το χρόνο υπαγωγής τους στην ασφάλιση.

2. Ειδικά για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο μέχρι 31.12.2014, το ετήσιο ποσοστό υπολογισμού της σύνταξης που αντιστοιχεί σε κάθε έτος ασφάλισης από 1.1.2013 και εφεξής δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2% των συντάξιμων αποδοχών ή των ασφαλιστικών κατηγοριών, όπως αυτές ισχύουν με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 25 του νόμου αυτού και της παραγράφου 7 του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010 (ΦΕΚ 67 Α').

3. Για τον υπολογισμό του αναλογικού ποσού σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής, σε φορείς ή τομείς στους οποίους δεν προβλέπονται συντάξιμες αποδοχές ή συντάξιμος μισθός ή ασφαλιστικές κατηγορίες, οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται στην πλησιέστερη ασφαλιστική κατηγορία των νέων ασφαλισμένων, με βάση τις εισφορές που κατέβαλαν στο φορέα ή τομέα

από τον οποίο προέρχονται, όπως έχουν διαμορφωθεί την 31η Δεκεμβρίου, του προηγούμενου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης, έτους.

4. Οι δικαιούχοι και το ποσό σύνταξης λόγω θανάτου ορίζονται σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, και τις διατάξεις του νόμου αυτού.

5. Η εκδίκαση συνταξιοδοτικών υποθέσεων που αφορούν δημοσίους υπαλλήλους οι οποίοι από 1.1.2011 υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ υπάγεται στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά την περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 98 του Συντάγματος.

Άρθρο 5

Ρύθμιση θεμάτων διαδοχικής ασφάλισης

1. Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 2 του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 9 του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α') και το άρθρο 14 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α'), αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Τα πρόσωπα τα οποία ασφαλίθηκαν διαδοχικά σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς, δικαιούνται σύνταξη από τον τελευταίο οργανισμό, στον οποίο ήταν ασφαλισμένα κατά την τελευταία χρονική περίοδο της απασχόλησής τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του οργανισμού αυτού, εφόσον πραγματοποίησαν στην ασφάλισή του:

α) Πέντε (5) ολόκληρα έτη ή 1.500 ημέρες ασφάλισης εκ των οποίων όμως είκοσι (20) μήνες ή 500 ημέρες κατά την τελευταία πενταετία πριν τη διακοπή της απασχόλησης ή την υποβολή αίτησης για την κρίση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος.

β) Σαράντα (40) μήνες ή 1.000 ημέρες εκ των οποίων όμως δώδεκα (12) μήνες ή 300 ημέρες αντίστοιχα κατά την τελευταία πενταετία πριν τη διακοπή της απασχόλησης ή την υποβολή της αίτησης για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας ή θανάτου.

Ως νομοθεσία του Οργανισμού για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής, καθώς και των επόμενων παραγράφων 2 και 3, νοούνται οι διατάξεις που ορίζουν τον απαιτούμενο για τη συνταξιοδότηση χρόνο, την ηλικία, την αναπηρία και το θάνατο.

Ειδικές διατάξεις, που αφορούν στην ύπαρξη ενεργού ασφαλιστικού δεσμού, στη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας σε δεδομένο χρόνο σε σχέση με το χρόνο διακοπής της απασχόλησης, στην παραγραφή κ.λπ., δεν λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

2. Αν ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού τον αριθμό ημερών εργασίας ή των ετών ασφάλισης, που ορίζονται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αλλά στην περίπτωση αυτή δεν έχει πραγματοποιήσει τον απαιτούμενο από τη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού, χρόνο ασφάλισης για τη συνταξιοδότησή του λόγω γήρατος ή αναπηρίας ή των μελών της οικογένειάς του λόγω θανάτου ή δεν πραγματοποίησε στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού, τον αριθμό ημερών εργασίας ή ετών ασφάλισης που ορίζονται

από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, δικαιούνται σύνταξη αυτός ή τα μέλη της οικογένειάς του από τον οργανισμό, στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, στον οποίο δεν περιλαμβάνεται ο τελευταίος, εφόσον:

α) Ο ασφαλισμένος που αιτείται τη συνταξιοδότησή του λόγω γήρατος ή αναπηρίας, έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας ή είναι ανάπηρος με το ποσοστό αναπηρίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού.

β) Πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού με τον περισσότερο χρόνο ασφάλισης.

3. Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού, στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, τότε το δικαίωμα του ασφαλισμένου κρίνεται από τους άλλους οργανισμούς, στους οποίους ασφαλίθηκε κατά φθίνουσα σειρά αριθμού ημερών εργασίας, εκτός από τον τελευταίο.

Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία όλων των οργανισμών, στους οποίους ασφαλίθηκε πριν από τον τελευταίο, τότε ο τελευταίος οργανισμός είναι αρμόδιος για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος εφόσον ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλισή του 1.000 ημέρες εργασίας ή σαράντα (40) μήνες ασφάλισης, εκ των οποίων 300 ημέρες εργασίας ή δώδεκα (12) μήνες ασφάλισης αντίστοιχως την τελευταία πενταετία και για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας και θανάτου, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλισή του οποτεδήποτε 300 ημέρες εργασίας.

4. Ολόκληρος ο χρόνος της διαδοχικής ασφάλισης υπολογίζεται από τον αρμόδιο για την απονομή της σύνταξης οργανισμό ως χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλισή του, τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για τον καθορισμό της σύνταξης και δεν είναι δυνατή η προσμέτρηση μόνο μέρους του χρόνου που διανύθηκε στην ασφάλιση του κάθε οργανισμού.»

2. Το εδάφιο β' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Το ανωτέρω τμηματικό ποσό δύναται κατ' επιλογή του ασφαλισμένου να καταβληθεί ταυτόχρονα με αυτό του απονέμοντα, μειωμένο κατά 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται έως τη συμπλήρωση των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του άρθρου 69 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') ορίων ηλικίας.»

3. Οι συντάξιμες αποδοχές των φορέων ασφάλισης μισθωτών που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2α, 5, 12β και 13 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'), πολλαπλασιάζονται για κάθε έτος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε από τη διακοπή της ασφάλισης σε αυτούς, μέχρι το προηγούμενο έτος του χρόνου υποβολής της αίτησης, σύμφωνα με τους παρακάτω συντελεστές.

ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ	ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ	ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ
1	1,020	16	1,373	31	1,848
2	1,040	17	1,400	32	1,885
3	1,061	18	1,428	33	1,922
4	1,082	19	1,457	34	1,961
5	1,104	20	1,486	35	2,000
6	1,126	21	1,516	36	2,040
7	1,149	22	1,546	37	2,081
8	1,172	23	1,577	38	2,122
9	1,195	24	1,608	39	2,165
10	1,219	25	1,641	40	2,208
11	1,243	26	1,673	41	2,252
12	1,268	27	1,707	42	2,297
13	1,294	28	1,741	43	2,343
14	1,319	29	1,776	44	2,390
15	1,346	30	1,811	45	2,438

Οι συντελεστές μεταβάλλονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά την εκπόνηση αναλογιστικής μελέτης, από τη Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων με βάση την εξέλιξη των συντελεστών ωρίμανσης των μισθών και ημερομισθίων. Η ισχύς των ανωτέρω παραγράφων 1, 2 και 3 αρχίζει από 1.1.2011 για αιτήσεις που υποβάλλονται από την ημερομηνία αυτή και εξής.

4. Το ποσοστό επί των συντάξιμων αποδοχών για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης σύμφωνα με την παράγραφο 1β του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'), όταν ο ΟΑΕΕ είναι συμμετέχων φορέας και επιλεγούν για τη συνταξιοδότηση οι ασφαλιστικές του διατάξεις, καθορίζεται σε 2% για κάθε έτος ασφάλισης και μέχρι τριάντα πέντε (35) έτη ασφάλισης.

5. Στο άρθρο 7 του ν. 3518/2006 (ΦΕΚ 272 Α') προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Σε περίπτωση που έχει διανυθεί διαδοχικά χρόνος ασφάλισης σε επικουρικό φορέα και στον καταργούμενο Ε.Λ.Π.Π. ο χρόνος αυτός μπορεί να συνυπολογισθεί στο χρόνο της Ειδικής Προσαύξεσης σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας για τη διαδοχική ασφάλιση, με την προϋπόθεση ότι δεν έχει χωρήσει ασφάλιση στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης του Ε.Τ.Α.Α.-Τομείς Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ή σε προγενέστερο επικουρικό φορέα στον οποίο μπορεί να συνυπολογισθεί ο χρόνος αυτός. Η διάταξη αυτή ισχύει από 1.1.2006.»

6. Στο άρθρο 8 του ν. 3518/2006 (ΦΕΚ 272 Α') προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων περί διαδοχικής ασφάλισης, όταν ο Τομέας Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) είναι

συμμετέχων φορέας, οι συντάξιμες αποδοχές ορίζονται στο ποσό των χιλίων είκοσι (1.020) ευρώ από 1.1.2006. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων του Ε.Τ.Α.Α.-Τομείς Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.»

7. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού δεν ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 7, του άρθρου μόνου, του ν. 3847/2010 (ΦΕΚ 67 Α'), που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης.

8. α) Οι διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως αυτές ισχύουν, εφαρμόζονται και επί προσώπων που κατέχουν τη βουλευτική ιδιότητα, τη θέση Υπουργού ή Υφυπουργού, καθώς και των αιρετών, προέδρων κοινοτήτων, δημάρχων και νομαρχών του προϊσχύσαντος καθεστώτος.

β) Τα ανωτέρω πρόσωπα δύνανται κατά τη διάρκεια της θητείας τους να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στους Κλάδους κύριας, επικουρικής σύνταξης και πρόνοιας, στους οποίους ήταν ασφαλισμένοι πριν την εκλογή τους ή να αναγνωρίσουν τους χρόνους που αντιστοιχούν στη θητεία τους, οποτεδήποτε, στους συγκεκριμένους Κλάδους. Στις περιπτώσεις αυτές οι αναλογούσες εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία του κάθε ασφαλιστικού φορέα βαρύνουν τα πρόσωπα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΑΝΑΠΗΡΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 6

Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας

1. Από 1.1.2011 στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δημιουργείται Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), υπαγόμενο στη

Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για την εξασφάλιση της ενιαίας υγειονομικής κρίσης όσον αφορά στον καθορισμό του βαθμού αναπηρίας των ασφαλισμένων όλων των ασφαλιστικών φορέων, συμπεριλαμβανομένου του Δημοσίου, καθώς και των ανασφάλιστων, για τους οποίους απαιτείται η πιστοποίηση της αναπηρίας.

2. Στο ΚΕ.Π.Α. υπάγεται το Ειδικό Σώμα Ιατρών Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας του άρθρου 6 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 152 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'). Στο Ειδικό Σώμα Ιατρών Υγειονομικών Επιτροπών εντάσσονται και ιατροί των λοιπών ΦΚΑ και του ΕΣΥ, μόνιμοι και Ι.Δ.Α.Χ., οποιασδήποτε ειδικότητας, εξαιρουμένων παιδιάτρων, ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων. Ο Πίνακας των συμμετεχόντων ιατρών του ΕΣΥ καταρτίζεται από τον Διοικητή της οικείας Δ.Υ.Π.Ε.. Αντίστοιχοι Πίνακες των συμμετεχόντων ιατρών των ΦΚΑ αποστέλλονται από τους Διοικητές ή Προέδρους των φορέων στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Οι ιατροί του Ειδικού Σώματος υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση στο έργο των Υγειονομικών Επιτροπών σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α'). Τα προγράμματα της ειδικής εκπαίδευσης εκπονούνται από τη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και εγκρίνονται με απόφαση του Διοικητή του Ιδρύματος. Οι ιατροί, μετά την ειδική εκπαίδευση, αξιολογούνται από επιταμελή επιτροπή, αποτελούμενη από:

α) Τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως Πρόεδρο, με αναπληρωτή του τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Διαχείρισης Ανθρωπίνων Πόρων.

β) Τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας, με αναπληρωτή του τον προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης Υγειονομικής Υπηρεσίας του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Απονομής Συντάξεων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας.

γ) Έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (Π.Ι.Σ.), που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του.

δ) Έναν εκπρόσωπο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ιατρών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Επιστημονικού Υγειονομικού Προσωπικού (ΠΟΣΕΥΠ-ΙΚΑ).

ε) Έναν εκπρόσωπο που υποδεικνύεται από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑΜεΑ), με τον αναπληρωτή του.

στ) Τον προϊστάμενο του γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με τον αναπληρωτή του από την ίδια Υπηρεσία.

ζ) Έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο οποίος προτείνεται από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τον αναπληρωτή του.

3. Από το σύνολο των επιλεγμένων ιατρών καθορίζονται με δημόσια κλήρωση, ανά εξάμηνο, οι ιατροί που οπαιτούνται για τη λειτουργία των Υγειονομικών Επιτροπών, ο αριθμός των οποίων ορίζεται με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και σύμφωνα με

τις ανάγκες των Υγειονομικών Επιτροπών σε ιατρούς συγκεκριμένων ειδικοτήτων για τη λειτουργία των παραπάνω επιτροπών.

Έργο των Υγειονομικών Επιτροπών είναι: α) Ο καθορισμός του ποσοστού αναπηρίας για σύνταξη αναπηρίας. β) Ο χαρακτηρισμός ατόμων ως ΑΜεΑ. γ) Ο καθορισμός ποσοστού αναπηρίας για όλες τις κοινωνικές και οικονομικές παροχές ή διευκολύνσεις, για τις οποίες απαιτείται γνωμάτευση αναπηρίας και τις οποίες δικαιούνται από την πολιτεία τα άτομα με αναπηρία.

4. Οι Υγειονομικές Επιτροπές προσδιορίζουν τα ποσοστά αναπηρίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κανονισμό Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας (Κ.Ε.Β.Α.), όπως ισχύει κάθε φορά. Γραμματείς των Υγειονομικών Επιτροπών ορίζονται υπάλληλοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, των λοιπών Φ.Κ.Α. και του Δημοσίου. Για τη συγκρότηση των Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας των Επαρχιών, τη θέση του Προέδρου και των μελών καλύπτουν ιατροί του Ειδικού Σώματος, που μετακινούνται από Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Πειραιά. Σε περίπτωση που δεν καθίσταται δυνατή η συμμετοχή ιατρών του Ειδικού Σώματος ως μελών των Υγειονομικών Επιτροπών των Επαρχιών, μέλη ορίζονται, ύστερα από δημόσια κλήρωση, ιατροί που υπηρετούν σε κάθε υγειονομική μονάδα ή υποκατάστημα, ιατροί του ΕΣΥ και των ΦΚΑ από όμορους νομούς, εξαιρουμένων των παιδιάτρων, ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων. Η κλήρωση διεξάγεται την ίδια ημέρα της συνεδρίασης της Υγειονομικής Επιτροπής. Για τη διαδικασία συγκρότησης και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετικά με τη λειτουργία των Υγειονομικών Επιτροπών Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Επαρχιών, ισχύουν τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α') όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 152 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α').

5. Η ειδική αποζημίωση που προβλέπεται από τις διατάξεις των παραγράφων 7, 10 και 14 του άρθρου 6 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α'), όπως τροποποιήθηκε με τις παραγράφους 11, 13, 14 του άρθρου 27 του ν. 3232/2004 και με τις παραγράφους 11 περ. γ' του άρθρου 37 και 4 του άρθρου 152 των νόμων 3518/2006 και 3655/2008 αντίστοιχα για τους ιατρούς και τους εισηγητές των Υγειονομικών Επιτροπών, καθώς και για τους ιατρούς της Επιτροπής Δειγματοληπτικού Ελέγχου των Γνωματεύσεων, καταβάλλεται από τους Φορείς στους οποίους υπηρετούν, κατά παρέκκλιση των διατάξεων που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α') και δεν υπερβαίνει τα προβλεπόμενα από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ίδιου νόμου. Για τις παρεχόμενες από τις Υγειονομικές Επιτροπές υπηρεσίες κρίσης αναπηρίας αποδίδεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από όλους τους ΦΚΑ και το Δημόσιο το ποσό που ορίζεται στη Φ40021/26407/205/2006 (ΦΕΚ 1829 Β') υπουργική απόφαση.

6. Καταρτίζεται μητρώο Ατόμων με Αναπηρία το οποίο τηρείται στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται ο τρόπος και τα κριτήρια κατάρτισης του μητρώου.

7. Από 1.4.2011 καταργούνται όλες οι άλλες Επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα

στους ΦΚΑ, στις νομαρχίες και το Δημόσιο, με εξαίρεση τις Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές, Στρατού (Α.Σ.Υ.Ε.), Ναυτικού (Α.Ν.Υ.Ε.), Αεροπορίας (Α.Α.Υ.Ε.), την Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς και τις επιτροπές Απαλλαγών και τις Τριμελείς εξ ιατρών επιτροπές, οι οποίες εξακολουθούν να ασκούν τις αρμοδιότητές του.

Άρθρο 7 **Ενιαίος Κανονισμός Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας**

Το ποσοστό αναπηρίας που συνεπάγεται κάθε πάθηση ή βλάβη ή σωματική ή ψυχική ή πνευματική εξασθένιση ή η συνδυασμένη εμφάνιση τέτοιων παθήσεων ή βλαβών ή εξασθενήσεων, καθώς και οι υποτροπές αυτών, προκαθορίζεται για όλους τους Ασφαλιστικούς Φορείς και το Δημόσιο με εκατοστιαία αναλογία σε Ενιαίο Κανονισμό Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας, που εκδίδεται εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μετά από γνώμη Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και στην οποία συμμετέχει υποχρεωτικά εκπρόσωπος που υποδεικνύεται από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑΜεΑ). Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η σύνθεση των μελών της επιτροπής και η συγκρότησή της.

Η ανωτέρω Ειδική Επιστημονική Επιτροπή καθορίζει επίσης και τις παθήσεις για τις οποίες η διάρκεια της αναπηρίας των ασφαλισμένων καθορίζεται επί αόριστον, σύμφωνα με το άρθρο 16 του ν. 3846/2010 (ΦΕΚ 66 Α')

Από την έκδοση του νέου ενιαίου κανονισμού καταργείται ο Κανονισμός Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας (Κ.Ε.Β.Α.), καθώς και ο πίνακας καθορισμού σε εκατοστιαία αναλογία του βαθμού μείωσης της ικανότητας για εργασία του άρθρου 33 του ν. 1813/1988.

Ως την έκδοση του νέου Ενιαίου Κανονισμού η αναπηρία προσδιορίζεται, σύμφωνα με όσα σήμερα ισχύουν στον Κανονισμό εκτίμησης βαθμού Αναπηρίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η εφαρμογή του οποίου επεκτείνεται σε όλες τις Υγειονομικές Επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας που λειτουργούν στους ΦΚΑ, στις νομαρχίες και το Δημόσιο συμπεριλαμβανομένης και της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής (Α.Σ.Υ.Ε.), καταργούμενης κάθε άλλης αντίθετης γενικής ή ειδικής διάταξης. Αιτήσεις που έχουν υποβληθεί και εκκρεμούν ενώπιον όλων των ανωτέρω Υγειονομικών Επιτροπών θα κρίνονται σύμφωνα με τον ως άνω Κανονισμό. Από της εφαρμογής του Ενιαίου Κανονισμού οι Υγειονομικές Επιτροπές υποχρεούνται στις γνωματεύσεις τους να μηνμονεύουν ρητά το σχετικό εδάφιο ή το συνδυασμό εδαφίων στα οποία ερείζεται ο προσδιορισμός του ποσοστού αναπηρίας.

Άρθρο 8 **Οριστικοποίηση σύνταξης αναπηρίας των ασφαλισμένων από 1.1.1993**

Η παράγραφος 3 του άρθρου 25 παρ. 3 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') τροποποιείται ως ακολούθως:

«3. Το δικαίωμα συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας, υφίσταται για όσο χρόνο ορίζεται από τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές, παρατείνεται δε με τις ίδιες προϋποθέσεις ενώ δύναται να ελεγχεται αυτεπαγγέλτως οποτεδήποτε, με την υποβολή του συνταξιούχου σε ιατρική εξέταση από τις ανωτέρω επιτροπές. Οι συντάξεις λόγω αναπηρίας είναι οριστικές για τις περιπτώσεις των ασθενειών που προβλέπονται από ρητή διάταξη, μπορεί δε να είναι οριστικές, εφόσον οι υγειονομικές επιτροπές γνωματεύουν ότι η ανικανότητα είναι μόνιμη. Οι προσωρινές συντάξεις λόγω αναπηρίας καθίστανται οριστικές, μετά και την τελική γνωμάτευση των αρμόδιων Υγειονομικών Επιτροπών εφόσον:

α) Ο συνταξιούχος έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του και χρόνο συνταξιοδότησης επτά (7) ετών συνεχώς, κατά τη διάρκεια των οποίων υποβλήθηκε σε τρεις τουλάχιστον εξετάσεις από τις οικείες υγειονομικές επιτροπές.

β) Ο συνταξιούχος έχει συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας του και χρόνο συνταξιοδότησης πέντε (5) ετών συνεχώς, κατά τη διάρκεια των οποίων υποβλήθηκε σε δύο τουλάχιστον εξετάσεις από τις οικείες υγειονομικές επιτροπές.»

Άρθρο 9 **Προϋπάρχουσα αναπηρία**

Ο ασφαλισμένος δικαιούται σύνταξεως αναπηρίας έστω και αν η πάθηση ή βλάβη ή εξασθένιση σωματική ή πνευματική είναι προγενέστερη της υπαγωγής του στην ασφάλιση εφόσον καθίσταται ανίκανος για την εργασία του λόγω ουσιώδους επιδείνωσης και πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις που αφορούν το φορέα στον οποίο ασφαρίζεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ **ΛΟΙΠΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**

Άρθρο 10 **Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και αναγνωριζόμενοι χρόνοι**

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 825/1978 (ΦΕΚ 189 Α'), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ο ασφαλισμένος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δικαιούται σύνταξης, αν κατά την υποβολή της αίτησης έχει πραγματοποιήσει 10.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και έχει συμπληρώσει το 58ο έτος της ηλικίας του.

Ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης για τους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν αυτόν από 1.1.2011 αυξάνεται κατά 300 ημέρες κάθε χρόνο και μέχρι τη συμπλήρωση 12.000 ημερών ασφάλισης.

Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο, αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2012 κατά ένα (1) έτος κάθε χρόνο και μέχρι τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας.»

2. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 825/1978 (ΦΕΚ 189 Α'), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα ανωτέρω όρια ηλικίας για πλήρη και μειωμένη σύνταξη αυξάνονται από 1.1.2011 κατά εννιά (9) μήνες

κάθε έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του 60ού έτους, προκειμένου για λήψη πλήρους σύνταξης και του 58ου προκειμένου για τη λήψη μειωμένης σύνταξης.

Στην περίπτωση αυτή οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.500 ημερών ασφάλισής τους, από τις οποίες οι 7.500 στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α'), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης για τους ασφαλισμένους του δευτέρου εδαφίου που συμπληρώνουν αυτόν από 1.1.2011 αυξάνεται κατά ένα έτος κάθε χρόνο και μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης. Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από το δεύτερο εδάφιο αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2012 κατά ένα έτος κάθε χρόνο και μέχρι τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας.»

4. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης για τους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν αυτόν από 1.1.2011 αυξάνεται κατά ένα έτος κάθε χρόνο και μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης.

Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2012 κατά ένα έτος κάθε χρόνο και μέχρι τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας.»

5. Στο τέλος της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του π.δ. 258/2005 (ΦΕΚ 316 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο χρόνος αυτός ανακαθορίζεται για το έτος 2011 σε τριάντα έξι (36) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά ένα έτος και μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης.»

6. Όπου από τη νομοθεσία των τομέων κύριας σύνταξης του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Αυτοαπασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) προβλέπεται συνταξιοδότηση λόγω γήρατος σε ηλικία εξήντα (60) ετών με τριάντα πέντε (35) έτη ασφάλισης, ο χρόνος αυτός ανακαθορίζεται για το έτος 2011 σε τριάντα έξι (36) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά ένα χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης.

7. Όπου από τη νομοθεσία των τομέων κύριας σύνταξης του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Αυτοαπασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) προβλέπεται συνταξιοδότηση λόγω γήρατος σε ηλικία πενήντα οχτώ (58) ετών με τριάντα πέντε (35) έτη ασφάλισης, ο χρόνος αυτός ανακαθορίζεται για το έτος 2011 σε τριάντα έξι (36) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά ένα χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης, το δε ανωτέρω προβλεπόμενο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2012 κατά ένα (1) έτος κάθε χρόνο και μέχρι τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας.

8. Στις περιπτώσεις σταδιακής αύξησης του ορίου ηλικίας και του χρόνου ασφάλισης των παραγράφων 1, 3, 4, 5, 6 και 7 οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη

με το όριο ηλικίας και το χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.500 ημερών ή τριάντα πέντε (35) ετών ασφάλισής τους.

9. Γενικές ή καταστατικές διατάξεις φορέων κύριας ασφάλισης που προβλέπουν τη χορήγηση σύνταξης με τη συμπλήρωση 10.500 ημερών εργασίας ή τριάντα πέντε (35) ετών ασφάλισης και του 58ου ή του 60ού έτους της ηλικίας, έχουν εφαρμογή στους ασφαλισμένους που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2010.

10. Ασφαλισμένοι μετά την 1.1.1993 σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 12.000 ημερών εργασίας ή σαράντα (40) ετών ασφάλισης και του 60ού έτους της ηλικίας τους.

Για τη συμπλήρωση του ανωτέρω χρόνου, λαμβάνεται υπόψη και ο χρόνος ασφάλισης σε οποιονδήποτε ομοειδή φορέα.

Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 και της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α'), της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') και του άρθρου 41 του ν. 3518/2006 (ΦΕΚ 272 Α'), έχουν εφαρμογή στους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν μέχρι 31.12.2010 τις 11.100 ημέρες εργασίας ή τα τριάντα επτά (37) έτη υποχρεωτικής ασφάλισης.

11. Η παράγραφος 1α του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 περίπτωση 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1.α. Ο ασφαλισμένος στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δικαιούται σύνταξη λόγω γήρατος εφόσον έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 4.500 ημέρες εργασίας και συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας.

Προκειμένου για γυναίκες το όριο ηλικίας των εξήντα (60) ετών αυξάνεται από 1.1.2011 κατά ένα έτος κάθε χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας. Η εκ μέρους των γυναικών άσκηση του δικαιώματος λήψης σύνταξης με τον ανωτέρω αριθμό ημερών ασφάλισης χωρεί οποτεδήποτε, εφόσον συμπληρώνουν το 60ό έτος της ηλικίας τους μέχρι 31.12.2010.

Στην ανωτέρω περίπτωση οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης του 60ού έτους της ηλικίας τους.»

12. Η παράγραφος 1β του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α') όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α') και συμπληρώθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 143 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'), εφαρμόζεται εφόσον ο ασφαλισμένος πληροί τις οριζόμενες σε αυτή προϋποθέσεις του ορίου ηλικίας και του αριθμού ημερών ασφάλισης μέχρι 31.12.2010.

Ο χρόνος ασφάλισης που ορίζεται από τις ανωτέρω διατάξεις για τις ασφαλισμένες που τον συμπληρώνουν από 1.1.2011 καθορίζεται σε 10.400 ημέρες ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά 400 ημέρες και μέχρι τη συμπλήρωση 12.000 ημερών ασφάλισης. Το όριο ηλικίας καθορίζεται από 1.1.2011 στο 58ο έτος, για πλήρη σύνταξη και στο 56ο έτος για μειωμένη, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά έξι (6) μήνες

και μέχρι τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας τους, καταργουμένης εφεξής της δυνατότητας για λήψη μειωμένης σύνταξης.

Προκειμένου για ασφαλισμένους που έχουν πραγματοποιήσει 10.000 ημέρες ασφάλισης το όριο ηλικίας καθορίζεται από 1.1.2011 στο 63ο έτος, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά έξι (6) μήνες και μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας.

Στην ανωτέρω περίπτωση οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και το χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.000 ημερών ασφάλισής τους.

13. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α') όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 27 παράγραφος 1 περίπτωση 3α του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«3. α) Ο ασφαλισμένος που συμπληρώνει το 60ό έτος της ηλικίας του και 4.500 ημέρες εργασίας, από τις οποίες εκατό τουλάχιστον σε καθένα από τα πέντε ημερολογιακά έτη τα αμέσως προηγούμενα του έτους, κατά το οποίο υποβάλει την αίτηση συνταξιοδότησης, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά το 1/200 της πλήρους μηνιαίας σύνταξης, για κάθε μήνα που υπολείπεται από το όριο ηλικίας που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1α.

Ειδικά για τους ασφαλισμένους της παρ. 1β του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 που πληρούν την ειδική προϋπόθεση της πραγματοποίησης των 100 ημερών κατ' έτος την αμέσως προηγούμενη της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης πενταετία, η μείωση της σύνταξης κατά το ποσοστό του προηγούμενου εδαφίου χωρεί για κάθε μήνα που υπολείπεται μέχρι τη συμπλήρωση του διαμορφούμενου κατ' έτος ηλικίας πλήρους έτους συνταξιοδότησης, σύμφωνα με το παραπάνω.

Προκειμένου για γυναίκες που πληρούν τις ανωτέρω χρονικές προϋποθέσεις, το όριο ηλικίας των πενήντα πέντε (55) ετών αυξάνεται κατά ένα έτος από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος μέχρι τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας. Το δικαίωμα λήψης μειωμένης σύνταξης στο 55ο έτος της ηλικίας χωρεί, εφόσον το όριο αυτό συμπληρώνεται μέχρι 31.12.2010. Το ποσοστό μείωσης στις ανωτέρω περιπτώσεις υπολογίζεται με βάση τους μήνες που υπολείπονται από τη συμπλήρωση του προβλεπόμενου από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1α ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης.

Στην ανωτέρω περίπτωση οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη στο όριο ηλικίας όπως διαμορφώνεται κατά το έτος συμπλήρωσης του 55ου έτους της ηλικίας.

Ειδικά για τις ασφαλισμένες της παρ. 1β του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 που πληρούν την ειδική προϋπόθεση της πραγματοποίησης των 100 ημερών κατ' έτος την αμέσως προηγούμενη της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης πενταετία η μείωση της σύνταξης κατά το ποσοστό του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής χωρεί για κάθε μήνα που υπολείπεται μέχρι τη συμπλήρωση του διαμορφούμενου κατ'έτος ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης, σύμφωνα με την παρ. 12 του άρθρου αυτού. Στην περίπτωση αυτή οι ασφαλισμένες δικαιούνται μειωμένη σύνταξη στο όριο

ηλικίας και το χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.000 ημερών ασφάλισής τους.»

14. Η περίπτωση 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α'), όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου με την παράγραφο 9 του άρθρου 47 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), την προσθήκη των δύο τελευταίων εδαφίων του με την παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου του ίδιου νόμου και την προσθήκη δύο επιπλέον εδαφίων με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν. 2150/1993 (ΦΕΚ 98 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν ο ασφαλισμένος λαμβάνει σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από άλλο ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ ή το Δημόσιο, εκτός των αναπήρων και θυμάτων πολέμου και μητέρων, που συνταξιοδοτήθηκαν με το άρθρο 63 παρ. 4 του ν.1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), δικαιούται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ πλήρη σύνταξη γήρατος, εφόσον έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 6.000 ημέρες ασφάλισης και έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας που απαιτείται από τη νομοθεσία για την απονομή πλήρους σύνταξης.

Αν ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει 4.800 ημέρες ασφάλισης τουλάχιστον και έχει συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας του, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά 50%. Προκειμένου για γυναίκες που έχουν πραγματοποιήσει τον ανωτέρω χρόνο ασφάλισης, το όριο ηλικίας των 60 ετών αυξάνεται κατά ένα έτος από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας. Η εκ μέρους των γυναικών άσκηση του δικαιώματος συνταξιοδότησης με τον ανωτέρω αριθμό ημερών ασφάλισης χωρεί, εφόσον συμπληρώνουν το 60ό έτος της ηλικίας τους μέχρι 31.12.2010.

Στην ανωτέρω περίπτωση, οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης του 60ού έτους της ηλικίας.

Η κατά το προηγούμενο εδάφιο μείωση σύνταξης επέρχεται και στην περίπτωση όπου απονέμεται σύνταξη αναπηρίας από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 5 (εδ. α'-γ') του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α'), εκτός αν ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 3.000 ημέρες εργασίας εκ των οποίων 600 την τελευταία πενταετία.»

Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν εφαρμογή και στους λοιπούς πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ φορείς κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, προκειμένου για τις περιπτώσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος και αναπηρίας. Ειδικά για την συνταξιοδότηση λόγω γήρατος απαιτείται η συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας, με εξαίρεση την περίπτωση θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε περισσότερους του ενός φορείς κύριας ασφάλισης, ταυτόχρονα ή μέσα σε διάστημα έξι (6) μηνών από την έναρξη της συνταξιοδότησης από τον πρώτο φορέα. Η ρύθμιση του προηγούμενου εδαφίου δεν έχει εφαρμογή στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όταν είναι ο φορέας στον οποίο θεμελιώνεται δεύτερο συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

15. Α) Το όριο ηλικίας των 60 ετών ή μικρότερο αυτού που προβλέπεται από γενικές ή καταστατικές διατάξεις για τη συνταξιοδότηση ασφαλισμένων των

φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αυξάνεται κατά ένα (1) έτος κάθε χρόνο από 1.1.2011 και μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου αυτού, των διατάξεων της περ. α' του εδαφίου β' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951, καθώς και κάθε άλλης ειδικής διάταξης από την οποία προβλέπεται συνταξιοδότηση ειδικών κατηγοριών εργαζόμενων σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες.

Όπου από τις διατάξεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης προβλέπεται χορήγηση μειωμένης σύνταξης στις γυναίκες ασφαλισμένες σε όριο ηλικίας μικρότερο του 60ού έτους, το όριο αυτό αυξάνεται κατά ένα (1) χρόνο από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος μέχρι τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας.

β) Από 1.1.2011 τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, που προβλέπονται από τις διατάξεις του β.δ.7/1965 (ΦΕΚ 2 Α'), του β.δ. 649/1968 (ΦΕΚ 232 Α') και του άρθρου 19 του ν. 2703/1999 (ΦΕΚ 72 Α'), καθορίζονται κατ' ελάχιστο στο 55ο έτος της ηλικίας για πλήρη σύνταξη και στο 50ό έτος για μειωμένη, αυξάνονται δε για κάθε επόμενο έτος κατά ένα χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση του 60ού και του 55ου έτους αντίστοιχα. Όπου από τις διατάξεις των ως άνω βασιλικών διαταγμάτων και του άρθρου 19 του ν. 2703/1999 προβλέπεται συνταξιοδότηση χωρίς όριο ηλικίας, από 1.1.2011 καθορίζεται το 55ο έτος της ηλικίας, αυξάνεται δε για κάθε επόμενο έτος κατά ένα χρόνο μέχρι τη συμπλήρωση του 60ού έτους.

Οι υπέρ του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ προβλεπόμενες πρόσθετες εισφορές για τον κλάδο σύνταξης εξακολουθούν να καταβάλλονται μέχρι 31.12.2015. Από την 1.1.2016 καταβάλλεται η πρόσθετη ειδική εισφορά που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 23 του ν. 2084/1992.

Στις περιπτώσεις σταδιακής αύξησης του ορίου ηλικίας της παραγράφου αυτής, οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη στο όριο ηλικίας όπως διαμορφώνεται κατά το έτος συμπλήρωσης του προβλεπόμενου, κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, ορίου ηλικίας για πλήρη ή μειωμένη σύνταξη.

16. Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τις διατάξεις της περ. α' του εδαφίου β' της παραγράφου 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως ισχύουν, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος από τις γυναίκες που απασχολούνται σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, αυξάνεται κατά ένα χρόνο, από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος και μέχρι την συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας.

Στην περίπτωση αυτή οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης τουλάχιστον 4.500 ημερών ασφάλισής τους από τις οποίες οι 3.600 είναι σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

17.α) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τις παραγράφους 2 και 3 περ. α' του άρθρου 144 του ν. 3655/2008 για τη συνταξιοδότηση μητέρων με ανήλικα παιδιά, καθορίζεται:

από 1.1.2011 στο 52ο έτος, από 1.1.2012 στο 55ο έτος και από 1.1.2013 στο 65ο έτος,

Εάν οι μητέρες συμπληρώνουν το προβλεπόμενο από τις οικίες διατάξεις συντάξιμο χρόνο, δικαιούνται μειωμένη σύνταξη, με την συμπλήρωση του 50ού έτους της ηλικίας από 1.1.2011, του 53ου έτους από 1.1.2012 και του 60ού έτους από 1.1.2013.

β) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται για τη συνταξιοδότηση των ασφαλισμένων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέχρι 31.12.1992 μητέρων ανηλίκων τέκνων, καθορίζεται από 1.1.2011 στο 57ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 60ό έτος και από 1.1.2013 στο 65ο έτος.

Το όριο ηλικίας για λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1.1.2011 στο 52ο έτος, από 1.1.2012 στο 55ο έτος και από 1.1.2013 στο 60ό έτος.

γ) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από την παρ. 3γ του άρθρου 144 του ν. 3655/2008 και από την παρ. 8 του άρθρου 33 του ν. 3232/2004, για τη συνταξιοδότηση μητέρων ανηλίκων τέκνων ασφαλισμένων στον τομέα σύνταξης εφημεριδοπωλών και υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης και στον τομέα ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών, καθώς και το όριο ηλικίας των ασφαλισμένων μητέρων ανηλίκων τέκνων στον Τομέα Ασφάλισης Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου και στον Τομέα Ασφάλισης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου, καθορίζεται από 1.1.2011 στο 57ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 60ό έτος και από 1.1.2013 στο 65ο έτος.

Το όριο ηλικίας για λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1.1.2011 στο 52ο έτος, από 1.1.2012 στο 55ο έτος και από 1.1.2013 στο 60ό έτος.

δ) Το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης μητέρων ανηλίκων τέκνων ασφαλισμένων σε κλάδους κύριας ασφάλισης- σύνταξης αυτοαπασχολούμενων καθορίζεται από 1.1.2011 στο 55ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 58ο έτος και από 1.1.2013 στο 65ο έτος της ηλικίας.

Το όριο ηλικίας για τη λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1.1.2011 στο 50ό έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 53ο έτος και από 1.1.2013 στο 60ό έτος της ηλικίας.

ε) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από την παρ. 6 του άρθρου 24 του ν. 2084/1992 για τη συνταξιοδότηση μητέρων με ανήλικα τέκνα, καθορίζεται από 1.1.2013 στο 65ο έτος της ηλικίας.

Το όριο ηλικίας για μειωμένη σύνταξη καθορίζεται από 1.1.2013 στο 60ό έτος.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις α', β', γ', δ', σταδιακής αύξησης του ορίου ηλικίας η ασφαλισμένη μητέρα ακολουθεί το όριο ηλικίας όπως διαμορφώνεται σύμφωνα με τα παραπάνω και ισχύει κατά τη συμπλήρωση του απαιτούμενου συντάξιμου χρόνου, εφόσον συντρέχει και η ανηλικότητα του παιδιού.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και στους χήρους πατέρες ανηλίκων παιδιών.

Για τους χήρους πατέρες αναπήρων παιδιών έχουν εφαρμογή οι αντίστοιχες διατάξεις που ισχύουν για τις μητέρες ανίκανων για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιών.

στ) Η διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 24 του ν. 2084/1992, όπως συμπληρώθηκε με την περίπτωση β' της παραγράφου 7 του άρθρου 144 του ν. 3655/2008, καταργείται.

ζ) Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 144 του ν. 3655/2008 αντικαθίσταται ως εξής:

«Προκειμένου για συνταξιοδοτικά δικαιώματα που θεμελιώνονται από 1.1.2011 απαιτείται η συμπλήρωση του 52ου έτους, από 1.1.2012 του 55ου και από 1.1.2013 του 65ου έτους της ηλικίας.»

18. Το άρθρο 40 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ως χρόνος ασφάλισης στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και το Δημόσιο λογίζεται, πλην του χρόνου πραγματικής ή προαιρετικής ασφάλισης: α) ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας, β) ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, γ) ο χρόνος επιδότησης λόγω ασθένειας και μέχρι 300 ημέρες, ο χρόνος επιδότησης τακτικής ανεργίας και μέχρι 300 ημέρες, δ) ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας άνευ αποδοχών και μέχρι δύο (2) έτη, ε) ο χρόνος σπουδών για την απόκτηση ενός μόνο πτυχίου ανώτερης ή ανώτατης σχολής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, καθώς και ο χρόνος σπουδών, μετά τη συμπλήρωση του 17ου έτους της ηλικίας, σε μέσες επαγγελματικές σχολές, ο οποίος είναι ίσος με τα κατά το χρόνο αποφοίτησης επίσημα ακέραια χρόνια σπουδών της οικείας σχολής, στ) ο χρόνος ανεργίας, μετά την υπαγωγή στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, ζ) ο προβλεπόμενος από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. χρόνος απουσίας από την εργασία λόγω κήσης και λοχείας, η) ο χρόνος απεργίας, θ) ο πλασματικός χρόνος του άρθρου 141 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'), που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές και ανεξάρτητα του χρόνου γέννησης των παιδιών και ι) ο χρόνος μαθητείας όπως ορίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις και μέχρι ένα (1) έτος, ια) ο χρόνος αποδεδειγμένης άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας πριν την εγγραφή στα μητρώα του Ο.Α.Ε.Ε. και μέχρι πέντε (5) έτη εφόσον δεν είχαν πληρωθεί οι ασφαλιστικές εισφορές.

2. Η αναγνώριση και εξαγορά του χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1358/1983 (ΦΕΚ 60 Α') όπως ισχύουν κάθε φορά.

Στις περιπτώσεις που θεμελιώνεται συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2011 μέχρι 31.12.2014 με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, το ποσό για την εξαγορά του χρόνου της στρατιωτικής θητείας στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης μειώνεται κατά 30%. Για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2015 και εφεξής το ανωτέρω ποσό μειώνεται κατά 50%. Το καταβαλλόμενο ποσό και στις δύο ανωτέρω περιπτώσεις δεν μπορεί να είναι κατώτερο αυτού που προκύπτει με βάση υπολογισμού το 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη.

Ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών αναγνωρίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 1483/1984 (ΦΕΚ 153 Α'), για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης και εξαγοράζεται βάσει του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, που ισχύει για κάθε φορέα και του 25πλάσιου του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, που ισχύει κατά τη χρονολογία υποβολής της αίτησης αναγνώρισης.

Οι ημέρες επιδότησης λόγω ασθένειας, λόγω τακτικής ανεργίας και ο προβλεπόμενος από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.

χρόνος απουσίας από την εργασία λόγω κήσης και λοχείας, συνυπολογίζονται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας και ο χρόνος απεργίας αναγνωρίζονται, με αίτηση του ενδιαφερομένου, τόσο για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης και εξαγοράζεται βάσει του ποσοστού εισφοράς εργοδότη και ασφαλισμένου του οικείου φορέα και των αποδοχών του ασφαλισμένου κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, το ποσό δε της εξαγοράς βαρύνει τον ασφαλισμένο. Η αίτηση υποβάλλεται στον ασφαλιστικό οργανισμό που υπαγόταν ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο χορήγησης της εκπαιδευτικής άδειας ή της απεργίας και συνοδεύεται από βεβαίωση του εργοδότη που εκδόθηκε κατά τον ίδιο χρόνο, από την οποία να προκύπτει ο λόγος χορήγησης και η διάρκεια της άδειας ή της απεργίας.

Ο χρόνος φοίτησης σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές, ο χρόνος σπουδών σε μέσες επαγγελματικές σχολές, ο χρόνος μαθητείας, καθώς και ο χρόνος ανεργίας αναγνωρίζονται, μετά από αίτηση του ασφαλισμένου, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης, με την καταβολή για κάθε μήνα ποσού εξαγοράς υπολογιζόμενου με ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) για τους φορείς κύριας ασφάλισης και έξι τοις εκατό (6%) για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης επί του 25πλάσιου του ΗΑΕ που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Οι ασφαλιστικές εισφορές για τις κατά τα παραπάνω αναγνωρίσεις καταβάλλονται είτε εφάπαξ, εντός τριμήνου από την κοινοποίηση της απόφασης οπότε παρέχεται έκπτωση 15 % είτε σε μηνιαίες δόσεις, ίσες με τους αναγνωριζόμενους μήνες. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα της κοινοποίησης της απόφασης. Καθυστέρηση καταβολής δόσης συνεπάγεται επιβάρυνσή της με τα εκάστοτε προβλεπόμενα πρόσθετα τέλη.

Σε περίπτωση θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξησης του ποσού της σύνταξης πριν το χρόνο εξόφλησης της εισφοράς εξαγοράς, παρακρατείται κάθε μήνα από τη σύνταξη και μέχρι την εξόφληση ποσό ίσο με το 1/12 του ποσού της σύνταξης.

Ο πλασματικός χρόνος ασφάλισης του άρθρου 141 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'), συνυπολογίζεται και για τη συμπλήρωση του χρόνου συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου αυτού, καθώς και των 4.500 ημερών ή δεκαπέντε (15) ετών ασφάλισης.

Οι χρόνοι των περιπτώσεων γ' και ζ' συνυπολογίζονται μόνο για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος και όχι για τον προσδιορισμό του δικαιούμενου ποσού σύνταξης.

Ο χρόνος κατά τον οποίο ο ασφαλισμένος έλαβε σύνταξη αναπηρίας συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση των ελάχιστων προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος.

Όσοι συμπληρώνουν τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος μέχρι 31.12.2010, με προσμέτρηση χρόνων που προβλέπονται στο άρθρο 40 του ν. 2084/1992, εφόσον η σχετική αίτηση

αναγνώρισης υποβληθεί μέχρι 31.12.2013, ακολουθούν τις κατά περίπτωση προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, που ισχύουν κατά το έτος 2010.

3. Οι αναγνωριζόμενοι χρόνοι συνυπολογίζονται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 3.600 ημέρες ή δώδεκα (12) έτη ασφάλισης.

Ο συνολικός χρόνος ο οποίος, με βάση τα ανωτέρω, συνυπολογίζεται ή αναγνωρίζεται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, δεν μπορεί να υπερβεί τα επτά (7) έτη.

Ειδικότερα, ο χρόνος αυτός καθορίζεται κατ' ανώτατο όριο:

α) σε τέσσερα (4) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2011,

β) σε πέντε (5) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2012,

γ) σε έξι (6) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2013 και

δ) σε επτά (7) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2014 και εφεξής.»

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.2011.

19. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (ΦΕΚ 26 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο υπάλληλος με αίτησή του, που υποβάλλεται έξι (6) μήνες πριν τη συμπλήρωση τριάντα πέντε (35) ετών πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας, καθώς και του ορίου ηλικίας υποχρεωτικής αποχώρησης, μπορεί να ζητήσει να παραμείνει στην υπηρεσία έως τρία (3) επιπλέον έτη και έως τη συμπλήρωση κατ' ανώτατο όριο του 65ού έτους της ηλικίας.»

Κατά την πρώτη εφαρμογή της διάταξης η αίτηση γίνεται αποδεκτή εφόσον υποβληθεί εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Δυνατότητα ασκήσεως του ανωτέρω δικαιώματος έχουν και όσοι έχουν αυτοδικαίως απολυθεί από 1ης Ιουνίου 2010.

20. Διατάξεις Κανονισμών Εργασίας και Επιχειρησιακών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας που εφαρμόζονται σε εργαζόμενους του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το ν.1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α'), και προβλέπουν αυτοδίκαιη και υποχρεωτική απόλυση με τη συμπλήρωση είτε του οριζόμενου σε αυτές χρόνου υπηρεσίας και ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, είτε του ορίου ηλικίας που προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος, δεν εφαρμόζονται, εφόσον υποβληθεί από τον εργαζόμενο αίτηση παραμονής στην υπηρεσία που γίνεται υποχρεωτικά αποδεκτή από τον εργοδότη. Η παραμονή δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των τριών (3) ετών εκτός και εάν δεν θεμελιώνεται δικαίωμα για συνταξιοδότηση με πλήρη σύνταξη.

Άρθρο 11

Αναπροσαρμογή συντάξεων και ορίων ηλικίας

1. α) Από 1.1.2014 οι συντάξεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων των συντάξεων του Δημοσίου αναπροσαρμόζονται κατ' έτος με κοινή

απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης στη βάση συντελεστή που διαμορφώνεται κατά 50% από τη μεταβολή του ΑΕΠ και κατά 50% από τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή του προηγούμενου έτους και δεν υπερβαίνει την ετήσια μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή.

β) Οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου με τις οποίες προβλέπεται αναπροσαρμογή ή αύξηση των συντάξεων, που καταβάλλονται από αυτό, κατά τρόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο με τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης ή με βάση τις ισχύουσες κάθε φορά μισθολογικές διατάξεις, καταργούνται από 1.1.2014.

2. Από την 1.1.2011 και ανά διετία η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονεί αναλογιστικές μελέτες, οι οποίες επικυρώνονται από την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αντικείμενο τη συνεχή παρακολούθηση της εξέλιξης της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης. Με ειδικό νόμο ανακαθορίζονται οι συντάξεις με στόχο τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος. Το ύψος των ανωτέρω δαπανών για τη βασική, την αναλογική και την επικουρική σύνταξη, προβαλλόμενο έως το έτος 2060, δεν πρέπει να υπερβαίνει το περιθώριο αύξησης των 2,5 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ, με έτος αναφοράς το 2009.

3. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και του Δημοσίου, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 10 του παρόντος νόμου και σε καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων, ανακαθορίζονται κατά τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής του πληθυσμού της χώρας, με σημείο αναφοράς την ηλικία των 65 ετών. Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.2021 και κατά την πρώτη εφαρμογή της, λαμβάνεται υπόψη η μεταβολή της δεκαετίας 2010 έως και 2020. Από 1.1.2024 τα ανωτέρω όρια ανακαθορίζονται ανα τριετία. Η αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδεται κατά το τελευταίο έτος κάθε περιόδου με βάση τους σχετικούς δείκτες που προσδιορίζονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή και την Eurostat και αφορούν στην επόμενη περίοδο.

Άρθρο 12

Γενικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντος συζύγου

1. Ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται σύνταξη από ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, ή το Δημόσιο κατά περίπτωση, στις εξής περιπτώσεις:

Α. Αν ο θάνατος του ασφαλισμένου συζύγου επήλθε πριν από την πάροδο τριών (3) ετών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν:

α) Ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα, εργατικό ή μη.

β) Κατά τη διάρκεια του γάμου γεννήθηκε, νομιμοποιήθηκε, αναγνωρίστηκε ή υιοθετήθηκε τέκνο.

γ) Η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελούσε σε κατάσταση εγκυμοσύνης, η οποία δεν διεκόπη και γεννήθηκε ζων τέκνο.

Β. Αν ο θανών ελάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη αναπηρίας ή γήρατος, ο δε θάνατος επήλθε πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την τέλεση του γάμου εκτός και εάν στην περίπτωση αυτή συντρέχει ένας από τους ανωτέρω με στοιχεία β' και γ' αναφερόμενους λόγους.

2. Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται τόσο για τους έως 31.12.1992 ασφαλισμένους όσο και για τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους σε οποιονδήποτε φορέα ασφάλισης ή το Δημόσιο. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το ανωτέρω θέμα καταργείται. Διατάξεις που θέτουν πρόσθετους περιορισμούς στη λήψη σύνταξης από τον επιζώντα σύζυγο, καθώς και οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, που προβλέπουν τη χορήγηση της σύνταξης στον επιζώντα σύζυγο ανεξάρτητα από τη διάρκεια του έγγαμου βίου, εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 13

Ειδικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντων συζύγων

1. Το άρθρο 62 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3385/2005 (ΦΕΚ 210 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1.α. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου ασφαλιστικού οργανισμού κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, στον επιζώντα των συζύγων, που θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα λόγω θανάτου σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις του κάθε οργανισμού, καταβάλλεται η σύνταξη για μία τριετία από την πρώτη του επομένου του θανάτου μήνα.

β. Μετά την πάροδο της τριετίας, σε περίπτωση που ο επιζών των συζύγων εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή, η σύνταξη περιορίζεται στο 50% της σύνταξης λόγω θανάτου έως τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας του. Μετά τη συμπλήρωση του ορίου αυτού ο επιζών σύζυγος λαμβάνει το 70% της σύνταξης αυτής.

γ. Εάν ο επιζών των συζύγων, κατά την ημερομηνία θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η αναπηρία του, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων.

δ. Στην περίπτωση που ο επιζών των συζύγων λαμβάνει και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μίας συντάξεις λόγω θανάτου, κύριες ή επικουρικές, ο περιορισμός του ποσού της σύνταξης που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή γίνεται σε μία από τις κύριες, καθώς και μία από τις επικουρικές συντάξεις της επιλογής του, μη εφαρμοζομένων των διατάξεων της περίπτωσης δ' της παραγράφου 6 του άρθρου 5 του ν. 825/1978 (ΦΕΚ 189 Α'), όπως ισχύουν κάθε φορά.

2. Εάν ο θανών καταλείπει τέκνα ανάπηρα ή ανήλικα ή σπουδάζοντα σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως του 24ου έτους της ηλικίας τους, που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις των φορέων που χορηγούν τη σύνταξη θανάτου, το υπόλοιπο της σύνταξης του επιζώντα των συζύγων, σε περίπτωση που καταβάλλεται μειωμένη, επιμερίζεται στα τέκνα σε ίσα μέρη.

Ο κατά τα ανωτέρω επιμερισμός χωρεί και στην περίπτωση που η σύνταξη του επιζώντα, που καταβάλ-

λεται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αναστέλλεται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 1379/1983 (ΦΕΚ 101 Α'), όπως κάθε φορά ισχύουν ή μειώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57 Α'), όπως ισχύουν.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου του ΟΓΑ, ο οποίος λαμβάνει σύνταξη με βάση τις διατάξεις του ν. 4169/1961 (ΦΕΚ 81 Α'), του ν.δ. 4575/1966 (ΦΕΚ 227 Α'), του ν.δ. 1390/1973 (ΦΕΚ 103 Α'), του ν. 1745/1987 (ΦΕΚ 234 Α') και του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α'), καθώς και στην περίπτωση που ο επιζών σύζυγος είναι ασφαλισμένος ή συνταξιούχος του ΟΓΑ και λαμβάνει σύνταξη σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις.»

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογη εφαρμογή και στους επιζώντες συζύγους, στους συνταξιούχους λόγω θανάτου του Δημοσίου, με εξαίρεση όσους λαμβάνουν και εξ' ιδίου δικαιώματος σύνταξη από το Δημόσιο, ή πολεμική σύνταξη γενικά ή σύνταξη με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (ΦΕΚ 120 Α') και 1977/1991 (ΦΕΚ 185 Α'), καθώς και για όσους υπάγονται στις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57 Α').

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 έχουν εφαρμογή και στους Φορείς και τομείς επικουρικής ασφάλισης, οι ασφαλισμένοι των οποίων συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή από φορέα κύριας ασφάλισης με καθεστώς εξομοιούμενο με αυτό του Δημοσίου.

5. Διατάξεις που ρυθμίζουν το θέμα αυτό διαφορετικά καταργούνται.

Άρθρο 14

Συνταξιοδότηση θυγατέρων

1. α. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Οι θυγατέρες και άπορες άγαμες αδελφές, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια.»

β. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται ως εξής:

«5. Οι θυγατέρες και άπορες άγαμες αδελφές, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια.»

γ. Οι διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσα από τα πρόσωπα που αναφέρονται σε αυτές υπάγονται στις διατάξεις του π.δ. 167/2007 (ΦΕΚ 208 Α') και του π.δ. 168/2007 (ΦΕΚ 209 Α').

δ. Οι διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 των άρθρων 5 και 31 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α'), της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του π.δ. 167/2007 (ΦΕΚ 208 Α') καθώς και της περίπτωσης

Υ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του π.δ. 168/2007 (ΦΕΚ 209 Α'), καταργούνται και οι ακολουθούσες περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα, των οποίων το δικαίωμα γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

2. α. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«5. Στις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, εκτός από τις ανίκανες με ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλικίωσή τους ή το τέλος των σπουδών τους η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μεν αν το συνολικό, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, δεν υπερβαίνει το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά το έτος που αποκτήθηκαν τα εισοδήματα, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού της, αν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 30πλάσιο όχι όμως και το 40πλάσιο, κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 40πλάσιο, όχι όμως και το 60πλάσιο και κατά τα τρία τέταρτα (3/4) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 50πλάσιο όχι όμως και το 60πλάσιο, μετά την υπέρβαση του οποίου η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται.»

β. Οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«6. Στις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, εκτός από τις ανίκανες με ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλικίωσή τους ή το τέλος των σπουδών τους η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μεν αν το συνολικό, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, δεν υπερβαίνει το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά το έτος που αποκτήθηκαν τα εισοδήματα, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού της, αν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 30πλάσιο όχι όμως και το 40πλάσιο, κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 40πλάσιο, όχι όμως και το 60πλάσιο και κατά τα τρία τέταρτα (3/4) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 50πλάσιο όχι όμως και το 60πλάσιο, μετά την υπέρβαση του οποίου η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται.»

γ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα που συνταξιοδοτούνται με βάση τις οικείες διατάξεις του π.δ. 167/2007 (ΦΕΚ 208 Α') και του π.δ. 168/2007 (ΦΕΚ 209 Α'), κατά περίπτωση.

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσα από τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα υπάγονται στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των Ασφαλιστικών Φορέων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και του Ν.Α.Τ.. Εξακολουθεί να ισχύει κάθε πρόβλεψη για διακοπή σύνταξης και επαναχορήγησή της στο 65ο έτος. Κάθε αντίθετη διάταξη καταστατική ή γενική καταργείται.

Άρθρο 15

Επικουρικές Συντάξεις

1. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή, έως το τέλος του 2011, εκπονεί υποχρεωτικά αναλογιστικές μελέτες βιωσιμότητας των Επικουρικών Φορέων, Τομέων και Αυτοτελών Κλάδων. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή καλεί εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού τους Επικουρικούς Φορείς, Τομείς και Αυτοτελείς Κλάδους να αποστείλουν τα απαραίτητα στοιχεία για την εκπόνηση των αναλογιστικών μελετών. Τα Διοικητικά Συμβούλια των ανωτέρω φορέων εντός δύο μηνών από τη διαβίβαση της μελέτης προτείνουν στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης το ποσοστό αναπλήρωσης των συντάξεων, σύμφωνα με τις προτάσεις της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής με σκοπό τη διασφάλιση της βιωσιμότητας των Ταμείων και την αποτροπή της δημιουργίας ελλειμμάτων και η προσαρμογή γίνεται με νόμο.

2. Αν δεν αποσταλούν εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία που θα ζητηθούν τα απαραίτητα για την εκπόνηση της αναλογιστικής μελέτης στοιχεία η προσαρμογή γίνεται με τη διαδικασία της παραγράφου 1 χωρίς να απαιτείται η γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των Ταμείων, σύμφωνα με την πρόταση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

3. Για τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993 ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α').

4. Οι διατάξεις των άρθρων 60 έως και 69 του ν. 3371/2005 (ΦΕΚ 178 Α') εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 16

Απασχόληση συνταξιούχων

1. Το άρθρο 63 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος φορέων κύριας ασφάλισης που αναλαμβάνουν εργασία, υπόκεινται στους εξής περιορισμούς: α) Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης ή των συντάξεων, κύριων και επικουρικών. β) Μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους, το ποσό της ακαθάριστης κύριας σύνταξης ή του αθροίσματος των ακαθάριστων κύριων συντάξεων, που υπερβαίνει τα τριάντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται κάθε φορά και ισχύουν την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, καταβάλλεται μειωμένο κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%). Για κάθε τέκνο που είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως τη συμπλήρωση του 24ου έτους ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία, ο αριθμός των ανωτέρω ημερομισθίων προσαυξάνεται κατά έξι ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται κάθε φορά. Σε περίπτωση συρροής συντάξεων, η μείωση γίνεται στο ποσό της μεγαλύτερης κύριας σύνταξης και εφόσον αυτό δεν επαρκεί, το υπόλοιπο ποσό περικόπτεται από την αμέσως επόμενη ή επόμενες σε ύψος κύριες συντάξεις.

Ειδικότερα για τους δικαιούχους κατωτάτων ορίων συντάξεων, η σύνταξή τους περιορίζεται στο οργανικό ποσό, όπως αυτό προκύπτει από τα ασφαλιστι-

κά δεδομένα. Εάν το οργανικό ή τα οργανικά ποσά υπερβαίνουν τα προαναφερόμενα κατά περίπτωση ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, τότε τα ποσά αυτά περικλύονται ως ανωτέρω. Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και στα πρόσωπα της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α'). Για τον απασχολούμενο συνταξιούχο καταβάλλονται οι προβλεπόμενες από τις οικείες διατάξεις για τους λοιπούς ασφαλισμένους εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου, οι οποίες βαρύνουν τον εργοδότη και τον ασφαλισμένο αντίστοιχα.

2. Οι συνταξιούχοι της προηγούμενης παραγράφου, που ασκούν δραστηριότητα υπακτέα στην ασφάλιση του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.) και του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), υπόκεινται στους εξής περιορισμούς: α) Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης ή των συντάξεων, κύριων και επικουρικών. Υποχρεούνται δε στην καταβολή των προβλεπόμενων εισφορών. β) Μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας, υποχρεούνται να καταβάλουν τις προβλεπόμενες από τις οικείες διατάξεις εισφορές προσαυξημένες κατά πενήντα τοις εκατό (50%). Σε περίπτωση που το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων υπερβαίνει τα εξήντα (60) ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως διαμορφώνονται κάθε φορά και ισχύουν την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, το ποσό που υπερβαίνει το ανωτέρω όριο περικλύεται.

Για τους ανωτέρω συνταξιούχους, οι οποίοι υπάγονται στην ασφάλιση του Ε.Τ.Α.Α., καταβάλλονται οι προβλεπόμενες για τους από 1.1.1993 ασφαλισμένους εισφορές, εργοδότη και ασφαλισμένου. Από την καταβολή προσαυξημένων ασφαλιστικών εισφορών εξαιρούνται οι ανωτέρω συνταξιούχοι, οι οποίοι λόγω απασχόλησης υπάγονταν σε περισσότερους του ενός ασφαλιστικούς φορείς και οι οποίοι μετά τη συνταξιοδότησή τους από έναν εκ των ανωτέρω φορέων, συνεχίζουν για την ίδια απασχόληση υποχρεωτικά την ασφάλισή τους στον οικείο Τομέα ασφάλισης.

3. Ο συνταξιούχος που αναλαμβάνει εργασία ή αυτοαπασχολείται μπορεί να χρησιμοποιήσει το χρόνο ασφάλισης κατά το διάστημα της αναστολής, ή περικοπής της σύνταξης, ή της καταβολής προσαυξημένων ή μη ασφαλιστικών εισφορών, για την προσαύξηση της σύνταξης από τον φορέα που συνταξιοδοτείται, ή για τη θεμελίωση νέου συνταξιοδοτικού δικαιώματος από άλλο φορέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις περί διπλοσυνταξιούχων. Σε περίπτωση αξιοποίησης του χρόνου στον φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται, ο υπολογισμός για την προσαύξηση της ήδη καταβαλλόμενης σύνταξης γίνεται με ποσοστό 1,714% επί των συντάξιμων αποδοχών, οι οποίες δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερες του 25πλάσιου του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, ή επί των ασφαλιστικών κατηγοριών, για κάθε έτος συντάξιμης υπηρεσίας ή 300 ημέρες εργασίας. Ο Οργανισμός ή ο Τομέας στον οποίο ασφαλίστηκε ο συνταξιούχος, συμμετέχει στη δαπάνη συνταξιοδότησης και για το διακανονισμό εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α').

4. Εάν οι συνταξιούχοι αναπηρίας φορέων κύριας ασφάλισης, αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται, και κερδίζουν, ανάλογα με το βαθμό της αναπηρίας τους, περισσότερα από όσα κερδίζει υγιής απασχολούμενος, σύμφωνα με τους γενικούς όρους αμοιβής, διακόπτεται η σύνταξή τους ή οι συντάξεις τους, κύριες και επικουρικές.

5. Οι συνταξιούχοι των παραγράφων 1, 2 και 4 του παρόντος υποχρεούνται, πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν, να δηλώσουν τούτο στον φορέα ή στους φορείς από τους οποίους συνταξιοδοτούνται για κύρια σύνταξη. Στους φορείς επικουρικής ασφάλισης υποβάλλεται σχετική δήλωση από τους συνταξιούχους αναπηρίας, καθώς και από τους συνταξιούχους γήρατος, εφόσον οι τελευταίοι δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας. Παράλειψη της δηλώσεως συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή κατά το διάστημα που αυτοαπασχολείται, και πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας. Το καταλογιζόμενο αυτό ποσό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από δύο (2) μηνιαίες συντάξεις ακόμη και αν το διάστημα εργασίας ή απασχόλησης είναι μικρότερο.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογή:

α) στον επιζώντα των συζύγων,

β) στους συνταξιούχους του ΟΓΑ,

γ) στους πολύτεκνους των οποίων το ένα τουλάχιστον των τέκνων είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας του ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία,

δ) στα πρόσωπα για τα οποία ισχύουν οι διατάξεις των Καν. (ΕΟΚ) 1408/71 και 574/72, καθώς και των διμερών συμβάσεων κοινωνικής ασφάλειας,

ε) στα πρόσωπα που συνταξιοδοτήθηκαν με το ν. 3185/2003 και μέχρι τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους.

7. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το θέμα καταργείται.

8. Με νόμο δύναται να τροποποιείται το ποσό της περιπτώσεως β' των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, καθώς και το ύψος του προστίμου της παραγράφου 5 του παρόντος.»

2. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις ισχύουν για όσους συνταξιούχους αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή διοριστούν σε θέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α'), από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και εφεξής. Όσοι συνταξιούχοι έχουν ήδη αναλάβει εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή έχουν διοριστεί σε θέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α'), και έως την ισχύ του παρόντος νόμου δεν καταλαμβάνονταν από τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως ίσχυαν έως την αντικατάστασή του με το παρόν άρθρο, οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται από 1.1.2013. Οι διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως αυτό ίσχυε έως την αντικατάστασή του με το παρόν, εξακολουθούν να ισχύουν έως 31.12.2012 για όσους συνταξιούχους είχαν ήδη υπαχθεί

σε αυτές έως την έναρξη ισχύος του παρόντος. Από 1.1.2013 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή οι διατάξεις του παρόντος άρθρου, καταργουμένης κάθε αντίθετης διάταξης.

3. α. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, που εργάζονται εκτός του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α') ή αυτοαπασχολούνται.

Οι διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57 Α'), καθώς και των παραγράφων 1 έως 7 του άρθρου 58 του π.δ. 169/2007, εξακολουθούν να ισχύουν.

β. Οι συνταξιούχοι της προηγούμενης περίπτωσης, υποχρεούνται, πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν, να δηλώσουν τούτο στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Παράλειψη της δηλώσεως συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή κατά το διάστημα που αυτοαπασχολείτο, και πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

Άρθρο 17

Πίνακας Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματών

1. Ο πίνακας των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματών καταρτίζεται για όλους τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη της προβλεπόμενης από την παράγραφο 1 του άρθρου 20 του ν. 3790/2009 (ΦΕΚ 143 Α'), Διαρκούς Επιτροπής Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματών και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης (Σ.Κ.Α.). Ο νέος πίνακας Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματών εφαρμόζεται από 1.7.2011, για όλους τους εργαζόμενους. Όσοι απασχολούνται σε εργασίες ή επαγγέλματα τα οποία εξαιρούνται από τον πίνακα των ΒΑΕ, εφόσον συμπληρώνουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης έως 31.12.2015, εξακολουθούν να υπάγονται στο καθεστώς συνταξιοδότησης των ΒΑΕ. Οι λοιποί εργαζόμενοι που εξαιρούνται από τον πίνακα ΒΑΕ, λαμβάνουν την προσαύξηση που προβλέπεται από το άρθρο 32 του ν.1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α') για τις ημέρες ασφάλισής τους στα ΒΑΕ.

2. Ο πίνακας αυτός μπορεί να τροποποιείται ή να συμπληρώνεται με την ίδια διαδικασία, σε χρονικά διαστήματα μεγαλύτερα των τριών (3) ετών από τη δημοσίευση της Υπουργικής Απόφασης της πρώτης παραγράφου.

Άρθρο 18

Παράλληλη ασφάλιση για τους ασφαλισμένους πριν την 1.1.1993

1. Στην ασφάλιση του κλάδου κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια οι δημόσιοι, δημοτικοί και κοινοτικοί υπάλληλοι που έχουν ασφαλισθεί σε οποιοδήποτε ασφαλιστικό φορέα έως 31.12.1992, οι οποίοι απασχολούνται σε εργασία ασφαλι-

στέα κατά την κείμενη νομοθεσία στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά το ίδιο χρονικό διάστημα που λογίζεται συντάξιμο σύμφωνα με τη νομοθεσία του Δημοσίου.

2. Η διάταξη που προστέθηκε με το άρθρο 40 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111 Α') στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 1296/1982 (ΦΕΚ 128 Α') καταργείται, υπαγόμενων των προσώπων αυτών από την έναρξη ισχύος της παρούσας στην ασφάλιση του κλάδου κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Τυχόν προγενέστερη της έναρξης ισχύος της παρούσας ασφάλιση των προσώπων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θεωρείται ισχυρή.

3. Όσοι ασφαλίστηκαν σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης πριν την 1.1.1993 και είναι σήμερα ασφαλισμένοι στον κλάδο κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ), υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), εφόσον ασκούν δραστηριότητα που υπάγεται στην ασφάλιση του Οργανισμού και δεν είναι συναφής με την επαγγελματική ιδιότητα του μηχανικού. Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει από τον επόμενο μήνα της δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται.

Άρθρο 19

Ρυθμίσεις ΟΓΑ

1. Από 1.1.2011 η εισφορά του ασφαλισμένου για τον κλάδο Υγείας του ΟΓΑ ορίζεται σε ποσοστό 2,5% επί του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών στις οποίες έχουν καταταγεί οι ασφαλισμένοι. Από την ίδια ημερομηνία καταργούνται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 111 Α').

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 67 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α'), όπως έχουν διαμορφωθεί και ισχύουν σήμερα αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΓΑ».

3. Η προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παραγράφου 8α του άρθρου 7 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'), αναπροσαρμογή των ποσών των μηνιαίων βασικών συντάξεων του ΟΓΑ (ν. 4169/1961 ΦΕΚ 81 Α'), όπως διαμορφώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 38 του ν. 3522/2006 (ΦΕΚ 276 Α'), ορίζεται από 1ης Οκτωβρίου 2009 σε τριάντα (30) ευρώ.

4. Η παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 4α του άρθρου 7 του ν. 3050/2002 (ΦΕΚ 214 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Πρόσωπα υπαγόμενα στην ασφάλιση του κλάδου υποχρεούνται να προσκομίζουν βεβαίωση του ΟΓΑ περί εξοφλήσεως των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους από ασφαλιστικές εισφορές προς τον Κλάδο, προκειμένου να τύχουν αποζημίωσης γεωργικής παραγωγής από τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α.) ή δανειοδοτήσεως από τραπεζικά

ιδρύματα ή επιχορηγήσεως ή επιδοτήσεως από το Ελληνικό Δημόσιο ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την επαγγελματική τους δραστηριότητα για την οποία ασφαλιζονται στον Κλάδο.»

5. Η παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 4γ του άρθρου 7 του ν. 3050/2002 (ΦΕΚ 214 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Στις περιπτώσεις αποζημίωσης ή δανειοδότησης ή επιχορήγησης ή επιδότησης της παραγράφου 2 είναι δυνατή η μη προσκόμιση βεβαίωσης εξοφλήσεως των οφειλών του Κλάδου, εφόσον από τα αντίστοιχα ποσά παρακρατείται το σύνολο των οφειλών αυτών και αποδίδεται στον ΟΓΑ.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Άρθρο 20

Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακά απασχολούμενων

1. Στις ρυθμίσεις του κεφαλαίου αυτού υπάγονται υποχρεωτικά: α) Το κατ' οίκον απασχολούμενο προσωπικό που παρέχει εξαρτημένη εργασία ή υπηρεσίες, αμειβόμενο με την ώρα ή την ημέρα, σε τακτά ή μη χρονικά διαστήματα, είτε προς έναν είτε προς περισσότερους του ενός εργοδότες, για την ίδια μισθολογική περίοδο, που καλύπτεται από την ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ενδεικτικά υπάγονται οι εξής εργασίες ή υπηρεσίες: Οι υπηρεσίες οικογενειακής βοηθητικής φροντίδας (οικιακή καθαριότητα, γενικό νοικοκυριό), οι κηπουρικές εργασίες, οι μεμονωμένες μικροεπισκευαστικές εργασίες που δεν συνιστούν οικοδομικές εργασίες, η παράδοση ιδιαιτέρων μαθημάτων, η φύλαξη και μεταφορά παιδιών νηπίων και βρεφών, η υποστήριξη με τη παροχή κάθε μορφής βοήθειας και φροντίδας σε ηλικιωμένα άτομα, καθώς και σε άτομα με ειδικές ανάγκες συμπεριλαμβανομένης και της διευκόλυνσης για συμμετοχή σε πολιτιστικές, θρησκευτικές, ψυχαγωγικές και κοινωνικές δραστηριότητες ή και σε συμμετέχοντες σε προγράμματα αποκατάστασης ατόμων σε ιδρύματα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή σε Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης Ατόμων με Αναπηρία, που χαρακτηρίζονται από νοητική στέρηση (Σ.Υ.Δ.), οι αισθητικές φροντίδες (κομμωτική, περιποίηση προσώπου και σώματος), η περιποίηση ή νοσηλευτική φροντίδα αρρώστων ή κατάκοιτων ατόμων και η βοήθεια σε άτομα με προβλήματα κινητικότητας (φυσικοθεραπεία, κινησιοθεραπεία, συνοδεία εκτός οικίας). β) Οι απασχολούμενοι ως εργάτες γης σε εργασίες καλυπτόμενες από την ασφάλιση του ΟΓΑ κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α').

2. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και ύστερα από γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης, επιλύεται κάθε ζήτημα περί υπαγωγής ή εξαιρέσης συγκεκριμένης μορφής απασχόλησης ή παροχής υπηρεσιών στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

3. Για την καταβολή της αμοιβής των ανωτέρω προσώπων από κάθε φυσικό πρόσωπο που δέχεται ή χρησιμοποιεί τις εργασίες ή υπηρεσίες τους, καθώς και των εισφορών (εργοδότη και εργαζόμενο) που ανα-

λογούν, τηρείται υποχρεωτικά η εξής διαδικασία: Από τους κατά περίπτωση αρμόδιους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης εκδίδεται ειδικό εργόσημο, υπό τύπο πολύπτυχης επιταγής, συγκεκριμένης χρηματικής αξίας στην οποία περιλαμβάνεται το ποσό της αμοιβής του εργαζομένου και το ποσό της εισφοράς υπέρ του οικείου Φ.Κ.Α. Τα εργόσημα δύναται να διατίθενται στον εργοδότη από τα κατά τόπους Υποκαταστήματα των Φ.Κ.Α., από τις συνεργαζόμενες με τους Φ.Κ.Α. τράπεζες και υποκαταστήματα αυτών, από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών και από οποιονδήποτε άλλον φορέα ή δίκτυο έπειτα από απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, με καταβολή του οικείου ποσού. Τα εργόσημα μεταβιβάζονται ονομαστικώς από τον εργοδότη στους εργαζόμενους της παραγράφου 1 ως καταβολή για την αμοιβή της παρασχεθείσας εργασίας και στη συνέχεια εξοφλούνται από τους προαναφερόμενους φορείς διαθέσεως με καταβολή του αντίστοιχου ποσού, αφού προηγουμένως έχουν παρακρατηθεί οι αναλογούσες εισφορές. Οι παρακρατηθείσες ασφαλιστικές εισφορές και το καθαρό ποσό αναγράφονται στην πολύπτυχη επιταγή εκ των οποίων το ένα τμήμα φυλάσσεται από τον φορέα που εξοφλεί, το άλλο φυλάσσεται από τον εργοδότη. Στο τέλος κάθε έτους ο Φ.Κ.Α. στέλνει ετήσια συγκεντρωτική κατάσταση σε εργοδότη και εργαζόμενο.

4. Ο τύπος του εργοσήμου, τα αναγραφόμενα σε αυτό στοιχεία εργοδότη και εργαζομένου, το ποσό που αντιστοιχεί στην αμοιβή, οι ασφαλιστικές εισφορές, τα τεχνικά χαρακτηριστικά διασφάλισης της γνησιότητας του εργοσήμου, της διαδικασίας που θα τηρηθεί για την είσπραξη και απόδοση των εισφορών στους οικείους Φ.Κ.Α., καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ή στοιχείο για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη των κατά περίπτωση αρμόδιων Διοικητικών Συμβουλίων των φορέων.

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε. (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος) όπως ισχύει, μετά την τροποποίηση από το άρθρο 2, παρ.1 του ν. 3842/2010 (ΦΕΚ 58 Α') προστίθεται περίπτωση υπό στοιχείο ια' ως εξής:

«ια. Οι ετήσιες καταβληθείσες εισφορές εκπίπτουν κατά τα 2/3 από το φορολογητέο εισόδημα του εργοδότη και κατά το 1/3 από το φορολογητέο εισόδημα του εργαζομένου. Ως δικαιολογητικό για την εφαρμογή του παρόντος συνυποβάλλεται με την φορολογική δήλωση η ετήσια απολογιστική κατάσταση του Φ.Κ.Α. που έχει σταλεί στον εργοδότη.»

Άρθρο 21

Ασφάλιση σε ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΕΤΕΑΜ, ΟΕΚ

1. Οι κρατήσεις για ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και εργαζομένου υπολογίζονται σε ποσοστό 20% και εμπεριέχονται στην αναγραφόμενη τιμή του εργοσήμου. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από εισήγηση των Διοικητικών Συμβουλίων των κατά περίπτωση αρμόδιων φορέων και μετά από γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρ-

χής, το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξημειώνεται προσαρμοζόμενο στις εκάστοτε κοινωνικοασφαλιστικές συνθήκες. Οι ανωτέρω εργαζόμενοι ασφαλιζονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τους Κλάδους Σύνταξης και Ασθένειας, καθώς και στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και στον Ο.Ε.Κ.. Με απόφαση του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ γίνεται επιμερισμός του ποσοστού αυτού ανά κλάδο ασφάλισης.

2. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου για τους οποίους έχουν καταβληθεί εισφορές με το εργόσημο, δικαιούνται διπλάσιες ημέρες ασφάλισης από όσες προκύπτουν από τη διαίρεση του ποσού των εισφορών με το ανά ημέρα ή μήνα εργασίας ποσό εισφοράς που αντιστοιχεί στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη της 31ης Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους σύμφωνα με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και δεν μπορούν να υπερβούν τις 30 ημέρες ασφάλισης ανά μήνα ή τις 360 ημέρες ασφάλισης κατά έτος.

3. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου σε περίπτωση που ασφαλιζονται με αμοιβή που υπολείπεται κατά μήνα του 25πλάσιου του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, προκειμένου να τύχουν των παροχών ασθένειας σε είδος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, θα πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 150 ημέρες εργασίας, είτε κατά το προηγούμενο της ημέρας της ασθένειας ή της πιθανής ημέρας τοκετού ημερολογιακό έτος, είτε κατά το τελευταίο πριν την εν λόγω αναγγελία 15μηνου, μη συνυπολογιζόμενων των ημερών εργασίας που πραγματοποιήθηκαν το τελευταίο τρίμηνο.

4. Κάθε ζήτημα ή αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την ένταξη των προσώπων της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου στον Κανονισμό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ του Ε.Τ.Ε.Α.Μ και του ΟΕΚ ρυθμίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ύστερα από γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των κατά περίπτωση αρμόδιων φορέων.

5. Το άρθρο 26 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α') παύει να ισχύει σε τρεις (3) μήνες από την ημέρα έναρξης της υπουργικής απόφασης της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') δεν έχουν εφαρμογή για τους υπαγόμενους στο ανωτέρω καθεστώς.

Άρθρο 22

Ασφάλιση στον ΟΓΑ

1. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 περίπτωση β' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου υπάγονται στην ασφάλιση του ΟΓΑ ανεξαρτήτως των ημερών εργασίας τους ανά έτος.

2. Οι παρακρατούμενες εισφορές ορίζονται σε ποσοστό 10% επί της αξίας των καταβαλλομένων αμοιβών και καλύπτουν τη σύνταξη, την ασθένεια και τον Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας (ΛΑΕ). Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και ύστερα από εισήγηση του Δ.Σ. του ΟΓΑ, το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξημειώνεται προσαρμοζόμενο στις εκάστοτε κοινωνικοασφαλιστικές συνθήκες. Με απόφαση του Δ.Σ. του ΟΓΑ γίνεται επιμερισμός του ποσοστού αυτού ανά κλάδο ασφάλισης.

3. Οι ημέρες εργασίας των προσώπων της παραγράφου 1 περίπτωση β' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου, υπολογίζονται ανά έτος με βάση τις αμοιβές τους και προκύπτουν από τη διαίρεση του συνόλου των καταβληθεισών εντός του έτους αμοιβών δια του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη της 31ης Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους σύμφωνα με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. θεωρούνται δε ως πραγματοποιηθείσες κατά το μήνα εξόφλησης των εργοσήμων. Προκειμένου τα πρόσωπα αυτά να τύχουν των παροχών ασθένειας και ΛΑΕ του ΟΓΑ, θα πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει 150 τουλάχιστον ημέρες εργασίας το τρέχον ημερολογιακό έτος ή το προηγούμενο δωδεκάμηνο.

4. Ημέρες εργασίας άνω των 300 κατά έτος, που έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρούσα διάταξη, δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν μεταφέρονται σε άλλο έτος.

5. Τα ανωτέρω πρόσωπα που έχουν πραγματοποιήσει 150 ημέρες εργασίας και άνω κατ' έτος, ασφαλιζονται στον ΟΓΑ για ολόκληρο το έτος. Για τους εργαζόμενους που έχουν πραγματοποιήσει ημέρες εργασίας λιγότερες των 150 κατ' έτος, ο χρόνος ασφάλισης υπολογίζεται σε μήνες, όπως αυτοί προκύπτουν από τη διαίρεση του συνόλου των ημερών εργασίας δια του 25. Υπόλοιπο ημερών εργασίας άνω των 12, ανά έτος, λογίζεται ως μήνας. Τα πρόσωπα αυτά κατατάσσονται για κάθε έτος απασχόλησής τους στην μεγαλύτερη δυνατή ασφαλιστική κατηγορία της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α'), της οποίας οι αναλογούσες εισφορές καλύπτονται από το σύνολο των καταβληθεισών εντός του έτους εισφορών.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68 Α') δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των προσώπων της παραγράφου 1 περίπτωση β' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου.

7. Η έναρξη πληρωμής των ανωτέρω προσώπων με εργόσημο, καθώς και κάθε ζήτημα ή αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την ένταξη των ανωτέρω προσώπων στον Κανονισμό του ΟΓΑ, ρυθμίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΓΑ.

Άρθρο 23

Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακά απασχολούμενων σε επιχειρήσεις επισιτισμού και θεάματος-ακροάματος

Η διαδικασία της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του νόμου αυτού εφαρμόζεται και στους περιστασιακά απασχολούμενους στις πάσης φύσεως επιχειρήσεις επισιτισμού και θεάματος-ακροάματος. Οι παρακρατούμενες, στην περίπτωση αυτή, εισφορές εργοδότη και εργαζομένου, είναι εκείνες που αναλογούν κάθε φορά στην αμοιβή του προσωπικού αυτού, με βάση τις ισχύουσες διατάξεις ή τις γενικές ή τις ειδικές ή τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Οι ασφαλιστικές διατάξεις που ισχύουν για την ασφάλιση του προσωπικού αυτού διατηρούν την ισχύ τους.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καθορίζονται οι εργαζόμενοι που εμπίπτουν στην ρύθμιση αυτή.

Άρθρο 24
Κυρώσεις

Η παράβαση των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου και η μη πληρωμή με εργόσημο συνεπάγεται πρόστιμο ίσο με το 50πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη της 31ης Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους σύμφωνα με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και επιβάλλεται από τον αντίστοιχο Φ.Κ.Α..

Οι διαδικασίες, που αφορούν τον έλεγχο από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και τους αρμόδιους φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, διέπονται από τις διατάξεις που ισχύουν κατά περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ**Άρθρο 25**

Προσαυξήσεις συντάξεων πέραν των 35 ετών

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 145 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ποσό της σύνταξης, όσων συνταξιοδοτούνται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος, εφόσον συμπληρώνουν άνω των 10.500 ημερών ασφάλισης και το 60ό έτος της ηλικίας τους, προσαυξάνεται για κάθε 300 ημέρες ασφάλισης, άνω των 10.500 και μέχρι 900 κατ' ανώτατο όριο, κατά το ποσό που αντιστοιχεί στο γινόμενο του 25πλάσιου του τεκμαρτού ημερομισθίου της κλάσης κατάταξης, επί το ποσοστό που προκύπτει από τη διαφορά του ποσοστού του πίνακα β' του άρθρου 29 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως ισχύει, της ίδιας κλάσης και του ποσοστού 3,5%.

Στις περιπτώσεις που ο ασφαλισμένος δικαιούται και την προμείωση που προβλέπεται από την παράγραφο 8 του άρθρου 32 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α'), για τον προσδιορισμό της διαφοράς μεταξύ του ποσοστού του ανωτέρω πίνακα β' της κλάσης κατάταξης και του 3,5%, δεν λαμβάνεται υπόψη το ποσοστό προμείωσης της ανωτέρω διάταξης.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), τροποποιείται ως εξής:

«2. Το ποσό της σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου αυξάνεται κατά 2,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 35ου έτους έως και του 37ου και κατά 3,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 37ου έτους μέχρι και του 40ού. Η προσαύξηση αυτή χορηγείται και πέραν 80% των συντάξιμων αποδοχών της προηγούμενης παραγράφου. Από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής εξαιρείται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για το οποίο έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της νομοθεσίας του.»

3. Οι προσαυξήσεις του παρόντος άρθρου, καθώς και η προσαύξηση που προβλέπεται από τη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2α του άρθρου 3 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 145 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'), δεν ισχύουν για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2011 και εφεξής.

Άρθρο 26
Προγράμματα εθελουσίας εξόδου

1. Ο πλασματικός χρόνος που προβλέπεται σε προγράμματα επιχειρήσεων του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν.1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α'), για εθελούσια αποχώρηση του προσωπικού τους, τα οποία καταρτίζονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, δεν αναγνωρίζεται από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, προκειμένου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξηση του ποσού της σύνταξης.

2. Η εκ μέρους του εργοδότη παροχή οικονομικών κινήτρων πάσης φύσεως σε εργαζόμενους που έχουν συμπληρώσει ή συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, με σκοπό την αποχώρηση από την επιχείρηση και τη συνταξιοδότηση, γνωστοποιείται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία καταβολής αυτής της παροχής στην αρμόδια ΔΟΥ του εργαζόμενου. Στην περίπτωση αυτή το οικονομικό αυτό κίνητρο υπάγεται στο άρθρο 8 παρ. 14 του ν. 3842/2010 (ΦΕΚ 58 Α').

3. Τροποποίηση του άρθρου αυτού προϋποθέτει προηγούμενη εκπόνηση σχετικής αναλογιστικής μελέτης από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, γνώμη της Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης της Βουλής, στο βαθμό που ο Κανονισμός της Βουλής της απονέμει την αρμοδιότητα αυτή και γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ****ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ**
ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**Άρθρο 27**

Εντάξεις στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

1. Από 1.1.2013 ο κλάδος κύριας σύνταξης Ναυτικών του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) εντάσσεται στον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Για την ένταξη του συντάσσεται, έως 31.7.2011, ειδική οικονομική μελέτη που καταρτίζεται από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή (Ε.Α.Α.). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ένταξης των ήδη ασφαλισμένων, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών, καθώς και θέματα κάλυψης των ελλειμμάτων. Από της εντάξεως, οι νέοι εργαζόμενοι ασφαλιζονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και διέπονται από τη νομοθεσία του. Με ίδια απόφαση ρυθμίζονται θέματα περιουσίας, καθώς και η κατανομή μεταξύ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΝΑΤ του συνόλου των οργανικών θέσεων και του υπηρετούντος με οποιαδήποτε σχέση εργασίας προσωπικού.

2. Οι προσλαμβανόμενοι για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1.1.2011 και μετά, τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι, λειτουργοί και στρατιωτικοί, καθώς και οι

τακτικοί υπάλληλοι των Ν.Π.Δ.Δ. και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, και οι ιερείς και υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδικαία στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Οι ανωτέρω ασφαλιζονται για ασθένεια, επικουρική σύνταξη και εφάπαξ βοήθημα στους οικείους φορείς, στους οποίους υπάγονται όσοι προσλαμβάνονται στις ανωτέρω υπηρεσίες και ασφαλιζονται για πρώτη φορά μετά την 1.1.1993. Σε περίπτωση που για τα ανωτέρω πρόσωπα προκύπτει σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία υποχρεωτική ασφάλιση στο Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (ΕΤΑΑ), έχουν εφαρμογή οι καταστατικές διατάξεις των τομέων αυτού. Ειδικά για όσους από τους ανωτέρω έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση από 1.1.1993 και εφεξής εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 2084/1992.

Άρθρο 28

Οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια του Κλάδου Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Ο κλάδος Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που χορηγεί παροχές ασθένειας σε είδος και χρήμα, από 1.1.2011 λειτουργεί με πλήρη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Οι πόροι, τα ασφαλιστέα πρόσωπα, ο τρόπος λειτουργίας, τα είδη παροχών και οι αρμοδιότητες των Υπηρεσιών του κλάδου εξακολουθούν να διέπονται από την κείμενη νομοθεσία που ισχύει για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ο τρόπος και τα ποσοστά διαχωρισμού της περιουσίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά κλάδο, τα ποσοστά στις δαπάνες διοίκησης και λειτουργίας του, ο τρόπος είσπραξης των εσόδων κατά κλάδο, καθώς και κάθε άλλο θέμα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Οι έως τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οικονομικές υποχρεώσεις του ΟΑΕΕ προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ περιέρχονται στον Κλάδο Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ο κλάδος Υγείας καταρτίζει ξεχωριστό ετήσιο Προϋπολογισμό και συντάσσει μέσα στις νόμιμες προθεσμίες αυτοτελή Ισολογισμό, ο οποίος υποβάλλεται με τους ισολογισμούς των άλλων κλάδων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για έγκριση στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης έως την 30η Ιουνίου κάθε έτους.

Άρθρο 29

Διάκριση των Κεντρικών Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

1. Για τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών ασφάλισης και υγείας, οι Κεντρικές Υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εκσυγχρονίζονται, αναδιαρθρώνονται και διακρίνονται σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας.

2. Οι Υπηρεσίες Ασφάλισης είναι οι αναφερόμενες στο άρθρο 2 παρ.1 περ. α', β', γ', ε', στ', ζ' και θ' του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1989 - ΦΕΚ 127 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

3. Οι Υπηρεσίες Υγείας είναι αυτές που συστήνονται με το άρθρο 30 του παρόντος νόμου και οι αναφερόμενες στο άρθρο 2 παράγραφος 1 περίπτωση η' του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1989 - ΦΕΚ 127 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

4. Η Γενική Διεύθυνση Οικονομοτεχνικών Υπηρεσιών, η Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής, η Διεύθυνση Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών, η Διεύθυνση Γραμματείας, η Νομική Υπηρεσία, το Τμήμα Τύπου και το Τμήμα Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων είναι υπηρεσίες κοινές και για τις Υπηρεσίες Ασφάλισης και για τις Υπηρεσίες Υγείας.

Άρθρο 30

Οργανωτική διάρθρωση των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας

1. Στις Κεντρικές Υπηρεσίες Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ συστήνονται: α) Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας και β) Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, καταργούμενης της Γενικής Διεύθυνσης Υπηρεσιών Υγείας του Ιδρύματος του άρθρου 2 παρ. 1 περ. δ' του π.δ. 266/1989 (ΦΕΚ 127 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του π.δ. 363/1992 (ΦΕΚ 184 Α').

Ως ημερομηνία έναρξης λειτουργίας τους ορίζεται η 1.1.2011.

2. Η Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας συγκροτείται από τις παρακάτω υπηρεσίες:

α) Διεύθυνση Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Οργάνωσης
Τμήμα Μελετών και Παρακολούθησης Ποιότητας Υπηρεσιών
Τμήμα Αξιολόγησης και Παρακολούθησης Εφαρμογών

β) Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων Ιατρικού Προσωπικού

Τμήμα Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων Νοσηλευτικού και Λοιπού Υγειονομικού Προσωπικού

Τμήμα Μητρώου

Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων

Τμήμα Πειθαρχικών Υποθέσεων

γ) Διεύθυνση Βιοϊατρικής Τεχνολογίας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Προγραμματισμού και Εφαρμογών

Τμήμα Οργάνωσης και Παρακολούθησης Εξοπλισμού

Τμήμα Συντήρησης Ιατρικών Μηχανημάτων

δ) Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Αναπηρίας

Τμήμα Α' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος

Τμήμα Β' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος

Τμήμα Ιατρικής της Εργασίας

Τμήμα Αποκατάστασης

Το Τμήμα Β' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος εδρεύει στη πόλη της Θεσσαλονίκης και λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσία της Διεύθυνσης.

Από την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας καταργούνται οι προβλεπόμενες από το π.δ. 266/1989 (ΦΕΚ

127 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 363/1992 (ΦΕΚ 184 Α'), περιφερειακές υπηρεσίες: α) Υπηρεσία Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας Αθήνας και β) Υπηρεσία Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας Θεσσαλονίκης.

3. Η Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας συγκροτείται από τις παρακάτω υπηρεσίες:

α) Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, με αρμοδιότητες την ανάλυση, αξιολόγηση και κοστολόγηση κάθε νέας παροχής υγείας που υιοθετείται από το Ίδρυμα καθώς και την παρακολούθηση και τον έλεγχο όλων των δαπανών υγείας στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Παρακολούθησης Δαπανών Υγείας

Τμήμα Ελέγχου Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Περιθαλψης

Τμήμα Ελέγχου Φαρμακευτικής και Πρόσθετης Περιθαλψης

β) Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Τμήμα Εξωτερικών Προμηθευτών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας

Τμήμα Ιατρικής Φυσικής

γ) Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Τμήμα Εξωτερικών Προμηθευτών Δευτεροβάθμιας Φροντίδας

δ) Διεύθυνση Προληπτικής Ιατρικής, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Προληπτικής Ιατρικής

Τμήμα Δευτερογενούς Πρόληψης

Τμήμα Κοινωνικής Μέριμνας και Λοιπών Μορφών Φροντίδας

ε) Διεύθυνση Οδοντιατρικής

Τμήμα Οδοντιατρικής Περιθαλψης

Τμήμα Προληπτικής Οδοντιατρικής

στ) Διεύθυνση Φαρμακευτικής, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Φαρμακευτικής Αντίληψης

Τμήμα Συνταγογραφίας και Φαρμακευτικής Ενημέρωσης

Τμήμα Κεντρικού Φαρμακείου

Τμήμα Κεντρικής Μονάδας Επεξεργασίας Συνταγών (Κ.Μ.Ε.Σ.)

Τμήμα Γραμματείας:

Οι αρμοδιότητες των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας που συστήνονται με το παρόν άρθρο, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την οργάνωση και λειτουργία τους, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

4. Στη Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας προϊστάται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού με ειδικότητα στη Διαχείριση Υπηρεσιών Υγείας. Στις Διευθύνσεις

που συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση και στα Τμήματα αυτών προϊστάται:

α) Στη Διεύθυνση Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

β) Στη Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

γ) Στη Διεύθυνση Βιοϊατρικής Τεχνολογίας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών με εξειδίκευση στο αντικείμενο.

Στα Τμήματα Προγραμματισμού και Εφαρμογών και Οργάνωσης και Παρακολούθησης Εξοπλισμού της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΠΕ Μηχανικών.

Στο Τμήμα Συντήρησης Ιατρικών Μηχανημάτων, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Μηχανικών με εξειδίκευση στη Βιοϊατρική Τεχνολογία ή ΤΕ Μηχανικών, ειδικότητας ιατρικών εφαρμογών.

δ) Στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών.

Στο Τμήμα Αναπηρίας, υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

Στα Τμήματα Α' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος, Β' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος και στο Τμήμα Ιατρικής της Εργασίας, υπάλληλοι του Κλάδου ΠΕ Ιατρών. Ειδικότερα για το Τμήμα Ιατρικής της Εργασίας απαιτείται ο ιατρός να κατέχει την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας.

Στο Τμήμα Αποκατάστασης, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού, ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

5. Στη Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας προϊστάται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή Οδοντιάτρων. Στις Διευθύνσεις που συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση και στα Τμήματα αυτών προϊστάται:

α) Στη Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού με ειδικότητα Οικονομολόγου.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού.

β) Στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και Εξωτερικών Προμηθευτών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

Στο Τμήμα Ιατρικής Φυσικής, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Φυσικών Ιατρικής-Ακτινοφυσικών.

γ) Στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

δ) Στη Διεύθυνση Προληπτικής Ιατρικής, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών.

Στα Τμήματα Προληπτικής Ιατρικής και Δευτερογενούς Πρόληψης, υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Ιατρών.

Στο Τμήμα Κοινωνικής Μέριμνας και λοιπών Μορφών Φροντίδας, υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Ψυχολόγων και Κοινωνικής Εργασίας ειδικότητας Κοινωνικής Εργασίας ή υπάλληλος του Κλάδου ΤΕ Κοινωνικής Εργασίας ή υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

ε) Στη Διεύθυνση Οδοντιατρικής και στα Τμήματά της υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Οδοντιάτρων.

στ) Στη Διεύθυνση Φαρμακευτικής και στα Τμήματά της, υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Φαρμακοποιών, εκτός του Τμήματος Γραμματείας, στο οποίο προϊστάται υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 29 και του παρόντος αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1989 - ΦΕΚ 127 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, και τροποποιούνται εφεξής με τη διαδικασία που ισχύει για την τροποποίηση του Οργανισμού του Ιδρύματος.

Άρθρο 31

Ενιαίο Σύστημα Υπηρεσιών Υγείας

1. Για τη διαμόρφωση ενιαίου πλαισίου παροχής υπηρεσιών υγείας στον πληθυσμό της χώρας οι μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας υγείας του ΕΣΥ, των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Οίκου Ναύτη, εντάσσονται και λειτουργούν σε ενιαίο πλαίσιο.

2. Α. Για την ομαλή μετάβαση στο Ενιαίο Σύστημα Υπηρεσιών Υγείας συστήνεται στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Συμβούλιο Συντονισμού, το οποίο αποτελείται από:

α) Τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ως Πρόεδρο

β) Τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

γ) Τον Γενικό Γραμματέα Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

δ) Τον Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

ε) Τον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

στ) Τον Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αναπληρωτή του, τον Υποδιοικητή ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σε θέματα υγείας

ζ) Έναν (1) εκπρόσωπο των ασφαλισμένων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από τη Γ.Σ.Ε.Ε.

η) Έναν (1) εκπρόσωπο των υπαλλήλων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από την ΑΔΕΔΥ

θ) Έναν (1) εκπρόσωπο του ΚΕΣΥ με τον αναπληρωτή του

Β. Τα μέλη του Συμβουλίου με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους, ο εισηγητής και οι γραμματείς υποστήριξης του Συμβουλίου διορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών.

Γ. Το Συμβούλιο είναι αρμόδιο για:

α) τον καθορισμό των όρων λειτουργίας και συνεργασίας των συμμετεχόντων με τις δομές τους μονάδων ΕΣΥ και Φ.Κ.Α.

β) τον καθορισμό του είδους και της κοστολόγησης των παρεχόμενων υπηρεσιών από αυτούς

γ) τον επιμερισμό των λειτουργικών εξόδων και των δαπανών περίθαλψης μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων

δ) τα θέματα μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων των ως άνω μονάδων και

ε) τα θέματα διοίκησης, μεταφοράς προσωπικού και μισθολογικής και βαθμολογικής τακτοποίησης αυτού.

Δ. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου που αφορούν τα θέματα των περιπτώσεων α', β' και γ' υλοποιούνται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδονται εντός προθεσμίας δύο (2) ετών από της σύστασής του. Τα λοιπά θέματα ρυθμίζονται νομοθετικά.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδεται το αργότερο εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου, επιλέγονται διοικητικές περιφέρειες της χώρας για την έναρξη της πιλοτικής εφαρμογής των ανωτέρω.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που εκδίδεται μετά από γνώμη των διοικήσεων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και του ΟΠΑΔ, εναρμονίζονται μεταξύ τους οι κανόνες που καθορίζουν το καθεστώς παροχών υγειονομικής περίθαλψης των ατόμων που πάσχουν από διαβήτη.

Άρθρο 32

Σύμπραξη Φ.Κ.Α. για παροχές υγείας

1. Το δεύτερο κλιμάκιο του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης (Σ.Κ.Α.), το οποίο συστάθηκε με την περίπτωση Β της παραγράφου 7 του άρθρου 23 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') και λειτουργεί στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετονομάζεται σε Συντονιστικό Συμβούλιο Παροχών Υγείας (ΣΥ.Σ.Π.Υ.).

Το Συμβούλιο αποτελείται από:

α) το Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο, με τον αναπληρωτή του,

β) τους Διοικητές ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΓΑ και Ο.Α.Ε.Ε. και τους Προέδρους Ο.Π.Α.Δ., Ε.Τ.Α.Α., Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε. και Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω., με αναπληρωτές τους, τους αρμόδιους Γενικούς Διευθυντές των παραπάνω Φορέων,

γ) το Γενικό Επιθεωρητή της ΥΠΕΔΥΦΚΑ, με αναπληρωτή του ένα Διευθυντή της ΥΠΕΔΥΦΚΑ,

δ) το Νομικό Σύμβουλο της Γ.Γ.Κ.Α., με αναπληρωτή του τον αρχαιότερο Πάρεδρο της Γ.Γ.Κ.Α.,

ε) έναν (1) εκπρόσωπο των ασφαλισμένων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από τη Γ.Σ.Ε.Ε. και

στ) έναν (1) εκπρόσωπο των εργοδοτών, με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από το Σ.Ε.Β., τη Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε. και την Ε.Σ.Ε.Ε..

Ως εισηγητής ορίζεται ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Ασφάλισης Ασθένειας και Μητρότητας της Γ.Γ.Κ.Α. με αναπληρωτή του Τμηματάρχη της ίδιας Διεύθυνσης.

Χρέη γραμματέα εκτελεί υπάλληλος της παραπάνω Διεύθυνσης, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του με την απόφαση διορισμού των μελών.

2. Το Συντονιστικό Συμβούλιο Παροχών Υγείας αποφασίζει για:

α) Το σχεδιασμό ενιαίων κανόνων αγοράς υπηρεσιών υγείας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα για λογαριασμό των ασφαλιστικών οργανισμών και του ΟΠΑΔ.

β) Τον καθορισμό των κριτηρίων και των όρων σύναψης συμβάσεων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και ΟΠΑΔ με όλους τους παρόχους υγείας.

γ) Την αναθεώρηση και τροποποίηση των όρων αυτών, όπου και όποτε αυτό απαιτείται.

δ) Το ύψος της αποζημίωσης από τους ΦΚΑ και τον ΟΠΑΔ των υλικών, των πρόσθετων ειδών και των υλικών για χειρουργικές επεμβάσεις.

ε) Τη μέτρηση ποιότητας και κόστους των υπηρεσιών υγείας από το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου κοινοποιούνται από τον Πρόεδρο αυτού σε όλους τους συμμετέχοντες Φορείς και είναι δεσμευτικές για αυτούς.

3. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών.

Το Συμβούλιο συνεδριάζει όσες φορές παρίσταται ανάγκη προς τούτο.

Για τον τρόπο λειτουργίας του εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

4. Οι αρμοδιότητες του υφιστάμενου, έως τη δημοσίευση του παρόντος δευτέρου κλιμακίου του Σ.Κ.Α. ασκούνται από το πρώτο κλιμάκιο, το οποίο μετονομάζεται σε Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλισης (Σ.Κ.Α.).

Μετά την κατάργηση του δευτέρου κλιμακίου του Σ.Κ.Α., οι υπάλληλοι της Γ.Γ.Κ.Α. διορίζονται ως μέλη στα Διοικητικά Συμβούλια των ασφαλιστικών οργανισμών χωρίς διαδικασία επιλογής. Για τους ίδιους υπαλλήλους ΠΕ κατηγορίας και για τη συμμετοχή τους ως μελών στα Δ.Σ. και τις Διοικούσες των ΦΚΑ απαιτείται η προϋπόθεση πενταετούς υπηρεσίας στη Γ.Γ.Κ.Α. καταργουμένης κάθε αντίθετης διάταξης.

5. Το στοιχείο ε' της περίπτωσης Α της παραγράφου 7 του άρθρου 23 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') αντικαθίσταται ως εξής: «Τον αρμόδιο για κάθε θέμα Γενικό Διευθυντή της Γ.Γ.Κ.Α., που αναπληρώνεται από Διευθυντή της Γ.Γ.Κ.Α.»

6. Α. Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Γ.Γ.Κ.Α.) συστήνεται Δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή, η οποία είναι αρμόδια να γνωματεύει επί

θεμάτων νοσηλείας στο εξωτερικό ασθενών ασφαλισμένων ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α..

Η Ειδική αυτή Επιτροπή είναι τριμελής και απαρτίζεται από:

α) τον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο με αναπληρωτή του τον Γενικό Διευθυντή Κοινωνικής Ασφάλισης,

β) ένα (1) Μέλος Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού Ιατρικής Σχολής ενός εκ των Πανεπιστημίων της Χώρας, με τον αναπληρωτή του και

γ) έναν (1) ιατρό - Πρόεδρο της Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής Αθήνας (τρία κλιμάκια), με τον αναπληρωτή του.

Εφόσον η επιτροπή το κρίνει σκόπιμο, δύναται να συμμετέχει ιατρός της ειδικότητας της πάθησης του εξεταζόμενου ασφαλισμένου.

Β. Ο Πρόεδρος και τα μέλη της Δευτεροβάθμιας Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής με τους αναπληρωτές τους διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών.

Τα θέματα που εισάγονται στην επιτροπή εισηγούνται εκπρόσωποι των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ως εισηγητές.

Χρέη γραμματέα της επιτροπής εκτελεί υπάλληλος της Διεύθυνσης Ασφάλισης Ασθένειας και Μητρότητας της Γ.Γ.Κ.Α., που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον πρόεδρο της Επιτροπής.

Γ. Η Δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή είναι αρμόδια για την:

α) γνωμοδότηση ύστερα από ένσταση κατά απορριπτικών αποφάσεων των ειδικών υγειονομικών επιτροπών, που έχουν συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 39 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 217 Α') για τη νοσηλεία στο εξωτερικό των ασφαλισμένων όλων των κλάδων ασθένειας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α.,

β) παροχή προτάσεων συμβουλευτικού χαρακτήρα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης επί θεμάτων νοσηλείας στο εξωτερικό σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και τον κοινοτικό κανονισμό (1408/1971 και 574/1972).

Δ. Δικαίωμα ένστασης στην Δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή έχει αφενός ο ασφαλισμένος μέσα σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία γνωστοποίησης σε αυτόν της απόφασης της ειδικής υγειονομικής επιτροπής (ΕΥΕΕ) από τον ασφαλιστικό του φορέα και αφετέρου ο αρμόδιος Διευθυντής του φορέα εντός της ίδιας προθεσμίας.

Αποφάσεις ειδικών υγειονομικών επιτροπών για τις οποίες έχουν υποβληθεί ενστάσεις και μέχρι τη γνωμοδότηση της Δευτεροβάθμιας Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής δεν εξετάζονται από τα αρμόδια όργανα του φορέα.

Ο τρόπος λειτουργίας της Ειδικής Επιτροπής, ο αριθμός των συνεδριάσεων κατά μήνα, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 33**Μικτά κλιμάκια για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής**

1. Στην περίπτωση γ' του άρθρου 9 του π.δ. 213/1992 (ΦΕΚ 102 Α'), στο Τμήμα Εποπτείας και Καταγγελιών Διαχείρισης της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης προστίθενται αρμοδιότητες ως εξής:

α) Ο σχεδιασμός, ο προγραμματισμός και η συγκρότηση των μικτών κλιμακίων ελέγχου επιχειρήσεων για έσοδα και ανασφάλιστη εργασία στις επιχειρήσεις γενικά.

β) Η εποπτεία και ο συντονισμός των ενεργειών των εν λόγω κλιμακίων.

γ) Η διαμόρφωση των επί μέρους επιχειρησιακών προγραμμάτων για την υλοποίηση των γενικών και ειδικών σχεδίων δράσης που καθορίζονται από τις Διοικήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης.

2. Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της Γ.Γ.Κ.Α. έχει την αρμοδιότητα για τη συγκρότηση των μικτών κλιμακίων, αποτελούμενων από υπαλλήλους της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της Γ.Γ.Κ.Α. και από υπαλλήλους των ΦΚΑ, πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που υπηρετούν στις Διευθύνσεις Επιθεώρησης και στα Τμήματα Εσόδων αυτών, σε συνεργασία με τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Επιθεώρησης των ΦΚΑ. Οι ανωτέρω υπάλληλοι δύνανται να συμμετέχουν και στα μικτά κλιμάκια της παραγράφου 1 του άρθρου 151 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'), σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο εν λόγω άρθρο.

3. Τα μικτά κλιμάκια διενεργούν επιτόπιους ελέγχους στις κάθε είδους επιχειρήσεις που λειτουργούν σε όλη την επικράτεια για τη διαπίστωση των απασχολούμενων και μη ασφαλισμένων στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και τον εντοπισμό της εισφοροδιαφυγής γενικότερα, είτε μετά από προγραμματισμένη εντολή, είτε μετά από υπηρεσιακή αναφορά, είτε μετά από καταγγελία. Ένας υπάλληλος της Διεύθυνσης Επιθεώρησης, από τα μέλη κάθε μικτού κλιμακίου ορίζεται με την εντολή ελέγχου ως υπεύθυνος κλιμακίου.

4. Οι υπάλληλοι που συμμετέχουν στα μικτά κλιμάκια κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ενεργούν και ως ανακριτικοί υπάλληλοι, έχουν πρόσβαση στα αρχεία και έγγραφα της επιχείρησης και λαμβάνουν γνώση οποιουδήποτε από τα τηρούμενα βιβλία, μητρώα, έγγραφα και κάθε είδους σχετικού με το διενεργούμενο έλεγχο στοιχείου της επιχείρησης χρήσιμο για την άσκηση του έργου τους. Η δαπάνη για τη μετακίνηση των υπαλλήλων των ΦΚΑ θα βαρύνει την υπηρεσία στην οποία υπηρετούν.

5. Τα προγράμματα εργασίας των μικτών κλιμακίων διαμορφώνονται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης με χρονική διάρκεια ενός μηνός και κοινοποιούνται στους υπαλλήλους εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος πριν από την ημερομηνία διενέργειας του ελέγχου.

6. Στον εμποδίζοντα την είσοδο των υπαλλήλων των μικτών κλιμακίων στους τόπους εργασίας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ως και στον υπόχρεο προς παροχή στοιχείων ή πληροφοριών εργοδότη,

διευθυντή της επιχείρησης ή εκπρόσωπο ή υπάλληλο, που αρνείται την παροχή των στοιχείων και πληροφοριών ή παρέχει ψευδείς πληροφορίες ή στοιχεία, επιβάλλεται αυτοτελές διοικητικό πρόστιμο ύψους 3.000 ευρώ έως 15.000 ευρώ που εκδίδεται με σχετικό παραστατικό από τους αρμόδιους ΦΚΑ κατόπιν εγγράφου εντολής των ελεγκτών των μικτών κλιμακίων και μετά από πρόσκλησή τους για παροχή εξηγήσεων.

Για τους εργοδότες που με οποιονδήποτε τρόπο παραβαίνουν τις διατάξεις της περ. γ' της παραγράφου 9 του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951 επιβάλλονται, με αιτιολογημένη πράξη του αρμόδιου οργάνου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, εκτός των άλλων διοικητικών κυρώσεων, και τα παραπάνω προβλεπόμενα αυτοτελή διοικητικά πρόστιμα.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης προσδιορίζονται τα κριτήρια με τα οποία καθορίζεται το ύψος του προστίμου.

7. Τα μικτά κλιμάκια κατά τη διάρκεια του ελέγχου συντάσσουν ειδικό Έντυπο Ελέγχου, το οποίο υπογράφεται από τον υπεύθυνο του μικτού κλιμακίου και τον ελεγχόμενο. Τα σχετικά Έντυπα Ελέγχου σχεδιάζονται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης της Γ.Γ.Κ.Α. Αντίγραφο του Εντύπου Ελέγχου διαβιβάζεται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης στις αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ, οι οποίες εντός μηνός πρέπει να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για τη λήψη μέτρων, σύμφωνα με τις καταστατικές τους διατάξεις, με άμεση κοινοποίηση τους στη Διεύθυνση Επιθεώρησης της Γ.Γ.Κ.Α.

8. Η Διεύθυνση Επιθεώρησης και οι αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ ασκούν ελέγχους παράλληλα και ανεξάρτητα από αυτούς που διενεργούν τα μικτά κλιμάκια.

9. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ν. 3260/2004 (ΦΕΚ 151 Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 32 του ν. 3846/2010 (ΦΕΚ 66 Α'), έχουν ανάλογη εφαρμογή για τους συμμετέχοντες στα μικτά κλιμάκια του παρόντος άρθρου.

10. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 32 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 19 Α'), που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου δέκατου του ν. 3607/2007 (ΦΕΚ 245 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περιπτώσεις που κρίνεται απαραίτητη η συμμετοχή στα μικτά κλιμάκια ιατρών ή φαρμακοποιών, αυτή θα είναι υποχρεωτική με ευθύνη της Διοίκησης του ασφαλιστικού φορέα στον οποίο υπηρετούν. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις είναι δυνατό να διεξάγονται με απόφαση της Διοίκησης του φορέα συμπληρωματικοί έλεγχοι και από τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.»

Άρθρο 34**Σύσταση Κέντρου Πληροφόρησης Ασφαλισμένων και Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.)**

1. Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων συστήνεται Κέντρο Πληροφόρησης Ασφαλισμένων και Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.) σε επίπεδο Αυτοτελούς Τμήματος, το οποίο υπάγεται απευθείας στην Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ως ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του καθορίζεται η 1.1.2011.

2. Έργο του Κ.Π.Α.Σ. είναι:

α. Η παροχή πληροφοριών και η σωστή ενημέρωση των ασφαλισμένων σχετικά με τα δικαιώματα και τις ενέργειες που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση των υποθέσεών τους σε θέματα αρμοδιότητας της Γ.Γ.Κ.Α..

β. Η κατεύθυνση των ασφαλισμένων στις αρμόδιες για την υπόθεσή τους υπηρεσίες.

γ. Η διερεύνηση των παραπόνων των συναλλασσόμενων με τις υπηρεσίες της Γ.Γ.Κ.Α. και των Φ.Κ.Α., η υποβολή προτάσεων για τη βελτίωση της λειτουργίας τους και την απλούστευση διαδικασιών.

δ. Η διασύνδεση και η συνεργασία με τις οργανικές μονάδες των Φ.Κ.Α. που έχουν ως αρμοδιότητα την εξυπηρέτηση του πολίτη.

ε. Η διασύνδεση και η συνεργασία με τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) σε θέματα ασφάλισης και παροχών.

στ. Η ηλεκτρονική διασύνδεση με τα υφιστάμενα και μελλοντικά Πληροφοριακά Συστήματα των Φ.Κ.Α. και των Κ.Ε.Π. για την άντληση των απαραίτητων πληροφοριών και την υποστήριξη του έργου του.

ζ. Η συνεχής παρακολούθηση των αλλαγών που επέρχονται σε θέματα ασφάλισης, παροχών και υγείας, αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α..

η. Η παραλαβή αιτήσεων ασφαλισμένων για την έκδοση προσωρινών συνταξιοδοτικών πράξεων.

Οι παραπάνω διατάξεις αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του Οργανισμού της Γ.Γ.Κ.Α. (π.δ.213/1992, ΦΕΚ 102 Α'), όπως ισχύει.

3. Το Κ.Π.Α.Σ. στελεχώνεται με διοικητικό προσωπικό της Γ.Γ.Κ.Α. και των Φ.Κ.Α., το οποίο αποσπάται από τους φορείς με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης χωρίς χρονικό περιορισμό κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων. Οι εν λόγω υπάλληλοι προέρχονται από διάφορες κατηγορίες και κλάδους με γνωστικό αντικείμενο σχετικό με το έργο του Κ.Π.Α.Σ. και μοριοδοτούνται με 5 μόρια επιπλέον, όπως αυτά καθορίζονται στο ν. 3839/2010 (ΦΕΚ 510 Α'), για κάθε έτος υπηρεσίας τους στο Κ.Π.Α.Σ. και έως 300 μόρια, για την επιλογή τους ως προϊστάμενοι οργανικών μονάδων. Του Κ.Π.Α.Σ. προΐσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Κοινωνικής Ασφάλισης.

Το Κ.Π.Α.Σ. στεγάζεται σε χώρο προσβάσιμο στα άτομα με αναπηρία.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης είναι δυνατή η τροποποίηση ή συμπλήρωση των ως άνω περιγραφόμενων αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 35

Ενιαίο σύστημα ελέγχου συντάξεων

1. Δημιουργείται, έως 31.10.2010, ενιαίο σύστημα ελέγχου καταβολής των συντάξεων. Αρμόδιος φορέας για τη λειτουργία του συστήματος αυτού ορίζεται η Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Κοινωνικής Ασφάλισης (ΗΔΙΚΑ ΑΕ). Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης εποπτείας Υπουργείων Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Εθνικής Άμυνας και το Δημόσιο, υποχρεούνται να

αποστέλλουν στην ΗΔΙΚΑ ΑΕ, σε ηλεκτρονική μορφή, αρχείο πληρωμών συντάξεων, στο οποίο περιέχονται αναλυτικά και ανά συνταξιούχο τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλει ο κάθε φορέας.

2. Η ΗΔΙΚΑ ΑΕ υποχρεούται στην ανάπτυξη διοικητικού και πληροφοριακού συστήματος, μέσω του οποίου πραγματοποιείται έλεγχος διασταύρωσης καταβολής των συντάξεων στους δικαιούχους. Ο έλεγχος περιλαμβάνει διασταυρώσεις στοιχείων με βάση τον ΑΜΚΑ ή με χρήση κάθε άλλου πρόσφορου αριθμού ταυτοποίησης, χρήση αρχείων από άλλες υπηρεσίες, καθώς και κατά περίπτωση συνεργασία με τις διευθύνσεις πληροφορικής των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης για θέματα που ανακύπτουν κατά τον έλεγχο. Η διενέργεια του ελέγχου γίνεται από την ΗΔΙΚΑ ΑΕ, στο χώρο της ΗΔΙΚΑ ΑΕ, σύμφωνα με τη νομοθεσία περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

3. Σε περίπτωση που από τον έλεγχο προκύπτει για ασφαλισμένο ή συνταξιούχο η μη τήρηση του νομοθετικού πλαισίου και του συνόλου των κριτηρίων που έχουν τεθεί για τους σχετικούς ελέγχους, η ΗΔΙΚΑ ΑΕ ενημερώνει σχετικά τους αρμόδιους φορείς για περαιτέρω ενέργειες.

Άρθρο 36

Παρακολούθηση αναγκαστικής εισπραξης ασφαλιστικών εισφορών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν στην παρακολούθηση της αναγκαστικής εισπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές και τη λήψη κάθε αναγκαστικού μέτρου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες των Φ.Κ.Α. σε συνεργασία με τη Νομική Υπηρεσία αυτών. Εξαιρείται το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., στις υπηρεσίες του οποίου εφαρμόζεται ειδικό ηλεκτρονικό μητρώο οφειλετών.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν σχετικές υπηρεσίες στους Φ.Κ.Α. ή οι υφιστάμενες αδυνατούν ή καθυστερούν υπέρμετρα την παρακολούθηση της αναγκαστικής εισπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές και τη λήψη κάθε αναγκαστικού μέτρου, δύνανται μετά από απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων τους να αναθέτουν τη διεκπεραίωση των εν λόγω υποθέσεων σε άλλους Φ.Κ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ.

2. Για τη διαδικασία ανάθεσης εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 89 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α').

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΘΕΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Άρθρο 37

Χρηματοδότηση συστήματος κοινωνικής ασφάλισης

Από 1.1.2011 και εφεξής οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και το ΝΑΤ επιχορηγούνται με βάση την ισχύουσα νομοθεσία και ειδικά για τα έτη 2010-2013, τηρουμένων των στόχων του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης και του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας (ν. 3845/2010).

Από 1.1.2015 το κράτος αναλαμβάνει τη χρηματοδότηση της βασικής σύνταξης όλων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του ΝΑΤ, πλην των Ε.Τ.Α.Α., Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε. και του συστήματος ασφάλισης προσωπικού της Τράπεζας της Ελλάδος. Το ποσό αυτό επιμερίζεται στους οργανισμούς ανάλογα με τον αριθμό των δικαιούχων και των ποσών που καταβάλλονται. Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ενημερώνει τη Βουλή των Ελλήνων, ανά εξάμηνο για την εξέλιξη των οικονομικών μεγεθών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και γενικότερα του ασφαλιστικού συστήματος.

Άρθρο 38

Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων

1. Από 1.8.2010 θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ) το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α').

Σκοπός του Λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης Φ.Κ.Α.

2. Η Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων παρακρατείται μηνιαία κατά την καταβολή της σύνταξης από τις συντάξεις κύριας ασφάλισης των συνταξιούχων του Δημοσίου, ΝΑΤ και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης υπολογίζεται στο συνολικό ποσό της σύνταξης και καθορίζεται ως εξής:

α. Για συντάξεις από 1.400,01 € έως 1.700,00 €, ποσοστό 3%

β. Για συντάξεις από 1.700,01 € έως 2.000,00 €, ποσοστό 4%

γ. Για συντάξεις από 2.000,01 € έως 2.300,00 €, ποσοστό 5%

δ. Για συντάξεις από 2.300,01 € έως 2.600,00 €, ποσοστό 6%

ε. Για συντάξεις από 2.600,01 € έως 2.900,00 €, ποσοστό 7%

στ. Για συντάξεις από 2.900,01 € έως 3.200,00 €, ποσοστό 8%

ζ. Για συντάξεις από 3.200,01 € έως 3.500,00 €, ποσοστό 9%

η. Για συντάξεις από 3.500,01 € και άνω, ποσοστό 10%

3. α. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων τετρακοσίων ευρώ (1.400 €).

β. Στο ποσό της σύνταξης συμπεριλαμβάνεται η ειδική προσαύξηση που καταβάλλεται από τον Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, καθώς και η χορηγούμενη προσαύξηση από τον Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Αυτοαποσχολούμενων (ΕΤΑΑ) στους μονοσυνταξιούχους του Τομέα.

γ. Εξαιρούνται της παρακράτησης της Ειδικής Εισφοράς οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος που λαμβάνουν το Εξωιδρυματικό Επίδομα ή το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68 Α'), όπως ισχύει.

δ. Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο περισσότερων της μίας κύριας σύνταξης λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών. Το Κέντρο Ελέγχου της Η.Δ.ΙΚΑ Α.Ε. ενημερώνει τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και το Δημόσιο για το ποσό της παρακράτησης. Η παρακράτηση γίνεται από τον Φορέα που χορηγεί το μεγαλύτερο ποσό σύνταξης.

ε. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, για τον προσδιορισμό των ποσών σύνταξης της παραγράφου 2 λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό της σύνταξης που έχει μεταβιβασθεί και το παρακρατηθέν ποσό επιμερίζεται ανάλογα.

4. Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη του Δημοσίου, του ΝΑΤ και των Φ.Κ.Α. αποδίδονται στο Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα.

5. Η οικονομική και λογιστική λειτουργία του Λογαριασμού της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων είναι η ίδια με αυτή που ισχύει για το Α.Κ.Α.Γ.Ε.. Τα κεφάλαια του Λογαριασμού επενδύονται στο Κοινό Κεφάλαιο Τραπέζης Ελλάδος.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται η διαδικασία: α) απόδοσης της εισφοράς στο Λογαριασμό και β) η διαδικασία μεταφοράς των ποσών στους Φ.Κ.Α..

Με όμοια απόφαση καθορίζεται το ύψος του ποσού που απαιτείται κάθε φορά για κάλυψη του ελλείμματος του κλάδου κύριας σύνταξης.

7. Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων μεταφέρονται στο Α.Κ.Α.Γ.Ε. και αποτελούν έσοδο του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών.

Άρθρο 39

Λογιστικός διαχωρισμός προνοιακών - ασφαλιστικών παροχών

1. Από 1.1.2011 η σύνταξη και οι λοιπές συνταξιοδοτικές παροχές που καταβάλλονται στους δικαιούχους όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης, διαχωρίζονται λογιστικά στο οργανικό και στο προνοιακό τμήμα.

2. Για την τήρησή τους διατηρούνται δύο αυτοτελείς λογιστικοί λογαριασμοί με την ονομασία «Λογαριασμός Οργανικού Ποσού» και «Λογαριασμός Συμπληρωματικού- Προνοιακού Ποσού» με διαφορετικούς κωδικούς, οι οποίοι εγγράφονται στους Προϋπολογισμούς των κατ' ιδίαν Ασφαλιστικών Οργανισμών και Τομέων αντίστοιχα. Το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης στον δικαιούχο εξακολουθεί να αποτελείται από το συνολικό άθροισμα των δύο ανωτέρω τμημάτων.

3. Προνοιακές παροχές αποτελούν: το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (άρθρο 24 του ν. 2556/1997, όπως ισχύει), το Εξωιδρυματικό Επίδομα και το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68 Α') όπως ισχύει, το Συμπληρωματικό - Προνοιακό ποσό της σύνταξης, καθώς και κάθε άλλη παροχή, η οποία απονέμεται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς χωρίς την καταβολή ασφαλιστικής εισφοράς.

Άρθρο 40**Συναλλαγές μέσω τραπεζικού συστήματος**

1. Από 1.1.2011 η καταβολή των συντάξεων του συνόλου των παροχών, των αποδοχών των υπαλλήλων και των λοιπών πληρωμών των Ασφαλιστικών Φορέων διενεργείται υποχρεωτικά με πίστωση λογαριασμών πληρωμών τράπεζας ή ΕΛ.ΤΑ., με δικαίωμα επιλογής από τον δικαιούχο. Επίσης, από 1.1.2011 η είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών διενεργείται υποχρεωτικά μέσω τραπεζικού συστήματος ή ΕΛ.ΤΑ.

2. Από 1.7.2011 οι αποδοχές των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα κατατίθενται από τους εργοδότες ταυτόχρονα και συνολικά με τις ασφαλιστικές εισφορές και το φόρο μισθωτών υπηρεσιών σε τράπεζα και μεταφέρονται και αποδίδονται από αυτή στους λογαριασμούς των δικαιούχων μισθωτών, στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και το Δημόσιο, αντίστοιχα. Για το σκοπό αυτόν κάθε υπόχρεη επιχείρηση υπογράφει σχετική σύμβαση με τράπεζα που επιλέγει. Οι συμβαλλόμενες τράπεζες δεν θεωρούνται δημόσιοι υπόλογοι και ευθύνονται μόνο για τυχόν λάθη από δική τους υπαιτιότητα.

Η όλη διαδικασία, τα χρονικά πλαίσια, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 41**Κοτάταξη απαιτήσεων Οργανισμών και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης**

1. Στις διατάξεις της περίπτωσης 3 του άρθρου 975 ΚΠολΔ, όπως έχει συμπληρωθεί με το άρθρο 31 του ν.1545/1985 (ΦΕΚ 91 Α') υπάγονται και οι απαιτήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης. Η περίπτωση 6 του ίδιου άρθρου του ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 16 του ν. 2972/2001 (ΦΕΚ 291 Α'), καταργείται, αναριθμουμένων των επομένων περιπτώσεων.

2. Τα ανωτέρω ισχύουν και για τις πτωχευτικές διανομές που διενεργούνται κατά τις διατάξεις του ν.3588/2007 (ΦΕΚ 153 Α').

3. Η διάταξη της παραγράφου 6 στοιχείο γ' του άρθρου 4 του ν. 3808/2009 (ΦΕΚ 237 Α') εφαρμόζεται αναλόγως και στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και καταλαμβάνει τις πτωχεύσεις που κηρύχθηκαν ή κηρύσσονται κατά τις διατάξεις του ν. 3588/2007 (ΦΕΚ 153 Α').

4. Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 58 του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α') εφαρμόζεται αναλόγως σε όλους τους πίνακες που συντάσσουν οι σύνδικοι πτωχεύσεως κατά τις διατάξεις του ν. 3588/2007 (ΦΕΚ 153 Α') και αφορούν όλους τους οργανισμούς και φορείς κοινωνικής ασφάλισης οι απαιτήσεις των οποίων εισπράττονται κατά τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α').

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή σε πλειστηριασμούς που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη

και σε πτωχεύσεις που έχουν ήδη κηρυχθεί μέχρι την ψήφιση του παρόντος νόμου.

Άρθρο 42**Ανακατανομή των εισφορών μεταξύ Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και Εργατικής Εστίας**

Από 1.1.2011 πόρο του κλάδου σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. αποτελεί ποσοστό των συνεισπραττόμενων εισφορών κλάδων και λογαριασμών του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού, Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας - Οργανισμού Εργατικής Εστίας. Το ύψος του ποσοστού ανέρχεται στο 10% των συνεισπραττόμενων εισφορών για το έτος 2011, 20% για το έτος 2012 και 30% για τα επόμενα έτη και για κάθε Οργανισμό. Τα ποσά των συνεισπραττόμενων αποδίδονται από το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. στους παραπάνω Οργανισμούς μειωμένα κατά τα ανωτέρω ποσοστά.

Άρθρο 43**Οικοδομοτεχνικά έργα**

Τα εδάφια β', γ' και δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α') που είχαν προστεθεί με το άρθρο 23 του ν. 2434/1996 (ΦΕΚ 188 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«...Για τα κατασκευαζόμενα ιδιωτικά οικοδομικά έργα και οικοδομικές εργασίες οι εισφορές που καταβάλλονται κατ' ελάχιστον, υπολογίζονται με βάση τις ημέρες εργασίας που απαιτούνται για την κατασκευή τους, όπως οι ημέρες αυτές προσδιορίζονται από τον Κανονισμό που προβλέπει η περίοδος α' του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του επόμενου άρθρου, όπως αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 6 του άρθρου 21 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α').

Κατά την εκκαθάριση του λογαριασμού εισφορών ιδιωτικών οικοδομικών έργων, που διενεργείται σύμφωνα με τις κάθε φορά ισχύουσες διατάξεις, εφόσον δεν προκύψει λόγος μείωσης των ημερών εργασίας που υπολογίζονται σύμφωνα με τα παραπάνω, τότε αυτές λογίζονται ότι έχουν σε κάθε περίπτωση πραγματοποιηθεί, έστω και εάν δεν συναρτώνται με την απασχόληση συγκεκριμένων προσώπων και οι εισφορές που αναλογούν σε αυτές καθίστανται απαιτητές και καταλογίζονται από τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

Η διαφορά μεταξύ των δηλωθεισών από τον υπόχρεο εργοδότη ασφαλιστικών εισφορών και αυτών που καταλογίσθηκαν σε βάρος τούτου ως κατ' ελάχιστον οφειλόμενες, σύμφωνα με τα ανωτέρω, συμψηφίζεται με εισφορές για ασφαλιστική τακτοποίηση συγκεκριμένου προσώπου, εάν διαπιστωθεί εκ των υστέρων ότι αυτό απασχολήθηκε στις εργασίες για τις οποίες εχώρησε ο κατά τα άνω καταλογισμός ελαχίστων εισφορών, χωρίς να έχει ασφαλισθεί στον υπόχρεο εργοδότη.

Για κάθε υπολογισμό ελαχίστων καταβλητέων εισφορών που έγινε από 1.1.1993 όπως για οικοδομικά έργα και οικοδομικές εργασίες που εκτελέστηκαν από την ανωτέρω ημερομηνία έως και την έναρξη ισχύος του παρόντος και δεν δηλώθηκε απασχόληση ισχύουν οι παρούσες διατάξεις.»

Άρθρο 44**Οικονομικά και οργανωτικά θέματα**

1. Κατά τη διαδικασία έγκρισης των προϋπολογισμών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης από τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων δύναται:

α) Να διορθώνονται τυχόν αθροιστικά λάθη που διαπιστώνονται στον προϋπολογισμό.

β) Να εγγράφονται έσοδα που προβλέπονται από διατάξεις νόμου και έχουν παραληφθεί ή να διορθώνονται, εφόσον έχουν υπολογιστεί με λανθασμένο τρόπο.

γ) Να αυξάνονται ή να μειώνονται κατά περίπτωση πιστώσεις που αφορούν σε δαπάνες που προβλέπονται από διατάξεις και έχουν υπολογιστεί με τρόπο λανθασμένο.

δ) Να διαγράφονται πιστώσεις στο σκέλος των εσόδων ή των εξόδων του προϋπολογισμού, εφόσον έχουν εγγραφεί χωρίς να προβλέπονται από τις ισχύουσες ειδικές ή γενικές διατάξεις.

2. Ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Ελληνικής Χωροφυλακής (ΤΕΑΕΧ) του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ) δύναται να συστήσει νέο έντοκο λογαριασμό διαθεσίμων στην Τράπεζα της Ελλάδος, στον οποίο θα μεταφέρονται ανά δεκαπενθήμερο τα κατατιθέμενα στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ποσά, που προέρχονται από το ποσοστό 5% επί του αντιτίμου του εισιτηρίου των αγώνων ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης, πετοσφαίρισης, υδατοσφαίρισης και χειροσφαίρισης. Τα ανωτέρω ποσά αποτελούν κοινό πόρο των τομέων Επικουρικής Ασφάλισης Ελληνικής Χωροφυλακής (ΤΕΑΕΧ) και Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (ΤΕΑΥΑΠ) του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ), το οποίο κατανέμεται αντίστοιχα σε ποσοστό 68% και 32% στη λήξη κάθε οικονομικού έτους.

3. Οι Ασφαλιστικοί Φορείς λαμβάνουν από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που συστήθηκε με το ν.3845/2010 (ΦΕΚ 45 Α'), τα δεδομένα της ηλεκτρονικής βάσης που αφορούν στις πάσης φύσεως τακτικές και έκτακτες εισφορές ή κρατήσεις, εξαγορές χρόνου ασφάλισης, κρατήσεις δανείων, πάσης φύσεως τακτικές ή έκτακτες αμοιβές και αποζημιώσεις, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη για την ασφάλιση του προσωπικού που αμείβεται από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών.

Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται ο χρόνος έναρξης, καθώς και τα διαδικαστικά θέματα εφαρμογής της διάταξης.

4. Οι έμμισθοι ασφαλισμένοι μετά την 1.1.1993 στον Τομέα Ασφάλισης Νομικών του ΕΤΑΑ (πρώην Ταμείο Νομικών), οι οποίοι διεγράφησαν από την ασφάλιση, σε εκτέλεση αποφάσεων του Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών, θεωρούνται ότι ουδέποτε ασφαλίστηκαν στο Ταμείο ως έμμισθοι, το σύνολο δε των εισφορών που κατέβαλαν από 1.1.1993 τους επιστρέφεται, εφάπαξ, ατόκως, έως 31.12.2010.

5. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 38 του π.δ. 213/1992 (ΦΕΚ 102 Α') «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Των Τμημάτων προΐστανται υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Κοινωνικής Ασφάλισης ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού, πλην των παρακάτω που προΐστανται υπάλληλοι κλάδων που αναφέρονται στο καθένα.»

6. Στο τέλος του άρθρου 23 του ν. 3569/2007 (ΦΕΚ 122 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Για το προσωπικό που προσλαμβάνεται στις ανωτέρω θέσεις έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 11 και 16 του άρθρου 55 και της παραγράφου 8 του άρθρου 57 του π.δ. 63/2005 (ΦΕΚ 98 Α'), από την ημερομηνία ισχύος του ν. 3569/2007.»

7. Από τη δημοσίευση του παρόντος λήγει η θητεία όλων των Διοικητών, Υποδιοικητών και Προέδρων των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και των Διοικητικών Συμβουλίων αυτών, πλην των εκλεγμένων μελών, των μελών που υποδεικνύονται από επαγγελματικές οργανώσεις και του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.

Όλα τα παραπάνω πρόσωπα συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι την αντικατάστασή τους. Τα Διοικητικά Συμβούλια συνεχίζουν να λειτουργούν με την υφιστάμενη σύνθεση μέχρι την ανασυγκρότησή τους. Ο Διοικητής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ επιλέγεται με τη διαδικασία του άρθρου 49Α' του Κανονισμού της Βουλής χωρίς άλλη διαδικασία και διορίζεται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για τριετή θητεία. Απαιτούμενα προσόντα για την πλήρωση της θέσης είναι αυτά που ορίζονται με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 134 του ν. 3655/2008. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται.

8. Από τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α') εξαιρείται η έγκριση συμβάσεων μίσθωσης έργου στους Φ.Κ.Α. με ιατρούς και οδοντιάτρους.

9. α. Οι υφιστάμενοι στο ΤΑΥΤΕΚΩ Τομείς Επικουρικής Ασφάλισης, Πρόνοιας και Υγείας Προσωπικού ΔΕΗ ενοποιούνται και συνιστούν στο εν λόγω Ταμείο κλάδο με την ονομασία «Κλάδος Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ» με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

β. Για τη χρηματοδότηση του Τομέα Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ και του κλάδου ασφάλισης προσωπικού του ΤΑΥΤΕΚΩ ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 132 του ν. 3655/2008.

10. Για τον κλάδο σύνταξης του ΤΑΠ-ΟΤΕ που εντάχθηκε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 197 Α').

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩ
ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 45**Επενδύσεις διαθεσίμων σε κινητές αξίες που διενεργούνται χωρίς όρια**

1. Το άρθρο 3 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3
Επενδύσεις διαθέσιμων σε κινητές αξίες
που διενεργούνται χωρίς όρια

1. Οι Φ.Κ.Α. επενδύουν χωρίς περιορισμούς στις παρακάτω κινητές αξίες:

α. σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου, σταθερού ή κυμαινόμενου επιτοκίου πλην των σύνθετων (structured) ομολόγων,

β. σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου με τη μορφή της αγοράς με σύμφωνο επαναπώλησης (πράξεις REPOS).

2. Η διαχείριση των επενδύσεων αυτών γίνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τις διατάξεις του τρίτου άρθρου του ν. 2216/1994 (ΦΕΚ 83 Α') και της παραγράφου 11α του άρθρου 15 του ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α') περί «Κοινού Κεφαλαίου των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Ασφαλιστικών Φορέων».

3. Χωρίς περιορισμούς πραγματοποιούνται και οι ρευστοποιήσεις όλων των κινητών αξιών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.»

2. Οι τίτλοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και τα δομημένα ομόλογα του Δημοσίου που βρίσκονται στα χαρτοφυλάκια των Φ.Κ.Α. μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, μεταφέρονται στην Τράπεζα της Ελλάδος χωρίς προμήθεια, η οποία λειτουργεί ως θεματοφύλακός τους. Οι Φ.Κ.Α., σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδος, δύναται με αποφάσεις των Δ.Σ. τους να δίνουν εντολές ρευστοποίησής τους προς την Τράπεζα, στο πλαίσιο της προσπάθειας ενσωμάτωσης των κεφαλαίων αυτών στο Κοινό Κεφάλαιο χωρίς τη δημιουργία κεφαλαιακών ζημιών για τους Φορείς ή την Τράπεζα της Ελλάδος εκτός εάν υπάρχει θέμα ταμειακών αναγκών των Ταμείων.

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η επένδυση των κεφαλαίων του «Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών» (Α.Κ.Α.ΓΕ.) γίνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τις διατάξεις του τρίτου άρθρου του ν. 2216/1994 (ΦΕΚ 83 Α') και της παραγράφου 11α του άρθρου 15 του ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α') περί «Κοινού Κεφαλαίου των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Ασφαλιστικών Φορέων.»

Άρθρο 46

Επενδύσεις διαθέσιμων σε περιουσιακά στοιχεία που διενεργούνται με προϋποθέσεις και όρια

Το άρθρο 4 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') τροποποιείται και συμπληρώνεται ως εξής:

Α. Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως κατωτέρω:

«3. Επίσης, οι Φ.Κ.Α. δύνανται, με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, να επενδύουν, μέχρι ποσοστού 5% του ποσού που προκύπτει από το συνυπολογισμό των στοιχείων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου σε προθεσμιακές καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα της ημεδαπής.»

Β. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 καταργείται.

Γ. Οι παράγραφοι 8 και 9 αντικαθίστανται ως εξής:
«8. Παρέχεται η δυνατότητα στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης να συστήνουν Ανώνυμες Εταιρείες Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων (Α.Ε.Δ.Α.Κ.) και Εταιρείες Επένδυσης Ακίνητης Περιουσίας (Ε.Ε.Α.Π.) σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 14 του παρόντος και με την προϋπόθεση ότι συμμετέχουν τουλάχιστον τρεις Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

9. Με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, οι Φ.Κ.Α. δύνανται να διαθέτουν εκ των διαθέσιμων τους ποσά για τη χορήγηση δανείων προς ασφαλισμένους, συνταξιούχους και υπαλλήλους τους, σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 του παρόντος. Επίσης, με παρόμοιες αποφάσεις, οι Φορείς ή Κλάδοι ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης δύνανται, μετά από σύμφωνη γνώμη των εκπροσώπων των Φορέων ή Κλάδων ή Τομέων, να διαθέτουν έντοκα δάνεια προς άλλους Φορείς ή Κλάδους ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης εγκρίνονται οι όροι και η διαδικασία χορήγησης αυτών των δανείων, το χορηγούμενο ποσό, η διάρκειά του, καθώς και ο τρόπος εξόφλησής του. Το επιτόκιο χορήγησης των δανείων προς άλλους Φορείς ή Κλάδους ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης είναι κυμαινόμενο για κάθε εξάμηνο και αντιστοιχεί με το ποσοστό απόδοσης του «Κοινού Κεφαλαίου Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Ασφαλιστικών Φορέων» (Κοινό Κεφάλαιο) που διαχειρίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος, όπως αυτό διαμορφώθηκε στο τέλος της τελευταίας διαχειριστικής χρήσης του Κοινού Κεφαλαίου.»

Δ. Στο τέλος του άρθρου προστίθεται παράγραφος 13 ως εξής:

«13. Οι κατά τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο κινητές αξίες των Φ.Κ.Α. κατατίθενται προς φύλαξη σε θεματοφύλακα, ο οποίος επιλέγεται από τον Φορέα σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 83 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α'), του άρθρου 19 του ν. 2947/2001 (ΦΕΚ 228 Α') και του π.δ. 60/2007 (ΦΕΚ 64 Α'), ή από τον διαχειριστή κατόπιν εντολής του Φορέα.»

Ε. Η Διεύθυνση Εγγυοδοσίας και Πιστοδοσίας του Τομέα Μηχανικών του Ε.Τ.Α.Α. εφαρμόζει τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του ν.δ. 2724/1953, του άρθρου 7 του ν. 440/1945 και ασκεί τις δραστηριότητές της.

Άρθρο 47

Διαδικασία διενέργειας επενδύσεων σε κινητές αξίες

Το άρθρο 5 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5

Διαδικασία διενέργειας επενδύσεων σε κινητές αξίες

1. Διενέργεια Επενδύσεων

Τα ποσά προς επένδυση σε κινητές αξίες αποφασίζονται από τα Δ.Σ. των Φ.Κ.Α. μετά από εμπειριστατωμένη και πλήρως αιτιολογημένη εισήγηση των υπηρεσιών τους.

Η ανάληψη των απαιτούμενων κεφαλαίων για επενδύσεις σε κινητές αξίες πραγματοποιείται με εντολή του Φ.Κ.Α. προς την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία συνοδεύεται από την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Καταθέσεις σε Πιστωτικά Ιδρύματα

Η ανάθεση από Φ.Κ.Α. της ταμιακής του διαχείρισης σε Πιστωτικό Ίδρυμα περιορίζεται αποκλειστικά στην είσπραξη και πληρωμή τακτικών μόνον εσόδων και δαπανών του οικείου Φ.Κ.Α., σύμφωνα με τον α.ν. 1611/1950 (ΦΕΚ 304 Α'), όπως ισχύει και ενεργείται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 83 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α') και του άρθρου 19 του ν. 2947/2001 (ΦΕΚ 228 Α').

3. Προθεσμιακές Καταθέσεις

Οι προθεσμιακές καταθέσεις σε Πιστωτικά Ιδρύματα ενεργούνται με απόφαση του Δ.Σ. του Φορέα με τη διαδικασία που ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 83 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α'). Με σύμβαση που καταρτίζεται καθορίζονται το ύψος του επενδύόμενου ποσού κατάθεσης, η χρονική διάρκεια αυτής, το ύψος του επιτοκίου και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια διασφάλισης των κεφαλαίων του Φ.Κ.Α..

4. Συμβάσεις Χρηματοδοτικής Μίσθωσης

Οι Φ.Κ.Α. δύνανται να συνάπτουν συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.1665/1986 (ΦΕΚ 194 Α'), όπως ισχύει, που διέπουν την κατάρτιση αυτών των συμβάσεων. Εάν η χρηματοδοτική μίσθωση καταλήξει είτε σε απόκτηση είτε σε οριστική μεταβίβαση του κινητού ή ακίνητου περιουσιακού στοιχείου, ισχύουν οι σχετικές με την εν λόγω απόκτηση ή μεταβίβαση διατάξεις, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α').

5. Κινητές αξίες

Η πραγματοποίηση των επενδύσεων σε Αμοιβαία Κεφάλαια γίνεται μέσω της Α.Ε.Δ.Α.Κ. Α.Ο. και των Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. που δύνανται να συσταθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Η πραγματοποίηση των επενδύσεων σε κινητές αξίες των περιπτώσεων β1, β2, β3, β4, β5, γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') γίνεται μέσω της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. στην οποία οι Φ.Κ.Α. αναθέτουν τη διαχείριση των αξιών αυτών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α').

6. Υποχρεώσεις διαχειριστών

Ο διαχειριστής υποχρεούται να ενημερώνει κατά τακτά χρονικά διαστήματα τον Φορέα του οποίου το χαρτοφυλάκιο διαχειρίζεται και στο τέλος κάθε μήνα την Ειδική Επιτροπή Ελέγχου Επενδύσεων Φ.Κ.Α., με κοινοποίηση στην αρμόδια διεύθυνση της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως προς το σύνολο των υποχρεώσεων του έναντι του Φ.Κ.Α. σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία φυλάσσει ή διαχειρίζεται.»

Άρθρο 48**Διαδικασίες διενέργειας επενδύσεων σε ακίνητα**

Το άρθρο 6 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') τροποποιείται ως εξής:

Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως κατωτέρω:

«3. Οι εκποιήσεις ακινήτων ενεργούνται με αιτιολογημένη απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων των Φ.Κ.Α. μετά από εμπειροστατωμένη και αιτιολογημένη εισήγηση της αρμόδιας Υπηρεσίας του Φορέα.»

Άρθρο 49**Ανάθεση έργων και εργασιών αξιοποίησης ακινήτων**

1. Το άρθρο 10 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 10**Ανάθεση έργων και εργασιών αξιοποίησης ακινήτων**

1. Η διαχείριση και αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας ενεργείται με αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α., μετά από εμπειροστατωμένη εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας του.

2. Με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, οι Φ.Κ.Α., στο πλαίσιο αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας τους, υποχρεούνται να αναθέτουν σε εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων τα ακόλουθα έργα και εργασίες:

α. Τη μελέτη και πρόταση αξιοποίησης ακινήτων ιδιοκτησίας τους για την αποδοτικότερη εκμετάλλευσή τους.

β. Τις διαδικασίες αγοράς, πώλησης, μισθώσεως, εκμισθώσεως και ανταλλαγής ακινήτων. Τη σύνταξη προδιαγραφών και την κατάρτιση σχεδίου συμβάσεων για αγορές, πωλήσεις, μισθώσεις, εκμισθώσεις και ανταλλαγές ακινήτων, την οργάνωση αρχείου ακινήτων, καθώς και την έρευνα αγοράς για αγορές, πωλήσεις, μισθώσεις, εκμισθώσεις και ανταλλαγές ακινήτων.

γ. Την κατάρτιση προγραμμάτων στέγασης των διοικητικών και υγειονομικών υπηρεσιών αυτών, με τα οποία εξετάζονται οι εναλλακτικές δυνατότητες αγοράς ακινήτων ή αξιοποίησης των υφισταμένων.

δ. Το σύνολο ή μέρος των διαδικασιών και εργασιών διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας, καθώς και εργασίες συντήρησης των ακινήτων.

ε. Την ανάληψη και διεκπεραίωση των απαιτούμενων διαδικασιών για εκπόνηση τεχνικών μελετών ή εκτέλεση τεχνικών έργων.

στ. Τη διεκπεραίωση των διαδικασιών έκδοσης τίτλων μεταφοράς συντελεστή δόμησης ακινήτων που έχουν κριθεί διατηρητέα με σκοπό την αξιοποίηση του υπολειπόμενου συντελεστή δόμησης.

ζ. Τις αποτυπώσεις οικοπέδων και κτιρίων, τις επιθεωρήσεις και πραγματογνωμοσύνες των ακινήτων, καθώς και τις εκτιμήσεις για αγορά, πώληση, εκμίσθωση, μίσθωση και ανταλλαγή ακινήτων.

η. Κάθε άλλη απαιτούμενη προκαταρκτική ή συμπληρωματική πράξη ή ενέργεια που αφορά στην εκτέλεση οποιουδήποτε από τα παραπάνω έργα ή εργασίες.

3. Η ανάθεση γίνεται με συμβάσεις που βασίζονται σε συμφωνίες-πλαίσια. Οι Φ.Κ.Α. συνάπτουν συμφωνίες-πλαίσια με τις εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων, που έχουν γίνει δεκτές από το σύστημα επιλογής της «Εταιρείας Διαχείρισης Επενδυτικών Κεφαλαίων Ταμείων Ασφάλισης Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών» (Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ.), ακολουθώντας τους διαδικαστικούς κανόνες που ορίζονται στο π.δ. 60/2007 (ΦΕΚ 64 Α') και στο παρόν άρθρο. Η επιλογή των συμβαλλομένων στη συμφωνία γίνεται κατ' εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης, τα οποία καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 51 του π.δ. 60/2007 (ΦΕΚ 64 Α'). Οι συμβάσεις που βασίζονται σε

συμφωνίες-πλαίσια για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α. συνάπτονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις.

Η διάρκεια μιας συμφωνίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τέσσερα (4) έτη, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων που δικαιολογούνται ειδικώς, ιδίως λόγω του αντικειμένου της συμφωνίας.

4. Με τη σύμβαση ανάθεσης περιγράφεται το ανατιθέμενο έργο και καθορίζεται το ύψος της αμοιβής, ο τρόπος πληρωμής, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εκτέλεση του έργου.

Με την ίδια σύμβαση δύναται να παρέχεται πληρεξουσιότητα στους αντισυμβαλλόμενους της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου φορείς, να ενεργούν ως νόμιμοι αντιπρόσωποι, με δικαίωμα υπογραφής εγγράφων για λογαριασμό του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α., στην ευθύνη του οποίου εναπόκειται η οριστική απόφαση αγοράς, πώλησης, μίσθωσης και εκμίσθωσης ακινήτων και η εν γένει αξιοποίηση της περιουσίας.

5. Οι εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων στις οποίες ανατίθενται τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου έργα και εργασίες ενεργούν σύμφωνα με τις δικές τους διαδικασίες, δεν υπόκεινται στην τήρηση των διαδικασιών του π.δ. 715/1979 (ΦΕΚ 212 Α'), κατά την εκπλήρωση του ανατεθέντος σε αυτές έργου για τη διενέργεια αγοραπωλησιών, μισθώσεων και εκμισθώσεων ακινήτων και εν γένει για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α..

6. Οι εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων επιλέγονται από την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. που δημοσιεύει προκήρυξη διαγωνισμού με την οποία καλεί όλες τις ενδιαφερόμενες εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων να υποβάλουν προσφορές, εντός προκαθορισμένης προθεσμίας αρχομένης από την ημερομηνία δημοσίευσης της προκήρυξης, για να γίνουν δεκτοί στο σύστημα επιλογής, προκειμένου να συμμετάσχουν σε διαγωνισμούς ανάθεσης έργων και εργασιών αξιοποίησης ακίνητης περιουσίας Φ.Κ.Α..

Στο σύστημα επιλογής γίνονται δεκτές όσες εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων υποβάλλουν προσφορές των οποίων τα στοιχεία πληρούν τα κριτήρια επιλογής και η προσφορά τους είναι σύμφωνη προς τη συγγραφή υποχρεώσεων και τα λοιπά τεύχη του διαγωνισμού.

Η Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε εταιρεία διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων να υποβάλλει, μετά την κατάρτιση του πίνακα επιλογής, σχετικές προσφορές με σκοπό να γίνει δεκτή στο σύστημα, και ενημερώνει το ταχύτερο δυνατό την προσφέρουσα, σχετικά με την αποδοχή της στο σύστημα επιλογής για συμμετοχή ή την απόρριψη της σχετικής προσφοράς της.

Επίσης, η Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. υποχρεούται να διαγράφει από το σύστημα επιλογής όσες εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων έχουν παύσει να πληρούν τα οριζόμενα από τη σχετική προκήρυξη κριτήρια επιλογής.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν για όλους τους εποπτευόμενους από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης Οργανισμούς, Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ..

8. Κατά τη διαδικασία ανάθεσης, μέρος των οριζόμενων από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου έργων και εργασιών, δύναται να ανατίθενται από τα Δ.Σ. των ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΟΕΚ στις Τεχνικές Υπηρεσίες των Φορέων τους.»

2. Η διαδικασία επιλογής των εταιριών διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων από την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

3. Τα άρθρα 7 και 8 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') καταργούνται ένα (1) έτος μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Έως τότε η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α. πραγματοποιείται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 50

Τήρηση στοιχείων επενδύσεων

Το άρθρο 11 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 11

Τήρηση στοιχείων επενδύσεων

Οι Φ.Κ.Α. ή Κλάδοι ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης υποχρεούνται να τηρούν μηχανογραφικές καταστάσεις βεβαίας χρονολογίας οι οποίες περιέχουν τα εξής στοιχεία που σχετίζονται με τις επενδύσεις τους:

α) Μεριδές Διαχειριστών για τα επενδεδυμένα κεφάλαια. Τηρείται από τους Φ.Κ.Α. σε ειδικούς για κάθε διαχειριστή λογαριασμούς και περιλαμβάνει σε ειδικές στήλες τους τίτλους κατ' είδος οι οποίοι αγοράστηκαν και πωλήθηκαν, την ένδειξη του καταβληθέντος ανατίμου και τον αριθμό του παραληφθέντος πινακιδίου.

β) Μητρώο Συμβάσεων Επενδύσεων. Σε αυτό αναγράφονται με χρονολογική σειρά όλες οι συμβάσεις που συνάπτουν είτε με διαχειριστές είτε με θεματοφύλακες.

Για κάθε σύμβαση αναγράφονται τα εξής στοιχεία:

- βα) Το είδος της σύμβασης
- ββ) Η επωνυμία του αντισυμβαλλομένου
- βγ) Το είδος και η χρονική διάρκεια της παροχής υπηρεσιών, καθώς και η αμοιβή
- βδ) Η ημερομηνία σύναψης της σύμβασης
- βε) Κάθε άλλο στοιχείο το οποίο κρίνεται αναγκαίο από τον Φορέα.

γ) Εντολές προς διαχειριστές πραγματοποίησης επενδύσεων ή ρευστοποιήσεων προϊόντων που βρίσκονται στην κατοχή των Φ.Κ.Α..

Οι Φ.Κ.Α. οφείλουν να διατηρούν φακέλους ανά διαχειριστή και θεματοφύλακα στους οποίους τηρούνται όλα τα στοιχεία σχετικά με τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών διαχείρισης χαρτοφυλακίου και φύλαξης, τις εντολές του Φορέα στους διαχειριστές και τις πράξεις που εκτελούν οι διαχειριστές και οι θεματοφύλακες στο πλαίσιο των παρεχόμενων από αυτούς υπηρεσιών, την κατάθεση και ανάληψη τίτλων στα πλαίσια είτε υπηρεσιών διαχείρισης χαρτοφυλακίου είτε υπηρεσιών φύλαξης.»

Άρθρο 51

Α.Ε.Δ.Α.Κ. Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Το άρθρο 13 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 13

Α.Ε.Δ.Α.Κ. Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Οι επενδύσεις των Φ.Κ.Α. σε αμοιβαία κεφάλαια γίνονται μέσω της Α.Ε.Δ.Α.Κ. των Ασφαλιστικών Οργανισμών (Α.Ε.Δ.Α.Κ. Α.Ο.) ή μέσω άλλων Ανωνύμων Εταιριών Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α.) που συστήνονται για το σκοπό αυτόν. Η σύσταση νέων Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. έχει ως αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση, συγκρότηση και λειτουργία αμοιβαίων κεφαλαίων, που διέπονται από τις διατάξεις του ν. 3283/2004 (ΦΕΚ 210 Α').

2. Για τη σύσταση της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α., εκτός των προβλεπομένων από τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν.3283/2004 (ΦΕΚ 210 Α'), απαιτείται η συμμετοχή τριών τουλάχιστον Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων αυτών που εισφέρουν τα κεφάλαια, η οποία εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α. θα πρέπει να αναφέρει τους ενδιαφερόμενους φορείς που θα συμμετάσχουν στη σύσταση της εταιρείας, τον τίτλο, το ποσό που θα συνεισφέρουν και αντιστοιχεί στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας και τη διάρκεια της λειτουργίας της. Επίσης, με την απόφαση υποβάλλεται και το επιχειρησιακό ή επενδυτικό σχέδιο και έκθεση σχετικά με την οργανωτική διάρθρωση και τα τεχνικά και οικονομικά μέσα της υπό ίδρυση Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α..

3. Η διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων των Φ.Κ.Α. από την Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. περιλαμβάνει:

α. τη συγκρότηση αμοιβαίων κεφαλαίων,

β. τη διαχείριση επενδύσεων και

γ. τη διοίκηση της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. Σε αυτήν περιλαμβάνονται νομικές υπηρεσίες, υπηρεσίες λογιστικής διαχείρισης του Αμοιβαίου Κεφαλαίου, υπηρεσίες εξυπηρέτησης Φ.Κ.Α., αποτίμηση του ενεργητικού του Αμοιβαίου Κεφαλαίου και καθορισμός της αξίας των μεριδίων του, έλεγχος τήρησης των κανονιστικών διατάξεων, έκδοση και εξαγορά μεριδίων Αμοιβαίου Κεφαλαίου, διεκπεραίωση εγγράφων και αποστολής εντύπων και βεβαιώσεων και τήρηση αρχείων.

4. Οι μετοχές της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. είναι ονομαστικές και δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεως σε οργανωμένη αγορά. Το μετοχικό κεφάλαιο της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. ανήκει σε περισσότερους του ενός Φ.Κ.Α., καταβάλλεται σε μετρητά και έχει ελάχιστο ύψος τριών εκατομμυρίων (3.000.000) ευρώ και δύναται να μεταβιβάζεται από Φ.Κ.Α. σε Φ.Κ.Α.. Η μεταβίβαση των μετοχών γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. του Φ.Κ.Α. σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Οι διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 3283/2004 (ΦΕΚ 210 Α') εφαρμόζονται προκειμένου για την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων της με πρόσθετο ποσό, όταν η αξία των χαρτοφυλακίων της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. υπερβαίνει τα διακόσια πενήντα εκατομμύρια (250.000.000) ευρώ.

Οι Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α., καθώς και η Α.Ε.Δ.Α.Κ. Α.Ο. συγκροτούν και λειτουργούν αμοιβαία κεφάλαια όλων των κατηγοριών σύμφωνα με το ν. 3283/2004 (ΦΕΚ 210 Α').»

2. Τα υφιστάμενα, επενδεδυμένα μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων των Φ.Κ.Α. εξαγοράζονται εντός διμήνου από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου από τα αμοιβαία κεφάλαια της Α.Ε.Δ.Α.Κ. Α.Ο., χωρίς τη δημιουργία κεφαλαιακών ζημιών για τους Φορείς ή την Α.Ε.Δ.Α.Κ. Α.Ο.. Σε αντίθετη περίπτωση η προθεσμία εξαγοράς παρατείνεται πάντως όχι πέραν του ενός (1) έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Οι πράξεις εξαγοράς απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εισφορά, δικαίωμα ή οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση υπέρ του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και γενικώς τρίτων.

Άρθρο 52

Διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων

1. Το άρθρο 19 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 19

Διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων

1. Η διαχείριση των κινητών αξιών του άρθρου 4 του παρόντος νόμου γίνεται αποκλειστικά μέσω διαχειριστών.

2. Οι Φ.Κ.Α. αναθέτουν στην Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ., η οποία ασκεί διαχείριση και μέσω εξωτερικών διαχειριστών, τη διαχείριση των περιουσιακών τους στοιχείων, όπως αυτά ορίζονται από το άρθρο 4 του παρόντος νόμου.

Με την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. καταρτίζεται σχετική σύμβαση παροχής υπηρεσιών, στην οποία καθορίζονται: α) η χρονική διάρκεια αυτής, β) το ύψος και ο συγκεκριμένος τρόπος της αμοιβής, γ) το είδος και η διαδικασία παροχής υπηρεσιών, δ) τα προς επένδυση κεφάλαια, ε) κάθε άλλο στοιχείο που είναι αναγκαίο για την υλοποίηση αυτής της παροχής.

3. Έργο του διαχειριστή είναι:

α. Η διαχείριση επενδυτικών χαρτοφυλακίων Φ.Κ.Α., στο πλαίσιο εντολής τους, εφόσον τα χαρτοφυλάκια συμπεριλαμβάνουν έναν ή περισσότερους από τους τίτλους που αναφέρονται στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου.

β. Η εκτέλεση εντολών για αγοραπωλησία τίτλων που βρίσκονται στη κατοχή των Φ.Κ.Α..

γ. Η τακτική, περιοδική, έγγραφη ενημέρωση του Φ.Κ.Α. για τις πράξεις που έχει κάνει ο διαχειριστής κατά τη διάρκεια διαχείρισης του χαρτοφυλακίου επενδύσεων, καθώς και έκτακτη ενημέρωση για γεγονότα που ενδέχεται να επηρεάσουν σημαντικά τις επενδύσεις του Φ.Κ.Α..

4. Κριτήρια για την πρόσληψη των εξωτερικών διαχειριστών είναι:

α. Η ορθολογική, διοικητική και τεχνικοοικονομική οργάνωση, οι κατάλληλοι μηχανισμοί ελέγχου και ασφάλειας στον τομέα της ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων, οι αποτελεσματικοί μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου των πράξεων που διενεργούνται από όργανα του διαχειριστή για λογαριασμό του Φ.Κ.Α. και το σύστημα λογιστικής καταχώρησης των διενεργούμενων πράξεων για λογαριασμό του Φ.Κ.Α..

β. Η οργάνωση και οι μηχανισμοί ελέγχου και ασφάλειας που διασφαλίζουν την προστασία των τίτλων

που ανήκουν στους Φ.Κ.Α. και αποτρέπουν τη χρησιμοποίηση από τον διαχειριστή των υπό διαχείριση κινητών αξιών του Φορέα για δικό του λογαριασμό.

γ. Να είναι αδειοδοτημένοι και να εποπτεύονται από τις αρμόδιες εποπτικές αρχές των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών, σύμφωνα με τη νομοθεσία που τους διέπει.

Η πιστοποίηση ελληνικών εταιρειών γίνεται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

δ. Και κάθε άλλο κριτήριο σχετικό με τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες του Φορέα.

5. Η ανάθεση της διαχείρισης των κινητών αξιών που προβλέπονται από το άρθρο 4 του παρόντος νόμου γίνεται, με απόφαση του Δ.Σ. του Φορέα, στην «Εταιρεία Διαχείρισης Επενδυτικών Κεφαλαίων Ταμείων Ασφάλισης Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών» (Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ.), στην οποία μπορεί και ο ίδιος ο Φορέας να είναι μέτοχος.

Οι Φ.Κ.Α., κατά την ανάθεση της διαχείρισης οφείλουν να τηρούν τις αρχές επενδυτικής πολιτικής και διαχείρισης της περιουσίας τους που ορίζονται στο άρθρο 17 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α'), καθώς και στις κατ' εξουσιοδότηση αυτού υπουργικές αποφάσεις.

Στην Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. ανατίθεται η παροχή συμβουλών σε Φ.Κ.Α. σχετικά με τη διάρθρωση του κεφαλαίου τους, τη διαμόρφωση της επιχειρηματικής τους στρατηγικής, καθώς και κάθε θέματος σχετιζόμενου με την επιχειρηματική τους δραστηριότητα και την παροχή συμβουλών στον τομέα των επενδύσεων με αντικείμενο έναν ή περισσότερους τίτλους από τους αναφερόμενους στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου.

6. Η σύμβαση παροχής υπηρεσιών της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. με τους εξωτερικούς διαχειριστές συνάπτεται για ορισμένο χρόνο, με δυνατότητα ανανέωσης μέχρι δύο (2) φορές. Στη σύμβαση περιγράφονται, μεταξύ άλλων, οι όροι της διαχείρισης, η αμοιβή, ο τρόπος και ο χρόνος καταβολής της αμοιβής του Διαχειριστή, καθώς και τυχόν λοιπά έξοδα που θα βαρύνουν τον Φ.Κ.Α.. Επίσης ο διαχειριστής ενημερώνει τον Φ.Κ.Α. και την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. για σημαντικές εξελίξεις στις αγορές χρήματος και κεφαλαίου, που αναμένεται να επηρεάσουν ουσιαστικά τις αποδόσεις των υπό διαχείριση χαρτοφυλακίων, ενημερώνει την αρμόδια υπηρεσία του Φ.Κ.Α. που του έχει υποδειχθεί, για γεγονότα που σχετίζονται με δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από την κατοχή τίτλων.

Στη σύμβαση έργου θα περιλαμβάνεται απαραίτητος όρος για την τήρηση από τον διαχειριστή όλων των διατάξεων της νομοθεσίας των Φ.Κ.Α. και την αποφυγή κάθε συμπεριφοράς του ίδιου ή των υπαλλήλων και στελεχών του, που αποτελούν παραβίαση των κανόνων εχεμύθειας ή διαρροής πληροφοριών που αφορούν το ανατεθέν σε αυτούς έργο και όλων των κανόνων ασυμβίβαστων και δεοντολογίας που τους επιβάλλονται από τη νομοθεσία που ρυθμίζει τη λειτουργία τους. Επίσης, θα περιγράφεται κάθε διαδικασία για την παρακολούθηση του αποτελέσματος της διαχείρισης από τον Φ.Κ.Α..

Στη σύμβαση προβλέπονται λόγοι καταγγελίας της για παραβιάσεις των όρων της συμβάσεως, πάντα αιχμώως για τα συμφέροντα του Φ.Κ.Α..

7. Στα υπό διαχείριση επενδυτικά χαρτοφυλάκια των Φ.Κ.Α. στο πλαίσιο εντολής τους, δεν επιτρέπεται η απόκτηση κινητών αξιών εκδόσεως του διαχειριστή ή εταιρειών του ομίλου αυτού άνω του 5% της αξίας, όπως αυτή προκύπτει από την ημερήσια αποτίμηση των χαρτοφυλακίων των οποίων του έχει ανατεθεί η διαχείριση.

8. Οι μετοχές της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. που κατέχονται από την Ο.Τ.Ε. Α.Ε. μεταβιβάζονται στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή σε άλλους Φ.Κ.Α. σύμφωνα με το καταστατικό της εταιρίας και τις κείμενες περί Ε.Π.Ε.Υ. διατάξεις. Η εκπροσώπηση των μετόχων στο Δ.Σ. της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. πραγματοποιείται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσής της. Οι μεταβιβάσεις αυτές απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή δικαίωμα υπέρ Δημοσίου ή τρίτου.

9. Η διαχείριση των μετοχών της Τράπεζας Αττικής πραγματοποιείται από το Δ.Σ. του Ε.Τ.Α.Α. ή από την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ., σύμφωνα με τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες που ορίζονται μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Τ.Α.Α.»

2. Η ανάθεση της διαχείρισης των κινητών αξιών των Φ.Κ.Α. στην Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. θα πραγματοποιηθεί εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος. Έως τότε, και μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, οι επενδύσεις της παραγράφου 1β του άρθρου 4 του παρόντος διενεργούνται με αποφάσεις των Δ.Σ. των Φορέων με βάση τους ισχύοντες επενδυτικούς κανόνες.

3. Η παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151/Α') αντικαθίσταται ως κατωτέρω:

«2. Έργο της Επιτροπής είναι:

α. Ο έλεγχος της νομιμότητας με βάση τα στοιχεία συναλλαγής των πάσης φύσεως επενδύσεων σε κινητές αξίες, καθώς και ο έλεγχος εφαρμογής των αρχών διαχείρισης και των κανόνων επενδυτικής συμπεριφοράς.

β. Ο περιοδικός έλεγχος των στοιχείων στα οποία στηρίζονται οι επενδυτικές επιλογές των Διοικητικών Συμβουλίων των Φ.Κ.Α. και των διαχειριστών της περιουσίας τους.

Οι Φ.Κ.Α., καθώς και οι διαχειριστές των περιουσιακών τους στοιχείων υποχρεούνται να παρέχουν στην Επιτροπή τα απαραίτητα για την πραγματοποίηση του έργου της στοιχεία οποτεδήποτε η Επιτροπή τα ζητήσει.

Για την υποβοήθηση του έργου της Επιτροπής μπορεί κατά περίπτωση να ζητείται η συνδρομή των αρμόδιων υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, των Τραπεζών και των Α.Χ.Ε.Π.Ε.Υ.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΟΦΕΙΛΩΝ

Άρθρο 53 Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών

Με αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων όλων των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης παρέχεται η ευχέρεια εξόφλησης σε δόσεις των καθυστερούμενων ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών μετά των

πρόσθετων τελών και λοιπών επιβαρύνσεων, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη. Στις οφειλόμενες εισφορές συμπεριλαμβάνονται και οι εισφορές που εισπράττονται από ασφαλιστικούς φορείς για λογαριασμό τρίτων φορέων κοινωνικής πολιτικής ως και το αγγελιόσημο.

Άρθρο 54

Αρμόδια όργανα - Αρμοδιότητες

1. Αρμόδια όργανα για τη χορήγηση διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης είναι:

α) Για το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.: Ο διευθυντής των οικείων περιφερειακών ή τοπικών υποκαταστημάτων ή οι διευθυντές των οικείων ταμείων προκειμένου για περιφερειακά ή τοπικά υποκαταστήματα στην περιοχή των οποίων λειτουργούν ταμεία είσπραξης εσόδων Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και εφόσον το ποσό της οφειλόμενης κύριας εισφοράς, των πρόσθετων τελών, προστίμων και λοιπών προσαυξήσεων δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.

β) Για τους λοιπούς ασφαλιστικούς φορείς: Ο αρμόδιος διευθυντής του οικείου φορέα ή οι διευθυντές ή προϊστάμενοι των περιφερειακών ή λοιπών τοπικών μονάδων εφόσον το ποσό οφειλής από κύριες εισφορές, αυτοτελή πρόσθετα τέλη, πρόστιμα και λοιπές επιβαρύνσεις δεν υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ και ειδικότερα για τις οφειλές των επιχειρήσεων προς τον Ο.Γ.Α. το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ.

γ) Για όλους τους ασφαλιστικούς φορείς και εφόσον το προς ρύθμιση ποσό συνολικής οφειλής υπερβαίνει τα ως άνω όρια: η Ειδική Επιτροπή Εσόδων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Έως την έναρξη λειτουργίας της Επιτροπής αυτής τα αιτήματα των οφειλετών αρμοδιότητάς της εξετάζονται από τα όργανα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου αυτής.

2. Τα πιο πάνω όργανα κρίνουν, για κάθε περίπτωση, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 56 του παρόντος νόμου και αποφασίζουν για τον καθορισμό της τμηματικής εξόφλησης των καθυστερούμενων εισφορών μετά των αναλογούντων πρόσθετων τελών, προστίμων και λοιπών προσαυξήσεων, εκτός από τις περιπτώσεις θεομηνιών, οπότε η ρύθμιση των οφειλών γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του ν. 2556/ 1997 (ΦΕΚ 270 Α').

3. Στα πιο πάνω όργανα ανήκει και η αρμοδιότητα:

α) της αναστολής επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης κατά των οφειλετών του ασφαλιστικού φορέα και των περιουσιακών στοιχείων αυτών,

β) της επιβολής ποσοστού παρακράτησης στα χορηγούμενα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, αποδεικτικά ασφαλιστικής ενημερότητας, και

γ) της λήψης κάθε νόμιμου μέτρου προς είσπραξη και εξασφάλιση των απαιτήσεων των ασφαλιστικών φορέων.

Άρθρο 55

Ειδική Επιτροπή Ρύθμισης Εσόδων

1. Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων συστήνεται Ειδική Επιτροπή Ρύθμισης Εσόδων, η οποία απαρτίζεται από:

α) τον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων με αναπληρωτή του τον Νομικό Σύμβουλο του Κράτους που υπηρετεί στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης,

β) τον Διοικητή του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., με αναπληρωτή του έναν Υποδιοικητή του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.,

γ) τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Κοινωνικής Ασφάλισης της Γ.Γ.Κ.Α. του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αναπληρούμενο από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Κύριας Ασφάλισης Μισθωτών της Γ.Γ.Κ.Α.,

δ) έναν (1) εκπρόσωπο των ασφαλισμένων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύονται από τη Γ.Σ.Ε.Ε.,

ε) έναν (1) εκπρόσωπο των εργοδοτών, με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύονται από το Σύνδεσμο Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.), τη Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.) και την Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου (Ε.Σ.Ε.Ε.), που θα συμμετέχει από κάθε οργάνωση.

Ως εκπρόσωπος των εργοδοτών συμμετέχει κάθε φορά, ανάλογα με το είδος της επιχείρησης, ο εκπρόσωπος της αντίστοιχης εργοδοτικής οργάνωσης. Χρέη επισημητού της Επιτροπής εκτελεί ο Προϊστάμενος του τμήματος αναγκαστικών μέτρων ή εσόδων της αντίστοιχης Διεύθυνσης Εσόδων του Ασφαλιστικού Φορέα στον οποίο υπάγεται ο αιτών τη ρύθμιση των εισφορών οφειλέτης, χρέη δε γραμματέα ένας υπάλληλος της Γ.Γ.Κ.Α. Η θητεία της Επιτροπής ορίζεται σε ενάμιση (1,5) έτος.

2. Σκοπός της Επιτροπής είναι η ρύθμιση των οφειλών της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 54 του παρόντος νόμου. Η Επιτροπή, μετά από αίτημα του οφειλέτη και ανεξαρτήτως ποσού οφειλής, εφόσον αυτός είναι συνεπής στους όρους της ρύθμισης και δεν οφείλει τρέχουσες εισφορές, μπορεί επιπλέον να αποφασίζει αιτιολογημένα για:

- τη χορήγηση βεβαιώσεων ασφαλιστικής ενημερότητας για οποιαδήποτε αιτία, εκτιμώντας ελεύθερα το ύψος του παρακρατούμενου ποσού, χωρίς περιορισμό, με εξαίρεση τους εργοδότες του άρθρου 8 παρ. 5 εδάφιο ε', του α.ν. 1846/1951 και

- την επαναφορά στη ρύθμιση, σε περίπτωση μη τήρησης των όρων της απόφασης για λόγους ανωτέρας βίας.

Στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για το σχηματισμό της κρίσης της Επιτροπής είναι ιδίως το μέγεθος του κινδύνου για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης, ο αριθμός των απασχολούμενων και η συνέπεια που έχει επιδείξει ο οφειλέτης στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων του μέχρι την υποβολή της αίτησης.

3. Ο Πρόεδρος, τα μέλη, ο γραμματέας της Επιτροπής και οι αντίστοιχοι αναπληρωτές τους διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 56

Υποβολή αίτησης - Λοιπά δικαιολογητικά

1. Για τη λήψη απόφασης επί των οριζόμενων στα άρθρα 54 έως και 56 του παρόντος νόμου υποβάλλε-

ται αίτηση από τον ενδιαφερόμενο στο αρμόδιο προς ρύθμιση όργανο του άρθρου 54, το οποίο αφού λάβει υπόψη του το σύνολο της απαιτητής οφειλής κρίνει επί του αιτήματος ή διαβιβάζει την αίτηση στην Ειδική Επιτροπή Εσόδων.

2. Για τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης Μισθωτών, σε περίπτωση που η επιχείρηση ή το φυσικό πρόσωπο αναπτύσσει δραστηριότητα με την ίδια επωνυμία και νομική μορφή σε περιοχές διαφόρων υποκαταστημάτων ασφαλιστικών οργανισμών, υποβάλλεται αίτηση από τον ενδιαφερόμενο στα οικεία υποκαταστήματα, κρίνεται όμως το αίτημα ρύθμισης για το σύνολο των επί μέρους οφειλών από τον αρμόδιο διευθυντή της έδρας της επιχείρησης ή της Ειδικής Επιτροπής Εσόδων αναλόγως του ύψους της οφειλής.

3. Η αίτηση για ρύθμιση οφειλής εξετάζεται από το αρμόδιο όργανο εφόσον έχει καταβληθεί παράβολο υπέρ του ασφαλιστικού φορέα και έχει επισυναφθεί γραμματίο είσπραξης. Το ποσό του παραβόλου που πρέπει να καταβληθεί είναι ίσο:

α) Με πενήντα (50) ευρώ για οφειλή μέχρι πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ

β) Με εκατό (100) ευρώ για οφειλές από πενήντα χιλιάδες ένα (50.001) ευρώ μέχρι εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ

γ) Με εκατόν πενήντα (150) ευρώ για οφειλή από εκατό χιλιάδες ένα (100.001) ευρώ μέχρι εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ

δ) Με διακόσια (200) ευρώ για οφειλή από εκατόν πενήντα χιλιάδες ένα (150.001) ευρώ μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ

ε) Με διακόσια πενήντα (250) ευρώ για οφειλή από διακόσιες χιλιάδες ένα (200.001) ευρώ μέχρι διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ

στ) Με τριακόσια (300) ευρώ για οφειλή από διακόσιες πενήντα χιλιάδες ένα (250.001) ευρώ μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ

ζ) Με τετρακόσια (400) ευρώ για οφειλή από τριακόσιες χιλιάδες ένα (300.001) ευρώ και άνω

η) Με είκοσι (20) ευρώ για αυτοαπασχολούμενους του Ο.Γ.Α.

4. Οι αιτήσεις διαβιβάζονται στα αρμόδια όργανα και συνοδεύονται:

α) Από πληροφοριακό δελτίο περί του ποσού της οφειλής, των ληφθέντων αναγκαστικών και άλλων μέτρων και κάθε άλλου στοιχείου απαραίτητου για τη μόρφωση γνώμης. Επί επιχειρήσεων, τις κατά καιρούς προηγούμενες ρυθμίσεις και την τήρησή τους ή μη, την απόδοσή τους, την απρόσκοπτη αναγγελία ασφάλισης του προσωπικού, την ύπαρξη καταγγελιών ή ευρημάτων ελέγχου περί ανασφάλιστου προσωπικού.

β) Την εισήγηση του Προϊσταμένου Διεύθυνσης ή τμήματος της αρμόδιας υπηρεσίας για το υποβληθέν αίτημα.

γ) Οικονομικά στοιχεία προσκομισθέντα από την επιχείρηση, όπως Ισοζύγιο Αναλυτικού Καθολικού τελευταίου μήνα, Ισολογισμό τελευταίου χρόνου, αντίγραφο φορολογικών δηλώσεων και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο διευκολύνει τη μόρφωση γνώμης των οργάνων.

Άρθρο 57

Τμηματική εξόφληση της οφειλής

1. Ο αριθμός των δόσεων καθορίζεται σε τριάντα έξι (36) μηνιαίες δόσεις, με την προϋπόθεση της καταβολής από τον οφειλέτη των τρεχουσών εισφορών. Το οφειλόμενο ποσό συμπεριλαμβάνει κύριες οφειλές, προσαυξήσεις, πρόσθετα τέλη, πρόστιμα και λοιπά έξοδα αναγκαστικών μέτρων.

2. Η μηνιαία δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ποσού των διακοσίων (200) ευρώ και η διμηνιαία των τετρακοσίων (400) ευρώ και προκειμένου για οφειλέτες του Ο.Γ.Α. και του Ο.Α.Ε.Ε. η μηνιαία δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ποσού των εκατό (100) ευρώ και η διμηνιαία των διακοσίων (200) ευρώ. Στην περίπτωση του Ο.Α.Ε.Ε. η προβλεπόμενη δόση καταβάλλεται μαζί με την τρέχουσα εισφορά.

3. Εάν ο οφειλέτης αδυνατεί να καταβάλει την προβλεπόμενη δόση μέχρι και τέσσερις (4) συνεχόμενους μήνες ή για τους οφειλέτες του Ο.Γ.Α. έξι (6) μήνες, μπορεί να συνεχίσει κανονικά την καταβολή από τον επόμενο μήνα. Το 36μηνο παρατείνεται τόσους μήνες όσοι είναι οι μήνες της μη καταβολής της δόσης. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται μέχρι και τρεις φορές κατά τη διάρκεια της ρύθμισης, με την προϋπόθεση ότι καταβάλλονται κανονικά οι δόσεις και οι τρέχουσες εισφορές για οκτώ (8) συνεχόμενους μήνες κάθε φορά. Εντός του οκταμήνου αυτού είναι δυνατή η εκπρόθεσμη καταβολή δόσης έως το τέλος του επόμενου μήνα από αυτόν που είναι απαιτητή. Η παραπάνω εκπρόθεσμη καταβολή επιτρέπεται για μία δόση σε κάθε οκτάμηνο. Στη διάταξη αυτή υπάγονται και όσοι οφειλέτες έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρου 19 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α') και τηρούν τους όρους αυτής. Σε περίπτωση μηχανογραφικής εφαρμογής συστημάτων υπολογισμού των εισφορών σε διμηνιαία βάση ή εξαμηνιαία για τον Ο.Γ.Α. η καταβολή γίνεται σε ισόποσες δεκαοκτώ (18) διμηνιαίες δόσεις ή για τον Ο.Γ.Α. έξι (6) εξαμηνιαίες.

4. Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω, οι οφειλές που εμπíπτουν στην αρμοδιότητα της Ειδικής Επιτροπής Εσόδων ρυθμίζονται σε σαράντα οκτώ δόσεις. Εάν ο οφειλέτης αδυνατεί να καταβάλει την προβλεπόμενη δόση μέχρι και τέσσερις (4) συνεχόμενους μήνες, μπορεί να συνεχίσει κανονικά την καταβολή από τον επόμενο μήνα. Το 48μηνο παρατείνεται τόσους μήνες όσοι είναι οι μήνες της μη καταβολής της δόσης. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται μέχρι και τρεις φορές κατά τη διάρκεια της ρύθμισης, με την προϋπόθεση ότι καταβάλλονται κανονικά οι δόσεις και οι τρέχουσες εισφορές για οκτώ (8) συνεχόμενους μήνες κάθε φορά. Εντός του οκταμήνου αυτού είναι δυνατή η εκπρόθεσμη καταβολή δόσης έως το τέλος του επόμενου μήνα από αυτόν που είναι απαιτητή. Η παραπάνω εκπρόθεσμη καταβολή επιτρέπεται για μία δόση σε κάθε οκτάμηνο. Στη διάταξη αυτή υπάγονται και όσοι οφειλέτες έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρου 19 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α') και τηρούν τους όρους αυτής. Σε κάθε περίπτωση απαραίτητη προϋπόθεση είναι η καταβολή από τον οφειλέτη των τρεχουσών εισφορών.

5. Οι οφειλές που βεβαιώνονται ή προκύπτουν μετά την υπαγωγή στη ρύθμιση και ανάγονται σε μισθολογικές περιόδους απασχόλησης μέχρι και τον τελευταίο μήνα υπαγωγής των οφειλών στη ρύθμιση δεν θεωρούνται τρέχουσες. Οι οφειλές αυτές, αν δεν εξοφληθούν εφάπαξ, εντάσσονται αυτεπαγγέλτως στην υφιστάμενη ρύθμιση, με ανακαθορισμό του ποσού των υπολειπόμενων δόσεων.

6. Αν διαγραφεί μέρος της οφειλής, οι δόσεις αναπροσαρμόζονται οίκοθεν από το αρμόδιο όργανο.

7. Εάν ο οφειλέτης απωλέσει ολοκληρωτικά το δικαίωμα της τμηματικής εξόφλησης εισφορών σε δόσεις, δύναται να υποβάλει νέα αίτηση για ρύθμιση, μετά από ένα (1) έτος από την έκδοση της προηγούμενης απόφασης ρύθμισης. Το δωδεκάμηνο αρχίζει από το μήνα καταβολής της πρώτης δόσης.

Το αρμόδιο όργανο δύναται να ρυθμίσει εκ νέου τις οφειλές σύμφωνα με τις προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων. Κατ' εξαίρεση μπορεί να εκδοθεί νέα απόφαση ρύθμισης πριν την παρέλευση του δωδεκαμήνου, εάν ο οφειλέτης καταβάλει το ποσό των τριών (3) δόσεων, η μία από τις οποίες συμψηφίζεται με το ποσό της πρώτης δόσης και οι υπόλοιπες με τις τελευταίες δόσεις.

8α) Σε περίπτωση εφάπαξ εξόφλησης των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών παρέχεται έκπτωση 40% επί των πρόσθετων τελών.

β) Σε περίπτωση τμηματικής εξόφλησης παρέχεται έκπτωση 20% επί των πρόσθετων τελών. Το ποσό μείωσης των πρόσθετων τελών στην περίπτωση τμηματικής καταβολής επιμερίζεται ισόποσα σε όλες τις δόσεις. Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω και εφόσον υποβληθεί μέχρι 15 Οκτωβρίου του τρέχοντος έτους αίτηση εξόφλησης των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών, παρέχεται έκπτωση 80% επί των πρόσθετων τελών σε περίπτωση εφάπαξ εξόφλησης και 60% σε περίπτωση τμηματικής εξόφλησης αυτών. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και επί οφειλετών, οι οποίοι έχουν ήδη υποβάλει αίτηση ή έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση τμηματικής εξόφλησης οφειλετών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α') και τηρούν τους όρους αυτής.

9. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή των δόσεων, καθώς και η μη καταβολή των τρεχουσών εισφορών συνεπάγεται την έκπτωση από το δικαίωμα της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού.

10. Σε περίπτωση που υποβάλλεται αίτηση τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων εισφορών από:

α. Επιχείρηση που βρίσκεται στο στάδιο της εκκαθάρισης ή έχει κηρυχθεί σε πτώχευση, της οποίας η κύρια οφειλή έχει επιβαρυνθεί με το ανώτατο ποσοστό προσαυξήσεων και δεν έχουν αποδώσει όλα τα αναγκαστικά και άλλα μέτρα είσπραξης που ισχύουν, είναι δυνατόν, τα αρμόδια όργανα να αποφασίζουν τη ρύθμιση σε εξήντα (60) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, με την προϋπόθεση προκαταβολής ποσού ίσου με το 2% της συνολικής οφειλής.

β. Εποχική επιχείρηση, είναι δυνατόν τα αρμόδια όργανα να αποφασίζουν τη ρύθμιση σε μηνιαίες δόσεις, σύμφωνα με τα ανωτέρω οριζόμενα, με τη δυνατότητα

αυξημένου ποσού μηνιαίας δόσης, κατά τη διάρκεια λειτουργίας αυτής και μειωμένου ποσού μηνιαίας δόσης κατά 30%, όταν αυτή δεν λειτουργεί.

11. Στην περίπτωση επίσπευσης πλειστηριασμού από τον ασφαλιστικό φορέα πριν την παρέλευση ενός (1) έτους από την έκδοση της απόφασης ρύθμισης, είναι δυνατή η αναστολή αυτού μόνο εφόσον καταβληθεί το 1/5 της συνολικής οφειλής, πλέον των εξόδων εκτέλεσής του και ρυθμιστεί το υπόλοιπο της οφειλής σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

12. Εφόσον δεν τηρηθούν οι όροι αυτής της ρύθμισης και με τη λήψη των αναγκαστικών μέτρων είσπραξης δεν έχει εξοφληθεί η οφειλή, τότε επισπεύδεται η διαδικασία για κήρυξη του οφειλέτη σε πτώχευση. Η παραπάνω διαδικασία αναστέλλεται με την καταβολή του 30% της οφειλής και τη ρύθμιση του υπολοίπου σε δόσεις σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

13. Στη ρύθμιση αυτή παρέχεται η δυνατότητα υπαγωγής και όσων έχουν ρυθμίσει τις οφειλές τους με άλλες διατάξεις νόμων για το μέρος της οφειλής που δεν έχει εισπραχθεί.

Άρθρο 58

Χορήγηση ασφαλιστικής ενημερότητας

1. Στους οφειλότες που υπάγονται στην παρούσα ρύθμιση και τηρούν τους όρους της ρύθμισης αυτής, χορηγείται βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας διάρκειας ενός (1) μηνός υπό την προϋπόθεση ότι η ρύθμιση τηρείται έναντι όλων των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης στους οποίους υπάγεται το προσωπικό των επιχειρήσεων ή ο αυτοαπασχολούμενος.

2. Στο πλαίσιο της ανωτέρω ρύθμισης αποφασίζεται από τα αρμόδια όργανα των ασφαλιστικών φορέων η επιβολή ποσοστού παρακράτησης για τη χορήγηση ασφαλιστικής ενημερότητας, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, για την είσπραξη χρημάτων από τράπεζες ή πιστωτικά ιδρύματα, με ελάχιστο ποσοστό 2%. Μετά τρεις (3) μήνες από την έκδοση της απόφασης, το όργανο που την εξέδωσε μπορεί να αποφασίσει τη μείωση του ανωτέρω ποσοστού παρακράτησης μέχρι του 2%, εφόσον τα μηνιαία ποσά από παρακρατήσεις είναι μεγαλύτερα του 50% της μηνιαίας δόσης.

3. Για την εντός του μήνα της ρύθμισης είσπραξη όλων των εκκαθαρισμένων απαιτήσεων των επιχειρήσεων από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας, δημόσιες, δημοτικές και κοινοτικές επιχειρήσεις, δημόσιες ή κοινής ωφέλειας και γενικά επιχειρήσεις και οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται από την ισχύουσα κάθε φορά νομοθεσία, καθώς και από αυτούς που ενεργούν πληρωμές με εντολή ή εξουσιοδότηση των πιο πάνω, εφόσον το ποσό της εκκαθαρισμένης απαίτησης υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, χορηγείται από τα αρμόδια όργανα των ασφαλιστικών φορέων βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας με παρακράτηση του διπλάσιου ποσού δόσης, που μπορεί να συμψηφίζεται με το ποσό της πρώτης δόσης και το υπόλοιπο ποσό με τις τελευταίες κατά σειρά δόσεις, όπως αυτές

ορίζονται στην απόφαση του αρμόδιου οργάνου του ασφαλιστικού φορέα.

4. Σε περίπτωση είσπραξης χρημάτων από τράπεζες ή πιστωτικά ιδρύματα χορηγείται βεβαίωση οφειλής με παρακράτηση εκτός του οριζόμενου στην απόφαση ρύθμισης ποσοστού παρακράτησης και του ποσού της οφειλόμενης τρέχουσας δόσης, όπως αυτή ορίζεται στην απόφαση του αρμόδιου οργάνου.

5. Σε περίπτωση μη είσπραξης των ποσών των παραγράφων 2 έως και 4 του παρόντος άρθρου, ο οφειλέτης δεν θεωρείται ενήμερος για τη ρύθμιση.

6. Κατά τη διάρκεια της ρύθμισης και εφόσον ο οφειλέτης είναι ενήμερος με τους όρους αυτής, του χορηγείται ασφαλιστική ενημερότητα με παρακράτηση του διπλάσιου ποσού δόσης, που συμψηφίζεται με τις τελευταίες δόσεις, όπως αυτές ορίζονται στην απόφαση του αρμόδιου οργάνου του ασφαλιστικού φορέα.

7. Προκειμένου για το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 5ε του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α').

Άρθρο 59

Δικαιώματα Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης παρά τη συμμόρφωση του οφειλέτη στη χορηγηθείσα διευκόλυνση τμηματικής καταβολής διατηρούν το δικαίωμα: α) να δίνουν εντολές παρακράτησης μέρους ή του συνόλου των χρηματικής απαίτησης του οφειλέτη κατά τρίτων προσώπων, για την είσπραξη της οποίας ζητείται βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας, β) να προβαίνουν σε συμψηφισμό των χρηματικών απαιτήσεων του οφειλέτη κατά του οικείου ασφαλιστικού φορέα και μέχρι του ύψους των ληξιπρόθεσμων οφειλών του.

Άρθρο 60

Λοιπές Διατάξεις

1. Με την απόφαση παροχής διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής αναστέλλεται ο χρόνος παραγραφής των οφειλών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 87 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α'), που αναλογικά εφαρμόζεται στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και Ε.Τ.Ε.Α.Μ. κατά τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α'), καθώς και στο άρθρο 137 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α') προκειμένου για τους λοιπούς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 31 του ν. 2972/2001 (ΦΕΚ 291 Α'), περί διαγραφής οφειλομένων προς το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. εισφορών εφαρμόζονται και στους λοιπούς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 61

Έναρξη καταβολής σύνταξης σε οφειλέτη

1. Όπου από τις κείμενες διατάξεις κάθε ασφαλιστικού οργανισμού ορίζεται ως προϋπόθεση για την έναρξη καταβολής σύνταξης η προηγούμενη εξόφληση των οφειλών, σε περίπτωση υπαγωγής του οφειλέτη στον παρόντα διακανονισμό, η ως άνω προϋπόθεση εξακολουθεί να ισχύει και η σύνταξη καταβάλλεται από την 1η του επόμενου μήνα της εξόφλησης.

2. Η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που ορίζουν οι καταστατικές διατάξεις του ασφαλιστικού

φορέα, αν το οφειλόμενο ποσό δεν είναι μεγαλύτερο των είκοσι (20) μηνιαίων συντάξεων κατώτατων ορίων, όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά για καθέναν ασφαλιστικό οργανισμό.

3. Τα ανωτέρω ποσά οφειλής προσαυξημένα με τα πρόσθετα τέλη συμψηφίζονται ή παρακρατούνται από τα ποσά των συντάξεων, σε ίσες μηνιαίες δόσεις, που δεν μπορεί να είναι περισσότερες από σαράντα (40). Η πρώτη δόση παρακρατείται από τον πρώτο μήνα που απονεμήθηκε η σύνταξη.

Άρθρο 62

Εξουσιοδότηση για έκδοση υπουργικών αποφάσεων

1. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη των αρμόδιων Διοικητικών Συμβουλίων των Ασφαλιστικών Φορέων και γνωμοδότηση του Σ.Κ.Α. ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας της Ειδικής Επιτροπής Ρύθμισης Εσόδων, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου τροποποιούνται ύστερα από γνώμη της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, στο βαθμό που ο ΚτΒ της απονέμει την αρμοδιότητα αυτή, της Επιτροπής Ανταγωνισμού και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 63

Ασφαλιστική τακτοποίηση προσωπικού Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Οι προβλεπόμενες εισφορές για την κύρια ασφάλιση του τακτικού προσωπικού του πρώην Ταμείου Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΥΔΚΥ), που υπηρετούσε σε αυτό κατά την 1.8.2008, το οποίο συνταξιοδοτείτο από τον φορέα αυτόν με διατάξεις ανάλογες του Δημοσίου και του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και επέλεξε μετά την ισχύ του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α') το προηγούμενο καθεστώς ασφάλισης με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006 (ΦΕΚ 265 Α'), καταβάλλονται στον τομέα στον οποίο εντάχθηκε ο φορέας ο οποίος βαρύνεται με την καταβολή της κύριας σύνταξης κατά την έναρξη ισχύος του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'). Ο ίδιος τομέας βαρύνεται και με την καταβολή των συντάξεων του προσωπικού που υπηρετεί, καθώς και αυτού που έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί.

Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και για το προσωπικό του πρώην ταμείου, το οποίο είχε μεταταχθεί ή μεταφερθεί σε θέσεις άλλων υπηρεσιών πριν την ένταξη του Ταμείου ως τομέα στον Οργανισμό Περιθάλψης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΟΠΑΔ) και είχε επιλέξει τη διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ασφαλιστικού - συνταξιοδοτικού καθεστώτος.

2. Οι προβλεπόμενες εισφορές για την κύρια ασφάλιση του τακτικού προσωπικού του πρώην Ταμείου Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ), που υπηρετούσε σε αυτό κατά την 1.8.2008, το οποίο συνταξιοδοτείτο από τον φορέα αυτόν με διατά-

Ξεις ανάλογες του Δημοσίου και του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και επέλεξε μετά την ισχύ του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α') το προηγούμενο καθεστώς ασφάλισης με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006 (ΦΕΚ 265 Α'), καταβάλλονται στους τομείς των φορέων στους οποίους εντάχθηκαν οι επί μέρους κλάδοι του πρώην ταμείου και στους οποίους μεταφέρθηκε το προσωπικό. Οι ίδιοι τομείς βαρύνονται και με την καταβολή των συντάξεων του προσωπικού που υπηρετεί, καθώς και αυτού που έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί.

Ειδικά για το προσωπικό που μετατάχθηκε ή μεταφέρθηκε από το πρώην ΤΑΔΚΥ σε θέσεις άλλων υπηρεσιών πριν την 1.8.2008 και διατήρησε το προηγούμενο της μετάταξης ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς, οι προβλεπόμενες εισφορές κύριας ασφάλισης καταβάλλονται στον Τομέα Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων, ο οποίος βαρύνεται και με την καταβολή της σύνταξής τους.

3. Το τακτικό προσωπικό του πρώην Ταμείου Πρόνοιας Εργαζομένων στα Λιμάνια (ΤΑΠΕΛ) οι κλάδοι του οποίου εντάχθηκαν ως Τομείς στο Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα (ΤΑΠΙΤ), που υπηρετούσε κατά την 1.8.2008, συνταξιοδοτείται από τους φορείς αυτούς με διατάξεις ανάλογες του Δημοσίου και του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και επέλεξε μετά την ισχύ του ν. 3655/2008 το προηγούμενο καθεστώς ασφάλισης με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006, υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 (ΦΕΚ 191 Α').

Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και για το προσωπικό του φορέα αυτού, το οποίο έχει μεταταχθεί ή μεταφερθεί σε θέσεις άλλων υπηρεσιών και έχει επιλέξει τη διατήρηση του προηγούμενου της μετατάξεως ασφαλιστικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος.

Οι εισφορές εργαζομένου και εργοδότη που αντιστοιχούν στο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε στον προηγούμενο φορέα μέχρι το τέλος του μήνα έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, μεταφέρονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μετά από οικονομική μελέτη της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Ο χρόνος ασφάλισης των υπαλλήλων της παραγράφου αυτής στο πρώην ΤΑΠΕΛ και στους τομείς του ΤΑΠΙΤ θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

4. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12 παρ. 3 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') χορηγείται νέα αποκλειστική προθεσμία υποβολής της σχετικής αίτησης για αναγνώριση, διάρκειας έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

5. Το προσλαμβανόμενο από 1.10.2008 τακτικό προσωπικό των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, με τις επωνυμίες «Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων» (ΕΤΑΑ), «Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης» (ΕΤΑΠ ΜΜΕ), «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα» (ΤΕΑΙΤ), «Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας» (ΤΑΥΤΕΚΩ), «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώμα-

τα Ασφαλείας» (ΤΕΑΠΑΣΑ), «Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα» (ΤΑΠΙΤ), το οποίο διέπεται από τις διατάξεις του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26 Α') «Κώδικας Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» και το οποίο ασφαρίζεται στον κλάδο συντάξεων και στον κλάδο παροχών ασθένειας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων-Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 (ΦΕΚ 191 Α').

6. α. Το προσλαμβανόμενο από 1.1.2007 τακτικό προσωπικό του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, με την επωνυμία «Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών-ΟΑΕΕ», το οποίο διέπεται από τις διατάξεις του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26 Α') «Κώδικας Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ.» και το οποίο ασφαρίζεται στον κλάδο συντάξεων και στον κλάδο παροχών ασθένειας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων-Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 (ΦΕΚ 191 Α').

β. Η ασφαλιστική τακτοποίηση του προσωπικού του προηγούμενου εδαφίου για το χρονικό διάστημα από το διορισμό του στον ΟΑΕΕ έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3163/1955 (ΦΕΚ 71 Α').

7. Ο χρόνος υπηρεσίας των τακτικών υπαλλήλων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι οποίοι προέρχονται από την Εταιρία Διαχείρισης Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου «ΕΔΕΜΕΔ», κατά τον οποίο ελάμβαναν σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως, θεωρείται ως χρόνος πραγματικής και συντάξιμης υπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΕΤΕΑΜ, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι επιστρέψουν τις συντάξεις που έλαβαν κατά το χρόνο αυτόν και καταβάλλουν τυχόν μη καταβληθείσες κατά το ως άνω χρονικό διάστημα εισφορές για την κύρια και την επικουρική ασφάλιση.

Ο εν λόγω χρόνος θεωρείται χρόνος ασφάλισης και στον Ειδικό Λογαριασμό Πρόνοιας Προσωπικού ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στον οποίο έχουν καταβληθεί οι αναλογούσες εισφορές για την καταβολή του εφάπαξ βοηθήματος.

Ο ανωτέρω χρόνος υπηρεσίας λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης μετά την ολοσχερή εξόφληση της οφειλής.

Ο ως άνω χρόνος θεωρείται χρόνος ασφάλισης και στο ΕΤΕΑΜ για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης από τον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης του ΤΕΑΔΥ με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης.

Οι καταβληθείσες συντάξεις επιστρέφονται άτοκα σε τριάντα έξι (36) δόσεις μετά από αίτηση των ανωτέρω υπαλλήλων η οποία υποβάλλεται εντός ενός έτους από την ισχύ του παρόντος στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΕΤΕΑΜ.

Τυχόν οφειλόμενες εισφορές, σύμφωνα με τα παραπάνω, εξοφλούνται εφάπαξ.

Σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου πριν από την ολοσχερή εξόφληση των δόσεων, οι υπόλοιπες δόσεις καταβάλλονται εφάπαξ.

Οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή και για όσους έχουν εξέλθει ήδη της υπηρεσίας.

8. Η προβλεπόμενη από τη διάταξη της περίπτωσης 2α της παραγράφου 17 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006 προθεσμία υποβολής δήλωσης για τη διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ή μεταφοράς ασφαλιστικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος από τους υπαλλήλους των ασφαλιστικών φορέων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, παρατείνεται για τρεις μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 64

Ασφάλιση του προσωπικού της Τράπεζας της Ελλάδος

1. Από την 1.1.2011 η Τράπεζα της Ελλάδος (ΤτΕ) αναλαμβάνει και ενεργεί την κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού της, ως προς τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης. Ασφαλιστέα πρόσωπα είναι αυτά που ορίζονται στο άρθρο 6 του Καταστατικού του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ (ΦΕΚ 174 Β', απόφαση Υπουργού Εθνικής Οικονομίας 21545/1927), καθώς και στο άρθρο 2 του Καταστατικού του καταργούμενου με το άρθρο αυτό Μετοχικού Ταμείου ΤτΕ.

Από την ίδια ως άνω ημερομηνία παύει η ασφάλιση των ανωτέρω προσώπων στον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και καταργείται το «Μετοχικό Ταμείο Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος». Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού τόσο του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ, που είχε περιέλθει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ βάσει των άρθρων 1 και 2 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'), όσο και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Τράπεζας της Ελλάδος, περιέρχεται αυτοδίκαια στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία αποτελεί καθολική διάδοχο αυτών, χωρίς την καταβολή οποιουδήποτε φόρου, τέλους ή δικαιώματος τρίτων. Η οικονομική επιβάρυνση του κλάδου σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η οποία προκύπτει από την ένταξη σε αυτόν του ΤΣΠ-ΤΕ κατά το χρονικό διάστημα από 1.8.2008 έως 31.12.2010 αφαιρείται από το μεταφερόμενο ενεργητικό υπέρ του κλάδου σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Το ύψος της οικονομικής επιβάρυνσης καθορίζεται με οικονομική μελέτη που εκπονείται από τη Διεύθυνση Αναλογιστικών μελετών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά το χρονικό διάστημα 1.1.2011 έως 28.2.2011.

Οι έως την 31.12.2010 συνταξιούχοι του πρώην ΤΣΠ/ΤΕ-ΙΚΑ/ΕΤΑΜ και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος καθίστανται συνταξιούχοι της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία βαρύνεται στο εξής με την καταβολή των συντάξεών τους.

Ο καθορισμός του χρόνου ασφάλισης, το είδος και το ύψος των παροχών, το ύψος των εισφορών, ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης και οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης διέπονται αντιστοίχως από τις διατάξεις του καταστατικού του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ, όπως διαμορφώνονται με τις γενικές διατάξεις νόμων, τις διατάξεις του παρόντος νόμου, του Καταστατικού του «Μετοχικού Ταμείου Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος» και τις γενικές διατάξεις νόμων.

Οι διατάξεις αυτές καθίστανται καταστατικές διατάξεις της Τράπεζας της Ελλάδος, ως φορέα ασφάλισης του προσωπικού της, μεταφέρονται δε σε αυτήν όλα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των ασφαλισμένων και συνταξιούχων των κλάδων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

Οι καταστατικές αυτές διατάξεις, προσαρμοσμένες ως ανωτέρω, τροποποιούνται:

α) με απόφαση του Συμβουλίου Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος, εγκρινόμενη από το Γενικό Συμβούλιο της Τράπεζας της Ελλάδος, προκειμένου για θέματα του Καταστατικού του Μετοχικού Ταμείου Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος,

β) με απόφαση του Συμβουλίου Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος, εγκρινόμενη από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, προκειμένου για καταστατικές διατάξεις του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ.

Για την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν στη μεταβολή ασφαλιστικού φορέα, η Τράπεζα της Ελλάδος θεωρείται Οργανισμός Ασφάλισης.

Χρόνος απασχόλησης στη ΤτΕ για τον οποίο χώρησε ασφάλιση στο πρώην ΤΣΠ-ΤΕ ή στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά το χρονικό διάστημα από 1.8.2008 μέχρι την 31.12.2010 καθώς και χρόνος που αναγνωρίσθηκε και εξαγοράστηκε ως συντάξιμος στο πρώην ΤΣΠ-ΤΕ ή στον Κλάδο Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ λογίζεται ως διανυθείς στην ασφάλιση της Τράπεζας της Ελλάδος.

Εκκρεμείς δίκες που αφορούν διαφορές ή υποθέσεις του πρώην ΤΣΠ/ΤΕ-ΙΚΑ/ΕΤΑΜ και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Τράπεζας της Ελλάδος συνεχίζονται από την Τράπεζα της Ελλάδος, χωρίς να επέρχεται διακοπή δίκης. Δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται ισχύουν έναντι της Τράπεζας της Ελλάδος.

Όπου από τις ισχύουσες γενικές διατάξεις νόμων ρυθμίζεται ζήτημα που αφορά τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ ή εν γένει των πρώην Ειδικών Ταμείων, η ρύθμιση αφορά και τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους της Τράπεζας της Ελλάδος.

2. Στην Τράπεζα της Ελλάδος συστήνεται «Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος», το οποίο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, έχει τριετή θητεία και αποτελείται από:

α) τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, ως Πρόεδρο, αναπληρούμενο από έναν Υποδιοικητή ή ένα μέλος του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας που υποδεικνύει το Συμβούλιο αυτό,

β) έναν (1) υπάλληλο της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και έναν (1) υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών που ορίζονται, με τους αναπληρωτές τους, από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και τον Υπουργό Οικονομικών αντίστοιχα,

γ) έναν (1) ανώτερο υπάλληλο της Τράπεζας της Ελλάδος, που υποδεικνύεται, με τον αναπληρωτή του, από το Γενικό Συμβούλιο της Τράπεζας της Ελλάδος,

δ) δύο (2) εκπροσώπους των ασφαλισμένων, μέλη του προσωπικού της Τράπεζας της Ελλάδος, που υποδεικνύονται, με τους αναπληρωτές τους, από το Σύλλογο Υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος και

ε) έναν εκπρόσωπο των συνταξιούχων, που υποδεικνύεται, με τον αναπληρωτή του, από το Σύλλογο Συνταξιούχων της Τράπεζας της Ελλάδος.

Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφάλισης μετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου ως Κυβερνητικός Επίτροπος υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ, προϊστάμενος Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης ή Τμήματος της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ο οποίος καλείται πάντοτε, επί ποινή ακυρότητας της συνεδρίασης, σε όλες τις συνεδριάσεις. Αρμοδιότητες του Κυβερνητικού Επιτρόπου είναι εκείνες που ορίζονται για τους κυβερνητικούς επιτρόπους στα Διοικητικά Συμβούλια των Ασφαλιστικών Οργανισμών από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις νόμων και για θέματα του κλάδου κύριας σύνταξης.

Οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφάλισης θεωρούνται ότι έγιναν νόμιμα και σε περίπτωση απουσίας του Κυβερνητικού Επιτρόπου ή του αναπληρωτή του, εφόσον αυτοί έχουν προσκληθεί κανονικά και δεν προσήλθαν.

Χρή γραμματέα του Συμβουλίου Ασφάλισης εκτελεί υπάλληλος της Τράπεζας της Ελλάδος, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του με πράξη του Προέδρου.

Ο γραμματέας του Συμβουλίου Ασφάλισης επιλαμβάνεται της τήρησης των πρακτικών, τα οποία τηρούνται σε αριθμημένα φύλλα βιβλιοδετημένα στο τέλος κάθε ημερολογιακού έτους, τηρεί ευρετήριο όλων των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφάλισης, συντάσσει και αποστέλλει με εντολή του Προέδρου τις προσκλήσεις στα μέλη αυτού και επιμελείται της κοινοποίησης των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφάλισης στον Πρόεδρο και στις αρμόδιες υπηρεσίες της Τράπεζας της Ελλάδος για την εκτέλεση αυτών.

Το Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος εκλέγει στην πρώτη συνεδρίαση με μυστική ψηφοφορία των παρόντων μελών τον Αντιπρόεδρο, ο οποίος αναπληρώνει τον Πρόεδρο όταν απουσιάζει ή κωλύεται. Ο Αντιπρόεδρος διατηρεί το αξίωμά του εφόσον διατηρεί την ιδιότητα του μέλους. Σε περίπτωση έκπτωσης, θανάτου ή καθ' οιονδήποτε τρόπο αποχώρησης από το Συμβούλιο Ασφάλισης, ενεργείται νέα εκλογή για το υπόλοιπο της θητείας του εκπεσόντος, αποβιώσαντος ή αποχωρήσαντος Αντιπροέδρου.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος δεν εκτελούνται πριν από την επικύρωσή τους από αυτό. Σε κάθε συνεδρίαση επικυρώνονται τα πρακτικά της προηγούμενης συνεδρίασης, πλην των περιπτώσεων κατά τις οποίες το Συμβούλιο αποφασίζει την επικύρωσή τους αμέσως.

Για τη λειτουργία του Συμβουλίου έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

Το Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος συγκαλείται και συνεδριάζει στην έδρα της Τράπεζας της Ελλάδος.

Το Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος καταρτίζει κανονισμό λειτουργίας, ο οποίος εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας της Ελλάδος.

3. Οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος είναι οι εξής:

α) Καθορίζει την πολιτική δράση του και αποφασίζει για όλα τα ζητήματα διοίκησης, οργάνωσης και διαχείρισης προς εκπλήρωση των σκοπών του, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

β) Εισηγείται προς το εποπτεύον Υπουργείο νομοθετικά μέτρα για τη βελτίωση ή τροποποίηση των καταστατικών διατάξεων.

γ) Εγκρίνει τον προϋπολογισμό, απολογισμό και ισολογισμό εκάστου οικονομικού έτους, καθώς και τις απαιτούμενες τροποποιήσεις του προϋπολογισμού κατά την εκτέλεσή του.

δ) Διαχειρίζεται την περιουσία του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Τράπεζας της Ελλάδος σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

ε) Αποφασίζει για την επενδυτική πολιτική και την εν γένει αξιοποίηση των κεφαλαίων, της κινητής και ακίνητης περιουσίας, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται από την εκάστοτε νομοθεσία.

στ) Μεριμνά για την είσπραξη των πόρων και αποφασίζει με βάση τις ισχύουσες διατάξεις για τις πάσης φύσεως παροχές.

ζ) Αποφασίζει για την εκτέλεση έργων, την εκπόνηση μελετών, την παροχή υπηρεσιών από τρίτους, φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ομάδες εργασίας, εξουσιοδοτώντας τον Πρόεδρο για την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

η) Αποφασίζει επί παντός θέματος σχετικά με τη δικαστική επιδίωξη οποιασδήποτε αξίωσης υπέρ ή κατά της Τράπεζας της Ελλάδος ως φορέα ασφάλισης του προσωπικού της σε κάθε δικαστήριο ανεξαρτήτως βαθμού και δικαιοδοσίας.

θ) Αποφασίζει για τη συμμετοχή του προσωπικού σε προγράμματα εκπαίδευσης, ενημέρωσης ή επιμόρφωσης.

ι) Αποφασίζει τη σύσταση πάγιας προκαταβολής για μικροδαπάνες, το ύψος αυτής, τις πιστώσεις, εις βάρος των οποίων επιτρέπεται η πληρωμή δαπανών από αυτή ως και τον ορισμό του υπολόγου διαχειριστή της.

ια) Εγκρίνει κάθε είδους δαπάνη για τη διενέργεια διαγωνισμών για την προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και εκτέλεση έργων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, καθορίζοντας τους όρους και τις προϋποθέσεις των υποβαλλόμενων προσφορών. Δύναται, επίσης, σε εξαιρετικές περιπτώσεις να αναθέτει στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Ασφάλισης τη διενέργεια διαγωνισμών για την προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και εκτέλεση εργασιών μέχρι του ποσού που προβλέπεται για τους πρόχειρους διαγωνισμούς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

ιβ) Αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά την εκτέλεση συμβάσεων προμηθειών και μισθώσεων ή την παράταση της ισχύος αυτών, τη χορήγηση προκαταβολών σε προμηθευτές, εφόσον προβλέπεται από τη σύμβαση, την κήρυξη προμηθευτών έκπτωτων και την κατάπτωση ή μη συμβατικών ρητρών, ως και την καταγγελία των σχετικών συμβάσεων.

ιγ) Αποφαίνεται επί ενστάσεων κατά πάσης φύσεως αποφάσεων της Τράπεζας της Ελλάδος ως φορέα ασφάλισης του προσωπικού της, εν όλω ή εν μέρει απορριπτικών.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ρυθμίζεται κάθε ζήτημα που τυχόν ανακύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 65

Υπαγωγή εργαζομένων Γενικής Τράπεζας και Τομέα «TEAM-Ν.Π.Δ.Δ.» στο ΕΤΕΑΜ

1. α) Με την επιφύλαξη της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του ν. 3371/2005, οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι επικουρικής σύνταξης του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Προσωπικού Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος, υπάγονται υποχρεωτικά, από την πρώτη του μεθεπομένου μήνα από το μήνα δημοσίευσης του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ). Το χορηγούμενο σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 1 του Καταστατικού του ΤΑΠΓΤΕ εφάπαξ βοήθημα, διατηρείται και καταβάλλεται από το ΤΑΠΓΤΕ, το οποίο για το σκοπό αυτόν δεν διαλύεται ούτε θίγεται η περιουσία του.

β) Εξαιρούνται από την υποχρεωτική υπαγωγή στο ΕΤΕΑΜ οι έμμισθοι δικηγόροι και μηχανικοί που υπηρετούν στη Γενική Τράπεζα, οι οποίοι λόγω της ιδιότητάς τους έχουν ασφαλισθεί στους οικείους φορείς επικουρικής ασφάλισης, στους οποίους συνεχίζουν να ασφαλιζονται. Τα πρόσωπα αυτά με βάση το χρόνο ασφάλισής τους στο ΤΑΠΓΤΕ, δύνανται, εφόσον πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, να ασφαλισθούν προαιρετικά στο ΕΤΕΑΜ, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύμφωνα με τις ισχύουσες προϋποθέσεις τους.

γ) Από της υπαγωγής των ανωτέρω προσώπων στο ΕΤΕΑΜ, η ασφαλιστική σχέση αυτών διέπεται από το σύνολο της νομοθεσίας του ΕΤΕΑΜ. Ο χρόνος ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί στο ΤΑΠΓΤΕ, συμπεριλαμβανομένου και αυτού που έχει αναγνωρισθεί ή προσμετρηθεί από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού του, θεωρείται χρόνος ασφάλισης του ΕΤΕΑΜ.

δ) Αναγνωρίσεις χρόνων σύμφωνα με το άρθρο 18 του Καταστατικού του ΤΑΠΓΤΕ, οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί με την πλήρη εξόφληση του ποσού της εξαγοράς, συνεχίζονται στο ΕΤΕΑΜ μέχρι την ολοκλήρωσή τους.

ε) Από την υπαγωγή στο ΕΤΕΑΜ, οι καταβαλλόμενες συντάξεις του ΤΑΠΓΤΕ επανυπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν το ΕΤΕΑΜ. Για τον επανυπολογισμό οι συνταξιούχοι κατατάσσονται στην ασφαλιστική κλάση, που προκύπτει από το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξής τους και του συνόλου του χρόνου ασφάλισής τους στο ΤΑΠΓΤΕ, αφαιρουμένων των πάσης φύσεως επιδομάτων. Το ποσό της προκύπτουσας σύνταξης, σύμφωνα με τα ανωτέρω, αποτελεί εφεξής την καταβαλλόμενη σύνταξη του ΕΤΕΑΜ, η οποία διέπεται από τη νομοθεσία αυτού, μη εφαρμοζόμενων των διατάξεων του άρθρου 19 του ν. 2434/1996 (ΦΕΚ 188 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί με την παράγραφο 3 του άρθρου 22 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'). Το ΕΤΕΑΜ βαρύνεται εφεξής με την καταβολή των συντάξεων στους ανωτέρω συνταξιούχους, οι οποίες

αυξάνονται σύμφωνα με τις αυξήσεις των συντάξεων του ΕΤΕΑΜ.

στ) Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από πρόταση του Δ.Σ. του ΕΤΕΑΜ, δύναται να ρυθμίζεται κάθε ειδικό θέμα ή λεπτομέρεια που δεν καλύπτεται από τις ανωτέρω διατάξεις.

2. α) Ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (TEAM-ΝΠ.Δ.Δ.) του ΤΕΑΔΥ εντάσσεται στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ), από την 1η του επόμενου μήνα μετά το μήνα δημοσίευσης του παρόντος νόμου.

β) Οι ασφαλισμένοι του εντασσόμενου Τομέα καθίστανται ασφαλισμένοι του ΕΤΕΑΜ και διέπονται, από την ένταξη και μετά, από τις καταστατικές διατάξεις του Ταμείου αυτού, καθώς και τις διατάξεις της γενικότερης νομοθεσίας, όπως αυτές εκάστοτε ισχύουν. Οι ασφαλισμένοι του τομέα δικαιούνται σύνταξη από το ΕΤΕΑΜ ακόμη και αν συνταξιοδοτηθούν από το Δημόσιο ή από φορέα κύριας ασφάλισης με καθεστώς εξομοιούμενο με αυτό του Δημοσίου.

γ) Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε στον ανωτέρω Τομέα, καθώς και ο χρόνος που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ως συντάξιμος με βάση τις διατάξεις της νομοθεσίας του, καθώς και της γενικότερης νομοθεσίας, λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ.

δ) Οι συνταξιούχοι του εντασσόμενου Τομέα μέχρι την ημερομηνία της ένταξης, καθίστανται συνταξιούχοι του ΕΤΕΑΜ, το οποίο βαρύνεται εφεξής με την καταβολή των συντάξεών τους και διέπονται από τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας του.

ε) Αιτήσεις συνταξιοδότησης που έχουν υποβληθεί στον Τομέα «TEAM-Ν.Π.Δ.Δ.» μέχρι την ημερομηνία της ένταξής του στο ΕΤΕΑΜ και εκκρεμούν, κρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας, μέχρι την ημερομηνία αυτή, νομοθεσίας του.

στ) Οι πόροι που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία υπέρ του εντασσόμενου Τομέα, το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού που προέρχεται από αυτό καθώς και η κινητή περιουσία του, περιέρχονται από την ημερομηνία της ένταξής του στο ΕΤΕΑΜ, ως καθολικού διαδόχου αυτού.

ζ) Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΕΤΕΑΜ, ρυθμίζεται κάθε ειδικό θέμα ή λεπτομέρεια που προκύπτει κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

η) Οικονομικά ζητήματα μεταξύ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του Τομέα «TEAM-Ν.Π.Δ.Δ.» του ΤΕΑΔΥ, τα οποία αφορούν χρονικές περιόδους πριν την ένταξή του στο ΕΤΕΑΜ, διευθετούνται μεταξύ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του ΕΤΕΑΜ.

θ) Εκκρεμείς δίκες με διάδικο τον εντασσόμενο Τομέα του ΤΕΑΔΥ συνεχίζονται υπέρ ή κατά του ΕΤΕΑΜ, χωρίς διακοπή.

Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 και η παράγραφος 4 του άρθρου 84 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'), του νόμου αυτού καταργούνται.

Άρθρο 66
Ρυθμίσεις προσωπικού ΟΤΑ

1. Το μόνιμο προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) που απασχολείται στις αναφερόμενες στο άρθρο 4 του ν. 3660/2008 (ΦΕΚ 78/Α') εργασίες, το οποίο ασφαρίζεται για επικουρική σύνταξη στον Τομέα Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ υπόκειται, από το διορισμό ή τη μονιμοποίησή του στις ειδικότητες αυτές, στην καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς ποσοστού 2%, επιμεριζόμενη κατά ποσοστό 0,75% στον εργοδότη και 1,25% στον ασφαλισμένο επί του ποσού των ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπολογίζονται οι εισφορές για κύρια σύνταξη (Βασικός μισθός και επίδομα ειδικής απασχόλησης).

Το προσωπικό που έχει προσληφθεί ή διορισθεί ή μονιμοποιηθεί στις ανωτέρω ειδικότητες μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου αυτού αναδρομικά, ύστερα από αίτησή του, καταβάλλοντας την ανωτέρω πρόσθετη ειδική εισφορά επιμεριζόμενη κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο.

2. Το ανωτέρω προσωπικό, που συμπληρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης με τις διατάξεις περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών και συνταξιοδοτείται για κύρια σύνταξη από το Δημόσιο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3660/2008 (ΦΕΚ 78 Α'), δικαιούται επικουρική σύνταξη από τον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ, εφόσον έχει συμπληρώσει τις ίδιες προϋποθέσεις που απαιτούνται κάθε φορά από το Δημόσιο. Ο απαιτούμενος χρόνος ασφάλισης συμπληρώνεται και με χρόνο ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε σε άλλο επικουρικό φορέα σε καθεστώς ΒΑΕ, σύμφωνα με τις περί διαδοχικής ασφάλισης διατάξεις.

Η συνταξιοδότηση πραγματοποιείται μετά από αναγνώριση και εξαγορά του ελάχιστου αριθμού ετών ασφάλισης στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα που απαιτούνται κάθε φορά από το Δημόσιο για τη συνταξιοδότηση με τις προϋποθέσεις αυτές. Η αναγνώριση και εξαγορά πραγματοποιείται με την καταβολή από τον ασφαλισμένο του ποσοστού εισφοράς 2% επί του ποσού των ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπολογίζονται οι εισφορές για την κύρια σύνταξη. Η εξόφληση του προκύπτοντος ποσού πραγματοποιείται, είτε εφάπαξ με έκπτωση 15%, είτε σε εξήντα (60) μηνιαίες ισόποσες άτοκες δόσεις. Σε περίπτωση συνταξιοδότησης καταβάλλεται το 1/3 του ποσού εφάπαξ και το υπόλοιπο εξοφλείται σε σαράντα (40) μηνιαίες δόσεις, το οποίο παρακρατείται κατά μήνα από τη σύνταξη του συνταξιούχου.

3. Δικαίωμα συνταξιοδότησης από τον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, έχουν και τα πρόσωπα τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί από το Δημόσιο με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3660/2008.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΤΕΑΔΥ, οικονομική μελέτη και γνώμη του ΣΚΑ, ρυθμίζεται κάθε θέμα που κρίνεται απαραίτητο για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 67
Αναπροσαρμογή Επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς

Στο τέλος της παραγράφου 10 του άρθρου τρίτου του ν. 3845/ 2010 (ΦΕΚ 65 Α') προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Τα ανωτέρω επιδόματα αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για όλους τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και το Δημόσιο κατά ενιαίο ποσοστό έπειτα από οικονομική μελέτη που εκπονείται από τη Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και εφόσον το επιτρέπουν οι οικονομικές δυνατότητες των ταμείων και η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας.»

Άρθρο 68
Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών

1. Όταν το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, αναθέτουν ή προκηρύσσουν διαγωνισμό για παροχή υπηρεσιών καθαρισμού ή φύλαξης, οφείλουν να ζητούν από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής:

α) Τον αριθμό των εργαζομένων.
β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας.
γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι.
δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων.
ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά.

στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων.

Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή φύλαξης (εργολάβοι) πρέπει, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, οφείλουν να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι.

2. Στη σύμβαση που συνάπτουν οι υπηρεσίες, οι φορείς και οι οργανισμοί της παραγράφου 1 με τους εργολάβους, περιλαμβάνονται τα στοιχεία α' έως στ' της προηγούμενης παραγράφου καθώς και ειδικός όρος για την εφαρμογή των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας περί υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων και πρόληψης του επαγγελματικού κινδύνου. Όταν δεν αναγράφονται τα ανωτέρω στοιχεία και όροι, η σύμβαση ακυρώνεται και απορρίπτεται η δαπάνη πληρωμής.

3. Εργολάβος που αναθέτει την εκτέλεση του έργου ή μέρος του έργου σε υπεργολάβο, υποχρεούται άμεσα να ενημερώνει εγγράφως τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Ο εργολάβος και ο υπεργολάβος ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, έναντι των εργαζομένων για την καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών.

4. Όταν οι υπηρεσίες ή οι επιτροπές παρακολούθησης καλής εκτέλεσης του έργου του αποδέκτη των υπηρεσιών, διαπιστώνουν παραβάσεις των όρων του παρόντος άρθρου κατά τη διάρκεια υλοποίησης του έργου, η σύμβαση καταγγέλλεται. Όταν οι παραβάσεις διαπιστώνονται κατά την παραλαβή του έργου, τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση δεν ικανοποιούνται, καταβάλλονται, όμως, από τον αποδέκτη των υπηρεσιών οι αποδοχές στους εργαζόμενους και αποδίδονται οι ασφαλιστικές τους εισφορές.

5. Στις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα που απασχολούν πάνω από πενήντα (50) άτομα και υποχρεούνται από την κείμενη νομοθεσία, τον οργανισμό ή τον κανονισμό τους να προβαίνουν σε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος με διακήρυξη, εφαρμόζονται οι προηγούμενες παράγραφοι. Όταν δεν έχουν τέτοια υποχρέωση και συνάπτουν σύμβαση εργολαβίας του περιεχομένου της παραγράφου 1, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

6. Όταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) και του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ διαπιστώνουν παραβάσεις που αφορούν την αδήλωτη εργασία, την παράνομη απασχόληση αλλοδαπών ή παραβάσεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, ενημερώνουν εγγράφως τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Επίσης, τον ενημερώνουν εγγράφως για τις πράξεις επιβολής προστίμου που αφορούν τις ανωτέρω διαπιστωθείσες παραβάσεις. Για τους φορείς της παραγράφου 1, η επιβολή δεύτερης κύρωσης στον εργολάβο από τα ίδια όργανα θεωρείται υποτροπή και οδηγεί υποχρεωτικά: α) στην καταγγελία της σύμβασης και β) επιφέρει, από τον χρόνο επιβολής της δεύτερης κύρωσης, τον αποκλεισμό του εν λόγω εργολάβου από δημόσιους διαγωνισμούς για τρία (3) χρόνια.

7. Ο εργολάβος υποχρεούται να εφοδιάζει τους εργαζόμενους με αντίγραφο της κατάστασης προσωπικού ή απόσπασμα αυτής όταν απασχολούνται εκτός της έδρας της επιχείρησης.

Άρθρο 69

Παροχές ασθένειας ανέργων ελευθέρων επαγγελματιών και εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού

1. Στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) συστήνεται λογαριασμός με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Επαγγελματιών (Ε.Λ.Ε.)» με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Σκοπός του λογαριασμού αυτού είναι η κάλυψη δαπανών για ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη των ελεύθερων επαγγελματιών, μετά τη διακοπή του επαγγέλματός τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 8 του άρθρου δεύτερου του ν. 3845/2010 (ΦΕΚ 65 Α'). Πόροι

του λογαριασμού είναι το 60% της μηνιαίας ατομικής εισφοράς των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος, οι τόκοι των κεφαλαίων του λογαριασμού και κάθε παροχή από χαριστική αιτία.

2. Στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.) συστήνεται λογαριασμός με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Επαγγελματικής Εστίας (Ε.Λ.Ε.Ε.)» με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Πόροι του λογαριασμού είναι το 40% της μηνιαίας ατομικής εισφοράς των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος, μέρος της εισφοράς συνταξιούχων της παραγράφου 6 του παρόντος, οι τόκοι των κεφαλαίων του λογαριασμού και κάθε παροχή από χαριστική αιτία. Ο σκοπός του λογαριασμού αυτού είναι η οργάνωση και η εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού, διακοπών και εκδρομών. Δικαιούχοι των παροχών του λογαριασμού είναι οι ασφαλισμένοι του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), οι οποίοι είναι ταμειακά ενήμεροι κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για συμμετοχή στις παροχές, οι συνταξιούχοι του οργανισμού, καθώς και τα μέλη οικογενείας ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Ε.Ε. καθορίζεται για κάθε έτος ο αριθμός των δικαιούχων που εντάσσονται στα προγράμματα και στις παροχές, οι προϋποθέσεις, τα κριτήρια επιλογής τους, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση των σκοπών της παρούσας παραγράφου.

3. Για την κάλυψη των παραπάνω παροχών, θεσπίζεται ατομική μηνιαία εισφορά ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ ύψους πέντε (5) ευρώ, η οποία συνεισπράττεται με τις τακτικές εισφορές του Οργανισμού, κατανέμεται σε ποσοστό 60% υπέρ του Ε.Λ.Ε. και 40% υπέρ του Ε.Λ.Ε.Ε. και αποδίδεται σε αυτούς μετά από απόφαση του Δ.Σ. του ΟΑΕΕ ανά τετράμηνο με την ολοκλήρωση της είσπραξης της εισφοράς κάθε δεύτερου διμήνου του οργανισμού αυτού.

4. Τα της λογιστικής οργάνωσης, διαχείρισης, κατάρτισης ισοζυγίων, προϋπολογισμών, ισολογισμών, απολογισμών, διενέργειας προμηθειών αγαθών και υπηρεσιών αναγκαίων για τη λειτουργία των λογαριασμών των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος, διέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τον Ο.Α.Ε.Δ. και τον Ο.Ε.Ε. αντίστοιχα.

5. Θεσπίζεται μηνιαία εισφορά ένα (1) ευρώ, η οποία παρακρατείται από τις καταβαλλόμενες από τον ΟΑΕΕ συντάξεις δώδεκα (12) μηνών και αποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό Επαγγελματικής Εστίας (Ε.Λ.Ε.Ε.), με σκοπό τη συμμετοχή των συνταξιούχων του Οργανισμού στα προγράμματα κοινωνικού τουρισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, καθώς και την οικονομική ενίσχυση της Ομοσπονδίας και των Σωματείων Συνταξιούχων του ΟΑΕΕ. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται ο τρόπος διάθεσης της εισφοράς αυτής, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 70
Μεικτά κλιμάκια ελέγχου χημικών
του Γενικού Χημείου του Κράτους
και των Τεχνικών Υγειονομικών Επιθεωρητών
του ΣΕΠΕ

1. Οι έλεγχοι που διενεργούνται στις επιχειρήσεις και γενικότερα στους χώρους εργασίας, τόσο από τους υπαλλήλους (χημικούς και χημικούς μηχανικούς) του Γενικού Χημείου του Κράτους (ΓΧΚ), σύμφωνα με την Υ.Α. 450/2008 (ΦΕΚ 2553 Β'), όσο και από τους Τεχνικούς και Υγειονομικούς Επιθεωρητές Εργασίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ), σύμφωνα με το ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, δύνανται να διενεργούνται και από μεικτά κλιμάκια ελέγχου, αποτελούμενα από υπαλλήλους και των δύο παραπάνω Υπηρεσιών.

2. Ο σχεδιασμός, προγραμματισμός, συντονισμός και η συγκρότηση των παραπάνω μεικτών κλιμακίων ελέγχου γίνεται με τη συνεργασία των Προϊσταμένων των Περιφερειακών Χημικών Υπηρεσιών (ΧΥ) του ΓΧΚ αφ' ενός και των Προϊσταμένων των Κέντρων Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου (ΚΕΠΕΚ) του ΣΕΠΕ αφ' ετέρου, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους.

3. Μετά την περάτωση του κοινού ελέγχου, οι υπάλληλοι του ΓΧΚ και οι Τεχνικοί και Υγειονομικοί Επιθεωρητές Εργασίας του ΣΕΠΕ προβαίνουν αυτοτελώς σε όλες τις νόμιμες ενέργειες, όπως αυτές προβλέπονται από τις αρμοδιότητες της κάθε υπηρεσίας.

Άρθρο 71
Ρυθμίσεις για το προσωπικό της εταιρείας
Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε.

1. Το προσωπικό που υπηρετεί με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου στην εταιρεία με την επωνυμία Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε. κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μπορεί να μεταφέρεται με αίτησή του, που υποβάλλεται εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, σε Υπηρεσίες του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ), του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ), του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του ΟΑΕΕ και να κατατάσσεται σε αντίστοιχες κενές θέσεις με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου υπό τον όρο ότι έχει τα προσόντα που προβλέπονται για τις θέσεις αυτές και με τις αποδοχές και τους όρους απασχόλησης που προβλέπονται για τις θέσεις αυτές. Αν δεν υπάρχουν κενές θέσεις, η κατάταξη γίνεται σε θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αντίστοιχης βαθμίδας, οι οποίες συστήνονται αυτοδικαίως με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού κατά ειδικότητα και αριθμό ίσο με τον αριθμό των προσώπων που θα καταταγούν σε αυτές. Στο μεταφερόμενο προσωπικό ουδεμία αποζημίωση οφείλεται από οποιαδήποτε αιτία. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία κατανομής των κενών θέσεων, των θέσεων που συστήνονται, καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος.

2. Στη ρύθμιση αυτή δεν περιλαμβάνονται: α) το προσωπικό που τελεί υπό σχέση έμμισθης εντολής, το

οποίο μετά τη λύση της εταιρείας απολύεται με καταβολή των τυχόν προβλεπόμενων από το νόμο αποζημιώσεων και β) το προσωπικό που υπηρετεί με απόσπαση στην εταιρεία, το οποίο μετά τη λύση της εταιρείας, επανέρχεται στις οργανικές θέσεις που κατείχε.

3. Μετά τη λύση της εταιρείας και τη θέση της σε εκκαθάριση, περιορισμένος αριθμός μελών του προσωπικού και πάντως όχι περισσότερων των δέκα (10) ατόμων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της εταιρείας και ύστερα από πρόταση των εκκαθαριστών, μπορεί να μείνει στη διάθεση των εκκαθαριστών για όσο διάστημα διαρκεί η εκκαθάριση ή να απασχοληθεί με διαφορετικούς όρους, αποκλειστικά για τις ανάγκες της εκκαθάρισης.

4. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 1 του ν. 2819/2000 (ΦΕΚ 84 Α') καταργείται.

Άρθρο 72
Αμοιβή εμπειρογνομόνων και αξιολογητών
που συμμετέχουν σε επιτροπές
και ομάδες εργασίας των διαγωνισμών του ΕΣΠΑ

Η περίπτωση γ' της παραγράφου 8 του άρθρου 19 του ν. 3614/2007 (ΦΕΚ 267 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) το είδος των αμειβόμενων επιτροπών ή ομάδων εργασίας, το πλαίσιο και τα ανώτατα όρια της αποζημίωσης των μελών των ως άνω επιτροπών ή ομάδων εργασίας, των εμπειρογνομόνων και των αξιολογητών. Μέχρι την έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης του πρώτου εδαφίου, ο καθορισμός της αποζημίωσης των αξιολογητών στο πλαίσιο των συγχρηματοδοτούμενων δράσεων του ΕΣΠΑ θα γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α'), αναδρομικά από την έναρξη υλοποίησης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ και κατά παρέκκλιση του άρθρου 40 του ν. 849/1978 (ΦΕΚ 232 Α'). Τυχόν πρόσθετες αμοιβές, που καταβάλλονται σε στελέχη των ειδικών υπηρεσιών λόγω συμμετοχής τους σε επιτροπές ή ομάδες εργασίας, δεν δύναται να υπερβαίνουν ετησίως το ένα όγδοο (1/8) των αποδοχών του προηγούμενου έτους».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 73
Μεσολάβηση - Διαιτησία

1. Αν οι διαπραγματεύσεις εργοδοτών και εργαζομένων με σκοπό την επίλυση συλλογικών διαφορών συμφερόντων αποτύχουν, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να ζητήσουν τις υπηρεσίες μεσολάβησης ή να προσφύγουν στη διαιτησία.

2. Το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας» (ΟΜΕΔ), που έχει συσταθεί με το άρθρο 17 του ν. 1876/1990 (ΦΕΚ 27 Α'), εξακολουθεί να λειτουργεί, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ύστερα από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και

Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και γνώμη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, ειδικότερα του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν: α) τον τρόπο επίλυσης των συλλογικών διαφορών μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, με βάση τις αρχές της ορθής κρίσης, της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας, β) τη δυνατότητα, τον τρόπο και τις περιπτώσεις προσφυγής των ενδιαφερόμενων μερών στη μεσολάβηση και τη διαιτησία, με βάση την αρχή της ίσης μεταχείρισης των μερών, γ) τον καθορισμό ξεχωριστών σωμάτων μεσολαβητών και διαιτητών με την ομόφωνη γνώμη των προέδρων της ΓΣΕΕ, του ΣΕΒ, της ΓΣΕΒΕΕ και της ΕΣΕΕ ή τους από αυτούς οριζόμενων, νομίμων αντικαταστατών τους, δ) τον καθορισμό των προσόντων των μεσολαβητών και των διαιτητών, τον τρόπο διορισμού τους και της τυχόν ανανέωσης της θητείας τους, ε) τον τρόπο επιλογής των διαιτητών σε περίπτωση συμφωνίας ή ασυμφωνίας των ενδιαφερόμενων μερών, στ) τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εκδιδόμενη διαιτητική απόφαση θα προσβάλλεται ενώπιον των αρμόδιων πολιτικών δικαστηρίων, ζ) το σκοπό, την οργάνωση, τη διοίκηση, τη λειτουργία, τη διαχείριση και την περιουσία του ΟΜΕΔ, κάθε ζήτημα σχετικό με τη λειτουργία του, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα.

4. Έως την έκδοση του προεδρικού διατάγματος της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, και το αργότερο έως την 31.12.2010, εξακολουθούν να ισχύουν τα άρθρα 14, 15, 16 και 17 του ν. 1876/1990 (ΦΕΚ 27 Α') και τα οποία ακολούθως καταργούνται.

Άρθρο 74

Ρύθμιση θεμάτων εργασιακών σχέσεων

1. Τα όρια, των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 2 του ν.1387/1983 (ΦΕΚ 110 Α'), πέρα από τα οποία οι απολύσεις θεωρούνται ομαδικές, καθορίζονται ως εξής:

α) Μέχρι έξι (6) εργαζόμενους για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν είκοσι (20) έως εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους.

β) Ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) του προσωπικού και μέχρι τριάντα (30) εργαζόμενους για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, που απασχολούν πάνω από εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους.

2. Σύμβαση μισθωτού με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, διάρκειας πέραν των δύο (2) μηνών, δύναται να καταγγελθεί κατόπιν προηγούμενης έγγραφης προειδοποίησης του εργοδότη, ως εξής:

α) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δύο (2) μήνες έως δύο (2) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση ενός (1) μηνός πριν την απόλυση.

β) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δύο (2) χρόνια συμπληρωμένα έως πέντε (5) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση δύο (2) μηνών πριν την απόλυση.

γ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από πέντε (5) χρόνια συμπληρωμένα έως δέκα (10) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση τριών (3) μηνών πριν την απόλυση.

δ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δέκα (10) χρόνια συμπληρωμένα έως δεκαπέντε (15) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση τεσσάρων (4) μηνών πριν την απόλυση.

ε) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δεκαπέντε (15) χρόνια συμπληρωμένα έως είκοσι (20), απαιτείται προειδοποίηση πέντε (5) μηνών πριν τη λύση της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας.

στ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από είκοσι (20) χρόνια συμπληρωμένα και άνω, απαιτείται προειδοποίηση έξι (6) μηνών πριν τη λύση της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας.

Εργοδότης ο οποίος δεν κάνει χρήση της δυνατότητας έγγραφης προειδοποίησης καταβάλλει στον απολυόμενο την αποζημίωση που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις των νόμων 2112/1920 (ΦΕΚ 67 Α') και 3198/1955 (ΦΕΚ 98 Α').

Εργοδότης που προειδοποιεί εγγράφως τον εργαζόμενο κατά τα ανωτέρω, καταβάλλει στον απολυόμενο την αποζημίωση, που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις των νόμων 2112/1920 και 3198/1955 για τα χρόνια εργασίας που έχει συμπληρώσει ο απολυόμενος, σε περίπτωση καταγγελίας κατόπιν προειδοποίησης.

3. Όταν η αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας υπερβαίνει τις αποδοχές δύο (2) μηνών, ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει κατά την απόλυση μέρος της αποζημίωσης που αντιστοιχεί στις αποδοχές δύο (2) μηνών. Το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται σε διμηνιαίες δόσεις, καθεμία από τις οποίες δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τις αποδοχές δύο (2) μηνών, εκτός και αν το ποσό που υπολείπεται για την εξόφληση του συνόλου της αποζημίωσης είναι μικρότερο. Η πρώτη δόση καταβάλλεται την επομένη της συμπλήρωσης διμήνου από την απόλυση.

4. Εργαζόμενοι ηλικίας 55 έως 64 ετών των οποίων η σύμβαση εργασίας καταγγέλλεται, ανεξάρτητα αν πρόκειται για ομαδικές ή μεμονωμένες απολύσεις, εφόσον παραμένουν άνεργοι, έχουν το δικαίωμα της αυτασφάλισης, η οποία ασκείται εντός διμήνου από την καταγγελία, στην οποία υποχρεούται ο εργοδότης που τους απέλυσε να συμμετέχει με:

α) Το πενήντα τοις εκατό (50%) του κόστους της αυτασφάλισης για ασφαλισμένους ηλικίας 55 ετών έως 60 ετών και για χρονικό διάστημα μέχρι τρία (3) χρόνια.

β) Το ογδόντα τοις εκατό (80%) του κόστους της αυτασφάλισης για ασφαλισμένους 60 ετών συμπληρωμένων έως 64 ετών και για χρονικό διάστημα μέχρι τρία (3) χρόνια.

5. Με σκοπό την κάλυψη του λοιπού κόστους αυτασφάλισης των ασφαλισμένων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου ο ΟΑΕΔ μπορεί να καταρτίζει και να υλοποιεί ειδικά προγράμματα οικονομικής ενίσχυσης, με τα οποία θα προβλέπεται:

α. Η ανάληψη του υπολειπόμενου κόστους αυτασφάλισης, για όσο χρόνο υφίσταται υποχρέωση καταβολής από τον εργοδότη και για ποσοστό 50% ή 20% του κόστους αυτασφάλισης.

β. Η ένταξη του συνόλου αυτής της κατηγορίας των απολυομένων στα προγράμματα εργασίας των μακροχρόνια ανέργων ηλικίας 55 έως 64 ετών για εργασία στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α') κατά παρέκκλιση του άρθρου 1 του ν. 3812/2009 (ΦΕΚ 234 Α').

Η δαπάνη για τα ανωτέρω προγράμματα βαρύνει τον κλάδο ΛΑΕΚ.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης του ΛΑΕΚ, που εγκρίνεται από το Δ.Σ. του ΟΑΕΔ, ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η δυνατότητα επιμήκυνσης σε εξαιρετικές περιπτώσεις του χρόνου της τριετούς κάλυψης των δαπανών αυτασφάλισης με πόρους του ΛΑΕΚ, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

6. Με σκοπό τη διατήρηση των θέσεων εργασίας των εργαζομένων ηλικίας 55 έως 64 ετών, ο ΟΑΕΔ μπορεί να καταρτίζει προγράμματα σύμφωνα με το άρθρο 18 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α') και των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

7. Στις περιπτώσεις των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, ο αριθμός των απολυομένων ηλικίας 55 έως 64 ετών, δεν μπορεί να υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) του συνολικού αριθμού των απολυομένων. Τυχόν κλάσμα στρογγυλοποιείται στον πλησιέστερο ακέραιο.

8. Οι εργοδότες που προσλαμβάνουν νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας ηλικίας κάτω των 25 ετών και τους αμείβουν με το ογδόντα τέσσερα τοις εκατό (84%) του κατώτατου βασικού μισθού ή ημερομισθίου, όπως αυτό ορίζεται κάθε φορά από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, αυτοδικαίως εντάσσονται σε πρόγραμμα του ΟΑΕΔ για την επιχορήγηση των ασφαλιστικών εισφορών που βαρύνουν τους ως άνω νεοπροσλαμβανόμενους και αφορούν σε όλους τους κλάδους κύριας ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στην επικουρική ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ ή άλλων επικουρικών ταμείων, καθώς και στις ασφαλιστικές εισφορές που το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εισπράττει ή συνεισπράττει υπέρ Φορέων και Κλάδων Κοινωνικής Ασφάλισης, υπό τον όρο ότι οι εργοδότες θα καταβάλλουν στους νεοπροσλαμβανόμενους, ως μέρος των καθαρών αποδοχών τους, ποσό αντίστοιχο με εκείνο που ο ΟΑΕΔ αναλαμβάνει να καταβάλει στους ανωτέρω ασφαλιστικούς φορείς, προκειμένου να καλύψει τις ασφαλιστικές εισφορές που βαρύνουν τους νεοπροσλαμβανόμενους.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΑΕΔ, ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διάρκεια και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

9. Μεταξύ εργοδοτών και ατόμων που έχουν συμπληρώσει το 15ο έτος έως και το 18ο έτος της ηλικίας τους, δύνανται να καταρτίζονται ειδικές συμβάσεις μαθητείας, μέχρι ενός (1) έτους, με σκοπό την απόκτηση δεξιοτήτων. Οι εν λόγω μαθητευόμενοι λαμβάνουν το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του κατώτατου ημερομισθίου ή μισθού της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.) και ασφαλιζονται στον κλάδο ασφάλισης ασθενείας σε είδος και ένα τοις εκατό (1%) κατά του κινδύνου ατυχήματος. Για τους έχοντες συμπληρώσει το 16ο έτος ηλικίας η μαθητεία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις οκτώ (8) ώρες την ημέρα και τις σαράντα (40) ώρες την εβδομάδα. Όσοι δεν

έχουν συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας τους, καθώς και όσοι φοιτούν σε γυμνάσια, λύκεια κάθε τύπου ή τεχνικές επαγγελματικές σχολές δημόσιες ή ιδιωτικές αναγνωρισμένες από το κράτος, δεν μπορεί να μαθητεύουν περισσότερο από έξι (6) ώρες την ημέρα και τριάντα (30) ώρες την εβδομάδα. Απαγορεύεται η μαθητεία να πραγματοποιείται από την 22α ώρα μ.μ. έως και την 6η π.μ. της επόμενης ημέρας. Τα άτομα αυτά, με εξαίρεση τις διατάξεις για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων, δεν υπόκεινται στις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

10. Οι παράγραφοι 1, 3 και 5 του άρθρου 1 του ν. 3385/2005 (ΦΕΚ 210 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ώρες την εβδομάδα, ο εργαζόμενος μπορεί να απασχολείται πέντε (5) επιπλέον ώρες την εβδομάδα κατά την κρίση του εργοδότη (υπερεργασία). Οι ώρες αυτές υπερεργασίας (41η, 42η, 43η, 44η, 45η ώρα) αμείβονται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά είκοσι τοις εκατό (20%) και δεν συνυπολογίζονται στα επιτρεπόμενα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, όρια υπερωριακής απασχόλησης. Για όσους εργαζομένους ισχύει σύστημα εργασίας έξι (6) εργάσιμων ημερών την εβδομάδα η σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο υπερεργασία ανέρχεται σε οκτώ (8) ώρες την εβδομάδα (από 41η έως 48η ώρα).»

«3. Μισθωτοί απασχολούμενοι υπερωριακά δικαιούνται για κάθε ώρα νόμιμης υπερωρίας και μέχρι τη συμπλήρωση εκατόν είκοσι (120) ωρών ετησίως αμοιβή ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά σαράντα τοις εκατό (40%). Η αμοιβή για την πέραν των εκατόν είκοσι (120) ωρών ετησίως νόμιμη υπερωριακή απασχόληση είναι το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά εξήντα τοις εκατό (60%).»

«5. Για κάθε ώρα κατ' εξαίρεση υπερωρίας ο μισθωτός δικαιούται αποζημίωση ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά ογδόντα τοις εκατό (80%).»

11. Η παράγραφος 4 του άρθρου 8 του ν.δ. 515/1970 (ΦΕΚ 95 Α'), η οποία προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 264/1973 (ΦΕΚ 324 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδονται κάθε φορά μετά από γνώμη του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας, δύναται να χορηγείται κατά περίπτωση άδεια υπερωριακής απασχόλησης των μισθωτών όλων των επιχειρήσεων και εργασιών εν γένει, καθώς και του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. επιπλέον των για κάθε κατηγορία επιτρεπόμενων ανωτάτων ορίων υπερωριακής απασχόλησης, στις περιπτώσεις:

α) επείγουσας φύσης εργασίας, η εκτέλεση της οποίας κρίνεται απολύτως επιβαλλόμενη ως μη επιδεχόμενη αναβολή,

β) εξαιρετικά επείγουσας εξυπηρέτησης των Ενόπλων Δυνάμεων, του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ..

Για την κατά τα ανωτέρω υπερωριακή απασχόληση το ωρομίσθιο των μισθωτών καταβάλλεται αυξημένο κατά εξήντα τοις εκατό (60%).»

Άρθρο 75
Καταργούμενες διατάξεις

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του α.ν. 1846/1951 καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 825/1978 και των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 143 του ν. 3655/2008 καταργούνται από 1.1.2011.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 49-55 και 61 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') και του άρθρου 19 του ν. 3833/2010 καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 6 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') καταργούνται και η παράγραφος 9 αναριθμείται σε 8.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 12, 18 και 20 του ν. 3586/2007 (ΦΕΚ 151 Α') καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

6. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης α' και του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης β' της παραγράφου 3, των παραγράφων 4, 5 και της περίπτωσης α' της παραγράφου 7 του άρθρου 144 του ν. 3655/2008 καταργούνται.

7. Οι διατάξεις των παραγράφων 10 και 11 του άρθρου 1 και του β' εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') καταργούνται.

8. Κάθε διάταξη αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

Άρθρο 76
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Ιουλίου 2010

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

Δ. ΡΕΠΠΑΣ

ΥΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ

Μ. ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Α. ΚΑΤΣΕΛΗ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΑΙΚ. ΜΠΑΤΣΕΛΗ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΠΗ

Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 15 Ιουλίου 2010

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Βασ. Όλγας 227	23104 23956	ΛΑΡΙΣΑ - Διοικητήριο	2410 597449
ΠΕΙΡΑΙΑΣ - Ευριπίδου 63	210 4135228	ΚΕΡΚΥΡΑ - Σαμαρά 13	26610 89122
ΠΑΤΡΑ - Κορινθίου 327	2610 638109	ΗΡΑΚΛΕΙΟ - Πεδιάδος 2	2810 300781
ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Διοικητήριο	26510 87215	ΜΥΤΙΛΗΝΗ - Πλ. Κωνσταντινουπόλεως 1	22510 46654
ΚΟΜΟΤΗΝΗ - Δημοκρατίας 1	25310 22858		

Σε έντυπη μορφή

- Για τα Φ.Ε.Κ. από 1 μέχρι 16 σελίδες σε 1 €, προσαυξανόμενη κατά 0,20 € για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα φωτοαντίγραφα Φ.Ε.Κ. σε 0,15 € ανά σελίδα.

Σε μορφή DVD/CD

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α'	150 €	40 €	15 €
Β'	300 €	80 €	30 €
Γ'	50 €	-	-
Υ.Ο.Δ.Δ.	50 €	-	-
Δ'	110 €	30 €	-

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α.Α.Π.	110 €	30 €	-
Ε.Β.Ι.	100 €	-	-
Α.Ε.Δ.	5 €	-	-
Δ.Δ.Σ.	200 €	-	20 €
Α.Ε. - Ε.Π.Ε. και Γ.Ε.Μ.Η.	-	-	100 €

- Η τιμή πώλησης μεμονωμένων Φ.Ε.Κ. σε μορφή cd-rom από εκείνα που διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και μέχρι 100 σελίδες, σε 5 € προσαυξανόμενη κατά 1 € ανά 50 σελίδες.
- Η τιμή πώλησης σε μορφή cd-rom/δίσκων, δημοσιευμάτων μιας εταιρείας στο τεύχος Α.Ε.-Ε.Π.Ε. και Γ.Ε.Μ.Η. σε 5 € ανά έτος.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ Φ.Ε.Κ.: Τηλεφωνικά: 210 4071010 - fax: 210 4071010 - internet: <http://www.et.gr>

Τεύχος	Έντυπη μορφή	Ψηφιακή Μορφή
Α'	225 €	190 €
Β'	320 €	225 €
Γ'	65 €	Δωρεάν
Υ.Ο.Δ.Δ.	65 €	Δωρεάν
Δ'	160 €	80 €
Α.Α.Π.	160 €	80 €
Ε.Β.Ι.	65 €	33 €

Τεύχος	Έντυπη μορφή	Ψηφιακή Μορφή
Α.Ε.Δ.	10 €	Δωρεάν
Α.Ε. - Ε.Π.Ε. και Γ.Ε.Μ.Η.	2.250 €	645 €
Δ.Δ.Σ.	225 €	95 €
Α.Σ.Ε.Π.	70€	Δωρεάν
Ο.Π.Κ.	-	Δωρεάν
Α' + Β' + Δ' + Α.Α.Π.	-	450 €

- Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. (έντυπη μορφή) θα αποστέλλεται σε συνδρομητές ταχυδρομικά, με την επιβάρυνση των 70 €, ποσό το οποίο αφορά τα ταχυδρομικά έξοδα.
- Για την παροχή πρόσβασης μέσω διαδικτύου σε Φ.Ε.Κ. προηγούμενων ετών και συγκεκριμένα στα τεύχη α) Α, Β, Δ, Α.Α.Π, Ε.Β.Ι. και Δ.Δ.Σ., η τιμή προσαυξάνεται, πέραν του ποσού της ετήσιας συνδρομής του 2007, κατά 40 € ανά έτος και ανά τεύχος και β) για το τεύχος Α.Ε.-Ε.Π.Ε. & Γ.Ε.Μ.Η., κατά 60 € ανά έτος παλαιότητας.

* Η καταβολή γίνεται σε όλες τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.). Το πρωτότυπο διπλότυπο (έγγραφο αριθμ. πρωτ. 9067/28.2.2005 2η Υπηρεσία Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου) με φροντίδα των ενδιαφερομένων, πρέπει να αποστέλλεται ή να κατατίθεται στο Εθνικό Τυπογραφείο (Καποδιστρίου 34, Τ.Κ. 104 32 Αθήνα).

* Σημειώνεται ότι φωτοαντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές Επιταγές για την εξόφληση της συνδρομής, δεν γίνονται δεκτά και θα επιστρέφονται.

* Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα μέλη της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίου Τύπου Αθηνών και Επαρχίας, οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί, η Ε.Σ.Η.Ε.Α., τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά Όργανα και οι τριτοβάθμιες επαγγελματικές ενώσεις δικαιούνται έκπτωσης πενήντα τοις εκατό (50%) επί της ετήσιας συνδρομής (τρέχον έτος + παλαιότητα).

* Το ποσό υπέρ Τ.Α.Π.Ε.Τ. (5% επί του ποσού συνδρομής (τρέχον έτος + παλαιότητα)), καταβάλλεται ολόκληρο (Κ.Α.Ε. 3512) και υπολογίζεται πριν την έκπτωση.

* Στην Ταχυδρομική συνδρομή του τεύχους Α.Σ.Ε.Π. δεν γίνεται έκπτωση.

Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης πολιτών λειτουργούν καθημερινά από 08:00 μέχρι 13:00

* 0 1 0 0 1 1 5 1 5 0 7 1 0 0 0 4 8 *

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://www.et.gr> - e-mail: webmaster.et@et.gr

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Το παρόν σχέδιο νόμου συνιστά τη θεσμική απάντηση της Πολιτείας σε μια χρόνια, διαρκώς επιδεινούμενη και ήδη πλέον ανεξέλεγκτη κρίση: την κρίση του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, η Ελληνική Πολιτεία άργησε να παρέμβει με τρόπο ριζικό, καιριο και αποτελεσματικό στο ζήτημα του Ασφαλιστικού. Είναι κοινή η αρνητική διαπίστωση, ότι στη διάρκεια των δύο προηγούμενων δεκαετιών, συλλογικά, ως πολιτική ηγεσία, ως κοινωνικοί εταίροι, ως θεσμικοί ιθύνοντες, ως συντεταγμένη πολιτεία, και τελικώς ως λαός είτε δεν θελήσαμε είτε δεν τομήσαμε είτε δεν μπορέσαμε να επιβάλουμε εκείνες τις αναγκαίες αλλαγές που θα επέτρεπαν στην κοινωνική ασφάλιση της πατρίδας μας να ορθοποδήσει οικονομικά και να παραμείνει βιώσιμη και στο μέλλον. Και αυτό, μολοντί σε γενικές γραμμές ήταν γνωστό τόσο το μέγεθος και η φύση των προβλημάτων, όσο και το υπερεπείγον των αναγκών παρεμβάσεων.

Συνέπεια αυτής της συλλογικής μας αμηχανίας, και τελικώς αβουλίας, δεν είναι μόνο ότι η χώρα έχασε επανειλημμένως την ευκαιρία να προβεί σ' εκείνη τη σωστική μεταρρύθμιση που οι συνθήκες επέβαλαν, αλλά και ότι είδε τα προβλήματα της να διογκώνονται σταθερά σε βαθμό που αυτή τη στιγμή ακόμα και ο όρος «κρίση» να μην είναι επαρκής, ώστε να αποδώσει το μέγεθος του προβλήματος.

Σήμερα είναι απολύτως ξεκάθαρο: το ιστορικό δίλημμα ενώπιον του οποίου βρισκόμαστε δεν είναι αν ως Πολιτεία θα διαχειριστούμε επιτυχώς ή όχι μία, οσοδήποτε μεγάλη, κρίση του ασφαλιστικού μας συστήματος. Το ιστορικό δίλημμα που αντιμετωπίζουμε είναι αν με την πολιτική μας θα επιτρέψουμε ή θα αποτρέψουμε την επικείμενη κατάρρευση του θεσμού που συνιστά το θεμέλιο του κοινωνικού μας κράτους. Αν θα περισώσουμε την κορυφαία κατάκτηση των εργαζομένων της πατρίδας μας. Αν θα εμπειδώσουμε, αυτή τη φορά σε γερά θεμέλια, το οικοδόμημα της διαγενεακής και κοινωνικής αλληλεγγύης, χωρίς το οποίο δεν υπάρχει ευνοούμενη και ευημερούσα Πολιτεία. Ο Πρωθυπουργός έδωσε ευθέως το μέτρο της πρόκλησης, όταν αποκάλυψε το Ασφαλιστικό «εθνικό ζήτημα». Το παρόν σχέδιο νόμου εδράζεται ακριβώς στην επίγνωση ότι το πρόβλημα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε και να υπερβούμε έχει εθνικές διαστάσεις. Και το επιλύουμε έχοντας βασικό μας γνώμονα το αίτημα της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Με οδηγό μας την πείρα του παρελθόντος, τους προβληματισμούς και τις αγωνίες των εργαζομένων αλλά και τον ευρύ κοινωνικό διάλογο που προηγήθηκε, ο ριζικός μετασχηματισμός που επιθυμούμαστε στην εθνική αντιπροσωπεία έχει ως αφητηρία και βάση του την αποσαφήνιση των ρόλων που διαδραματίζουν στα ασφαλιστικά μας πράγματα το κράτος, οι κοινωνικοί εταίροι και ο κάθε εργαζόμενος ξεχωριστά. Η αποσαφήνιση των ρόλων γίνεται κυρίως με τη διάκριση μεταξύ ασφάλισης και αλληλεγγύης. Σκοπός μας είναι να καταστούν απολύτως

σαφή στους συμπολίτες μας δύο πράγματα: τι υποχρεούνται να εισφέρουν και τι δικαιούνται να προσδοκούν.

Θεμέλιο του νέου συστήματος είναι η διάκριση που εισάγουμε μεταξύ βασικής και αναλογικής σύνταξης. Επί του σημείου αυτού υπάρχει ομοφωνία τόσο μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, όσο και μεταξύ των ειδικών της κοινωνικής ασφάλισης, πράγμα που αποτυπώθηκε και στο Πόρισμα της Επιτροπής των Ειδικών. Όλοι συμφωνούν ότι πρόκειται για κεφαλαιώδη τομή που εκλογικεύει το συνταξιοδοτικό μας σύστημα, διαχωρίζοντας τις προνοιακού τύπου παροχές από τις κατά κυριολεξία συντάξεις.

Οι πρώτες, οι προνοιακού τύπου παροχές, συνιστούν έκφραση της κοινωνικής αλληλεγγύης και προορίζονται για όσους έχουν ανάγκη την κρατική μέριμνα, ακόμη και αν αυτοί δεν έχουν προλάβει να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή είναι ανασφάλιστοι. Οι δεύτερες, αποτελούν παροχές των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης προς τους ασφαλισμένους τους, ήτοι αναλογική ανταπόδοση για τις εισφορές που οι τελευταίοι κατέβαλαν κατά τη διάρκεια του ασφαλιστικού τους βίου. Η βασική σύνταξη αποτελεί έμπρακτη εφαρμογή της αρχής της διανεμητικής δικαιοσύνης, η δε αναλογική, έμπρακτη εφαρμογή της αρχής της ανταποδοτικής δικαιοσύνης.

Το σύστημα που θεμελιώνεται με τις δομικές αλλαγές που προτείνουμε, είναι ένα σύστημα δημόσιο, καθολικό, βιώσιμο, εξορθολογισμένο, δομικά απλουστευμένο, διαφανές και κοινωνικώς δίκαιο. Όσοι διαθέτουν υψηλό εισόδημα και οι εργασιακώς ασφαλείς καλούνται να εισφέρουν αντίστοιχα στην εύρυθμη λειτουργία του. Οι δαπάνες του εξορθολογίζονται δραστικά και καθίστανται απολύτως διαφανείς, τόσο ως προς τον προορισμό τους, όσο και ως προς το τι ακριβώς δικαιούται ο ασφαλισμένος ως συνταξιούχος. Οι οικονομικώς αδύναμοι απαλλάσσονται από τη συμμετοχή στα βάρη του συστήματος ενώ στους ατυχείς κι ανήμπορους επιδεικνύεται η οφειλόμενη κοινωνική αλληλεγγύη. Οι συνταγματικές εγγυήσεις τηρούνται πλήρως και η αλληλεγγύη των γενεών εκφράζεται με σαφείς και συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Ταυτοχρόνως, καταπολεμάται η σπατάλη στις δαπάνες υγείας και επιδιώκεται συστηματικά τόσο η αύξηση των εσόδων του ασφαλιστικού συστήματος, όσο και η διεύρυνση της βάσης των εσόδων αυτών με την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής, της εισφοροκλοπής και τον περιορισμό της αδήλωτης εργασίας. Τέλος, ως έμπρακτη τήρηση της αρχής της διαγενεακής αλληλεγγύης, λαμβάνεται πρόνοια, ώστε να διαφυλαχθούν οι πόροι του συστήματος προς όφελος όχι μόνο της παρούσας αλλά και των μελλοντικών γενεών.

Τυχόν συνέχιση της σημερινής αδράνειας του κράτους θα σήμαινε στην ουσία καταγγελία και περιφρόνηση ακριβώς αυτής της αρχής. Η συνεχής μετακύλιση, μέσω του δανεισμού και της διόγκωσης των ελλειμμάτων, όλων των βαρών στις μέλλουσες γενεές, αλλά και η άρνηση της Πολιτείας να λάβει τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα, συνιστούν ευθεία προσβολή της ισότητας των γενεών και πράξη ασύγγνωστης πολιτικής ανευθυνότητας και κοινωνικής αδικίας. Στη διαιώνιση αυτής της αδικίας εις βάρος των επερχόμενων γενεών των Ελλήνων και των Ελληνίδων, η παρούσα κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να συμπράξει.

Στη δική μας αντίληψη, το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης παραμένει πάντα ζήτημα διανομής και αναδιανομής του πλούτου μιάς χώρας. Όμως αυτό ακριβώς είναι που λείπει από την σημερινή Ελλάδα: η παραγωγή

πλούτου. Χωρίς παραγωγή πλούτου, σοβαρή αναδιανομή δεν μπορεί να επιχειρηθεί. Και χωρίς την ανασύλωση της καταρρέουσας παραγωγικής μας βάσης, χωρίς την εξυγίανση του υπερχρεωμένου μας κράτους, νέος πλούτος δεν μπορεί να παραχθεί. Το ίδιο το κορυφαίο αίτημα της κοινωνικής δικαιοσύνης, έκφραση και εφαρμογή της οποίας είναι ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης, χωρίς παραγωγική οικονομία και υγιές κράτος μένει γράμμα κενό.

Με την έννοια αυτή, η σωτηρία της κοινωνικής ασφάλισης στην πατρίδα μας δεν είναι θέμα στενά ιδεολογικό. Η χώρα βρίσκεται σε περίοδο έκτακτης ανάγκης. Παρωχημένοι ιδεολογικοί ανταγωνισμοί εδώ δεν βοηθούν. Από το σημερινό τέλμα μπορεί να μας βγάλει μόνο ένα πνεύμα γνήσιας εθνικής και κοινωνικής συστράτευσης και συνεισφοράς.

Ως πολιτική ηγεσία γνωρίζουμε καλύτερα από τον καθένα τη δυσκολία του πράγματος. Ωστόσο, έχουμε την πεποίθηση ότι η Ελλάδα μπορεί: ότι όλοι μαζί, καθένας κατά το μερίδιό που του αναλογεί, μπορούμε να διορθώσουμε τα λάθη του παρελθόντος και να επιτύχουμε. Και επιπλέον έχουμε την πεποίθηση, ότι με το νέο συνταξιοδοτικό σύστημα που προτείνουμε, δεν ανασυγκροτούμε μόνο το θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης, διασώζοντάς τον από την κατάρρευση και την ανυποληψία, αλλά ότι συμβάλλουμε καθοριστικά και στην επίτευξη ενός εξίσου κρίσιμου και πλέον επιτακτικού στόχου, που είναι η αποφυγή της χρεοκοπίας, η εξυγίανση των δημοσιονομικών της χώρας και η εισοδος σε μια νέα περίοδο βιώσιμης ανάπτυξης.

Εμπρός στις σημερινές συνθήκες, μόνη μας διέξοδος, μόνη επιλογή είναι η φυγή προς τα εμπρός. Να κάνουμε την κρίση ευκαιρία, τον βαθύτατο κλονισμό του υπάρχοντος συστήματος, εφαλτήριο για το μέλλον. «Κάνε άλμα πιο γρήγορο από τη φθορά», λέει ο Ποιητής, και αυτό ακριβώς το άλμα καλούμαστε όλοι να κάνουμε σήμερα. Ακόμη και όσοι στέκονται διστακτικοί εμπρός στις δυσκολίες εφαρμογής του νέου ασφαλιστικού συστήματος, που με την παρούσα νομοθετική μας πρωτοβουλία προτείνουμε, πρέπει να αναλογιστούν τις συνέπειες που θα είχε η αποτυχία αυτής της προσπάθειας. Η Ελλάδα δεν έχει άλλο χρόνο. Και από τις θυσίες που κάνουμε υπάρχει πάντα κάτι χειρότερο και βαρύτερο: οι θυσίες αυτές να μην πιάσουν τόπο.

Η συγκυρία το θέλησε ώστε το βαρύ έργο που επιμυζόμαστε να συμπίπτει με δύο σημεία καμπής της νεώτερης οικονομικής ιστορίας. Το πρώτο είναι η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση που βύθισε τις χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου στη βαθύτερη ύφεση μετά το κραχ του 1929. Το δεύτερο είναι η δραματική κατάσταση των εθνικών μας δημοσιονομικών μεγεθών. Συνέπεια των δύο αυτών κρίσεων είναι ότι η εύκολη διαφυγή που είχε το κράτος τις περασμένες δεκαετίες, δηλαδή ο δανεισμός, πλέον δεν προσφέρεται. Ακόμη και αν το ελληνικό κράτος επιθυμούσε να συνεχίσει να στηρίζει τα ασφαλιστικά ταμεία με αυτόν τον καταστροφικό, ανορθολογικό και άδικο –ιδίως για τις επερχόμενες γενεές– τρόπο, σήμερα πλέον δεν θα μπορούσε να το κάνει. Η επίλυση του Ασφαλιστικού αποτελεί, με άλλα λόγια μονόδρομο. Ότι θα έπρεπε να είχαμε φέρει σε πέρας υπό ομαλότερες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, τώρα είμαστε αναγκασμένοι να το επιτύχουμε υπό τους πλέον δυσμενείς και αντίξοους όρους.

Ως γνωστόν, η παρούσα κυβέρνηση έθεσε την επίλυση

του Ασφαλιστικού στις κορυφαίες προτεραιότητές της, ευθύς μόλις έλαβε την λαϊκή εντολή. Ο αρμόδιος Υπουργός έθεσε το θέμα στο Υπουργικό Συμβούλιο και στη Βουλή των Ελλήνων ήδη από τον Οκτώβριο του 2009, ενώ από την πλευρά των υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ξεκίνησε η προετοιμασία για την οργάνωση ενός ευρέος κοινωνικού διαλόγου, που θα οδηγούσε, όπως και οδήγησε, στη διαμόρφωση των τελικών κυβερνητικών προτάσεων.

Κρίναμε εξαρχής ότι η όποια προσπάθεια θεμελιώσης ενός νέου βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος ήταν αναγκαίο να στηριχθεί στις τρεις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Στην κατανόηση σε βάθος του μεγέθους του προβλήματος από τους πολίτες.

β) Στη σύγκλιση των θέσεων των πολιτικών κομμάτων, ώστε να οικοδομηθεί η απαραίτητη συναίνεση.

γ) Στη σύμπτωση των κοινωνικών εταιρών επί της διάγνωσης των βασικών δεδομένων του προβλήματος, ώστε κατόπιν να επιχειρηθεί από κοινού η αναζήτηση της ενδεδειγμένης θεραπείας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κρίναμε εκ των ων ουκ άνευ τη διεξαγωγή ενός ουσιαστικού κοινωνικού και πολιτικού διαλόγου. Ενός διαλόγου όχι προσχηματικού, με την έννοια ότι θα μπορούσε να μας χρησιμεύσει ως απλό προκάλυμμα καπνού για αποφάσεις ήδη ειλημμένες, αλλά ειλικρινούς και συνδιαμορφωτικού των τελικών μας θέσεων. Ο διάλογος αυτός διεξήχθη και ολοκληρώθηκε πράγματι, επιτελώντας σε μεγάλο βαθμό την αποστολή για την οποία εξ αντικειμένου προοριζόταν. Μολονότι από διάφορες πλευρές διατυπώθηκε εναντίον μας η κατηγορία ότι οργανώνουμε τον κοινωνικό διάλογο για προσχηματικούς λόγους, η αλήθεια είναι ότι οι πολίτες, οι πολιτικές δυνάμεις και οι κοινωνικοί εταίροι είχαν, για πρώτη φορά σε τέτοιο βαθμό, την ευκαιρία να ενημερωθούν και να συζητήσουν, άλλοτε συμπίπτοντας και άλλοτε αποκλίνοντας στις εκτιμήσεις τους, πάνω στην ουσία του ασφαλιστικού ζητήματος της χώρας αλλά και των πιθανών λύσεων.

Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που ορίσαμε στην εναρκτήρια συνεδρίαση του διαλόγου την 11η Νοεμβρίου 2009, το πόρισμα της Επιτροπής των Ειδικών έπρεπε να κατατεθεί μέχρι τις 30 Απριλίου 2010. Με την άφρονη συνεργασία όλων, αυτό κατέστη δυνατόν να επισπευσθεί κατά ενάμιση μήνα, με αποτέλεσμα να διαθέτουμε τις θέσεις της Επιτροπής ήδη από τις 16 Μαρτίου. (Το πλήρες κείμενο του Πορίσματος επισυνάπτεται ως παράρτημα στην παρούσα Εισηγητική Έκθεση). Να σημειωθεί εδώ, πως η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων συνεδρίασε τρεις φορές, προκειμένου να ενημερωθούν τα κοινοβουλευτικά κόμματα και οι Βουλευτές για το Ασφαλιστικό και την πορεία του κοινωνικού διαλόγου.

Στη συνέχεια, συνεδρίασαν οι διυπουργικές επιτροπές συναρμοδίων υπουργών και το Ασφαλιστικό στις γενικές του γραμμές, ανακοινώθηκε στο Υπουργικό Συμβούλιο. Αμέσως μετά διεξήχθη στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, βάσει της διαδικασίας του άρθρου 36 παρ. 7 του ΚτΒ, η προβλεπόμενη κοινοβουλευτική διαβούλευση. Ακόμη, ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με δική του πρωτοβουλία ζήτησε από τους αρχηγούς των κομμάτων του Κοινοβουλίου να τους ενημερώσει για το Ασφαλιστικό. Στο ζήτημα αυτό ανταποκρίθηκαν θετικά ο Πρόεδρος της ΝΔ κ. Α. Σαμαράς και ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ κ Γ. Καρατζαφέρης.

Εν τω μεταξύ, κατ' εφαρμογή της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ε.Ε. και ειδικά του άρθρου 126 παρ. 9 οι βασικές συνιστώσες της παρούσας νομοθετικής πρωτοβουλίας τέθηκαν υπό όψη των αρμοδίων οργάνων της Ε.Ε., ενώ πρέπει να υπενθυμισθεί πως το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών της Ένωσης, βάσει του άρθρου 121 παρ. 4 της Συνθήκης, διατύπωσε στις 16 Φεβρουαρίου επτά συστάσεις σχετικά με το Ασφαλιστικό, μία των οποίων ήταν η λήψη όλων των απαραίτητων νομοθετικών μέτρων έως το τέλος του 2010. Από την πλευρά της, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας έθεσε στόχο της η προσπάθεια αυτή να ολοκληρωθεί πολύ νωρίτερα. Και τούτο διότι κρίναμε ότι η χώρα πρέπει να βγει το συντομότερο από τη φάση της επιτήρησης και από ό,τι αυτή συνεπάγεται για την αξιοπρέπεια και το δικαίωμα της κύρους.

Ήδη, οι προτάσεις και ο σχεδιασμός μας για τη δημιουργία ενός νέου ασφαλιστικού συστήματος αξιολογήθηκαν θετικά στο Μνημόνιο που η Ελλάδα συνυπέγραψε με την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Είχε προηγηθεί διεξοδική συζήτηση στο άτυπο Υπουργικό Συμβούλιο της 15ης Απριλίου.

Το λοιπό τμήμα του γενικού μέρους της εισηγητικής, έκθεσης χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο είναι διαπιστωτικό: περιγράφει το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε, τα αίτια και τις βασικές παραμέτρους του. Εξηγεί εν ολίγοις γιατί αλλάζουμε το Ασφαλιστικό. Το δεύτερο είναι πρακτικό: περιγράφει τη λύση που προτείνουμε ως Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης στην Εθνική Αντιπροσωπεία, το σκεπτικό και τις επιδιώξεις της.

με την ευρεία του έννοια, ο διάλογος για το ασφαλιστικό δεν περιορίστηκε στους κόλπους της Επιτροπής των Ειδικών, ούτε απασχόλησε μόνο τα όργανα του Κοινοβουλίου, της Κυβέρνησης, των πολιτικών και κοινωνικών φορέων. Η δημοσιότητα που δόθηκε στον Τύπο και τα ΜΜΕ, οι ποικίλες αντιδράσεις των πολιτών, ακόμη και η πολεμική που αρθρώθηκε και οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας που εκδηλώθηκαν κατά της κυβερνητικής πρωτοβουλίας, αποδεικνύουν ότι ένας από τους βασικούς στόχους αυτού του διαλόγου, που ήταν να καλυφθεί το έλλειμμα ενημέρωσης της κοινής γνώμης για ορισμένες κρίσιμες πτυχές του ασφαλιστικού, ουσιαστικά επιτεύχθηκε. Ιδίως οι διαμαρτυρίες και οι αντιδράσεις, όσες διατυπώθηκαν και διατυπώνονται κατά της νομοθετικής μας πρωτοβουλίας, έφεραν στο προσκήνιο και μια άλλη διάσταση της κρίσης, που συνήθως παραβλέπεται: για ένα περιορισμένο τμήμα συμπολιτών μας, κάθε απόπειρα επίλυσης, ακόμη και απλής συζήτησης του ασφαλιστικού προβλήματος της χώρας, είναι απορριπτέα, επειδή οδηγεί ή μπορεί να οδηγήσει σε αντιδημοφιλείς, κάποτε και επώδυνες λύσεις. Η απόλυτα αρνητική αυτή στάση με την σειρά της βασίζεται σε ορισμένα ιστορικά δεδομένα που, χωρίς να τη δικαιολογούν, την εξηγούν και την ερμηνεύουν.

Όπως είναι γνωστό, η κοινωνική ασφάλιση από κοινού με τη δημόσια παιδεία και την δημόσια υγεία αποτέλεσαν τους βασικούς πυλώνες γύρω από τους οποίους οικοδομήθηκε σταδιακά από τα τέλη του 19ου αιώνα έως σήμερα το σύγχρονο κοινωνικό κράτος. Ιδίως, η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί την κορυφαία θεσμική εγγύηση της κοινωνικής συνοχής και δικαιοσύνης των σύγχρονων ευρωπαϊκών κοινωνιών. Στην περίπτωση της Ελλάδας, ο θεσμός της Κοινωνικής Ασφάλισης ανατρέχει στον Με-

σοπόλεμο και στην ίδρυση του ΙΚΑ, με τον ν. 6298 του 1934. Έκτοτε, ο θεσμός αυτός, επεκτεινόμενος σταδιακά, έφτασε να καλύπτει το σύνολο των εργαζομένων, διαμορφώνοντας ένα κοινωνικό επίπεδο προστασίας που για την συντριπτική πλειονότητα των συμπολιτών μας εθεωρείτο έως πρόσφατα αυτονόητο και οριστικά κεκτημένο.

Η λειτουργία του θεσμού για αρκετές δεκαετίες, έως το 1990 περίπου, συνέτεινε στη δημιουργία της καθολικής αυτής εντύπωσης. Για ολόκληρες γενιές μεταπολεμικά, η κοινωνική ασφάλιση αποτέλεσε την απότερη εγγύηση για τη διατήρηση και βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου και της συλλογικής ευημερίας. Το ενδεχόμενο τυχόν οπισθοδρόμησης στον τομέα αυτό έμοιαζε απίθανο, σχεδόν εξωπραγματικό. Η πίστη ότι κάθε νέα γενιά ήταν λογικό και επόμενο να απολαμβάνει καλύτερη ζωή από την προγενέστερη ήταν ένας κανόνας που έμοιαζε να μην έχει εξαιρέση.

Με αυτήν την έννοια, η κρίση του ασφαλιστικού συστήματος βρήκε πολλούς συμπολίτες μας από κάθε άποψη απροετοίμαστους. Κάποιοι από αυτούς θα αρνηθούν να αρνηθούν ακόμη και την ύπαρξη καν του ζητήματος. Άλλοι αναζητήσαν αποδιοπομπαίους τράγους ή μονοσήμαντες «λύσεις». Τέλος, κάποιοι άλλοι, λίγοι απτή τη φορά, ερωτοτρόπησαν με την ιδέα μιας ακόμη αναβολής, μιας ακόμη παραπομπής των αποφάσεων στις ελληνικές καλένδες. Απέναντι σε αυτές τις αντιδράσεις, η δική μας ευθύνη είναι η νηφάλια, επίμονη και τεκμηριωμένη ενημέρωση. Υπεύθυνος πολίτης είναι ο ενημερωμένος πολίτης. Και η προσπάθεια μας θα στερούνταν να αλλάξουμε τη φορά των πραγμάτων τη νομιμοποιητική της βάση, αν δεν κατορθώναμε να πείσουμε για την ακρίβεια των στοιχείων που επικαλούμαστε, και για την αναγκαιότητα των δομικών αλλαγών.

Μέσα σε αυτήν την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, ήταν επόμενο ότι δεν δόθηκε ηρέπεια βαρύτητα στο γεγονός ότι το αργότερο από την δεκαετία του '90, σε όλες τις χώρες της Δύσης και στην Ελλάδα, είχαμε εισέλθει σε μια περίοδο εξάντλησης της δυναμικής του μεταπολιτευτικού ασφαλιστικού συστήματος και εισόδου του σε οξεία κρίση. Παντού στην Ευρώπη, η κύρια αιτία που οδήγησε τα ασφαλιστικά συστήματα στο σημείο αυτό ήταν κατά βάση η δημογραφική μεταβολή. Η ραγδαία γήρανση των πληθυσμών και η πλήρης αντιστροφή της ηλικιακής πυραμίδας αναίρεσε τη θεμελιώδη προϋπόθεση της έως πρότινος εύρυθμης λειτουργίας των ασφαλιστικών συστημάτων: την αναλογική σχέση μεταξύ εργαζομένων και συνταξιούχων. Στην Ελλάδα, αν το 1950 σε κάθε έναν συνταξιούχο αναλογούσαν τέσσερις εργαζόμενοι, σήμερα η αναλογία είναι 1 προς 1,7 και βάλνει επιδεινούμενη. Οι προβολές στο μέλλον δίνουν ένα αριθμό συνταξιούχων που περί τα μέσα του αιώνα θα πλησιάζει ή και θα ξεπερνάει τα πέντε εκατομμύρια επί ενός συνολικού πληθυσμού που στην ευνοϊκότερη των περιπτώσεων θα παραμείνει στάσιμος.

Επιπλέον, η ευτυχής εξέλιξη της αλματώδους αύξησης του προσδόκιμου της ζωής των Ελλήνων και των Ελληνίδων διπλασίασε το μέσο χρόνο καταβολής της εκάστοτε σύνταξης. Ως φυσική συνέπεια το έλλειμμα των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) διογκώθηκε άμετρα και το ταμειακό άνοιγμα καλείται να το επωμιστεί όλο και συχνότερα το Δημόσιο.

Κατά τον τρόπο αυτό, στη δημογραφική παράμετρο της κρίσης, ήρθε να προστεθεί μια ακόμη, η δημοσιονομι-

κή. Τον Οκτώβριο του 2009, το σύστημα χρειάστηκε 2,4 δισ. ευρώ πρόσθετης έκτακτης κρατικής οικονομικής ενίσχυσης, για να διεκπεραιώσει τις υποχρεώσεις του ως και τον Δεκέμβριο του 2009, για συντάξεις και δώρα εφορτών. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αν δεν υπήρχε παρέμβαση, το 2010 θα χρειαζόμασταν επιπροσθέτως 3,8 δισ. ευρώ, το 2011 το ποσό θα ήταν 5,2 δισ. ευρώ, ενώ το 2015 το ασφαλιστικό σύστημα δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να εκπληρώσει τις ετήσιες υποχρεώσεις του απέναντι στους συνταξιούχους και τους ασφαλισμένους. Συνολικά, μόνο κατά το 2009, η τακτική και έκτακτη χρηματοδότηση των Ταμείων έφθασε τα 16 δισ. ευρώ. Όπως έχουμε με ασφάλεια προβλέψει, αν δεν παρέμβουμε με τις απαραίτητες δομικές αλλαγές, οι δαπάνες αυτές προβλέπεται να αυξάνονται στο μέλλον κατά γεωμετρικό ρυθμό. Ενδεικτικά μόνον, αναφέρουμε τις διαπιστώσεις του Πορίσματος της Επιτροπής των ειδικών:

«το καταβαλλόμενο για συντάξεις ποσό για την περίοδο μέχρι το 2020 θα ανέλθει με σχετικά βραδείς ρυθμούς από το 11.5 % στο 13.0% του ΑΕΠ και το έλλειμμα του συστήματος από το 3% στο 4% του ΑΕΠ (στο ποσοστό αυτό δεν συμπεριλαμβάνεται το 1% του ΑΕΠ που ήδη το κράτος έχει δεσμευτεί να καταβάλει για την ενίσχυση του συστήματος – δηλαδή, κανονικά όλα τα σχετικά με το έλλειμμα ποσά που αναφέρονται εδώ πρέπει να αυξηθούν κατά 1%). Μετά από αυτό το χρονικό σημείο, τόσο η δαπάνη για συντάξεις όσο και το έλλειμμα του συνταξιοδοτικού συστήματος αυξάνονται με ταχείς ρυθμούς: 17.1% και 7.7%, αντιστοίχως το 2030, 21.4% και 13.1% το 2040, 24.0% και 15.7% το 2050, επίπεδο στο οποίο σταθεροποιούνται για την επόμενη δεκαετία. Το σωρευμένο έλλειμμα (χρέος) του συστήματος συντάξεων κοινωνικής ασφάλισης σύμφωνα με αυτές τις εκτιμήσεις θα προσεγγίσει το 250% του ΑΕΠ, ενώ άλλες εκτιμήσεις ανεβάζουν αυτό το ποσοστό στο 350%. Μάλιστα, οι παραπάνω εκτιμήσεις βασίζονται σε υποθέσεις για το ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας και το ποσοστό ανεργίας οι οποίες, υπό το πρίσμα της πρόσφατης οικονομικής κρίσης πρέπει να θεωρηθούν μάλλον αισιόδοξες. Επομένως, η πραγματική εικόνα είναι ακόμα χειρότερη».

Όμως τα προβλήματα δεν σταματούν εδώ. Είναι προφανές ότι με αυτόν τον τρόπο η χώρα έχει ήδη οδηγηθεί όχι απλώς σε δημοσιονομική, αλλά και σε μείζονα αναπτυξιακή κρίση. Καθώς όλο και περισσότεροι κρατικοί πόροι διοχετεύονται στη μαύρη τρύπα των ασφαλιστικών ελλειμμάτων, όλο και λιγότερα χρήματα είναι δυνατόν να διατεθούν σε παραγωγική κατεύθυνση, σε προγράμματα δημοσίων επενδύσεων. Αυτή η κατάσταση οδηγεί με τη σειρά της στην επιβράδυνση ή και την αναστολή της ανάπτυξης, στην απώλεια εδάφους στον τομέα της ανταγωνιστικότητας, στην υστέρηση στους κρίσιμους τομείς της παιδείας, της υγείας, της έρευνας, της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας. Ιδίως σε συνθήκες κρίσεις όπως οι σημερινές, δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής το γεγονός πως οι συνταξιοδοτικές παροχές αντανακλούν στην ενεργό ζήτηση. Η αναδιανομή εισοδήματος που επιτυγχάνεται μέσω του συνταξιοδοτικού συστήματος τροφοδοτεί την ανάπτυξη. Με την προϋπόθεση, όμως, αυτό να είναι υγιές και βιώσιμο. Όταν αυτό δεν συμβαίνει, όπως στην περίπτωση της Ελλάδας, οι συνέπειες δεν μπορεί παρά να είναι άκρως αρνητικές.

Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, τα συμπτώματα της προιούσας κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης έγιναν αντιληπτά εγκαίρως. Οι περιπτώσεις, π.χ., της Σουηδίας, της Ιταλίας, της Γερμανίας, της Φινλανδίας που αναπροσάρμοσαν τα ασφαλιστικά τους συστήματα, αλλά και έλαβαν μέτρα τόνωσης της γεννητικότητας και προστασίας της οικογένειας, είναι εδώ ενδεικτικές. Από τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είκοσι σχεδόν χώρες έχουν προχωρήσει ήδη σε σχετικά μέτρα ή έχουν ανακοινώσει την πρόθεσή τους να λάβουν τέτοια άμεσα.

Όπως ήδη αναφέρθηκε, οι τρεις μείζονες παράμετροι της ασφαλιστικής κρίσης, η δημογραφική, η δημοσιονομική και η αναπτυξιακή, είναι κοινές σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Όμως, στην περίπτωση της Ελλάδας δεν είναι και οι μόνες που επιβαρύνουν το πρόβλημα. Χρόνιες ενδημικές και κρίσιμες ανεπάρκειες της χώρας μας, όπως η δύσκαμπτη και γραφειοκρατική δομή των ασφαλιστικών οργανισμών, η πέραν κάθε ελέγχου έκταση της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής, το πελαταιακό πολιτικό σύστημα (λ.χ. με τις ανά καιρούς εθελούσιες εξόδους και τις αναγνώρισεις πλασματικού συντάξιμου χρόνου), η κατά καιρούς διαφθορά αλλά και η σπατάλη συνετέλεσαν και συντελούν τα μέγιστα στην υπονόμευση της βιωσιμότητας του συστήματος. Και δεν χωρεί καμία αμφιβολία, ότι η υπέρβασή τους αποτελεί όρο εκ των ων ουκ άνευ για κάθε σοβαρό μεταρρυθμιστικό εγχείρημα.

Ωστόσο, απέναντι σε όσες φωνές υποστηρίζουν ότι αρκεί η υπέρβαση της γραφειοκρατίας, της κακοδιοίκησης, της διαφθοράς, της εισφοροδιαφυγής και της σπατάλης για να σωθεί το ασφαλιστικό σύστημα πρέπει να τονισθεί με τη μεγαλύτερη δυνατή έμφαση, πως ακόμη και αν όλες αυτές οι ενδημικές ελληνικές παθογένειες αίρονταν ξαφνικά, ακόμη και τότε το ασφαλιστικό μας σύστημα θα εισερχόταν σε κρίση – ίσως λίγο αργότερα, αλλά με προδιαγεγραμμένη βεβαιότητα. Το επιχείρημα ότι αρκεί να παταχθεί η διαφθορά για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των Φ.Κ.Α., αναιρείται στην πράξη από το παράδειγμα χωρών όπως π.χ. η Γερμανία, η Σουηδία και η Φινλανδία, στις οποίες αναφερθήκαμε. Κατά κοινή παραδοχή, δεν ανήκουν σε αυτές που μαστίζονται από φαινόμενα κακοδιοίκησης και διαφθοράς. Παρ' όλα αυτά, είδαν και εκείνες τα ασφαλιστικά τους συστήματα να κλονίζονται και προχώρησαν σε θαρραλέες και σωτήριες αλλαγές. Το παράδειγμά τους καλείται τώρα να ακολουθηθεί και η Ελλάδα. Πόσω μάλλον, που τα δικά της προβλήματα είναι πολύ πιο επείγοντα και οξυμένα.

Οι αλλαγές στα συνταξιοδοτικά συστήματα, στις οποίες προχώρησαν πολλά κράτη της Ε.Ε. την τελευταία δεκαεπταετία, μπορούν να καταταχθούν είτε στην κατηγορία των «παραμετρικών» (μερικών), είτε σε εκείνη των «συστημικών» (δομικών) αλλαγών. Κάθε χώρα κινήθηκε αυτοτελώς λαμβάνοντας υπόψη τις παραγωγικές, δημογραφικές και δημοσιονομικές της ιδιαιτερότητες. Παρά τις περιορισμένες πρωτοβουλίες που έχουν ληφθεί προς την κατεύθυνση της ενωσιακής σύγκλισης, όπως λ.χ. μέσω της «ανοιχτής μεθόδου συντονισμού», κοινό ευρωπαϊκό συνταξιοδοτικό πρότυπο στη θεωρία και την πράξη αυτή τη στιγμή δεν υφίσταται.

Ένα δεύτερο συμπέρασμα, είναι ότι όσες χώρες προέβησαν απλώς σε μερικές, παραμετρικές αλλαγές, γρήγορα βρέθηκαν στην ανάγκη να αναμορφώσουν σε νέα βάση τα συστήματά τους. Και αυτό παρότι οι μεταβολές στις οποίες προχώρησαν, αφορούσαν το

βασικό τρίπτυχο: όρια ηλικίας, ύψος εισφορών και ποσοστά αναπλήρωσης των συντάξεων.

Σ' αυτή την πανευρωπαϊκή προσπάθεια αναμόρφωσης των ασφαλιστικών συστημάτων, η Ελλάδα βρέθηκε ουραγός. Είναι αλήθεια ότι ορισμένες από τις αλλαγές που έγιναν με τους κατά καιρούς ασφαλιστικούς νόμους της τελευταίας εικοσαετίας, όπως λ.χ. με τον ν. 3029/2002 (νόμο Ρέππα), έλυσαν επιμέρους πολύ σημαντικά προβλήματα. Δεν έλυσαν όμως το βασικό, που είναι αυτή καθαυτή η δομή της κοινωνικής μας ασφάλισης, δηλαδή το ίδιο το σύστημα.

Το παρόν σχέδιο νόμου διαφέρει δραστικά από τα προγενέστερα ασφαλιστικά νομοθετήματα σε αυτό ακριβώς. Σκοπός μας δεν είναι να προβούμε σε ορισμένες χρήσιμες επιμέρους αλλαγές, αλλά να αλλάξουμε ριζικά και το ίδιο το σύστημα. Δομική, συνολική, πάγια, βιώσιμη και δίκαιη αλλαγή είναι το ζητούμενο, για την παρούσα πολιτική παρέμβαση.

Με κριτήριο την έναρξη ισχύος τους, οι αλλαγές που το προτεινόμενο νομοσχέδιο εισάγει στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας διακρίνονται σε δύο βασικές ενότητες. Η πρώτη ενότητα αφορά στις αλλαγές εκείνες που θα αρχίσουν να εφαρμόζονται αμέσως με την ψήφιση του νόμου, ενώ η δεύτερη ενότητα σε εκείνες που θα επέλθουν όταν θα θεθούν σε πλήρη ισχύ τα προβλεπόμενα για το νέο ασφαλιστικό σύστημα, δηλαδή από το έτος 2018 και εφεξής. Η περίοδος από την ψήφιση του νόμου έως την πλήρη εφαρμογή του συνιστά ένα μεταβατικό διάστημα κατά το οποίο θα συνεφαρμόζονται στοιχεία τόσο του παλαιού όσο και του νέου συστήματος. Η μεταβατική αυτή περίοδος κρίθηκε αναγκαία, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αρτιότερη προσαρμογή στα μελλοντικά ισχύοντα του κεντρικού κράτους και των Φ.Κ.Α., αλλά και για να αποφευχθεί ο αιφνιδιασμός των ασφαλισμένων και να τους δοθεί η ευκαιρία να ενημερωθούν πλήρως για το περιεχόμενο των νέων ρυθμίσεων και για το πώς αυτές πρόκειται να επηρεάσουν τη ζωή τους.

Σημειώνονται εδώ επιπλέον τρία κρίσιμα στοιχεία. Οι προτεινόμενες αλλαγές συμπίπτουν κατά τα εξήμισι έβδομα με τις επτά συστάσεις που απηύθυνε προς την ελληνική κυβέρνηση το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών της Ε.Ε. στις 16 Φεβρουαρίου του τρέχοντος έτους, βάσει του άρθρου 121 παρ. 4 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ε.Ε. (Η μόνη εξαίρεση αφορά την σύσταση να αυξηθούν τα όρια ηλικίας πέραν του 65ου έτους.) Επίσης συμπίπτουν κατά σημαντικό βαθμό με τις συστάσεις άλλων διεθνών οργανισμών, όπως ο ΟΟΣΑ. Η σύμπτωση αυτή δεν προέκυψε από την εκ των υστέρων ευθυγράμμιση μας με τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, αλλά από την κατανόηση εκ μέρους μας της αναγκαιότητας αυτών των αλλαγών, όπως αυτή δηλώθηκε ήδη από τις 8 Δεκεμβρίου 2009 και εξειδικεύτηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2010 με τις προτάσεις που καταθέσαμε στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου για το Ασφαλιστικό.

Το δεύτερο σημείο αφορά τη δημοσιονομική διάσταση του ζητήματος. Με το σύνολο των αλλαγών που προωθούμε, επιδιώκουμε για την περίοδο έως το 2030, η συνολική ετήσια κρατική χρηματοδότηση προς τους ασφαλιστικούς φορείς να παραμείνει σταθερή γύρω στο 5% του ΑΕΠ, όσο ήταν κατά το έτος 2008. Με δεδομένα τον σημερινό αριθμό των ασφαλισμένων και την αναμενόμενη αύξηση του έως το έτος 2030, το ζητούμενο είναι ε-

πομένως να δώσουμε στο Ασφαλιστικό ήδη από σήμερα την ανάσα μιας ολόκληρης εικοσαετίας.

Το τρίτο και τελευταίο σημείο έχει να κάνει με μια δυσκολία πρωτοφανούς εντάσεως. Το Υπουργείο Εργασίας καλείται να οργανώσει την ομαλή μετάβαση από το νυν στο νέο σύστημα χωρίς να αντλήσει επιπρόσθετους πόρους από τον κρατικό προϋπολογισμό. Υπό τις παρούσες συνθήκες, όπως είναι προφανές, τέτοια δυνατότητα δεν υπάρχει. Το γεγονός αυτό μας ανάγκασε να αναζητήσουμε εκείνο το είδος της μετάβασης το οποίο δεν θα είχε ως συνέπεια του μεγάλες πρόσθετες δαπάνες. Και να αναζητήσουμε ταυτοχρόνως, την αυτοχρηματοδότηση του υφισταμένου ασφαλιστικού συστήματος με συμβολή των συνταξιούχων από ένα επίπεδο σύνταξης και άνω, στην αντιμετώπιση των τρεχουσών οικονομικών δυσχερειών.

Πέρα από την καθιέρωση δύο διακριτών μορφών σύνταξης, της βασικής και της αναλογικής, για την οποία έγινε ήδη λόγος, η δεύτερη σημαντική τομή που επιφέρει το προτεινόμενο σχέδιο νόμου είναι η θεσμική και λειτουργική ενοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης. «Υπάρχει ανάγκη ενιαίου συστήματος, το οποίον θα συνδυάζει το αναγκαίον με το εφικτόν και θα είναι απαλλαγμένον από την απαράδεκτον αντίληψιν ότι σκοπός του είναι να εξασφαλίζει προνόμια εις βάρος των πολλών». Από τις διαπιστώσεις αυτές Επιτροπής του πάλι ποτέ Υπουργείου Συντονισμού, μας χωρίζει πάνω από μισός αιώνας, αφού διατυπώθηκαν εν έτει 1958. Ωστόσο, εξακολουθούν να περιγράφουν με ενάργεια την κατάσταση με την οποία είμαστε και σήμερα αντιμέτωποι. Ο κατακερματισμός του συστήματος σε όλα τα επίπεδά του, θεσμικό, διαχειριστικό, ελεγκτικό, εξέθρεψε την αδιαφάνεια και τη διαφθορά. Η πανσπερμία των υφιστάμενων ρυθμίσεων δημιούργησε ένα καθεστώς όπου από τη μια μεριά ανθούν τα προνόμια και από την άλλη ολόκληρες κατηγορίες ασφαλισμένων αδικούνται συστηματικά.

Χωρίς μέριμνα για μια κοινωνική ασφάλιση με χαρακτηριστικά όντως πάγια και ενιαία, κάθε μεταρρυθμιστικό εγχείρημα είναι καταδικασμένο εξ αρχής να ναυαγήσει. Ξεκινώντας από αυτήν την παραδοχή, το παρόν σχέδιο νόμου οικοδομεί το νέο σύστημα πάνω σε λειτουργικές βάσεις πράγματι ενιαίες και πάγιες. Ενδεικτικά αναφέρουμε εδώ θεσμικές καινοτομίες όπως:

- ο ενιαίος φορέας διαχείρισης των αποθεματικών και της περιουσίας των Φ.Κ.Α.
- ο ενιαίος μηχανισμός ελέγχου καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών
- το ενιαίο σύστημα διαχείρισης των πόρων των κλάδων υγείας των Φ.Κ.Α.
- το ενιαίο σύστημα ελέγχου των δαπανών υγείας
- το ενιαίο σύστημα προμηθειών των Φ.Κ.Α.
- το ενιαίο καθεστώς συνταξιοδότησης, με κοινές προϋποθέσεις και όρους, για όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων
- το ενιαίο καθεστώς ασφάλισης όσων συνταξιούχων απασχολούνται μετά τη συνταξιοδότησή τους σε άλλες θέσεις εργασίας
- ο ενιαίος φορέας πιστοποίησης και αξιολόγησης της αναπηρίας
- το ενιαίο και πάγιο σύστημα κατάρτισης του καταλόγου των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών
- ο ενιαίος φορέας πρωτοβάθμιας υγείας

ο ενιαίος τρόπος διεκπεραίωσης μέσω του τραπεζικού συστήματος όλων των συναλλαγών στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων

το ενιαίο κέντρο ελέγχου και πληρωμής συντάξεων το ενιαίο και πάγιο σύστημα ρύθμισης των οφειλών στα Ταμεία.

Ο κατάλογος των ριζικών αλλαγών που προωθούνται προς αυτήν την κατεύθυνση δεν εξαντλείται εδώ. Σε κάθε περίπτωση, η κεντρική και ενιαία διαχείριση όλων αυτών των επιμέρους πλευρών του συστήματος αναμένεται να συντελέσει αποφασιστικά στην εμπέδωση μιας νέας ασφαλιστικής συνείδησης, στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στις σχέσεις ασφαλισμένων και ασφαλιστικών ταμείων, στην εξασφάλιση σημαντικών οικονομικών κλίμακας και στην απλούστευση των γραφειοκρατικών διαδικασιών.

Από τις βασικές μεταβολές που επιφέρει ο νέος ασφαλιστικός νόμος, άλλες προορίζονται να εφαρμοστούν ευθύς αμέσως μόλις αυτός τεθεί εν ισχύ, ενώ άλλες από 1.1.2015, μετά την πάροδο δηλαδή της προβλεπόμενης μεταβατικής περιόδου. Από τις μείζονες σημασιες αλλαγές του σχεδίου νόμου που θα τύχουν άμεσης εφαρμογής, καταγράφουμε τις παρακάτω δεκαέξι.

α) Ιδρύεται ενιαίος φορέας διαχείρισης των αποθεματικών των Φ.Κ.Α. Αυτά εκτιμώνται σήμερα σε 29,5 δισ. €, ποσό στο οποίο πρέπει να προστεθούν τα κεφάλαια του Ταμείου Αλληλεγγύης των Γενεών. Η ίδρυση του ενιαίου φορέα διαχείρισης δεν πρόκειται να θίξει τα δικαιώματα των Φ.Κ.Α. Το μέτρο αναμένεται να εξορθολογίσει και να εξυγιάνει το παρόν αδιαφανές καθεστώς και να αποφέρει σημαντικό όφελος από οικονομίες κλίμακας και υψηλότερες αλλά και ασφαλείς επενδυτικές αποδόσεις.

β) Θεσπίζεται ενιαίος μηχανισμός ελέγχου καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών. Ο μηχανισμός θα οικοδομηθεί με τη συνέργεια της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, του ΣΕΠΕ και των ίδιων των Φ.Κ.Α. Το μέτρο θα επιτρέψει την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της εισφοροκλοπής και της εισφοροδιαφυγής.

γ) Θεσπίζεται ενιαίο σύστημα διαχείρισης πόρων των κλάδων υγείας των Φ.Κ.Α. Το σύστημα θα καταστήσει δυνατή την κεντρική και ενιαία διαπραγμάτευση για όλες τις προμήθειες και υπηρεσίες με σκοπό να συμπίσει το τελικό τους κόστος.

δ) Συστήνονται Κέντρα Πληροφόρησης Ασφαλισμένων και Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.) που θα εξυπηρετούν με απλουστευμένες διαδικασίες και ενιαίο τρόπο τα αιτήματα των ασφαλισμένων.

ε) Ορίζεται ενιαίο καθεστώς ασφάλισης των συνταξιούχων που μετά τη συνταξιοδότησή τους απασχολούνται σε άλλες θέσεις εργασίας. Το ενιαίο αυτό καθεστώς θα συμπεριλάβει τόσο τον ιδιωτικό, όσο και τον δημόσιο τομέα.

στ) Απαγορεύεται η χρηματοδότηση από τα ασφαλιστικά ταμεία των προγραμμάτων εθελουσίων εξόδων. Ο μέσος όρος της πραγματικής ηλικίας συνταξιοδότησης επιδιώκεται με τον τρόπο αυτό να αυξηθεί κατά δύο χρόνια έως το 2015 και από 61,4 έτη που είναι σήμερα να ανέλθει στα 63,5. Να σημειωθεί πως το 2003 ο μέσος όρος ήταν στα 62,7 έτη αλλά η πολιτική των εθελουσίων εξόδων της προηγούμενης κυβέρνησης κατέβασε τον μέσο όρο στα 61,4 έτη.

ζ) Ιδρύεται ενιαίος φορέας προσδιορισμού αναπηρίας και προβλέπεται η κατάρτιση ενιαίου κανονισμού προσ-

διορισμού των ποσοστών αναπηρίας. Σκοπός του μέτρου είναι η επιτάχυνση των σχετικών διαδικασιών, η μείωση της ταλαιπωρίας των ασφαλισμένων και η πάταξη των καταχρήσεων και καταστρατηγήσεων, στις οποίες οδηγεί το νυν κατακερματισμένο και αδιαφανές σύστημα.

η) Θεσπίζεται ενιαίο και πάγιο σύστημα κατάρτισης κατ'αλόγου βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών. Ζητούμενο είναι ο εκσυγχρονισμός του θεσμού και η περισταλή των αυθαιρεσιών, οι οποίες με την πάροδο των ετών έχουν σωρευτεί στο παρόν σύστημα.

θ) Θεσπίζονται νέες και πρωτότυπες διαδικασίες ασφάλισης για εργαζόμενους που απασχολούνται κατ'οίκον και αμείβονται με την ώρα ή την ημέρα για υπηρεσίες, όπως η βοήθεια στο νοικοκυριό, οι μικροεπισκευαστικές εργασίες, η φύλαξη βρεφών και παιδιών, η φροντίδα ηλικιωμένων ή κατάκοιτων ατόμων, η παράδοση ιδιαίτερων μαθημάτων κ.ά., καθώς και για την κατηγορία των αγρεργατών. Η αμοιβή των εργαζομένων αυτής της κατηγορίας καθώς και οι εισφορές που τους αναλογούν καταβάλλονται από τον εργοδότη μέσω ειδικού διπλότυπου Έργασήμου (επιταγής) που διατίθεται από τους Φ.Κ.Α, τα ΚΕΠ, τις Τράπεζες, τα ΕΛΤΑ κ.ο.κ. και εξαργυρώνονται από τους ίδιους στα αυτά σημεία, αφαιρούμενου του τμήματος που αντιστοιχεί στις ασφαλιστικές εισφορές. Με το ευέλικτο και πρακτικό αυτό μέτρο αίρονται τα γραφειοκρατικά εμπόδια που εγείρουν οι παρούσες διαδικασίες ασφάλισης και καθίσταται δυνατή η ασφάλιση ακόμη και της πλέον άτυπης και παροδικής μορφής εργασίας.

ι) Θεσπίζονται αντικίνητρα πρόωρης συνταξιοδότησης και κατ'αντιδιαστολήν κίνητρα παραμονής των εργαζομένων στην αγορά εργασίας είτε μετά την συμπλήρωση τριακονταπενταετίας είτε μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους.

ια) Ορίζεται ενιαίος τρόπος διεκπεραίωσης μέσω του τραπεζικού συστήματος όλων των συναλλαγών στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων. Από 1.7.2011, μισθοδοσία και ασφαλιστικές εισφορές θα καταβάλλονται συνολικά σε κοινούς ειδικούς λογαριασμούς των εργαζομένων, από τους οποίους θα παρακρατείται αυτομάτως το ποσό που αντιστοιχεί στις ασφαλιστικές εισφορές. Με το εξαιρετικά σημαντικό αυτό μέτρο, που εφαρμόζεται με επιτυχία σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, επιδιώκεται να περιοριστούν τα φαινόμενα της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής καθώς επίσης να εμπедωθεί η ασφαλιστική συνείδηση εργαζομένων και εργοδοτών.

ιβ) Ιδρύεται ενιαίο κέντρο ελέγχου και πληρωμής συντάξεων, αρμόδιο να παρακολουθεί την τήρηση της νομοθεσίας περί διπλοσυνταξιούχων. Προφανώς δεν ιδρύεται νέο νομικό πρόσωπο, αλλά η παρακολούθηση θα γίνει από υφιστάμενη υπηρεσία.

ιγ) Καθορίζεται ενιαίο και πάγιο σύστημα ρύθμισης των οφειλών στους Φ.Κ.Α., που θα αντικαταστήσει τις συνήθεις σήμερα αποσπασματικές και χαριστικές περιοδικά επανερχόμενες ρυθμίσεις.

ιδ) Ρυθμίζεται το χρόνιο πρόβλημα της διαδοχικής ασφάλισης, με έναρξη εφαρμογής το 2011. Η εξασφάλιση της κινητικότητας των εργαζομένων στην σύγχρονη και απαιτητική αγορά εργασίας απαιτεί ρύθμιση των οικονομικών πλευρών της διαδοχικής ασφάλισης με τρόπο κοινωνικώς δικαιότερο για τον ασφαλισμένο από αυτόν που ισχύει σήμερα. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω της προτεινόμενης ρύθμισης που συνυπολογίζει για πρώτη φορά στο

ποσό της συντάξεως το σύνολο των καταβληθεισών εισφορών.

Από τις αλλαγές που θα επέλθουν σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο και έως την 1.1.2015, αναφέρονται εδώ οι εξής:

α) Γίνεται λογιστικός διαχωρισμός των προνοιακών παροχών από τις κατά κυριολεξία συντάξεις.

β) Ορίζεται μία, κοινή για όλους τους Φ.Κ.Α., πλην του ΟΓΑ, και το Δημόσιο βασική σύνταξη, η οποία θα είναι σύνταξη γήρατος (με ευνόητες βέβαια εξαιρέσεις, όπως π.χ. τα βαρέα και ανθυγιεινά) και θα καταβάλλεται με εισοδηματικά κριτήρια, ανεξαρτήτως αν ο δικαιούχος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, ή αν έχει έστω και ένα ένημο. Η βασική σύνταξη έχει προνοιακό χαρακτήρα και χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Το ύψος της εξαρτάται από τη σχετική πολιτική απόφαση της εκάστοτε κυβέρνησης και, προφανώς, από τον αριθμό των δικαιούχων. Με τον τρόπο αυτό επιβεβαιώνεται η προσήλωση της πολιτικής μας στον κανόνα της τριμερούς χρηματοδότησης του Ασφαλιστικού.

γ) Διαμορφώνεται νέο καθεστώς κύριας ή αναλογικής σύνταξης. Πρόκειται για την κατά κυριολεξία σύνταξη, η οποία θα αναλογεί στα χρόνια εργασίας εκάστου ασφαλισμένου και στο ποσό των εισφορών που θα έχει καταβάλει στη διάρκεια του εργασιακού του βίου. Ο επαναπροσδιορισμός του ύψους της αναλογικής σύνταξης παύει εφεξής να αποτελεί αντικείμενο της κυβερνητικής εισοδηματικής πολιτικής, όπως είναι σήμερα, και γίνεται με αντικειμενικό τρόπο: με συνυπολογισμό των τιμαριθμικών μεταβολών και των οικονομικών δυνατοτήτων των οικείων Φ.Κ.Α. Η διακριτική ευχέρεια της εκάστοτε κυβέρνησης να παρεμβαίνει, καταργείται. Με το νέο καθεστώς, δεν θα χάνεται ούτε ένα ένημο, ο δε εργαζόμενος, καθίσταται πλέον φύλακας και συνδιαμορφωτής του επιπέδου της σύνταξής του.

δ). Βάση υπολογισμού της αναλογικής σύνταξης ορίζεται η δεκαετία περίπου κατά την έναρξη εφαρμογής του μέτρου το 2015, και το σύνολο του εργατικού βίου, κατά τα τέλη της επόμενης δεκαετίας.

ε). Ορίζονται συντελεστές υπολογισμού ανταπόδοσης κλιμακούμενοι από τα 15 έως τα 40 χρόνια. Ο νομοθετικός προσδιορισμός των συντελεστών γίνεται με τον παρόντα νόμο.

στ). Διαχωρίζονται οι κλάδοι και οι υπηρεσίες υγείας από το συνταξιοδοτικό σύστημα. Οι φορείς πρωτοβάθμιας υγείας που αποτελούν το κύριο μέρος των διαθέσιμων υπηρεσιών του ασφαλιστικού συστήματος σήμερα θα υπαχθούν στην εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και θα ενσωματωθούν στο σύστημα της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, τα δε νοσοκομεία στη δευτεροβάθμια.

ζ). Συναρτώνται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης με την αύξηση του προσδόκιμου ζωής. Με τη σύνδεση αυτή που θα γίνεται κατ' αυτόματο και αντικειμενικό τρόπο μετά το 2020 επιδιώκεται η προσαρμογή του νέου συστήματος στις δημογραφικές εξελίξεις και η εξασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητάς του.

η). Δρομολογείται η περαιτέρω ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων της χώρας και ο τελικός περιορισμός τους σε τρία. Η νέα και απλουστευμένη αυτή θεσμική διάρθρωση αναμένεται να συμβάλλει δραστικά στην υπέρβαση των σημερινών δυσλειτουργιών και αγκυλώσεων που μαστίζουν το σύστημα.

Β. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού θεσμοθετείται νέος τρόπος υπολογισμού της μηνιαίας σύνταξης, ο οποίος θα ισχύσει για συνταξιοδοτικά δικαιώματα που θα θεμελιωθούν από 1.1.2015 και εφεξής.

Άρθρο 1

Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Η αρχιτεκτονική του νέου συστήματος αποτελείται από δύο τμήματα σύνταξης, τη βασική και την αναλογική, οι έννοιες των οποίων ορίζονται στο άρθρο αυτό.

Άρθρο 2

Βασική σύνταξη

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται από 1.1.2015 η βασική σύνταξη, το μηνιαίο ύψος της οποίας ορίζεται σε 360,00 € για το έτος 2010, την χορηγούν οι ασφαλιστικοί οργανισμοί κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο και αναπροσαρμόζεται ετησίως.

Τη βασική σύνταξη δικαιούνται:

Α. Όλοι οι ασφαλισμένοι οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης για πρώτη φορά από 1.1.2015 και εφεξής και στους οποίους αρχίζει να καταβάλλεται ταυτόχρονα με τη αναλογική τους σύνταξη από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα.

Οι δικαιούχοι αυτής της κατηγορίας διακρίνονται σε δύο υποκατηγορίες:

α) αυτούς που όλος ο χρόνος ασφάλισής τους έχει πραγματοποιηθεί από 1.1.2011 και εφεξής και

β) αυτούς που θεμελιώνουν μεν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 αλλά έχουν πραγματοποιήσει χρόνο ασφάλισης πριν την 1.1.2011.

Η πρώτη από αυτές τις κατηγορίες, εφόσον έχει θεμελιώσει δικαίωμα πλήρους συνταξιοδότησης λόγω γήρατος ή αναπηρίας, δικαιούται το πλήρες ποσό της βασικής σύνταξης. Για τους συνταξιούχους της δεύτερης κατηγορίας, το ποσό της βασικής σύνταξης είναι ανάλογο των ετών ασφάλισης που έχουν πραγματοποιήσει από 1.1.2011 και εφεξής.

Και για τις δύο κατηγορίες συνταξιούχων προβλέπεται μείωση της βασικής σύνταξης σε περίπτωση θεμελίωσης ιδίου συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε μειωμένη σύνταξη γήρατος, σε μειωμένη σύνταξη αναπηρίας, καθώς και στην περίπτωση χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου.

Το ποσοστό της μείωσης της βασικής σύνταξης, προκειμένου για τους ασφαλισμένους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη γήρατος, ανέρχεται σε 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης. Για τους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας με ποσοστό 67% έως και 79,99% χορηγείται το 75% της βασικής σύνταξης, και με ποσοστό από 50% -66,99% χορηγείται το 50% αυτής υπό την προϋπόθεση ότι η σύνταξη αναπηρίας στις περιπτώσεις αυτές είναι μειωμένη. Ειδάλλως καταβάλλεται ολόκληρη η βασική σύνταξη.

Σημειώνεται ότι για όσους συνταξιοδοτούνται με τις διατάξεις του ν. 612/1977 (τυφλοί, παραπληγικοί, πάσχο-

ντες από μεσογειακή αναιμία, νεφρική ανεπάρκεια κλπ), η βασική σύνταξη θα είναι πλήρης, ανεξαρτήτως ποσοστού αναπηρίας.

Στις περιπτώσεις θεμελίωσης δικαιώματος σύνταξης λόγω θανάτου μετά την 1.1.2015, το ποσό της βασικής σύνταξης προσδιορίζεται με βάση το ποσοστό της σύνταξης λόγω θανάτου που ορίζεται από τη νομοθεσία κάθε φορά ή με βάση γενικές διατάξεις, δηλαδή αν συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, σύζυγος, τέκνα ή και διαζευγμένος/διαζευγμένη σύζυγος, τότε το ποσό της βασικής σύνταξης επιμερίζεται με βάση το ποσοστό καθενός στην αναλογική σύνταξη. Προκειμένου δε για τέκνα, η καταβολή του εν λόγω ποσοστού της βασικής σύνταξης λήγει με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που ορίζονται από τη νομοθεσία. Εξυπακούεται ότι αν τέκνα είναι ανάπηρα, με τους όρους του νόμου, η βασική σύνταξη θα εξακολουθήσει να καταβάλλεται ανεξαρτήτως ηλικίας. Το καταβαλλόμενο σε αυτά ποσοστό μετά τη διακοπή χορήγησής του, προστίθεται στο ποσοστό που χορηγείται στον δικαιούχο επιζώντα σύζυγο και μέχρι του ποσοστού της δικαιούμενης σύνταξης.

Στις περιπτώσεις συνταξιούχων λόγω θανάτου που λαμβάνουν σύνταξη και εξ ιδίου δικαιώματος ή περισσότερες της μιας συντάξεις λόγω θανάτου, δικαιούνται βασική σύνταξη για την εξ ιδίου δικαιώματος και για την μεγαλύτερη από τις συντάξεις λόγω θανάτου.

Βασική σύνταξη δικαιούται ο συνταξιούχος λόγω θανάτου ο οποίος εργάζεται ή απασχολείται.

Στις περιπτώσεις συνταξιούχων με περισσότερες της μιας συντάξεις εξ ιδίου δικαιώματος χορηγείται μια βασική σύνταξη, ενώ σε περίπτωση συνταξιούχου μιας πλήρους και μιας μειωμένης κύριας σύνταξης, χορηγείται μια πλήρης βασική σύνταξη.

Ορίζεται, τέλος, ότι αρμόδιος για την καταβολή της βασικής σύνταξης είναι ο απονέμων την αναλογική σύνταξη φορέας κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

Β. Οι ανασφάλιστοι (δηλαδή όσοι έχουν πραγματοποιήσει σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους λιγότερες από 300 ημέρες ή 1 πλήρες έτος ασφάλισης) και όσοι έχουν πραγματοποιήσει λιγότερες ημέρες ασφάλισης από τις ελάχιστες απαιτούμενες για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος, ήτοι λιγότερες από 4.500 ημέρες ή 15 πλήρη έτη.

Για να δικαιωθούν τη βασική σύνταξη οι ανωτέρω απαιτείται να πληρούν κριτήρια ηλικίας, ελάχιστων ετών παραμονής στη χώρα και εισοδηματικά κριτήρια.

Πλήρης βασική σύνταξη δίνεται σε όσους από τους ανωτέρω πληρούν όλα τα κριτήρια που θέτει η διάταξη αυτή και έχουν παραμείνει στη χώρα τουλάχιστον 15 έτη μεταξύ του 15ου και του 65ου έτους της ηλικίας τους, με τη συμπλήρωση του οποίου χορηγείται στην κατηγορία αυτή η βασική σύνταξη.

Για όσους έχουν παραμείνει στη χώρα λιγότερο από 35 πλήρη έτη (και τουλάχιστον 15), το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται κατά 1/35 για κάθε έτος παραμονής που υπολείπεται των 35.

Ως αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης ορίζεται: i) ο ΟΓΑ στις περιπτώσεις ανασφάλιστων (δηλαδή όσων δεν δικαιούνται αναλογική σύνταξη από κανέναν φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο) και ii) οι φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, από τους οποίους καταβάλλεται το αναλογικό τμήμα σύνταξης, στις περιπτώσεις ασφαλισμένων που δικαιούνται αναλογικό τμήμα σύνταξης.

Άρθρο 3

Αναλογικό τμήμα σύνταξης ασφαλισμένων από 1.1.2011 και εφεξής

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, θεσμοθετείται η αναλογική σύνταξη, η οποία αποτελεί το τμήμα σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών και τα έτη ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής κάθε ασφαλισμένου που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 σε φορείς κύριας ασφάλισης (πλην ΟΓΑ).

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 ορίζεται ότι η αναλογική σύνταξη χορηγείται σε όσους ασφαλιζονται για πρώτη φορά από 1.1.2011 και θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1.1.2015 και εφεξής. Το ύψος της μηνιαίας αναλογικής σύνταξης υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης με βάση κλιμακούμενα ποσοστά και χορηγείται κατά τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον 15 πλήρη έτη, ενώ για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης μικρότερο των 15 πλήρων ετών στο 65ο έτος της ηλικίας τους.

Με την παράγραφο 2 καθορίζονται οι συντάξιμες αποδοχές επί των οποίων υπολογίζεται η αναλογική σύνταξη τόσο για τους φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών όσο και για τους φορείς κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων.

Με την παράγραφο 3 καθορίζεται κατ'αρχήν κατώτατο όριο αθροίσματος αναλογικής και βασικής σύνταξης στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης α) λόγω γήρατος με συντάξιμο χρόνο 15 τουλάχιστον ετών, β) λόγω αναπηρίας με ποσοστό 80% και άνω και γ) λόγω εργατικού ατυχήματος, το οποίο καθορίζεται σε 15 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά θα προσδιορίζονται με την ΕΓΣΣΕ του έτους 2015.

Προβλέπεται, ωστόσο στην ίδια παράγραφο ότι αυτό το κατώτατο όριο, εφόσον έχουμε μειωμένη σύνταξη, π.χ. γήρατος, αναπηρίας με ποσοστό μικρότερο του 80% μειώνονται αναλόγως. Για τις συντάξεις λόγω θανάτου, το κατώτατο όριο σύνταξης καθορίζεται για τον/την σύζυγο και τα τέκνα στο 80% του πλήρους ή του μειωμένου κατώτατου ορίου, ανάλογα με την περίπτωση.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι για θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1- 43 του ν. 2084/1992, όπως ισχύουν.

Άρθρο 4

Αναλογικό τμήμα σύνταξης ασφαλισμένων πριν από την 1.1.2011

Με την παράγραφο 1 ορίζεται ότι την αναλογική σύνταξη δικαιούνται και όσοι ασφαλίστηκαν για πρώτη φορά πριν την 1.1.2011, εφόσον θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015. Ειδικότερα η μηνιαία σύνταξη αυτής της κατηγορίας ασφαλισμένων αποτελείται από δύο τμήματα:

α) τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους μέχρι 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται με βάση τα ποσοστά και τις συντάξιμες αποδοχές ή ασφαλιστικές κατηγορίες ή τα οριζόμενα κατ' έτος ποσά συντάξεων που προβλέπονται για κάθε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από γενικές ή καταστατικές διατάξεις που εξακολουθούν να ισχύουν,

β) αναλογικού τμήματος σύνταξης με βάση το χρόνο

ασφάλισής τους από 1.1.2011 μέχρι την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους.

Το ποσοστό αναπλήρωσης για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Κεφαλαίου αυτού, αφού πρώτα συνυπολογιστούν τα έτη ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος μέχρι 31.12.2010, οι δε συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος σύνταξης είναι το σύνολο των αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος από 1.1.2011 και επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό δώρων εορτών και επιδόματος αδείας.

Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι για τους παλιούς ασφαλισμένους (δηλαδή όσους υπήχθησαν στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1992) που θα θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31.12.2014, το τμήμα της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας που αντιστοιχεί σε κάθε έτος ασφάλισης από 1.1.2013 μέχρι 31.12.2014 δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2% των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών, όπως αυτές προβλέπονται από τις ισχύουσες γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 25 του νόμου αυτού και της παραγράφου 7 του άρθρου μόνου του ν.3847/2010.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι το ποσό της αναλογικής σύνταξης λόγω θανάτου και οι δικαιούχοι ορίζονται σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, και τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 5

Ρύθμιση θεμάτων διαδοχικής ασφάλισης

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το άρθρο 14 του ν. 1902/1990 που αφορά τον καθορισμό του αρμόδιου φορέα και επιδιώκεται η μείωση του αριθμού ημερών εργασίας που απαιτείται για τον καθορισμό του τελευταίου οργανισμού ως αρμόδιου φορέα, στις περιπτώσεις αναπηρίας και θανάτου, λόγω της αδυναμίας συμπλήρωσης των ισχυουσών ημερών που οφείλεται στην ειδική κατάσταση αυτών των ευπαθών κοινωνικών ομάδων.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται το εδάφιο β' της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 προκειμένου να επέλθει εναρμόνιση με τις γενικές διατάξεις που ισχύουν για τις μειωμένες συντάξεις.

Με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού προβλέπεται η βελτίωση των ποσών σύνταξης με θέσπιση ειδικών συντελεστών, όταν συμμετέχων φορέας είναι Ταμείο μισθωτών, βάσει του οποίου θα επικαιροποιούνται οι αμοιβές πέραν του Μέσου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, ώστε να συμπεριλάβουν την εξέλιξη των εισοδημάτων και την αναβάθμιση της ασφαλιστικής κλάσης του ασφαλισμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΑΝΑΠΗΡΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 6

Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας

Για την εξάλειψη της αδιαφάνειας και τη διασφάλιση της αμεροληψίας κατά την κρίση της αναπηρίας, επιχει-

ρείται η αλλαγή του θεσμικού πλαισίου αξιολόγησης και προσδιορισμού της αναπηρίας, με σκοπό τη θέσπιση ενιαίου τρόπου πιστοποίησής της, για τους ασφαλισμένους όλων των Φ.Κ.Α. πλην των στρατιωτικών και τους αναασφαλιστους, καθώς και τον καθορισμό ενιαίου ποσοστού αναπηρίας.

Για την επίτευξη του στόχου αυτού, δημιουργείται από 1.1.2011 στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), το οποίο υπάγεται στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης του Ιδρύματός.

Στο ΚΕ.Π.Α. υπάγεται το Ειδικό Σώμα Ιατρών Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας του άρθρου 6 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 152 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'). Στο εν λόγω Σώμα εντάσσονται και ιατροί των λοιπών ΦΚΑ και του ΕΣΥ, μόνιμοι και Ι.Δ.Α.Χ., οιασδήποτε ειδικότητας, εξαιρουμένων παιδίατρων, ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων, οι οποίοι υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση στο έργο των Υγειονομικών Επιτροπών και αξιολογούνται από επταμελή επιτροπή.

Η επιτροπή αυτή αποτελείται από τον Γενικό Διευθυντή Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως Πρόεδρο, τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, από έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (Π.Ι.Σ), έναν εκπρόσωπο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ιατρών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος υποδεικνύεται από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Επιστημονικού Υγειονομικού Προσωπικού (ΠΟΣΕΥΠ-ΙΚΑ), έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο οποίος προτείνεται από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, έναν εκπρόσωπο που υποδεικνύεται από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε-ΣΑΜεΑ) και τον προϊστάμενο του γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως μέλη.

Το ποσοστό αναπηρίας προσδιορίζεται από Υγειονομική Επιτροπή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και αφορά σε όλες τις χρήσεις όπως εισαγωγή υποψηφίων με αναπηρία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, φοροαπαλλαγή, παροχή προνοιακού επιδόματος, εισοδηματική στήριξη, παροχή ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κλπ.

Έργο των Υγειονομικών Επιτροπών είναι ο καθορισμός του ποσοστού αναπηρίας για τη χορήγηση σύνταξης αναπηρίας, ο χαρακτηρισμός ατόμων ως ΑμεΑ καθώς και ο καθορισμός ποσοστού για όλες τις κοινωνικές και οικονομικές παροχές ή διευκολύνσεις, για τις οποίες απαιτείται γνωμάτευση αναπηρίας και τις οποίες δικαιούνται από την πολιτεία τα άτομα με αναπηρία.

Σε περίπτωση που δεν καθίσταται δυνατή η συμμετοχή ιατρών του Ειδικού Σώματος ως μελών των Υγειονομικών Επιτροπών των Επαρχιών, μέλη ορίζονται, ύστερα από δημόσια κλήρωση, ιατροί που υπηρετούν σε κάθε υγειονομική μονάδα ή υποκατάστημα και ιατροί ΕΣΥ και ΦΚΑ από όμορους νομούς.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καταρτίζεται Μητρώο Ατόμων με Αναπηρία, ενώ από 1.1.2011 καταργούνται όλες οι άλλες Επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα στους ΦΚΑ, τις νομαρχίες και το Δημόσιο, με εξαίρεση τις υγειονομικές επιτροπές του στρατού, ναυτικού και αεροπορίας.

Άρθρο 7
Ενιαίος Κανονισμός Προσδιορισμού
Ποσοστού Αναπηρίας

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται η επικαιροποίηση του Κανονισμού Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας, ο οποίος εκδίδεται μετά από γνώμη Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής και εφαρμόζεται αρχικά από όλες ανεξαιρέτα τις Υγειονομικές Επιτροπές όλων των ασφαλιστικών οργανισμών και, μετά την κατάργησή τους, από τις Υγειονομικές Επιτροπές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. 5ε της παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 καθιερώθηκε αρχικά για την υγειονομική κρίση της αναπηρίας των ασφαλισμένων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ο Κανονισμός Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας, στον οποίο αναγράφονται τα ποσοστά αναπηρίας που επιφέρει κάθε πάθηση ή βλάβη της υγείας του ασφαλισμένου του ιδρύματος. Η χρήση του ως άνω Κανονισμού με το άρθρο 49 του ν. 2084/1992 κατέστη υποχρεωτική κατά την κρίση της αναπηρίας και από Υγειονομικές Επιτροπές όλων των υπολοίπων ασφαλιστικών οργανισμών.

Ωστόσο, στον εν λόγω Κανονισμό δεν συμπεριλαμβάνονται οι ψυχιατρικές παθήσεις, ούτε και οι υποτροπές τόσο των παθήσεων αυτών όσο και των λοιπών νόσων. Επιπλέον, από την έκδοση του Κανονισμού, που έγινε το 1993, έως σήμερα προέκυψαν πολλές διαφοροποιήσεις, συντελέστηκε μεγάλη πρόοδος στον ιατρικό τομέα, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάστηκαν νέες παθήσεις με συνέπεια ο Κανονισμός να χρειάζεται αμέσως επικαιροποίηση.

Για τους ανωτέρω λόγους θεωρήθηκε αναγκαία η θέσπιση του άρθρου αυτού, βάσει του οποίου θα εκδοθεί νέος Κανονισμός ύστερα από γνώμη Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής που θα συσταθεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και στην οποία συμμετέχει εκπρόσωπος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία.

Με την έκδοση του νέου Κανονισμού, η υγειονομική κρίση καθίσταται ενιαία και αδιάβλητη, εφόσον στις αποφάσεις των Υγειονομικών Επιτροπών θα αναφέρεται αναλυτικά το εδάφιο ή τα εδάφια του, στα οποία ερείδεται το προσδιοριζόμενο για τον ασφαλισμένο ποσοστό αναπηρίας.

Άρθρο 8
Μονιμοποίηση σύνταξης αναπηρίας
των ασφαλισμένων από 1.1.1993

Με την προτεινόμενη διάταξη εναρμονίζεται και για τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993 που καθίστανται ανάπηροι το νομοθετικό πλαίσιο του άρθρου 25 παρ. 3 του ν. 2084/1992 σύμφωνα με τα προτεινόμενα για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992 όσον αφορά το θέμα της μονιμοποίησης της αναπηρίας τους.

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, δικαίωμα συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας υφίσταται για όσο χρόνο ορίζεται από τις Υγειονομικές Επιτροπές.

Η ουσιαστική διαφοροποίηση που επέρχεται είναι ότι καθίσταται πλέον δυνατός οποτεδήποτε και αυτεπαγγέλτως ο έλεγχος της κατάστασης της υγείας του συνταξιούχου με την υποβολή του σε νέα ιατρική εξέταση από τις Υγειονομικές Επιτροπές.

Ταυτόχρονα, διευκρινίζεται ότι το νέο νομοθετικό

πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο καθορίζονται οι παθήσεις που εξετάζονται εφάπαξ από τις Υγειονομικές Επιτροπές, εφαρμόζεται και για την κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων αναπήρων.

Οι ανωτέρω παρεμβάσεις κρίνονται απαραίτητες για να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των ασφαλισμένων ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής τους στην ασφάλιση.

Άρθρο 9
Προύπαρχουσα αναπηρία

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση σύνταξης αναπηρίας σε άτομα που εισήλθαν στην ασφάλιση με ποσοστό αναπηρίας. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι ο ασφαλισμένος της κατηγορίας αυτής μπορεί να πάρει σύνταξη αναπηρίας, εφόσον κατά τη διάρκεια της ασφάλισής του η υγεία του επιδεινώθηκε ουσιαστικά, με αποτέλεσμα να αδυνατεί να συνεχίσει εργαζόμενος. Εξυπακούεται ότι για τη χορήγηση της σύνταξης θα πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει η νομοθεσία του οικείου ασφαλιστικού φορέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΛΟΙΠΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 10
Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και
αναγνωριζόμενοι χρόνοι

1. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 17 αυξάνονται σταδιακά τα όρια ηλικίας και τα έτη ασφάλισης που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος των ασφαλισμένων όλων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, στο πλαίσιο περιορισμού των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων.

Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις:

α) αυξάνεται ο χρόνος ασφάλισης όσο και το όριο ηλικίας που απαιτούνται στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης με 30 ή 35 έτη ασφάλισης, ώστε το έτος 2015, ο χρόνος ασφάλισης να ανέρχεται σε 40 έτη και το 2012 το γενικό όριο ηλικίας να είναι το 60ο έτος, πλην του ορίου ηλικίας των ασφαλισμένων οι οποίοι από τον χρόνο ασφάλισης των 35 ετών που έχουν πραγματοποιήσει, τα 25 έτη τα έχουν διανύσει σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Σε αυτή την περίπτωση το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης διαμορφώνεται στο 60ο για πλήρη και στο 58ο για μειωμένη σύνταξη, το έτος 2017.

Διευκρινίζεται ότι στις εν λόγω περιπτώσεις, οι ασφαλισμένοι θα δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και τον χρόνο ασφάλισης που θα ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 30 ή 35 ετών ασφάλισής τους.

Είναι ευνόητο ότι οι ασφαλισμένοι που εντός του έτους 2010 θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με 30, 35 ή 37 έτη ασφάλισης, με τους ειδικότερους βέβαια περιορισμούς που θέτουν οι σχετικές διατάξεις, μπορούν να το ασκήσουν οπότε επιθυμούν και δεν θίγονται από τις μεταβολές που επέρχονται από 1.1.2011 τόσο στις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, όσο και στον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης.

β) εναρμονίζεται σταδιακά το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των ανδρών και γυναικών που απασχολούνται σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, καθώς και το όριο η-

λικίας για λήψη μειωμένης σύνταξης, ώστε να μην είναι δυνατή η συνταξιοδότηση στις περιπτώσεις αυτές με όριο μικρότερο από το 60ο.

γ) αυξάνεται από 1.1.2011 σταδιακά το 60ο έτος της ηλικίας που απαιτείται για τη συνταξιοδότηση ορισμένων κατηγοριών ασφαλισμένων, πλην των προαναφερθεισών, μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας.

Σημειώνεται ότι και στις περιπτώσεις που αυξάνεται σταδιακά μόνο το όριο ηλικίας των ασφαλισμένων, αυτοί ακολουθούν το όριο ηλικίας που απαιτείται κατά τη συμπλήρωση του 55ου ή του 60ου έτους της ηλικίας τους.

δ) ορίζεται το έτος 2011, ως χρόνος έναρξης σταδιακής αύξησης του 50ου ή 55ου έτους της ηλικίας, που προβλέπεται για τη συνταξιοδότηση με πλήρη σύνταξη των μητέρων ανηλικών τέκνων, προκειμένου να εναρμονισθεί με το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των λοιπών ασφαλισμένων. Παράλληλα επεκτείνεται σε όλες τις μητέρες ανηλικών παιδιών η δυνατότητα συνταξιοδότησης με μειωμένη σύνταξη, υπό τις ειδικότερες προϋποθέσεις που θέτουν οι σχετικές διατάξεις, και πέντε έτη νωρίτερα από το κάθε φορά προβλεπόμενο όριο ηλικίας.

Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί στο ότι η συγκεκριμένη κατηγορία γυναικών κατοχυρώνει το όριο ηλικίας που θα ισχύει κατά το έτος που συμπληρώνει τον προβλεπόμενο συντάξιμο χρόνο εφόσον έχει και ανήλικο παιδί.

Επιπλέον προβλέπεται ότι οι σχετικές ρυθμίσεις που αφορούν τις μητέρες ανηλικών όσο και αναπήρων τέκνων εφαρμόζονται αναλόγως και στους χήρους πατέρες ανηλικών παιδιών καθώς και στους χήρους πατέρες ανάπηρων παιδιών.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 18 επαναπροσδιορίζονται οι χρόνοι ασφάλισης που λαμβάνονται υπόψη για τη συμπλήρωση του εκάστοτε απαιτούμενου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος χρόνου ασφάλισης ή για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης των ασφαλισμένων και επιπλέον καθορίζεται ο τρόπος αναγνώρισης και εξαγοράς τους.

Έτσι, πέραν των ήδη προβλεπόμενων χρόνων (στρωτικής υπηρεσίας, γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, εκπαιδευτικής άδειας, των 200 ημερών επιδότησης λόγω ασθένειας και 200 ημερών επιδότησης λόγω ανεργίας, του χρόνου που αναγνωρίζεται μέχρι τα τρία παιδιά που αποκτώνται μετά την 1.1.2000) θα είναι δυνατή η προσμέτρηση επιπλέον 200 ημερών, από τις ημέρες επιδότησης ασθένειας και ανεργίας (συνολικά δηλαδή 600 ημέρες - 300 για κάθε αιτία του χρόνου κήσης και λοχείας, του χρόνου σπουδών σε μέσες ανώτερες ή ανώτατες σχολές, του χρόνου ανεργίας μετά την υπαγωγή στην ασφάλιση και του χρόνου απεργίας).

Τέλος καθορίζεται η κλιμάκωση του χρόνου τον οποίο μπορεί να αναγνωρίσει κάθε ασφαλισμένος ανάλογα με το χρόνο συνταξιοδότησής του και σε σχέση με τον συνολικά αναγνωριζόμενο χρόνο των επτά ετών, δεδομένου ότι η δυνατότητα αναγνώρισης ή προσμέτρησης των εν λόγω χρόνων παρέχεται προκειμένου να αντισταθμιστεί η προβλεπόμενη από τις προηγούμενες παραγράφους σταδιακή αύξηση του συντάξιμου χρόνου.

Με την παράγραφο 20 ουσιαστικά τροποποιείται η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 147 του ν. 3655/2008 και παρέχεται η δυνατότητα παραμονής στην υπηρεσία μέχρι 3 έτη ή μέχρι τη συμπλήρωση των ετών που απαιτούνται για τη λήψη πλήρους σύνταξης στους εργαζόμενους του ευρύτερου δημόσιου τομέα που, βάσει Κανονισμών Εργασίας και Επιχειρησιακών Συλλογικών Συμβάσεων Ερ-

γασίας, απολύονται αυτοδίκαια και υποχρεωτικά είτε με τη συμπλήρωση του οριζόμενου σε αυτές χρόνου υπηρεσίας και ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας είτε του ορίου ηλικίας που προβλέπεται για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος. Η υποβολή από τον εργαζόμενο αίτησης παραμονής στην υπηρεσία είναι υποχρεωτικά αποδεκτή από τον εργοδότη.

Άρθρο 11

Αναπροσαρμογή συντάξεων και ορίων ηλικίας

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 11 εξουσιοδοτούνται οι Υπουργοί Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης να αναπροσαρμόζουν ετησίως, αρχής γενομένης από 1.1.2014 με κοινή υπουργική απόφαση, τις συντάξεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και τις συντάξεις, χορηγίες και βοηθήματα του Δημοσίου, στη βάση συντελεστή που διαμορφώνεται από τη μεταβολή του ΑΕΠ (κατά 50%) και του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (κατά 50%) του προηγούμενου έτους.

Με την παράγραφο 2 καθορίζεται ότι από 1.1.2011 και ανά δύο έτη η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονεί αναλογιστικές μελέτες με αντικείμενο την εξέλιξη της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης. Οι εν λόγω αναλογιστικές μελέτες επικυρώνονται από την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αύξηση των συνταξιοδοτικών δαπανών μέχρι και το έτος 2060 και με έτος αναφοράς το 2009 δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 2,5 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Επιπλέον με τις ίδιες διατάξεις προβλέπεται ο ανακαθορισμός των συντάξεων με ειδικό νόμο, προκειμένου για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του συστήματος.

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ότι, από 1.1.2021, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης τα όρια συνταξιοδότησης που προβλέπονται από καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων ανακαθορίζονται κατά τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής του πληθυσμού της χώρας, με βάση δείκτες που προσδιορίζονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή.

Άρθρο 12

Γενικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντος συζύγου

Οι γενικές ή καταστατικές διατάξεις των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ), των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ) και του Δημοσίου, θέτουν προϋποθέσεις στη λήψη σύνταξης από τον επιζώντα σύζυγο σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

Με την εν λόγω ρύθμιση, τίθεται κοινή προϋπόθεση σε όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και το Δημόσιο, που αφορά στον χρόνο που πρέπει να έχει παρέλθει από την τέλεση του γάμου, προκειμένου ο επιζών σύζυγος να δικαιούται σύνταξη, σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

Ειδικότερα, σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου, πρέπει να έχουν παρέλθει τρία (3) έτη από την τέλεση του γάμου, προκειμένου ο επιζών σύζυγος να δικαιούται σύνταξη θανάτου, ενώ σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου, πρέπει να έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την τέλεση του γάμου.

Τα ανωτέρω ισχύουν τόσο για τους μέχρι 31.12.1992

ασφαλισμένους όσο και για τους από 1.1.1993 ασφαλισμένους.

Λοιπές προϋποθέσεις που έχουν τεθεί με γενικές ή καταστατικές διατάξεις των φορέων και ίσχυαν μέχρι τη δημοσίευση του νόμου, δεν θίγονται.

Άρθρο 13

Ειδικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντων δικαιούχων

Με τις διατάξεις του άρθρου 62 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3385/2005 (ΦΕΚ 210 Α'), είχαν τεθεί περιορισμοί στο ποσό της σύνταξης θανάτου που λαμβάνει ο επιζών σύζυγος, εφόσον συνταξιοδοτείτο από φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην Ο.Γ.Α..

Ειδικότερα, σε περίπτωση που ο επιζών σύζυγος λάμβανε και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μίας συντάξεις θανάτου, κύριες ή επικουρικές, είχε τη δυνατότητα να επιλέξει μία από τις κύριες συντάξεις που λάμβανε, καθώς και μία επικουρική σύνταξη, επί της οποίας θα εφαρμόζονταν ο προβλεπόμενος περιορισμός.

Σε περίπτωση που ο επιζών σύζυγος επέλεγε την περικοπή σύνταξης του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) ή του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.), η σύνταξη αυτή δεν ήταν δυνατόν να περικοπεί, καθώς οι συνταξιούχοι των εν λόγω φορέων δεν είχαν υπαχθεί στη ρύθμιση.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω και το γεγονός ότι οι εν λόγω συνταξιούχοι αντιμετωπιζόνταν ευνοικότερα σε σχέση με τους συνταξιούχους που λάμβαναν σύνταξη μόνο από φορείς αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, προτείνεται η διάταξη της παραγράφου 2, με την οποία ρυθμίζεται επί τη βάση της αρχής της ίσης μεταχείρισης το εν λόγω θέμα.

Επίσης, με την παρούσα ρύθμιση του άρθρου 13 συμπληρώνεται το εδάφιο δ' της παρ. 1 του άρθρου 62 του ν. 2676/1999, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 4 του ν.3385/2005, ώστε να μην υπόκεινται στην μείωση που προβλέπεται από τις διατάξεις της περ. δ' της παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 825/1978, όπως κάθε φορά ισχύουν, οι συνταξιούχοι ή βοηθηματούχοι τύπου σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., που λαμβάνουν κατώτατα όρια σύνταξης από τον φορέα, και συγχρόνως λαμβάνουν και άλλη σύνταξη από το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, καθώς για τους ανωτέρω γίνεται περιορισμός του ποσού της σύνταξής τους, σύμφωνα με την παρούσα ρύθμιση, και τυχόν επιπλέον περιορισμοί θα προκαλούσαν άνιση μεταχείριση σε σχέση με τους λοιπούς συνταξιούχους που λαμβάνουν σύνταξη ως επιζώντες σύζυγοι.

Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998, δεν καταργούνται με την παρούσα ρύθμιση.

Άρθρο 14

Συνταξιοδότηση θυγατέρων

Στις γενικές και καταστατικές διατάξεις των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ), των Νομικών Προσώπων Δημοσίου δικαίου καθώς και του Δημοσίου, προβλέπεται, σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συ-

νταξιούχου η υπό προϋποθέσεις συνταξιοδότηση των μελών της οικογενείας του.

Με τη ρύθμιση του άρθρου αυτού, καταργείται από 1.1.2011 η συνταξιοδότηση αυτή προκειμένου για τις άγαμες και διαζευγμένες θυγατέρες και αδελφία του θανόντος ασφαλισμένου. Τα δικαιώματα όμως των προσώπων που ήδη έχουν δικαιωθεί τέτοιας σύνταξης διατηρούνται, οι δε καταστατικές διατάξεις, γενικές ή ειδικές, που προβλέπουν διακοπή και επαναχορήγηση μετά το 65ο έτος, εξακολουθούν να εφαρμόζονται.

Άρθρο 15

Επικουρικές συντάξεις

Με το άρθρο αυτό προτείνεται η επίσπευση της εκπόνησης των αναλογιστικών μελετών στους φορείς επικουρικής ασφάλισης, καθώς και σε όσους φορείς λειτουργούν αυτοτελείς κλάδοι ή τομείς επικουρικής ασφάλισης προκειμένου ο καθορισμός του ποσοστού αναπλήρωσης αυτών να πραγματοποιηθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 16

Απασχόληση συνταξιούχων

Με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 είχαν τεθεί περιορισμοί που αφορούσαν στη λήψη σύνταξης στις περιπτώσεις που οι συνταξιούχοι φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης αναλάμβαναν εργασία ή αυτοαπασχολούνταν. Με την προτεινόμενη ρύθμιση οι ανωτέρω διατάξεις επεκτείνονται και στους συνταξιούχους του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται.

Ειδικότερα, για τους συνταξιούχους γήρατος φορέων κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου, που αναλαμβάνουν εργασία, προβλέπεται ανασταλή καταβολής της κύριας και της επικουρικής σύνταξης, μέχρι τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους. Μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους, τα ανωτέρω πρόσωπα λαμβάνουν το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων που αντιστοιχεί σε τριάντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, ενώ το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων που υπερβαίνει τα τριάντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη καταβάλλεται μειωμένο κατά 70%. Η επικουρική σύνταξη καταβάλλεται χωρίς περικοπή.

Το ανωτέρω όριο των τριάντα ημερομισθίων ανειδίκευτου εργάτη προσαυξάνεται κατά έξι ημερομίσθια για κάθε ανήλικο παιδί ή παιδιά που σπουδάζει, και μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας του.

Στις περιπτώσεις που προκύπτει περικοπή κύριας σύνταξης και ο συνταξιούχος λαμβάνει περισσότερες της μίας κύριες συντάξεις, η περικοπή θα γίνεται στο ποσό της μεγαλύτερης κύριας σύνταξης και, εάν δεν επαρκεί, στην αμέσως επόμενη σε ύψος κύρια σύνταξη.

Στις περιπτώσεις δικαιούχων κατωτάτων ορίων κύριας σύνταξης, η σύνταξη περιορίζεται στο οργανικό ή οργανικά ποσά, για όσο διάστημα διαρκεί η εργασία, και σε περίπτωση που υπερβαίνει το κατά περίπτωση εισοδηματικό όριο, περικόπτεται αναλόγως.

Στην προτεινόμενη ρύθμιση υπάρχουν επίσης οι συνταξιούχοι των ανωτέρω φορέων που καταλαμβάνουν

θέσεις ως αιρετά όργανα Ο.Τ.Α., διοικητές, υποδιοικητές, πρόεδροι, αντιπρόεδροι και μέλη συλλογικών οργάνων των Ν.Π.Δ.Δ., πρόεδροι, αντιπρόεδροι και μέλη των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, πρόεδροι, αντιπρόεδροι, διευθύνοντες σύμβουλοι και τα μέλη διοικητικών συμβουλίων, καθώς και στα λοιπά πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010.

Εκτός της αναστολής ή περικοπής της σύνταξης, οι απασχολούμενοι συνταξιούχοι είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν τις προβλεπόμενες για τους λοιπούς ασφαλισμένους εισφορές, όπως αυτές προβλέπονται από τις οικείες διατάξεις των φορέων. Αντίστοιχη υποχρέωση υπάρχει και για τους εργοδότες που απασχολούν τους ανωτέρω συνταξιούχους.

Όσον αφορά τους συνταξιούχους γήρατος φορέων κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου που μετά τη συνταξιοδότησή τους αυτοαπασχολούνται, υπόκεινται σε αναστολή της σύνταξής τους, κύριας και επικουρικής, μέχρι τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους. Μετά τη συμπλήρωση του ανωτέρω ορίου ηλικίας, το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων, που υπερβαίνει τα εξήντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, περικόπεται. Η επικουρική σύνταξη καταβάλλεται χωρίς περικοπή.

Οι ανωτέρω απασχολούμενοι συνταξιούχοι είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν τις προβλεπόμενες για τους λοιπούς ασφαλισμένους εισφορές, ασφαλισμένου και εργοδότη, μέχρι τη συμπλήρωση του 55ου έτους τους, ενώ μετά τη συμπλήρωση του ανωτέρω ορίου ηλικίας οι ασφαλιστικές εισφορές καταβάλλονται προσαυξημένες κατά 50%. Ειδικά για τους συνταξιούχους που υπάγονται στην ασφάλιση Τομέων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), καταβάλλονται οι προβλεπόμενες για τους από 1.1.1993 ασφαλισμένους εισφορές, εργοδότη και ασφαλισμένου, δεδομένου ότι οι εισφορές για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους των ανωτέρω Τομέων δεν είναι συνάρτηση ασφαλιστικών κατηγοριών και προκύπτει θέμα με την αξιοποίηση του χρόνου ασφάλισης.

Από την καταβολή προσαυξημένων εισφορών εξαιρούνται μόνο όσοι συνταξιούχοι, λόγω της απασχόλησής τους, υπάγονταν σε περισσότερους του ενός ασφαλιστικούς φορείς ή το Δημόσιο, και οι οποίοι μετά τη συνταξιοδότησή τους από ένα εκ των ανωτέρω φορέων, συνεχίζουν χωρίς διακοπή για την ίδια απασχόληση, υποχρεωτικά την ασφάλισή τους στον οικείο φορέα ή τομέα ασφάλισης. Για παράδειγμα, ιατρός του Ε.Σ.Υ. που ασφαλίστηκε μέχρι 31.12.1992 (παλιός ασφαλισμένος) υπάγεται στην ασφάλιση του Δημοσίου και του Τ.Σ.Α.Υ. Μετά τη συνταξιοδότησή του από το Δημόσιο συνεχίζει την ασφάλισή του στο Τ.Σ.Α.Υ. χωρίς να καταβάλει προσαυξημένες ασφαλιστικές εισφορές.

Ο χρόνος ασφάλισης που συμπληρώνεται από τον απασχολούμενο συνταξιούχο αξιοποιείται είτε για προσαύξηση της σύνταξής του είτε για θεμελίωση νέου συνταξιοδοτικού δικαιώματος, ακόμη και στις περιπτώσεις όπου γίνεται περικοπή της σύνταξης ή καταβολή προσαυξημένων ασφαλιστικών εισφορών, χωρίς να απαιτείται αναστολή της σύνταξης, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα.

Όσον αφορά τους συνταξιούχους αναπηρίας φορέων κύριας ασφάλισης ή του Δημοσίου, που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται, η σύνταξη ή συντάξεις αναπηρίας, κύριας και επικουρικής, διακόπτονται, εάν με

την εργασία τους αποκομίζουν, ανάλογα με το βαθμό αναπηρίας τους, περισσότερα από όσα κερδίζει υγιής απασχολούμενος, σύμφωνα με τους γενικούς όρους αμοιβής.

Οι συνταξιούχοι γήρατος και αναπηρίας που επιπτοουν στην παρούσα ρύθμιση, οφείλουν να δηλώσουν την ανάληψη εργασίας ή ότι αυτοαπασχολούνται, στον φορέα ή στους φορείς κύριας ασφάλισης από τους οποίους συνταξιοδοτούνται. Στους φορείς επικουρικής ασφάλισης σχετική δήλωση υποβάλλεται από τους συνταξιούχους γήρατος που δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους, και από τους συνταξιούχους αναπηρίας, δεδομένου ότι για τους τελευταίους δεν τίθεται όριο ηλικίας για τη διακοπή της σύνταξης. Σε περίπτωση που ο απασχολούμενος συνταξιούχος δεν δηλώσει την ανάληψη εργασίας ή ότι αυτοαπασχολείται, γίνεται καταλογισμός του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το διάστημα που εργάστηκε ή αυτοαπασχολήθηκε και επιβάλλεται πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

Οι εξαιρέσεις της παρ. 6 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 επαναλαμβάνονται και στη νέα ρύθμιση, εκτός της περ. β' που ρυθμίζεται με την παρ. 2 της προτεινόμενης ρύθμισης. Επίσης η παρ. 9 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 επαναλαμβάνεται στην παρ. 7 του παρόντος, χωρίς διαφοροποίηση, συνεπώς εξακολουθεί να ισχύει το πρώτο εδάφιο της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 καθώς και οι καταστατικές διατάξεις των φορέων που προβλέπουν διακοπή ή αναστολή της καταβολής της σύνταξης σε περίπτωση απασχόλησης του συνταξιούχου σε εργασία υπαγόμενη στην ασφάλιση του φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται.

Η ισχύς της ρύθμισης αυτής αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου για τους συνταξιούχους φορέων κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου που θα αναλάβουν εργασία ή θα αυτοαπασχοληθούν ή θα διοριστούν σε θέσεις της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 μετά τη δημοσίευσή του νόμου.

Για τους ανωτέρω συνταξιούχους που έχουν αναλάβει εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή έχουν διορισθεί σε θέσεις της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010, αλλά δεν τους περιελάμβαναν οι ρυθμίσεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, το παρόν εφαρμόζεται από 1.1.2013. Για παράδειγμα, συνταξιούχος του Δημοσίου, που μέχρι τη δημοσίευση του νόμου εργάζεται και ασφαλιζεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος εξαιρείτο από τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, και για τον οποίο οι περιορισμοί της προτεινόμενης ρύθμισης θα ισχύσουν από 1.1.2013.

Για τους ανωτέρω συνταξιούχους που έχουν ήδη υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, αυτές εξακολουθούν να ισχύουν ως έχουν μέχρι 31.12.2012. Από 1.1.2013 ισχύουν πλέον και για αυτούς οι προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Άρθρο 17

Πίνακας Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η έκδοση Απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με την οποία θα καθοριστούν οι εργασίες, ειδικότητες ή οι χώροι εργασίας που θα ενταχθούν στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών (ΚΒΑΕ) του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή άλλων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης για όλους τους εργαζόμενους.

Για την κατάρτιση του νέου πίνακα βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, ο οποίος θα ισχύσει από 1.7.2011 για όλους τους εργαζομένους, λαμβάνεται υπόψη η γνώμη της Διαρκούς Επιτροπής Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 20 του ν.3790/2009 καθώς και η γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης.

Προκειμένου δε να διασφαλιστεί το κλίμα ασφαλείας των εργαζομένων, που ήδη υπάγονται στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, προβλέπεται ότι θα εξακολουθήσουν να ασφαλιζονται με βάση τον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, όσοι εργαζόμενοι υπάγονται σε αυτόν μέχρι 30.6.2011 στους οποίους χρειάζονται μέχρι και 4,5 χρόνια για τη συμπλήρωση των ελάχιστων προϋποθέσεων συνταξιοδότησης.

Τέλος προβλέπεται ότι ο πίνακας αυτός, μπορεί να τροποποιείται ή να συμπληρώνεται με την ίδια διαδικασία, τουλάχιστον μετά την πάροδο τριετίας από την έκδοση της αρχικής υπουργικής απόφασης.

Άρθρο 18

Παράλληλη ασφάλιση για τους ασφαλισμένους πριν από την 1.1.1993

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η υποχρεωτική υπαγωγή στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ: α) για τους δημοσίους, δημοτικούς και κοινοτικούς υπαλλήλους, οι οποίοι παράλληλα με το χρόνο υπηρεσίας τους στο Δημόσιο, παρέχουν και εξαρτημένη εργασία, και β) για τους αυτοτελώς απασχολούμενους στο θέαμα-ακρόαμα, ακόμη και αν ασφαλιζονται για άλλη επαγγελματική δραστηριότητα σε άλλο, πλην του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ασφαλιστικό φορέα.

Συγκεκριμένα σύμφωνα με το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει για τους μέχρι 31.12.1992 υπαχθέντες στην ασφάλιση οποιουδήποτε ασφαλιστικού οργανισμού, εφόσον οι ασφαλισμένοι της κατηγορίας αυτής, λόγω της απασχόλησής τους είναι ασφαλιστέοι σε περισσότερους του ενός φορείς, ασφαλιζονται υποχρεωτικά στους εν λόγω φορείς.

Εξαιρέσεις από τη γενική αυτή αρχή έχουν θεσπισθεί για τους:

α) δημόσιους, δημοτικούς και κοινοτικούς υπαλλήλους, οι οποίοι κατά το ίδιο χρονικό διάστημα που λογίζεται συντάξιμο σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα για το Δημόσιο συνταξιοδοτική νομοθεσία, απασχολούνται σε εργασία ασφαλιστέα κατά την κείμενη νομοθεσία στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Τα πρόσωπα αυτά για την εργασία αυτή εξαιρούνται από την ασφάλιση του Ιδρύματος σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 3 του ν.1846/1951.

β) αυτοτελώς απασχολούμενους στο θέαμα – ακρόαμα (π.χ.θεατρικοί συγγραφείς, μουσικοσυνθέτες, μεταφραστές, ποιητές, στιχουργοί, πεζογράφοι, κριτικοί, σκηνοθέτες, σκηνογράφοι, κ.λπ.) που ασφαλιζονται και σε άλλο φορέα, λόγω άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας. Τα πρόσωπα αυτά, σύμφωνα με τη διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ.1 του άρθρου 4 του ν.1296/1982, που προστέθηκε με το άρθρο 40 του ν.1469/1984, μπορούν με αίτηση τους να ζητήσουν την εξαίρεση τους από την ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Οι ανωτέρω εξαιρέσεις έρχονται σε αντίθεση με το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει για το σύνολο των μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένων. Προκειμένου να υπάρχει κοι-

νή αντιμετώπιση και ίση μεταχείριση όλων όσων υπάχθηκαν στην ασφάλιση μέχρι την παραπάνω ημερομηνία κρίνεται απαραίτητο να καταργηθούν οι ανωτέρω εξαιρέσεις, καθώς δεν υφίσταται οποιουδήποτε δικαιολογητικός λόγος διατήρησής τους.

Επίσης, με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 2335/1995 από την υποχρεωτική ασφάλιση σε δύο φορείς εξαιρούντο και οι ανεξάρτητα απασχολούμενοι ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 στο Ταμείο Νομικών, ΤΣΑΥ και ΤΣΜΕΔΕ, οι οποίοι παράλληλα απασχολούνται ως ελεύθεροι επαγγελματίες, υπαγόμενοι ως εκ τούτου στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ (πρώην ΤΑΕ, ΤΕΒΕ, ΤΣΑ, ΤΑΝΠΥ και Ταμείο Προνοίας Ξενοδόχων).

Για την κατηγορία αυτή των ανεξάρτητα απασχολούμενων εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 39 του ν.2084/1992 που προβλέπουν υποχρεωτική ασφάλιση σε ένα φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, ένα φορέα επικουρικής ασφάλισης, ένα φορέα ασθένειας και ένα φορέα ασφάλισης πρόνοιας, τον οποίο οι ασφαλισμένοι επιλέγουν με δήλωσή τους, μέσα σε εξαμήνη προθεσμία, πλην του ΤΣΑΥ και ΤΣΜΕΔΕ στα οποία δεν υπήρχε δυνατότητα επιλογής ασφαλιστικού φορέα, καθόσον η ασφάλιση σ' αυτούς ήταν υποχρεωτική. Με την παρούσα ρύθμιση, από την 1η του επόμενου μήνα της δημοσίευσής του παρόντος, η ανωτέρω κατηγορία ανεξάρτητα απασχολούμενων ασφαλισμένων στο Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ) μέχρι 31.12.1992, ασφαλιζονται υποχρεωτικά και στον ΟΑΕΕ, εφόσον ασκεί δραστηριότητα υπακτέα στον εν λόγω Οργανισμό.

Άρθρο 19

Ρυθμίσεις Ο.Γ.Α.

1. Με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997, όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 67 του ν. 2676/1999, ορίζεται ότι τα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών αναπροσαρμόζονται την 1η Ιανουαρίου εκάστου έτους κατά το συνολικό ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων του προηγούμενου έτους, αρχής γενομένης από 1.1.1999. Με τις διατάξεις των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του ν. 2458/1997, όπως ισχύουν, ορίζεται ότι η μηνιαία ατομική εισφορά των αυτοτελώς απασχολούμενων αγροτών ανέρχεται σε ποσοστό 7% επί των ποσών των ασφαλιστικών κατηγοριών της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997, ενώ η κρατική μηνιαία εισφορά ανέρχεται σε ποσοστό 14% επί του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών στις οποίες κατατάσσονται οι ασφαλισμένοι.

Επίσης, με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2458/1997, όπως ισχύουν, ορίζεται ότι τα υπαγόμενα στην ασφάλιση του Κλάδου πρόσωπα υποχρεούνται να καταβάλλουν μηνιαία εισφορά ασθένειας ποσοστού 1,5% επί του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών, στις οποίες κατατάσσονται κάθε φορά σύμφωνα με το άρθρο 4 του νόμου αυτού.

Ακόμη, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3050/2002 ορίζεται ότι από 1.10.2002 μαζί με την εισφορά για σύνταξη και ασθένεια συνεισπράττεται και η εισφορά για το «Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας», η οποία σήμερα ανέρχεται σε 1,92€ το μήνα για τους ασφαλισμένους της 1ης έως και 4ης ασφαλιστικής κατηγορίας και σε 2,88 € το μήνα για τους ασφαλισμένους της 5ης έως και 7ης ασφαλιστικής κατηγορίας. Η μηνιαία εισφο-

ρά αναπροσαρμόζεται ανά τριετία σύμφωνα με το μέσο όρο του ποσοστού αυξήσεως των ασφαλιστικών κατηγοριών της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 της προηγούμενης τριετίας.

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 2458/1997, όπως ισχύουν, ορίζεται ότι η μηνιαία σύνταξη λόγω γήρατος ή αναπηρίας συνίσταται σε ποσοστό 2% επί των, κατά το άρθρο 4 του νόμου αυτού, ασφαλιστικών κατηγοριών στις οποίες έχουν υπαχθεί για κάθε έτος ασφάλισης, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο έναρξης της συνταξιοδότησης.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του «Καταστατικού Ασφάλισης και Συνταξιοδότησης Αγροτών» (π.δ. 78/98), ορίζεται ότι σε περίπτωση που η εισφορά δεν καταβληθεί εμπρόθεσμα, γίνεται επανυπολογισμός αυτής με βάση το νέο ποσό της ασφαλιστικής κατηγορίας, όπως αυτό αναπροσαρμόστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997.

Για τα έτη 2009 και 2010, η Πολιτεία, στο πλαίσιο της εισοδηματικής πολιτικής της, δε χορήγησε αυξήσεις στις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων (εκτός της εφάπαξ οικονομικής παροχής που χορηγήθηκε το έτος 2009 σε ορισμένες κατηγορίες συνταξιούχων).

Κατόπιν αυτών, για τα έτη 2010 και 2011 οι ασφαλιστικές κατηγορίες δεν θα αναπροσαρμοστούν και για τον υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών θα λαμβάνονται υπόψη οι ασφαλιστικές κατηγορίες, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί την 1.1.2009, που σημαίνει ότι για δύο συνεχόμενα έτη (2010, 2011) τα ποσά των ασφαλιστικών εισφορών, τόσο των τρεχουσών όσο και των ληξιπρόθεσμων, δε θα αναπροσαρμοστούν, αλλά θα παραμείνουν στα επίπεδα του 2009.

Από τη νομοθεσία του ΟΓΑ δεν προβλέπονται πρόστιμα ή πρόσθετα τέλη σε περίπτωση καθυστέρησης εξόφλησης των ασφαλιστικών εισφορών, αλλά μόνο η προαναφερόμενη αναπροσαρμογή.

Συνεπώς, η μη αναπροσαρμογή των ασφαλιστικών εισφορών και μάλιστα επί σειρά ετών, θα επιβαρύνει ακόμη περισσότερο την ήδη προβληματική οικονομική κατάσταση του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης.

2. Με τη διάταξη της παρ. 8α του άρθρου 7 του ν. 3232/2004, προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και εντός των ορίων της εισοδηματικής πολιτικής, όπως καθορίζεται εκάστοτε με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, καθώς και των οικονομικών δυνατοτήτων του ΟΓΑ, αναπροσαρμόζονται τα ποσά των συντάξεων ΟΓΑ (ν.4169/1961), τα ποσά των συντάξεων του Κλάδου Πρόσθετης Ασφάλισης (ν. 1745/1987) και τα ποσά των συντάξεων του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης (ν. 2458/1997).

Σύμφωνα με την εξαγγελία του Πρωθυπουργού και λαμβάνοντας υπόψη τις προβλεπόμενες πιστώσεις του προϋπολογισμού του ΟΓΑ οικονομικού έτους 2009, καθορίζεται αύξηση της βασικής προνοιακής σύνταξης που χορηγεί ο ΟΓΑ (ν.4169/61) κατά 30 € μηνιαίως από 1.10.2009 και κατά 20 € μηνιαίως από 1.7.2010, ώστε η σύνταξη αυτή να διαμορφωθεί στο ποσό των 360 € μηνιαίως για το 2009 και 380 € μηνιαίως για το 2010.

3. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997, όπως τροποποιήθηκε με τη διάταξη της παρ. 4β του άρθρου 7 του ν. 3050/2002, ασφαλισμένοι του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών υποχρεούνται να προ-

σκομίζουν βεβαίωση του ΟΓΑ περί εξοφλήσεως των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους από ασφαλιστικές εισφορές προς τον Κλάδο, προκειμένου να τύχουν δανειοδοτήσεως από τραπεζικά ιδρύματα ή επιχορηγήσεως ή επιδοτήσεως από το Ελληνικό Δημόσιο ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την επαγγελματική τους δραστηριότητα για την οποία ασφαλιζονται στον Κλάδο.

Επίσης, με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997, όπως τροποποιήθηκε με τη διάταξη της παρ.4γ του άρθρου 7 του ν.3050/2002, στις περιπτώσεις δανειοδότησης, επιχορήγησης ή επιδότησης των ασφαλισμένων του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών είναι δυνατή η μη προσκόμιση βεβαίωσης εξοφλήσεως των οφειλών του Κλάδου, εφόσον από τα αντίστοιχα ποσά παρακρατείται το σύνολο των οφειλών αυτών και αποδίδεται στον ΟΓΑ.

Με σκοπό την πάταξη της εισφοροδιαφυγής, κρίνεται σκόπιμο να συμπληρωθούν οι παραπάνω διατάξεις, ώστε να απαιτείται η προσκόμιση ασφαλιστικής ενημερότητας από τον ΟΓΑ και στις περιπτώσεις χορήγησης αποζημιώσεων γεωργικής παραγωγής από τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Με τις διατάξεις του τέταρτου κεφαλαίου του σχεδίου νόμου, θεσμοθετείται νέος τρόπος πληρωμής ορισμένων κατηγοριών απασχολούμενων ώστε η παρακράτηση των εισφορών που τους αναλογούν να γίνεται ταυτόχρονα με την καταβολή της αντίστοιχης αμοιβής.

Άρθρο 20 Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακώς απασχολούμενων

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται νέος τρόπος πληρωμής το προσωπικού που απασχολείται περιστασιακά στην οικία του εργοδότη, αμειβόμενο με την ώρα ή την ημέρα είτε σε έναν είτε σε πλείονες του ενός εργοδότες, με ενδεικτική απαρίθμηση ορισμένων ειδικοτήτων. Πρόκειται για εργαζόμενους που παρέχουν, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, αδήλωτη εργασία και κατά συνέπεια διαφεύγουν των ασφαλιστικών τους υποχρεώσεων τόσο οι ίδιοι όσο και οι εργοδότες τους. Για το λόγο αυτό, η πληρωμή με ειδικής μορφής επιταγή (εργόσημο) γίνεται πλέον υποχρεωτική, πράγμα που οδηγεί στην ένταξη όλων αυτών των ατόμων στο σύστημα ασφάλισης. Με την καταβολή των εισφορών που του αναλογούν, ο εργαζόμενος αποκτά δικαίωμα στη σύνταξη, κύρια και επικουρική, στην ασθένεια και γενικά σε όσα ορίζει ο παρών νόμος υπό τους όρους του οικείου ασφαλιστικού φορέα. Εκτός από το κατ' οίκον του εργοδότη εργαζόμενο προσωπικό, η ίδια ρύθμιση ισχύει και για τους εργάτες γης του ΟΓΑ. Για την υλοποίηση των διαδικασιών αυτών παρέχεται στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης εξουσιοδότηση (παρ. 4). Με την παρ. 5 του ίδιου άρθρου παρέχεται εντός ορισμένων ορίων, έκπτωση από το εισόδημα του εργοδότη ως κίνητρο για την εκ μέρους του τήρηση της διαδικασίας.

Άρθρο 21
Ασφάλιση σε ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΕΤΕΑΜ
και ΟΕΚ

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ορίζονται οι όροι της ασφάλισης των περιστασιακά απασχολούμενων στις αναφερόμενες κατηγορίες, όσον αφορά το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το ΕΤΕΑΜ και τον ΟΕΚ καθώς και η ένταξη των ασφαλισμένων στον ισχύοντα αντίστοιχο Κανονισμό Εργασίας.

Άρθρο 22
Ασφάλιση στον ΟΓΑ

Με το άρθρο αυτό ορίζονται οι όροι της ασφάλισης στον ΟΓΑ των εργατών γης οι οποίοι υπήχθησαν στην ασφάλιση του ΟΓΑ με το άρθρο 27 του ν.2639/1998.

Άρθρο 23
Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακά
απασχολούμενων σε επιχειρήσεις επισιτισμού
και θεάματος-ακροάματος

Με το άρθρο προβλέπεται η ίδια διαδικασία προκειμένου για τους εργαζόμενους σε επισιτιστικές επιχειρήσεις (σερβιτόρους, μαγείρους κλπ.) και σε επιχειρήσεις του θεάματος-ακροάματος οι οποίοι απασχολούνται περιστασιακά σε πλειόνες του ενός εργοδότες, χωρίς όμως να θίγεται η ασφαλιστική και εργασιακή τους σχέση και τα ισχύοντα από τις συλλογικές (ειδικές, κλαδικές) συμβάσεις εργασίας που ισχύουν σήμερα για το προσωπικό αυτό.

Άρθρο 24
Κυρώσεις

Με το άρθρο προβλέπεται ότι η παράβαση των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου συνιστά παράβαση και συνεπάγεται κυρώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 25
Προσαυξήσεις συντάξεων πέραν των 35 ετών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ανακαθορίζεται και καθίσταται ευνοϊκότερο το ποσοστό προσαύξησης που χορηγείται στο ποσό της σύνταξης των μέχρι 31.12.1992 μισθωτών ασφαλισμένων, που συνταξιοδοτούνται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, με συνολικό χρόνο ασφάλισης πέραν των 10.500 ημερών ή 35 ετών ασφάλισης.

Ειδικότερα, με τις παραγράφους 1 και 2, το ποσοστό προσαύξησης 3,3%, το οποίο προβλέπεται, με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 145 του ν.3655/2008, για κάθε 300 ημέρες εργασίας και κατ' ανώτατο όριο 900, που πραγματοποιούν οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που έχουν συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας τους και έχουν πραγματοποιήσει πάνω από τις 10.500 ημέρες, καθορίζεται σε 3,5%, ενώ η προσαύξηση κατά 1/50 του ποσού της σύνταξης για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35ου προκειμένου για τους μισθωτούς των λοιπών φορέων ασφάλισης, που προβλέπεται με τη διάταξη της παρ.

2 του άρθρου 51 του ν.2084/92, καθορίζεται σε 2,5%. Μέσω των αναπροσαρμογών των εν λόγω ποσοστών προσαύξησης βελτιώνονται περαιτέρω τα οικονομικά κίνητρα επιμήκυνσης του εργασιακού βίου.

Με την παράγραφο 3 εξάλλου προσαύξηση κατά 2,5% χορηγείται και στους συνταξιοδοτούμενους από το Δημόσιο για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35ου και μέχρι του 40ου.

Επιπλέον, με την παράγραφο 4, προβλέπεται ότι οι παραπάνω προσαυξήσεις θα χορηγούνται σε όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2010, δεδομένου ότι μετά την ημερομηνία αυτή, τίθεται σε ετελεσμός νέα και ενιαία βάση ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης του συνόλου των ασφαλισμένων.

Είναι ευνόητο ότι, από την ίδια ημερομηνία και για τους ίδιους λόγους, η ρύθμιση του ν.3029/2002, όπως ισχύει, που προβλέπει την προσαύξηση κατά 3,3% του ποσού της σύνταξης των μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένων για κάθε έτος ασφάλισης και μέχρι τρία, που πραγματοποιούν μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους και τριανταπέντε (35) ετών ασφάλισης, θα καταστεί ανενεργός.

Άρθρο 26
Προγράμματα εθελουσίας εξόδου

Τα τελευταία χρόνια η Πολιτεία στο πλαίσιο πελατειακών εξυπηρετήσεων σε επιχειρήσεις και προκειμένου να κάνει ελκυστικότερες τις μετοχές τους στο Χρηματιστήριο ή για να διευκολύνει την ιδιωτικοποίησή τους, προέβη σε μια σειρά νομοθετικών παρεμβάσεων που θεσμοθέτησαν προγράμματα εθελουσίας αποχώρησης-συνταξιοδότησης του προσωπικού των επιχειρήσεων αυτών.

Έτσι, για παράδειγμα με τους ν. 3371/2005 και 3762/2009 αποχώρησαν από τον ΟΤΕ περίπου 5.500 εργαζόμενοι και με το ν. 3717/2008 μεγάλος αριθμός υπαλλήλων από την Ολυμπιακή Αεροπορία. Σημειώθουν, ότι οι ηλικίες αποχώρησης όλων αυτών των εργαζόμενων ήταν ιδιαίτερα μικρές (από 35-55 ετών), τα δε ποσά συντάξεων που δικαιώθηκαν ήταν ιδιαίτερα υψηλά.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των παρεμβάσεων είναι από τη μια μεριά η διαμόρφωση αισθήματος κοινωνικής αδικίας, αφού οι εργαζόμενοι αυτοί δικαιώθηκαν σύνταξης σε ηλικία πολύ μικρότερη από την αντίστοιχη όλων των άλλων εργαζόμενων της χώρας, οι οποίοι επιβαρύνονται με το οικονομικό κόστος κάλυψης των συντάξεων τους για τα επόμενα κατά μέσο όρο 30 χρόνια, η αποχώρηση έμπειρων και ικανών εργαζόμενων από τον παραγωγικό ιστό της χώρας αλλά και η τεράστια οικονομική επιβάρυνση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και γενικά του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας με δυσβάστακτα αναλογιστικά ελλείμματα για πολλά χρόνια.

Με τη διάταξη αυτή υπογραμμίζεται ρητά η δέσμευση της Πολιτείας να απαγορεύσει κάθε εθελουσία-πρόωρη συνταξιοδότηση, που ανατρέπει τα οικονομικά δεδομένα του ασφαλιστικού συστήματος, ειδικά σε μια εποχή που αφενός τα δημογραφικά δεδομένα δημιουργούν ασφυκτικές πιέσεις στη λειτουργία του ασφαλιστικού συστήματος, και αφετέρου η οικονομική κατάσταση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης είναι ζοφερή.

Επιπλέον, για την αποφυγή μελλοντικής τροποποίησης της απαγόρευσης αυτής προστίθενται προϋποθέσεις τέτοιες, που καθιστούν πολιτικούς λίαν επώδυνη την ανατροπή της διάταξης αυτής (και επομένως την υιοθέ-

τηση εθελούσιας εξόδου-συνταξιοδότησης προσωπικού επιχειρήσεων) από κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΦΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΑΥΤΩΝ

Άρθρο 27 Εντάξεις στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη δυνατότητα ελέγχου και εποπτείας, ευελιξία και αποτελεσματικότητα, μείωση διοικητικού και λειτουργικού κόστους και αντιμετώπιση οργανωτικών δυσχερειών, με την παρ. 1 προτείνεται η ένταξη του κλάδου κύριας σύνταξης του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) και η υπαγωγή στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των προσλαμβανόμενων από 1.1.2011, τακτικών υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου, στρατιωτικών και υπαλλήλων της Βουλής, υπαλλήλων των ν.π.δ.δ. και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας. Για την ένταξη του Κλάδου Σύνταξης του ΝΑΤ συντάσσεται ειδική οικονομική μελέτη η οποία καταρτίζεται από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ένταξης των ήδη ασφαλισμένων και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών καθώς και θέματα κάλυψης των ελλειμμάτων. Από της εντάξεως οι νέοι εργαζόμενοι ασφαλιζονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και διέπονται από τη νομοθεσία του.

Η κατά τα ανωτέρω υπαγωγή στην ασφάλιση του Ιδρύματος για κύρια σύνταξη όλων των προσλαμβανόμενων από την ανωτέρω ημερομηνία τακτικών και μετακλητών δημοσίων υπαλλήλων, λειτουργών, στρατιωτικών, μετακλητών και τακτικών υπαλλήλων Βουλής, νπδδ και ΟΤΑ θεωρείται απαραίτητη, με δεδομένο ότι αποτελούν μια κατηγορία μισθωτών των οποίων οι όροι και οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους είναι πλέον κοινοί με τους ισχύοντες για το σύνολο των λοιπών ασφαλισμένων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Οι ανωτέρω, για επικουρική σύνταξη, ασθένεια και εφάπαξ βοήθημα θα ασφαλιζονται στους φορείς στους οποίους υπάγονται οι μετά την 1.1.93 προσληφθέντες στις αντίστοιχες Υπηρεσίες.

Άρθρο 28 Οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια του Κλάδου Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού αποσαφηνίζεται η πλήρης οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια του κλάδου Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος από 1.1.2011 υποχρεούται στην κατάρτιση ετήσιου προϋπολογισμού, ισολογισμού και λοιπών οικονομικών καταστάσεων για τον κλάδο, και στην υποβολή τους στις υπηρεσίες του Υπουργείου για έγκριση, κατά τις προβλεπόμενες προθεσμίες.

Η ενίσχυση του κλάδου από τον ετήσιο τακτικό κρατικό προϋπολογισμό θα περιορίζεται στα θεσμοθετημένα για το σκοπό αυτό ποσά και δεν θα μεταφέρονται πλέον ποσά που εγγράφονται για την ενίσχυση του κλάδου παροχών συντάξεων, στον κλάδο Υγείας προς κάλυψη των

ετησίων ελλειμμάτων του.

Για τους ασφαλισμένους εξακολουθούν να ισχύουν τα ίδια είδη παροχών, όπως προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία, καθώς και οι αρμοδιότητες και η λειτουργία των υπηρεσιών του Ιδρύματος.

Οι οικονομικές υποχρεώσεις του ΟΑΕΕ προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για την περίθαλψη των ασφαλισμένων του, περιέρχονται από 1.1.2011 στον Κλάδο Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Οι εκκρεμότητες που αφορούν την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στους κλάδους, καθώς και η συμμετοχή στις δαπάνες διοίκησης και κάθε άλλη λεπτομέρεια θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 29 Διάκριση των Κεντρικών Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όπως είναι διαρθρωμένο σήμερα, επιτελεί τις λειτουργίες δύο διαφορετικών οργανισμών, ήτοι παροχής υπηρεσιών ασφάλισης και παροχής υπηρεσιών υγείας, μέσω ενός ενιαίου και σύνθετου οργανωτικού σχήματος, το οποίο είναι αναποτελεσματικό, συγκεχυμένο και περίπλοκο. Ωστόσο, η οργανωτική δομή και λειτουργία ενός παρόχου υπηρεσιών ασφάλισης διαφέρει από την αντίστοιχη δομή και λειτουργία ενός παραγωγού υπηρεσιών υγείας και για αυτό όλοι οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης εφαρμόζουν επιτυχώς οργανωτικά σχήματα διαχωρισμένων κλάδων παροχής και χρηματοδότησης ασφαλιστικών υπηρεσιών και υπηρεσιών υγείας.

Η υπάρχουσα οργανωτική δομή των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας του Ιδρύματος έχει καταστεί σαφές ότι δεν ανταποκρίνεται στο τεράστιο εύρος των δραστηριοτήτων και των αντικειμένων τους.

Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ παρέχει υπηρεσίες υγείας στο ήμισυ και πλέον του πληθυσμού της χώρας, οι οποίες καλύπτονται τετράπτυχο πρόληψη- διάγνωση- θεραπεία- αποκατάσταση και αποτελεί τον κύριο και σημαντικότερο φορέα παροχής υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας της χώρας.

Με την προτεινόμενη διάταξη οι κεντρικές υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εκσυγχρονίζονται και διακρίνονται σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας. Στις αρμοδιότητες των Υπηρεσιών Υγείας περιλαμβάνεται ο σχεδιασμός, η ανάπτυξη καθώς και η παρακολούθηση και ο έλεγχος των δαπανών υγείας.

Ειδικότερα, προβλέπονται δύο Γενικές Διευθύνσεις με έναρξη λειτουργίας τους την 1.1.2011:

Η Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας, η οποία είναι αρμόδια για το σχεδιασμό όλων των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Η Γενική αυτή Διεύθυνση συγκροτείται από τις Διευθύνσεις Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών, Διαχείρισης Ανθρωπίνων Πόρων, Βιοιατρικής Τεχνολογίας και Αναπηρίας και Ιατρικής Εργασίας, με αρμοδιότητες σχετικές με το χειρισμό θεμάτων οργάνωσης υπηρεσιών υγείας, παρακολούθησης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, αξιολόγησης και μεταφοράς της βιοιατρικής τεχνολογίας στις υπηρεσίες υγείας, προγραμματισμού και έγκρισης εξοπλιστικών προγραμμάτων, καθώς και θεμάτων σχετικών με την ιατρική της εργασίας και την αποκατάσταση.

Η Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολό-

γησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, η οποία είναι αρμόδια για τη διαχείριση των παροχών υγείας και τον έλεγχο όλων των δαπανών. Η Γενική αυτή Διεύθυνση συγκροτείται από τις Διευθύνσεις Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας, Προληπτικής Ιατρικής, Οδοντιατρικής και Φαρμακευτικής, με αρμοδιότητες σχετικές με θέματα παρακολούθησης και ελέγχου δαπανών υγείας, αξιολόγησης και κοστολόγησης κάθε νέας παροχής υγείας, ελέγχου πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας περίθαλψης, καθορισμού ορίων παρεχόμενων υπηρεσιών καθώς και δημιουργίας προγραμμάτων και διαδικασιών παροχής προληπτικής ιατρικής.

Εξάλλου, οι Περιφερειακές Υπηρεσίες του Ιδρύματος διακρίνονται ήδη σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας, δηλαδή Τοπικά και Περιφερειακά Υποκαταστήματα και Μονάδες Υγείας, οι οποίες συνεργάζονται μεταξύ τους και αλληλοϋποστηρίζονται στο έργο τους.

Με την ίδια διάταξη ορίζεται ότι η Γενική Διεύθυνση Οικονομοτεχνικών Υπηρεσιών, η Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής, η Διεύθυνση Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης, η Διεύθυνση Γραμματείας, η Νομική Υπηρεσία, το Τμήμα Τύπου και το Τμήμα Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων είναι υπηρεσίες κοινές και για τις Υπηρεσίες Ασφάλισης και για τις Υπηρεσίες Υγείας.

Άρθρο 30

Οργανωτική διάρθρωση των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας

Με τις διατάξεις των παρ. 1-5 ορίζεται η οργανωτική δομή των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας.

Ιδιαίτερα σημαντικά αντικείμενα των Υπηρεσιών Υγείας, όπως η οργάνωση, η βιοιατρική τεχνολογία, η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια φροντίδα υγείας, καθώς και η πρόληψη, στην οποία δίδεται διεθνώς ιδιαίτερη σημασία, αποτελούν μέχρι σήμερα απλά Τμήματα με αποτέλεσμα την αντικειμενική αδυναμία εκτέλεσης του έργου τους.

Προς τούτο, τα Τμήματα αυτά μετατρέπονται σε Διευθύνσεις διαρθρούμενες στα αναγκαία Τμήματα.

Παράλληλα, δημιουργείται και Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, με σκοπό την ανάλυση, αξιολόγηση και κοστολόγηση κάθε νέας παροχής υγείας που υιοθετείται από το Ίδρυμα, καθώς και την παρακολούθηση και τον έλεγχο όλων των δαπανών υγείας στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Κατόπιν των ανωτέρω, η διάρθρωση των Υπηρεσιών Υγείας έχει ως εξής:

– Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας. Περιλαμβάνει τις ακόλουθες Διευθύνσεις:

1. Διεύθυνση Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών: Η Οργάνωση των Υπηρεσιών Υγείας αναβαθμίζεται από Τμήμα σε Διεύθυνση και περιλαμβάνει τον χειρισμό των θεμάτων οργάνωσης των υπηρεσιών υγείας, τη σύσταση υπηρεσιών και θέσεων προσωπικού, τη διενέργεια μελετών για θέματα των υπηρεσιών Υγείας, την παρακολούθηση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών καθώς και την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων και εφαρμογών, ώστε να προκύπτουν έγκαιρα οι αναγκαίες διορθωτικές παρεμβάσεις.

2. Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων: Μετο-

νομασία της Διεύθυνσης Υγειονομικού Προσωπικού με προσθήκη του αντικείμενου της διαχείρισης των ανθρώπινων πόρων.

3. Διεύθυνση Βιοιατρικής Τεχνολογίας (λειτουργεί μέχρι σήμερα σε επίπεδο Τμήματος): Μελέτη, αξιολόγηση και μεταφορά της Βιοιατρικής Τεχνολογίας στις Υπηρεσίες Υγείας του Ιδρύματος, προγραμματισμός του αναγκαίου εξοπλισμού, έγκριση εξοπλιστικών προγραμμάτων, ποιοτικός έλεγχος, οργάνωση, έλεγχος αποδοτικότητας καθώς και μέριμνα για τη συντήρηση του ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού.

4. Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας: Επιχειροποιούνται τα αντικείμενα της Διεύθυνσης και προστίθενται δύο νέα Τμήματα με αντικείμενο την κάλυψη με γιατρούς του Ειδικού Σώματος των Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας. Προστίθενται τέλος δύο ακόμη Τμήματα με αντικείμενο α) την Ιατρική της Εργασίας και β) την Αποκατάσταση.

Με την έναρξη λειτουργίας της Διεύθυνσης καταργούνται δύο Περιφερειακές Υπηρεσίες που ασχολούνται σήμερα με το Ειδικό Σώμα Γιατρών, λόγω του ότι αφενός υπήρχε αλληλεπικάλυψη αρμοδιοτήτων κεντρικής και περιφερειακών υπηρεσιών και αφετέρου δεν ήταν δυνατή η εποπτεία και ο συντονισμός των θεμάτων του Ειδικού Σώματος από μία επιτελική υπηρεσία (Διεύθυνση Υπηρεσίας και Κοινωνικής Εργασίας).

– Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας. Περιλαμβάνει τις ακόλουθες Διευθύνσεις:

1. Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, με αρμοδιότητες σχετικές με θέματα παρακολούθησης δαπανών υγείας, ελέγχου πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας περίθαλψης, καθώς και ελέγχου φαρμακευτικής και πρόσθετης περίθαλψης.

2. Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (λειτουργεί μέχρι σήμερα σε επίπεδο Τμήματος): Διαχειρίζεται τις διαδικασίες παροχής πρωτοβάθμιας φροντίδας Υγείας τόσο από τις υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όσο και από τους εξωτερικούς προμηθευτές με τους οποίους συμβάλλεται το Ίδρυμα. Καθορίζει επίσης τα όρια της παρεχόμενης περίθαλψης.

3. Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας (λειτουργεί μέχρι σήμερα σε επίπεδο Τμήματος) με αρμοδιότητες αντίστοιχες με αυτές της προηγούμενης Διεύθυνσης, όσον αφορά στη δευτεροβάθμια φροντίδα υγείας.

4. Διεύθυνση Προληπτικής Ιατρικής (λειτουργεί μέχρι σήμερα σε επίπεδο Τμήματος): Έργο της είναι η δημιουργία προγραμμάτων και διαδικασιών παροχής προληπτικής ιατρικής, δευτερογενούς πρόληψης καθώς και διαδικασίες παροχής κοινωνικής φροντίδας και προστασίας και θέματα τριτογενούς πρόληψης.

5. Διεύθυνση Οδοντιατρικής: Έργο της Διεύθυνσης είναι η παροχή οδοντιατρικής περίθαλψης και η δημιουργία προγραμμάτων και διαδικασιών παροχής προληπτικής οδοντιατρικής.

6. Διεύθυνση Φαρμακευτικής: Στην υπάρχουσα Διεύθυνση με αντικείμενο το φάρμακο προστίθεται ως Τμήμα το Κεντρικό Φαρμακείο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και η Κεντρική Μονάδα Επεξεργασίας Συνταγών (ΚΜΕΣ).

Οι αρμοδιότητες των υπηρεσιών που συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας και τη Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας προβλέπεται να καθορισθούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσω-

τερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Τέλος καθορίζονται οι κλάδοι από τους οποίους προέρχονται οι προϊστάμενοι όλων των παραπάνω Υπηρεσιών.

Με τη νέα δομή τους οι Κεντρικές Υπηρεσίες Υγείας του Ιδρύματος προσαρμόζονται στις σύγχρονες επιταγές οργάνωσης και λειτουργίας των επιτελικών υπηρεσιών, ώστε να επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερη εποπτεία, καθοδήγηση και συντονισμός των Περιφερειακών Υπηρεσιών Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και, επομένως, βέλτιστη λειτουργία τους.

2. Με την παρ. 6 προβλέπεται η ενσωμάτωση στον Οργανισμό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των διατάξεων των άρθρων 29 και 30, που ρυθμίζουν θέματα του Οργανισμού και ορίζεται ότι αυτές τροποποιούνται με τη διαδικασία που ισχύει για την τροποποίηση του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

3. Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός φορέας, απέκτησε ολοκληρωμένο Οργανισμό με το π.δ. 266/1989 (ΦΕΚ 127 Α). Στη συνέχεια, το νομοθετικό πλαίσιο οργάνωσης των δημοσίων υπηρεσιών και των ΝΠΔΔ, καθορίστηκε με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α).

Μετά την ισχύ των διατάξεων του ανωτέρω άρθρου, το περιεχόμενο των Οργανισμών των ΝΠΔΔ καθώς και τα θέματα της αρμοδιότητας και της διαδικασίας θέσπισης αυτών, ρυθμίζονται αποκλειστικά από τις διατάξεις αυτές, σύμφωνα με τις οποίες οι Οργανισμοί καταρτίζονται με Προεδρικά Διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και του αρμόδιου, κατά περίπτωση, Υπουργού.

Επειδή η διαδικασία τροποποίησης του Οργανισμού του Ιδρύματος με π.δ. είναι χρονοβόρα και πολλές φορές συντρέχει λόγος άμεσης τροποποίησης για την ορθολογικότερη αναδιάρθρωση της εσωτερικής δομής, ώστε να είναι περισσότερο ευέλικτη, αποτελεσματική και παραγωγική, για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση προβλημάτων που προκύπτουν, με την παρ. 7 προβλέπεται η τροποποίηση του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από πρόταση του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Άρθρο 31

Ενιαίο σύστημα υπηρεσιών υγείας

Με το άρθρο 31 επιδιώκεται η ένταξη και λειτουργία σε ενιαίο πλαίσιο των Υπηρεσιών Υγείας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας φροντίδας του ΕΣΥ, των ΦΚΑ αρμοδιότητας ΓΓΚΑ και του Οίκου Ναύτου. Επειδή η ένταξη αυτή αφορά ποικίλα ζητήματα τα οποία προκύπτουν, όπως της ομοιόμορφης δράσης των εντασσόμενων μονάδων, τη μεταφορά της κινητής και ακίνητης περιουσίας, τη ρύθμιση διοικητικών θεμάτων, τη μεταφορά ή μη προσωπικού διαφόρων κατηγοριών, τη χρηματοδότηση κλπ, επιλέχθηκε η λύση της δημιουργίας ενός Συντονιστικού Συμβουλίου στο οποίο μετέχουν οι συναρμόδιοι Υπουργοί, το οποίο, με αποφάσεις του θα επιλύσει τα θέματα αυτά σε ένα βάθος χρόνου δύο ετών. Προβλέπεται επίσης η δημιουργία ενός πιλοτικού προγράμματος από την εφαρμογή του οποίου θα καταγραφεί η δημιουργία ενός και μόνο φορέα παροχής υγείας που θα λειτουργεί αποκλειστικά εντός του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Με τον

τρόπο αυτό εξασφαλίζεται το αδιαίρετο του Συστήματος Υγείας της χώρας και αίρεται ο κατακερματισμός των δράσεων υγείας σε φορείς εκτός του ΕΣΥ.

Άρθρο 32

Σύμπραξη Φ.Κ.Α. για παροχές υγείας

Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί αναλαμβάνουν δαπάνες για νοσηλεία ασφαλισμένων τους στο εξωτερικό, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται από την ισχύουσα νομοθεσία. Η μετάβαση γίνεται κατόπιν απόφασης των αρμοδίων οργάνων των φορέων που λαμβάνεται κατόπιν αιτιολογημένης γνωμάτευσης των Ειδικών Υγειονομικών Επιτροπών που προβλέπονται από την παρ. 3 της αριθ. Φ.7/οικ.15/1997 (ΦΕΚ 22 Β) κοινής υπουργικής απόφασης. Από την παράγραφο 3 του άρθρου 4 της παραπάνω απόφασης προβλέπεται ότι απορριπτικές γνωματεύσεις των υγειονομικών επιτροπών είναι δεσμευτικές για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και ως εκ τούτου δεν εγκρίνεται η μετάβαση νοσηλείας στο εξωτερικό.

Επειδή κατά των αποφάσεων αυτών δεν προβλέπεται διαδικασία υποβολής ενστάσεων, προτείνεται η σύσταση στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Δευτεροβάθμιας Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής, με σκοπό τη γνωμοδότηση ύστερα από ένσταση κατά αποφάσεων των ειδικών υγειονομικών επιτροπών και την παροχή προτάσεων συμβουλευτικού χαρακτήρα προς τον υπουργό επί θεμάτων νοσηλείας στο εξωτερικό σε συνδυασμό εθνικής νομοθεσίας και κοινοτικού κανονισμού.

Άρθρο 33

Μικτά κλιμάκια για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής

Η εισφοροδιαφυγή αποτελεί φαινόμενο ιδιαίτερα ανησυχητικό, με μεγάλο κοινωνικό κόστος, δεδομένου ότι υπονομεύει τη βιωσιμότητα των ΦΚΑ και παράλληλα την ποιότητα των παροχών που δικαιούνται οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι.

Επίσης, η σδήλωτη εργασία ανέρχεται περίπου στο 25% των εργαζομένων. Στόχος είναι να μειωθεί το έτος 2010 κατά 10% και για κάθε επόμενο έτος μέχρι και το 2013 κατά 15%. Για το λόγο αυτό θεσπίζεται με τις παρ. 1-8 η δυνατότητα συγκρότησης μικτών κλιμακίων ελέγχου αποτελούμενα από υπαλλήλους της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ και από υπαλλήλους των ΦΚΑ, πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που υπηρετούν στις Διευθύνσεις Επιθεώρησης και στα Τμήματα Εσόδων αυτών. Το μέτρο αυτό θα συμβάλει τα μέγιστα στην καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και της ανασφάλιστης εργασίας.

Παράλληλα, παρέχεται η δυνατότητα όλοι οι ανωτέρω υπάλληλοι να συμμετέχουν και στα μικτά κλιμάκια ελέγχου, τα οποία συγκροτούνται από υπαλλήλους του ΣΕΠΕ και της Ε.ΥΠ.Ε.Α. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 151 του ν. 3655/08.

Για τους παρεμποδίζοντες τον έλεγχο, θεσπίζεται αυτοτελές διοικητικό πρόστιμο από 3.000 € έως 15.000 €. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης προσδιορίζονται τα κριτήρια με τα οποία καθορίζεται το ύψος του προστίμου.

Με την παρ. 9 έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους υπαλλήλους που συμμετέχουν στα μικτά κλιμάκια οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 3260/2004, όπως

τροποποιήθηκε και ισχύει, σύμφωνα με τις οποίες οι υπάλληλοι που διενεργούν ελέγχους δεν δίδονται και δεν ενάγονται για γνώμη που διατύπωσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Εξαιρούνται των ανωτέρω η περίπτωση δόλου, η παραβίαση του απορρήτου των στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση τους και η παράβαση του καθήκοντος εχεμύθειας.

Με την παρ. 10 προβλέπεται, στις περιπτώσεις όπου αυτό απαιτείται, συμμετοχή στα μικτά κλιμάκια της ΥΠΕ-ΔΥΦΚΑ ιατρών και φαρμακοποιών, με ευθύνη της Διοίκησης των Ασφαλιστικών Φορέων.

Άρθρο 34

Σύσταση Κέντρου Πληροφόρησης Ασφαλισμένων – Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.)

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού συστήνεται στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Κέντρο Πληροφόρησης Ασφαλισμένων – Συνταξιούχων (Κ.Π.Α.Σ.), σε επίπεδο Αυτοτελούς Τμήματος, υπαγόμενο απευθείας στη Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης, για την υποδοχή και πληροφόρηση των ασφαλισμένων, τη συνεργασία και διασύνδεση με τα Κ.Ε.Π., σχετικά με τις ενέργειες που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση των ασφαλιστικών τους υποθέσεων και τη διερεύνηση των όποιων προβλημάτων ανακύπτουν από τις συναλλαγές τους με τις υπηρεσίες της ΓΓΚΑ και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης.

Για το σκοπό αυτό και στο πλαίσιο της απλούστευσης των διαδικασιών, το εν λόγω Κέντρο στελεχώνεται όχι μόνο από διοικητικό προσωπικό της Γενικής Γραμματείας, αλλά και από υπαλλήλους που αποσπώνται από τους ίδιους τους φορείς με σχετική εμπειρία και γνωστικό αντικείμενο, για την καλύτερη κατατόπιση και εξυπηρέτηση του πολίτη σε θέματα ασφάλισης και παροχών, που θα επιτευχθεί με τη συνεργασία μεταξύ των οργανικών μονάδων των ΦΚΑ μέσω ενιαίων μηχανογραφικών συστημάτων και πληροφοριακής διασύνδεσης.

Ως ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Κέντρου ορίζεται η 1.1.2011, ενώ με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης παρέχεται η δυνατότητα συμπλήρωσης και επέκτασης των αρμοδιοτήτων του.

Άρθρο 35

Ενιαίο σύστημα ελέγχου συντάξεων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού συστήνεται ενιαίο σύστημα ελέγχου συντάξεων και επιχειρείται η θωράκιση του συστήματος πληρωμών συντάξεων από πιθανή καταστρατήγηση του θεσμικού πλαισίου που το διέπει.

Συγκεκριμένα, θεσπίζεται μηχανισμός τήρησης στοιχείων πληρωμών, σε ενιαία βάση δεδομένων, ο οποίος θα επιτρέπει την εξαγωγή στατιστικών συμπερασμάτων και τον εντοπισμό παραβάσεων, σχετικά με την πληρωμή συντάξεων, κατόπιν διασταύρωσης στοιχείων όλων των ασφαλιστικών φορέων. Διευκολύνεται, με αυτόν τον τρόπο, τόσο η λήψη ώριμων πολιτικών αποφάσεων για το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, όσο και η εποπτική παρακολούθηση των εκροών στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

Η δημιουργία του ενιαίου συστήματος ελέγχου, που προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου, αποτελεί βήμα

προς την πλήρη ψηφιοποίηση του χώρου της Κοινωνικής Ασφάλισης σε όφελος ασφαλισμένων και συνταξιούχων, αλλά και βήμα προς την αύξηση της βιωσιμότητας του συστήματος, καθώς διασφαλίζεται η διαφάνεια στον τρόπο με τον οποίο το σύστημα καταβάλλει τις συντάξεις.

Το ενιαίο σύστημα ελέγχου συντάξεων θα λειτουργεί στην «Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Κοινωνικής Ασφάλισης» (Η.Δι.Κ.Α. Α.Ε.)

Άρθρο 36

Παρακολούθηση αναγκαστικής εισπραξης ασφαλιστικών εισφορών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν στην παρακολούθηση της αναγκαστικής εισπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές και τη λήψη κάθε αναγκαστικού μέτρου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ σε συνεργασία με τη Νομική Υπηρεσία αυτών.

Αν οι ΦΚΑ αδυνατούν ή καθυστερούν στην παρακολούθηση της αναγκαστικής εισπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές, δύνανται να αναθέτουν το χειρισμό αυτών των θεμάτων σε άλλους ΦΚΑ ή ΝΠΔΔ.

Αναφορικά με την ανάθεση σε ΦΚΑ, ΝΠΔΔ, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 89 του ν. 2084/1992.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΘΕΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Άρθρο 37

Χρηματοδότηση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης

Πέραν της θεσμοθετημένης χρηματοδότησης για τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, το Κράτος από 1.1.2015 και μετά αναλαμβάνει πλήρως τη χρηματοδότηση της βασικής σύνταξης που θα χορηγούν όλοι οι ασφαλιστικοί Οργανισμοί. Το ποσό χρηματοδότησης κάθε Οργανισμού επιμερίζεται ανάλογα με τον αριθμό των δικαιούχων και των ποσών που καταβάλλονται.

Δεν χρηματοδοτείται η βασική σύνταξη που χορηγούν τα Ταμεία ΕΤΑΑ, ΕΤΑΠ-ΜΜΕ και το Σύστημα Ασφάλισης Προσωπικού της ΤτΕ. Για τα δύο πρώτα Ταμεία μεγάλο ποσοστό των εσόδων τους προέρχεται από κοινωνικούς πόρους.

Άρθρο 38

Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων

Η χώρα μας σήμερα δημοσιονομικά βρίσκεται στην πιο δύσκολη στιγμή της μεταπολιτευτικής ιστορίας της με ένα έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης κοντά στο 14% του ΑΕΠ και δημόσιο χρέος πάνω από 300δισ €., 126,5% του ΑΕΠ.

Το έτος δε 2009 η χρηματοδότηση των ΦΚΑ από τον Κρατικό Προϋπολογισμό ξεπέρασε τα 17 δισ. ευρώ, ποσοστό 7,22% του ΑΕΠ.

Από τον Ιανουάριο δε του 2010 έχει τεθεί σε εφαρμογή το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης της περιόδου 2010-2012, που κύριο στόχο έχει τη σημαντική μείωση του ελλείμματος ως ποσοστό του ΑΕΠ, και ταυτόχρονα τη συγκράτηση της αύξησης του δημοσίου χρέ-

ους που υποθηκεύει το άμεσο και μακροπρόθεσμο μέλλον της οικονομίας μας.

Η δημοσιονομική αυτή προσαρμογή πρέπει να γίνει κυρίως με κανόνες κοινωνικής δικαιοσύνης και δίκαιης κατανομής των πόρων των Ελλήνων πολιτών.

Η πολιτεία μετά τη ψήφιση του ν. 3845/2010 «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» (ΦΕΚ 65 Α) ανέλαβε και τη βασική υποχρέωση για τη διάσωση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας με τη θέσπιση συγκεκριμένων θεσμών και τη λήψη μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής που κατατείνουν στη διαφύλαξη του ασφαλιστικού κεφαλαίου των υπαρχόντων Ταμείων αλλά και στη συνέχιση της καταβολής όσο το δυνατόν εξορθολογισμένων συντάξεων. Ειδικότερα κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο ΙΙΙ αριθμός 7 του Παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 3845/2010 «τα προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει να ενδυναμωθούν για να αντιμετωπίσουν υποβόσκουσες διαρθρωτικές ανισορροπίες που οφείλονται στη γήρανση του πληθυσμού, καθώς τα κόστη ασφαλιστικών παροχών στην Ελλάδα προβλέπεται να είναι από τα υψηλότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις τρέχουσες πολιτικές. Καθώς οι μεγαλύτερες υπερβάσεις ετησίως στον κρατικό προϋπολογισμό προέρχονται συστηματικά από τα Ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, οι μεταρρυθμίσεις για τη περιφρούρηση της βιωσιμότητας του συστήματος δεν μπορούν πλέον να αναβληθούν».

Ακριβώς αυτές τις υπερβάσεις στοχεύει να μειώσει ο θεσμός της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (Ε.Α.Σ).

Συμπερασματικά, μετά τη θέση σε ισχύ του ν. 3845/2010, η επιβολή ειδικής εισφοράς υπό μορφή περιορισμού σε ορισμένους ύψους συντάξεις στοχεύει να εξομαλύνει τις δημοσιονομικές υπερβάσεις από τις οποίες μαστίζεται ο Κρατικός Προϋπολογισμός όσον αφορά τους ΦΚΑ με την σε τακτά χρονικά διαστήματα κάλυψη των ελλειμμάτων τους, χωρίς να θίγεται η περιουσιακή κατάσταση εκάστου δικαιούχου, αφού, τελικώς, αυτός θα είναι ο αποδέκτης της σχετικής ωφέλειας, η οποία θα συντελέσει στην αύξηση ή και στη διατήρηση σε όσο το δυνατό μεγαλύτερο ύψος της σύνταξης που λαμβάνει (μελλοντική ανταποδοτικότητα του συστήματος) όπως ορίζουν και οι επικαλούμενες στο σκεπτικό των Ανωτάτων Δικαστηρίων Διεθνείς Συμβάσεις.

Η Ολομέλεια του ΣτΕ με τις αποφάσεις (1461-1464/1995) έκρινε ότι οι διατάξεις των άρθρων 59 και 67 του ν.2084/1992 για το Λογαριασμό Αλληλεγγύης Φ.Κ.Α. δεν αντίκεινται στο άρθρο 12 της Διεθνούς Συνθήκης για τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη (ν.1426/1984) κατά τον οποίο τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να καταβάλλουν προσπάθειες για την ανύψωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στο υψηλότερο επίπεδο εφόσον οι διατάξεις των άρθρων 59, 61 και 67 του ν. 2084/1992 αποσκοπούν στην αποτροπή κινδύνου που απειλεί το όλο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας.

Στο σημείο αυτό θέλουμε να τονίσουμε τα εξής:

Η Ε.Α.Σ προτείνεται να επιβληθεί σε ποσά συντάξεων πάνω από 1.400€ ενώ η εισφορά στο ΛΑΦΚΑ όταν θεσπίστηκε το 1992 επιβλήθηκε σε ποσά συντάξεων πάνω από 100.000δρχ ή 293,5€, ενώ την χρονική στιγμή που καταργήθηκε σε εισφορά υπόκυπταν συντάξεις πάνω από 135.000 δρχ. ή 396€. Από την σύγκριση των δεδομέ-

νων αυτών προκύπτει ότι η Ε.Α.Σ υποβάλλεται σε ποσά συντάξεων τετραπλάσια από αυτά του ΛΑΦΚΑ, δηλαδή η Ε.Α.Σ επιβάλλεται με κριτήρια κοινωνικής δικαιοσύνης και δίκαιης κατανομής των βαρών.

Επιβάλλεται δε προκειμένου και οι συνταξιούχοι στους οποίους καταβάλλεται μια ικανοποιητική σύνταξη να συμβάλλουν και αυτοί στην μεγάλη προσπάθεια για την αντιμετώπιση των τεράστιων δημοσιονομικών προβλημάτων της χώρας αλλά κυρίως και στην διάσωση του ασφαλιστικού συστήματος, με την λήψη μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής που στόχο έχουν να διαφυλάξουν τα ασφαλιστικά κεφάλαια αλλά να διασφαλίσουν και για το μέλλον την ομαλή και έγκαιρη καταβολή των συντάξεων.

Με τις διατάξεις του άρθρου 38 θεσπίζεται από 1.8.2010 ειδική μηνιαία εισφορά για τους συνταξιούχους οι συντάξεις των οποίων είναι πάνω από 1.400,00€.

Ειδικότερα:

- 1.Για συντάξεις από 1.400,01 € μέχρι 1.700,00 € ποσοστό 3%
- 2.Για συντάξεις από 1.700,01 € μέχρι 2.000,00 € ποσοστό 4%
- 3.Για συντάξεις από 2.000,01 € μέχρι 2.300,00 € ποσοστό 5%
- 4.Για συντάξεις από 2.300,01 € μέχρι 2.600,00 € ποσοστό 6%
- 5.Για συντάξεις από 2.600,01 € μέχρι 2.900,00 € ποσοστό 7%
- 6.Για συντάξεις από 2.900,01 € μέχρι 3.200,00 € ποσοστό 8%
- 7.Για συντάξεις από 3.200,01 € μέχρι 3.500,00 € ποσοστό 9%
- 8.Για συντάξεις από 3.500,01 € και πάνω ποσοστό 10%

Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δε μπορεί να υπολείπεται των 1.400,00€.

Για τις περιπτώσεις που κάποιος λαμβάνει περισσότερες της μίας σύνταξης, για την παρακράτηση θα λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών.

Η ειδική εισφορά θα παρακρατείται με ευθύνη του Δημοσίου και των ΦΚΑ, που καταβάλλουν τη σύνταξη, και του Ελληνικού Δημόσιου και θα αποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό που συστήνεται στο ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα.

Τα ποσά που θα συγκεντρώνονται από την ειδική εισφορά να διατίθενται για την κάλυψη των ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης των Φ.Κ.Α.

Η λογιστική λειτουργία του λογαριασμού της «Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων» είναι η ίδια με αυτή που ισχύει για το ΑΚΑΓΕ.

Προβλέπεται τα κεφάλαια του λογαριασμού της εισφοράς να επενδύονται στο «Κοινό Κεφάλαιο Τραπέζης Ελλάδος».

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται η διαδικασία χρηματοδότησης των κλάδων σύνταξης και ο τρόπος απόδοσης της εισφοράς, καθώς και το ποσό που διατίθεται σε κάθε Οργανισμό καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της «Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων» μεταφέρονται και αποτελούν έσοδο του Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών.

Άρθρο 39
Λογιστικός διαχωρισμός προνοιακών-
ασφαλιστικών παροχών

Με το άρθρο αυτό επιδιώκεται ο λογιστικός διαχωρισμός των προνοιακών από τις ασφαλιστικές παροχές. Ειδικότερα:

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, η σύνταξη καθώς και οι λοιπές συνταξιοδοτικές παροχές που καταβάλλονται στους δικαιούχους όλων των ασφαλιστικών οργανισμών και του Δημοσίου, κύριας και επικουρικής ασφάλισης, διαχωρίζονται λογιστικά από 1.1.2011 στο οργανικό και στο προνοιακό τμήμα προκειμένου να προκύπτει με σαφήνεια η επιβάρυνση του Κρατικού Προϋπολογισμού και το μέρος της σύνταξης που καταβάλλεται σε ανταποδοτική βάση ως αποτέλεσμα της ασφαλιστικής εισφοράς.

Στην παράγραφο 2, για το λογιστικό καθορισμό των προνοιακών από τις ασφαλιστικές παροχές, καθορίζονται δύο αυτοτελείς λογιστικοί λογαριασμοί οι οποίοι εγγράφονται στους προϋπολογισμούς των ασφαλιστικών φορέων και τομέων. Το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης σε κάθε δικαιούχο συνεχίζει να αποτελείται από το συνολικό άθροισμα του οργανικού και του προνοιακού τμήματος. Επίσης, καθορίζεται ότι το συνολικό ετήσιο ποσό του «Λογαριασμού Συμπληρωματικού-Προνοιακού Ποσού» επιβαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό από τις εγκεκριμένες πιστώσεις και αποδίδεται ανά τρίμηνο στους κατ' ιδίαν ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Στην παράγραφο 3 προσδιορίζονται οι προνοιακές παροχές που αποτελούνται από τα επιδόματα (Ε.Κ.Α.Σ., Εξωιδρυματικό, Απόλυτης Αναπηρίας κ.α.) και κάθε άλλη παροχή που απονέμεται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς χωρίς την καταβολή ασφαλιστικής εισφοράς.

Άρθρο 40
Συναλλαγές μέσω τραπεζικού συστήματος

Η πληρωμή των αποδοχών των υπαλλήλων και των ν.π.δ.δ., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 2303/1995 (ΦΕΚ80/Α) γίνονται μέσω τραπεζικού συστήματος και ΕΛΤΑ. Με τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 2837/2000 (Α' 178) έγινε επέκταση και στην πληρωμή των συντάξεων, βοηθημάτων και των εν γένει παροχών που καταβάλλουν τα ασφαλιστικά Ταμεία. Το κόστος της δαπάνης των πληρωμών μέσω τραπεζικού συστήματος και ΕΛΤΑ είναι σημαντικά χαμηλότερο από το κόστος της προμήθειας των τραπεζών, το οποίο αποτελεί τη μεγαλύτερη επιβάρυνση στις δαπάνες λειτουργίας των ασφαλιστικών φορέων.

Για το λόγο αυτό με την παρ. 1 θεωρείται επιβεβλημένη η χρήση τραπεζικού συστήματος και στις λοιπές πληρωμές των ασφαλιστικών ταμείων προς τρίτους (φαρμακεία, νοσοκομεία, γιατροί, προμηθευτές κ.λ.π.), με τον τρόπο που προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις και μετά από κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του Υπουργού Οικονομικών.

Τέλος προτείνεται η εφαρμογή της διαδικασίας πληρωμής μέσω τραπεζικού συστήματος και ΕΛΤΑ να είναι υποχρεωτική για όλες τις συναλλαγές των Φ.Κ.Α με ημερομηνία έναρξης την 1.1.2011. Η θέσπιση της διάταξης αυτής εκτιμάται ότι θα αποφέρει σημαντικά οφέλη στην οικονομική κατάσταση των φορέων με τη μείωση της δαπάνης για προμήθειες τραπεζών ή άλλων πιστωτικών ι-

δρυμάτων, η οποία σήμερα ανέρχεται στο ύψος των 46.500.000 ευρώ περίπου, ενώ παράλληλα θα υποβοηθήσει στην εξυπηρέτηση όλων των συναλλασσομένων με τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

Με την παρ. 2 προτείνεται από 1.7.2011 οι αποδοχές των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα να κατατίθενται από τους εργοδότες ταυτόχρονα και συνολικά με τις ασφαλιστικές εισφορές και το φόρο μισθωτών υπηρεσιών (Φ.Μ.Υ.) σε τράπεζα επιλογής τους, που θα μεταφέρονται και θα αποδίδονται από αυτή στους λογαριασμούς των δικαιούχων μισθωτών, στους Φ.Κ.Α. και το δημόσιο αντίστοιχα.

Με την ταυτόχρονη καταβολή του μισθού, των εισφορών και του φόρου μισθωτών υπηρεσιών ενισχύεται η προσπάθεια κατά της αποφυγής της ασφάλισης, φαινόμενο που τον τελευταίο καιρό συνεχώς διογκώνεται, ώστε να εκμηδενίζονται οι πιθανότητες ανασφάλισης εργασίας, δεδομένου ότι οι μισθοδοτικές καταστάσεις των υπαλλήλων θα είναι στη διάθεση των ασφαλιστικών οργανισμών για πληρέστερο έλεγχο.

Άρθρο 41
Κατάταξη απαιτήσεων Οργανισμών και
Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

Κατά το άρθρο 975 αριθμ. 6 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 του ν. 2972/2001 (ΦΕΚ 291 Α'), οι απαιτήσεις των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον προέκυψαν μέχρι την ημέρα του πλειστηριασμού ή της κήρυξης της πτώχευσης κατατάσσονται προνομιακά στην έκτη τάξη των προνομίων του ανωτέρω άρθρου.

Από την ανωτέρω σειρά κατάταξης δημιουργούνται πολλά οικονομικά προβλήματα στους ασφαλιστικούς οργανισμούς, των οποίων κύρια πηγή εσόδων αποτελούν οι εισφορές εργαζόμενων και εργοδοτών, με δεδομένο οι απαιτήσεις τους να ικανοποιούνται σπανίως, εφόσον προηγούνται οι απαιτήσεις των υπολοίπων προνομίω-χων δανειστών.

Η αποστέρηση των ασφαλιστικών εισφορών από τους οικείους φορείς έχει ως αποτέλεσμα να καθίσταται ιδιαίτερα δυσχερής η πληρωμή των προβλεπόμενων από τη νομοθεσία τους παροχών (ασθένειας και σύνταξης) στους ασφαλισμένους και συνταξιούχους τους.

Ενδεικτικά αναφέρεται η περίπτωση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, του μεγαλύτερου ασφαλιστικού φορέα μισθωτών της χώρας, όπου, σύμφωνα με την νομοθεσία που το διέπει, οι ασφαλιστικές εισφορές αποτελούν προέκταση του μισθού, του κοινωνικού καλούμενου μισθού και ως εκ τούτου πρέπει να καταβάλλονται υπέρ του Ιδρύματος μαζί με το μισθό. Η αρχή αυτή διατυπώνεται στην εισηγητική έκθεση του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α') και διαπνέει το σύνολο των διατάξεων του, που επιβάλλουν αυστηρές κυρώσεις σε όσους καθυστερούν την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών.

Η κατάταξη των απαιτήσεων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (όπως και των λοιπών ασφαλιστικών οργανισμών) στην 6η θέση των προνομίων έχει το αποτέλεσμα να ικανοποιούνται σπανίως οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις του, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται η εκπλήρωση της αποστολής του Ιδρύματος (πληρωμή συντάξεων και λοιπών παροχών προς τους ασφαλισμένους), με δεδομένο ότι κατά ρητή επιταγή του νόμου, (άρθρο 26 παρ. 7 του α.ν. 1846/1951-ΦΕΚ 179 Α' /21-6-1951) η μη καταβολή των α-

σφαλιστικών εισφορών από τον εργοδότη, δεν συνεπάγεται για τον ασφαλισμένο στέρση ή μείωση των δικαιωμάτων του σε παροχές.

Για τους λόγους αυτούς, προτείνεται η υπαγωγή στην τρίτη τάξη των προνομίων του άρθρου 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (δηλαδή μαζί με τις απαιτήσεις που έχουν σαν βάση τους την παροχή εξαρτημένης εργασίας, καθώς και των αποζημιώσεων λόγω καταγγελίας της σχέσης εργασίας) και των απαιτήσεων των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, ώστε αυτές να ικανοποιούνται συμμετρως με τις απαιτήσεις των εργαζομένων.

Άρθρο 42

Ανακατανομή των εισφορών μεταξύ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και Εργατικής Εστίας

Με το άρθρο αυτό ενισχύονται τα έσοδα του Κλάδου Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέσω της απόδοσης στον κλάδο μέρους των συνεισπραττόμενων εισφορών κλάδων και λογαριασμών του ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και ΟΕΕ, και ειδικότερα κατά ποσοστό 10% για το έτος 2011, 20% για το έτος 2012 και 30% για το έτος 2013 και εφεξής.

Άρθρο 43

Οικοδομοτεχνικά έργα

Με τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 1902/90 και του Κανονισμού που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότησή τους (Υπουργική απόφαση αρ. Φ21/2930/1992) καθιερώθηκε από 1.1.1993 αντικειμενικό σύστημα υπολογισμού των κατ' ελάχιστον καταβλητέων εισφορών με βάση τις προσδιοριζόμενες ημέρες εργασίας για τους απασχολούμενους σε ιδιωτικά οικοδομοτεχνικά έργα.

Το ΣΤΕ με την αρ. 3309/1996 απόφαση του Α Τμήματος (υπό επταμελή σύνθεση) έκρινε τον ως άνω Κανονισμό ως ατελή και μη νόμιμο, επειδή δεν προέβλεπε σύστημα εκκαθάρισης των εισφορών, το οποίο να εξασφαλίζει σε κάθε περίπτωση, ότι το εισπραττόμενο από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ποσό εισφορών δεν θα υπερβαίνει το αναλογούν στις πράγματι καταβληθείσες αποδοχές των απασχολούμενων.

Για τη συμμόρφωση προς την ως άνω απόφαση του ΣΤΕ θεσπίστηκε η διάταξη του άρθρου 23 του ν. 2434/1996, με την οποία οι ημέρες εργασίας που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 38 του Κανονισμού Ασφάλισης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ λογίζονται ως πραγματοποιηθείσες και οι αναλογούσες σ' αυτές εισφορές καθίστανται απαιτητές, χωρίς να συναρτώνται κατ' ανάγκη με απασχόληση συγκεκριμένου προσώπου και χωρίς καμία περαιτέρω εκκαθάριση.

Ακολούθως η Ολομέλεια του ΣΤΕ με την αρ. 1545/2008 απόφαση έκανε δεκτό ότι η διάταξη του άρθρου 23 του ν. 2434/1996 είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του άρθρου 20 παρ.1 και 22 παρ.5 του Συντάγματος ως προς το σημείο εκείνο της εκκαθάρισης του έργου, καθότι δεν προβλέπει τη δυνατότητα ανταποδείξεως εκ μέρους του εργοδότη των πραγματικά απαιτούμενων ημερομισθίων σε κάθε περίπτωση, αλλά μόνο στις ειδικές περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 40 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, δηλαδή μόνο στις περιπτώσεις προσωπικής απασχόλησης στο έργο κατ' επάγγελμα οικοδόμου και στην περίπτωση μεταβολής του αρχικού σχεδίου του έργου.

Για την εναρμόνιση των διατάξεων με το σκεπτικό της

ανωτέρω απόφασης κρίνεται επιβεβλημένη η αντικατάσταση του άρθρου 23 του ν. 2434/1996 με την παρούσα διάταξη.

Συγκεκριμένα με την προτεινόμενη ρύθμιση εισάγεται για πρώτη φορά στο αντικειμενικό σύστημα δυνατότητα μείωσης των κατ' ελάχιστον απαιτούμενων ασφαλιστικών εισφορών και για άλλους λόγους -πέραν της προσωπικής απασχόλησης κατ' επάγγελμα οικοδόμου και της μεταβολής του αρχικού σχεδίου του έργου, που σήμερα ορίζονται στο άρθρο 40 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ- εφόσον βέβαια ο εργοδότης επικαλεστεί και αποδείξει ότι για το συγκεκριμένο ιδιωτικό οικοδομοτεχνικό έργο απαιτήθηκαν μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές.

Οι όροι και οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να γίνεται δεκτή από τα όργανα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ η μείωση των κατ' ελάχιστων καταβλητέων εισφορών θα περιγραφούν αναλυτικά και ρητά στις διατάξεις του άρθρων 38, 39 και 40 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι οποίες παράλληλα τροποποιούνται, ούτως ώστε να είναι εφικτή η εφαρμογή της προτεινόμενης διάταξης.

Εφόσον βέβαια δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις για μείωση των κατ' ελάχιστον απαιτούμενων ασφαλιστικών εισφορών, τότε καθίσταται υποχρεωτική η καταβολή τους και οι Υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ προβαίνουν σε καταλογισμό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των εισφορών που δηλώθηκαν από τον εργοδότη και των εισφορών που απαιτούνται κατ' ελάχιστον.

Σε περίπτωση που μετά τον ανωτέρω καταλογισμό διαπιστωθεί απασχόληση συγκεκριμένου προσώπου στο οικοδομοτεχνικό έργο, τότε οι αναλογούσες για την ασφάλιση του εισφορές μπορούν να συμψηφίζονται με τη διαφορά των εισφορών που έχουν καταλογισθεί σε βάρος του εργοδότη. Εξυπακούεται ότι αν οι εισφορές αυτές δεν επαρκούν για τη ασφαλιστική του τακτοποίηση, δηλαδή οι αναλογούσες εισφορές για τις ημέρες ασφάλισης του είναι περισσότερες, ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να καταβάλει τις επιπλέον των ελαχίστων απαιτούμενων ασφαλιστικές εισφορές.

Άρθρο 44

Οικονομικά και οργανωτικά θέματα Φ.Κ.Α.

1. Οι προϋπολογισμοί των ασφαλιστικών οργανισμών, υποβάλλονται στη Διεύθυνση Οικονομικού κάθε έτος για έγκριση στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Κατά τη διαδικασία της επεξεργασίας τους από τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες διαπιστώνονται λάθη ή παραλείψεις, ποσά υπολογισμένα με λανθασμένο τρόπο ή ποσά από κρατική επιχορήγηση ή κοινωνικούς πόρους διαφορετικά από αυτά που εγγράφονται στον κρατικό προϋπολογισμό ή προβλέπονται από αντίστοιχες διατάξεις. Έχει παρατηρηθεί ότι πολλοί ΦΚΑ δεν συμμορφώνονται με την πολιτική του Υπουργείου στα θέματα προτεραιότητάς του.

Προκειμένου να διορθωθούν και να εγγραφούν τα σωστά ποσά, επιστρέφεται ο προϋπολογισμός στον ασφαλιστικό οργανισμό, ώστε να καταρτιστεί σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του υπουργείου και να υποβληθεί εκ νέου για έγκριση. Η διαδικασία αυτή είναι αρκετά χρονοβόρα και έχει ως αποτέλεσμα την καθυστέρηση της έγκρισης των προϋπολογισμών των ΦΚΑ και κατά συνέπεια την καθυστέρηση της εκτέλεσής τους.

Για την αποφυγή των προβλημάτων που προκύπτουν από την έως σήμερα ακολουθούμενη διαδικασία, θεωρείται σκόπιμο οι διορθώσεις να πραγματοποιούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κατά τη διαδικασία έγκρισής τους. Ειδικότερα, με την παρ. 2 δίνεται η δυνατότητα να διορθώνονται αθροιστικά λάθη, ποσά που έχουν υπολογισθεί κατά λανθασμένο τρόπο ή κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων και ποσά που αναγράφονται χωρίς τεκμηρίωση.

2. Ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Ελληνικής Χωροφυλακής του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ), εισπράττει χρηματικά ποσά σε ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) επί του αντιτίμου του εισιτηρίου των αγώνων ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης, πετοσφαίρισης, υδατοσφαίρισης και χειροσφαίρισης.

Τα ποσά αυτά αποτελούν κοινωνικό πόρο των τομέων Επικουρικής Ασφάλισης Ελληνικής Χωροφυλακής και Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων του ΤΕΑΠΑΣΑ και επιμερίζονται στους δικαιούχους στη λήξη κάθε οικονομικού έτους.

Η μεταφορά των ποσών αυτών, για λόγους πραγματικούς και λειτουργικούς, είναι απρόσφορη αλλά και ανέφικτη, διότι η κατάθεσή τους γίνεται στον υφιστάμενο λογαριασμό διαθεσίμων στην Τράπεζα της Ελλάδος του ΤΕΑΠΑΣΑ, από κοινού με άλλα έσοδα του φορέα, με αποτέλεσμα να δημιουργείται προφανής δυσχέρεια στη διαδικασία της ετήσιας κατανομής και της έντοκτης απόδοσης στους συνδικαιούχους τομείς.

Από όλα τα παραπάνω, κρίνεται ότι συντρέχουν λόγοι αναγκαιότητας αλλά και ωφελιμότητας για νομοθετική ρύθμιση του θέματος, με τη σύσταση με την παρ. 3 νέου λογαριασμού διαθεσίμων του ΤΕΑΠΑΣΑ/ΤΕΑΧ, στην Τράπεζα της Ελλάδος, στον οποίο θα κατατίθενται τα ποσά για τον παραπάνω αναλυτικά περιγραφόμενο σκοπό.

3. Η διάταξη της παραγράφου 5, προτείνεται για την εναρμόνιση του Οργανισμού της ΓΓΚΑ με το νέο Υπαλληλικό Κώδικα σύμφωνα με τον οποίο ως προϊστάμενοι οργανικών μονάδων δύνανται να επιλέγονται και υπάλληλοι της κατηγορίας ΤΕ.

4. Με τη διάταξη της παραγράφου 6, προσδιορίζεται η διαδικασία πρόσληψης των προσλαμβανόμενων στις θέσεις του ν.3569/2007.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Η αξιοποίηση των αποθεματικών κεφαλαίων και της περιουσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης είναι απόλυτως αναγκαία, καθώς οδηγεί σε σημαντική αύξηση των εσόδων των φορέων και, συνακόλουθα, στη μείωση των ελλειμμάτων τους, συμβάλλοντας στη διασφάλιση της απρόσκοπτης καταβολής παροχών και συντάξεων στους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους των ΦΚΑ.

Κατά συνέπεια, οι επενδύσεις των ΦΚΑ σε κινητές αξίες και ακίνητα θα πρέπει να γίνονται με τέτοιο τρόπο, ώστε να επιτυγχάνονται υψηλές αποδόσεις, με τρόπο όμως απολύτως διαφανή και μετρήσιμο.

Έως τώρα:

1. Τα αποθεματικά των Φ.Κ.Α. είναι κατατεθειμένα στο «Κοινό Κεφάλαιο Ν.Π.Δ.Δ. & Α.Ο.» της Τράπεζας της Ελλάδος, του οποίου οι μέσες ετήσιες αποδόσεις την τριετία 2007-2009 ήταν περίπου 3,92%.

2. Τα Δ.Σ. των Φ.Κ.Α. ανέθεταν τις συναλλαγές των Ταμείων σε χρηματιστηριακές εταιρίες ή σε ιδιώτες χωρίς διαγωνισμό.

3. Οι επενδύσεις των Φ.Κ.Α. σε κινητές αξίες πραγματοποιούνταν με αποφάσεις των Δ.Σ. των Ταμείων, χωρίς να χρησιμοποιούνται επαγγελματίες διαχειριστές για τις τοποθετήσεις.

4. Η αξία των χαρτοφυλακίων που κατέχουν οι Φ.Κ.Α. σε τίτλους έχει επηρεασθεί αρνητικά κατά κύριο λόγο από την πτώση του Γενικού Δείκτη του Χρηματιστηρίου Αθηνών.

5. Η ακίνητη περιουσία των Φ.Κ.Α. είναι πολυκερματισμένη και παραμένει αναξιοποίητη.

Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του ν.3586/2007 «Θεσμικό πλαίσιο επενδύσεων και αξιοποίησης της περιουσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης» (ΦΕΚ 151 Α), επιτυγχάνονται τα εξής:

1. Τα Διοικητικά Συμβούλια των Φ.Κ.Α. επικεντρώνονται στον επιτελικό τους ρόλο και αποφασίζουν μόνο για το ύψος των κεφαλαίων ανά κατηγορία επένδυσης, δηλαδή για τα ποσά που επενδύονται σε ομόλογα, λοιπές κινητές αξίες και ακίνητα.

2. Η διαχείριση και θεματοφυλακή των ομολόγων στα οποία έχουν επενδύσει οι Φ.Κ.Α. ανατίθεται στην Τράπεζα της Ελλάδος, ώστε να διασφαλίζονται καλύτερες αποδόσεις.

3. Λοιπές κινητές αξίες των Φ.Κ.Α. (έως ποσοστού 23%) ανατίθενται υποχρεωτικά στην ΕΔΕΚΤ-ΑΕΠΕΥ για διαχείριση είτε από την ίδια είτε μέσω εξωτερικών διαχειριστών, οι οποίοι επιλέγονται από αυτήν.

4. Οι επενδύσεις σε αμοιβαία κεφάλαια θα πραγματοποιούνται μόνο μέσω της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Α.Ο. ή των Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α., οι οποίες μπορούν να συσταθούν από τρεις τουλάχιστον Φ.Κ.Α.

5. Παρέχεται η δυνατότητα στους Φ.Κ.Α. για αυξημένες τοποθετήσεις (έως 3%) σε προθεσμιακές καταθέσεις.

6. Η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α. ανατίθεται υποχρεωτικά σε εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων. Οι εν λόγω εταιρίες επιλέγονται, μετά από διαγωνισμό που προκηρύσσεται από την ΕΔΕΚΤ ΑΕΠΕΥ σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, στον οποίο οι ενδιαφερόμενες εταιρίες υποβάλλουν προσφορές προκειμένου να γίνουν δεκτές στο σύστημα επιλογής της ΕΔΕΚΤ ΑΕΠΕΥ, εφόσον πληρούν τα κριτήρια επιλογής και η προσφορά τους είναι σύμφωνη με τις προδιαγραφές του διαγωνισμού.

Ειδικότερα, κατ' άρθρο προβλέπονται τα εξής:

Άρθρο 45

Επενδύσεις διαθεσίμων σε κινητές αξίες που διενεργούνται χωρίς όρια

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται το άρθρο 3 του ν. 3586/2007 και προβλέπεται ότι οι τίτλοι Ελληνικού Δημοσίου που βρίσκονται στα χαρτοφυλάκια των Φ.Κ.Α. μεταφέρονται στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία λειτουργεί ως θεματοφύλακας, και παρέχεται η δυνατότητα στους Φορείς να δίνουν εντολές ρευστοποίη-

σης στην ΤτΕ, στο πλαίσιο της προσπάθειας ενσωμάτωσης των κεφαλαίων αυτών στο «Κοινό Κεφάλαιο Ν.Π.Δ.Δ. & Α.Ο.» χωρίς κεφαλαιακές ζημιές.

Άρθρο 46

Επενδύσεις διαθεσίμων σε περιουσιακά στοιχεία που διενεργούνται με προυποθέσεις και όρια

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιείται το άρθρο 4 του ν. 3586/2007 και παρέχεται η δυνατότητα στους Φ.Κ.Α. να αυξήσουν το ποσοστό επένδυσης κεφαλαίων τους σε προθεσμιακές καταθέσεις έως το 5%, ενώ δεν επιτρέπεται η σύσταση ιδίων ή ομαδικών Αμοιβαίων Κεφαλαίων

Επίσης, παρέχεται σε Φορείς ή Κλάδους ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης η δυνατότητα έντοκης δανειοδότησης άλλων Φορέων ή Κλάδων ή Τομέων Κοινωνικής Ασφάλισης, και καθορίζεται το επιτόκιο χορήγησης αυτών των δανείων.

Τέλος, με την προσθήκη της παρ.13, προβλέπεται ότι οι Φ.Κ.Α. καταθέτουν προς φύλαξη σε θεματοφύλακα ή διαχειριστή τις κινητές αξίες που προβλέπονται από το παρόν άρθρο.

Άρθρο 47

Διαδικασία διενέργειας επενδύσεων σε κινητές αξίες

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται το άρθρο 5 του ν. 3586/2007 και ρυθμίζονται οι διαδικασίες διενέργειας επενδύσεων των Φ.Κ.Α. σε κινητές αξίες με όρια. Επίσης, ορίζεται ότι η πραγματοποίηση επενδύσεων σε αμοιβαία κεφάλαια διενεργείται μέσω της ΑΕΔΑΚ-ΑΟ και των ΑΕΔΑΚ-ΦΚΑ που δύναται να συσταθούν για το σκοπό αυτό και καθορίζεται η υποχρέωση του διαχειριστή για ενημέρωση του Φ.Κ.Α. της Ειδικής Επιτροπής Ελέγχου Επενδύσεων καθώς και του εποπτεύοντος Υπουργείου.

Άρθρο 48

Διαδικασίες διενέργειας επενδύσεων σε ακίνητα

Με την προτεινόμενη τροποποίηση απλουστεύονται οι διαδικασίες διενέργειας επενδύσεων σε ακίνητα.

Άρθρο 49

Ανάθεση έργων και εργασιών αξιοποίησης ακινήτων

Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται το άρθρο 10 του ν. 3586/2007 και ορίζεται ότι οι Φ.Κ.Α. αναθέτουν την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας τους σε εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων, οι οποίες επιλέγονται μετά από διαγωνισμό τον οποίο προκηρύσσει η ΕΔΕΚΤ ΑΕΠΕΥ. Η ανάθεση γίνεται από τους ΦΚΑ με συμβάσεις οι οποίες βασίζονται σε συμφωνίες πλαίσια. Ειδικότερα για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και τον ΟΕΚ, μέρος των εργασιών αξιοποίησης ακινήτων τους δύναται να ανατίθεται με αποφάσεις των Διοικητικών τους Συμβουλίων στις Τεχνικές τους Υπηρεσίες. Ακόμη, καθορίζονται οι όροι και οι διαδικασίες ανάθεσης του έργου και των εργασιών αξιοποίησης των ακινήτων των Φ.Κ.Α. καθώς και ο τρόπος επιλογής αυτών των φορέων που θα αναλάβουν την αξιοποίηση και διαχείριση αυτής της περιουσίας.

Άρθρο 50

Τήρηση στοιχείων επενδύσεων

Με την προτεινόμενη διάταξη που αντικαθιστά το άρθρο 11 του ν. 3586/2007, καθορίζονται λεπτομερώς τα μηχανογραφικά στοιχεία που θα πρέπει να τηρούν οι Φ.Κ.Α. κατά τη διενέργεια των επενδύσεών τους.

Άρθρο 51

Α.Ε.Δ.Α.Κ. Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται το άρθρο 13 του ν. 3586/2007 και προβλέπεται ότι οι επενδύσεις των Φ.Κ.Α. σε αμοιβαία κεφάλαια διενεργούνται υποχρεωτικά μέσω της ΑΕΔΑΚ-ΑΟ και των ΑΕΔΑΚ-ΦΚΑ που δύναται να συσταθούν για το σκοπό αυτό, ενώ καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια σχετικά με τη σύσταση ΑΕΔΑΚ-ΦΚΑ και τη διαχείριση των αμοιβαίων κεφαλαίων. Επίσης, τα υφιστάμενα, επενδεδυμένα μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων των Φ.Κ.Α. ορίζεται ότι εξαγοράζονται εντός διμήνου, από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, από τα αμοιβαία κεφάλαια της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Α.Ο.

Άρθρο 52

Διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων

Με την προτεινόμενη τροποποίηση ορίζεται ότι οι Φ.Κ.Α. αναθέτουν τη διαχείριση των κινητών αξιών των περιουσιακών τους στοιχείων στην Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ., η οποία ασκεί διαχείριση και μέσω εξωτερικών διαχειριστών, και καθορίζεται το έργο των διαχειριστών, τα κριτήρια πρόσληψης αυτών, οι αναγκαίοι όροι των συμβάσεων με αυτούς, καθώς και η χρονική διάρκεια της σύμβασης. Επίσης, δεν επιτρέπεται η απόκτηση κινητών αξιών εκδόσεως του διαχειριστή ή εταιριών του ομίλου αυτού άνω του 5%.

Ακόμη, με τις προτεινόμενες προσθήκες των παραγράφων 8 και 9 στο παρόν άρθρο, ορίζεται ότι:

α) Οι μετοχές της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. που κατέχονται από την Ο.Τ.Ε. Α.Ε. μεταβιβάζονται στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή σε άλλους Φ.Κ.Α. σύμφωνα με το καταστατικό της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ.

β) Η διαχείριση των μετοχών της Τράπεζας Αττικής πραγματοποιείται από το ΔΣ του Ε.Τ.Α.Α. ή από την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Άρθρα 53-62

ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΟΦΕΙΛΩΝ

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των άρθρων 53 έως και 62 καθιερώνονται ενιαίοι, για όλους τους ασφαλιστικούς φορείς αρμοδιότητας Υπ. Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κανόνες και προϋποθέσεις για ρύθμιση οφειλόμενων προς αυτούς ληξιπρόθεσμων εισφορών.

Η ενιαιοποίηση των κανόνων είναι απαραίτητη τόσο για λόγους ίσης μεταχείρισης όλων των οφειλετών, ανεξάρτητα από τον Ασφαλιστικό Οργανισμό προς τον οποίο ρυθμίζουν τις εισφορές τους, όσο και για απλοποίηση της νομοθεσίας.

Με τις νέες ρυθμίσεις, περιλαμβάνονται σε ένα και μόνο νομοθετικό κείμενο τόσο τα όργανα, τα οποία είναι αρμόδια στον κάθε ασφαλιστικό οργανισμό για ρύθμιση των οφειλών ανάλογα με το ποσό της οφειλής, όσο και οι όροι και προϋποθέσεις υπό τις οποίες ρυθμίζονται οι οφειλές.

Τα αρμόδια όργανα για την ρύθμιση των οφειλών είναι:

Α. Οι Δ/ντές των Υποκαταστημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή των λοιπών ασφαλιστικών φορέων, εφόσον το ποσό της οφειλής ανέρχεται προκειμένου για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έως τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ, έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ προκειμένου για τον ΟΓΑ και έως ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ, προκειμένου για τους λοιπούς ασφαλιστικούς φορείς.

Β. Η Ειδική Επιτροπή Εσόδων, η οποία καθιερώνεται για πρώτη φορά, είναι αρμόδια για την εξέταση του αιτήματος τμηματικής εξόφλησης οφειλών προς οποιοδήποτε ασφαλιστικό φορέα, εφόσον η οφειλή υπερβαίνει τα ανωτέρω ποσά.

Η νέα αυτή Ειδική Επιτροπή Εσόδων εδρεύει στην ΓΓΚΑ και απαρτίζεται από:

α) τον Πρόεδρο που είναι ο προϊστάμενος του γραφείου νομικού συμβούλου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

και μέλη:

β) τον Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

γ) τον προϊστάμενο της Γενικής Δ/σης Κοινωνικής Ασφάλισης του Υπουργείου

δ) έναν εκπρόσωπο της ΓΣΣΕ

ε) έναν εκπρόσωπο των εργοδοτών, που υποδεικνύεται από τον ΣΕΒ, τη ΓΣΕΒΕΕ, και την ΕΣΣΕ.

Ως εκπρόσωπος των εργοδοτών συμμετέχει κάθε φορά, ανάλογα με το είδος της επιχείρησης ο εκπρόσωπος της αντίστοιχης εργοδοτικής οργάνωσης.

Ο Πρόεδρος, τα μέλη και ο γραμματέας της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, η δε θητεία της Επιτροπής ορίζεται σε ενάμιση έτος.

Η σύνθεση της ανωτέρω Επιτροπής και η πρόβλεψη για παραπομπή σε αυτή όλων ανεξαιρέτως των εργοδοτών με συγκεκριμένους ύψους οφειλές προς οποιοδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό διασφαλίζει το αδιάβλητο της κρίσης του αιτήματος και την αμεροληψία στην εξέτασή του.

2. Η υποβολή της αίτησης προς τα αρμόδια κατά περίπτωση όργανα που συνοδεύεται από παράβολο ύψους που διαφοροποιείται ανάλογα με το ποσό της οφειλής εξετάζεται από τα όργανα των Ασφαλιστικών Οργανισμών ή την Ειδική Επιτροπή Εσόδων, αφού πρώτα συγκεντρωθούν όλα εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να διαμορφωθεί ασφαλής κρίση του αιτήματος.

Συγκεκριμένα θα λαμβάνονται υπόψη, πέραν του ποσού της οφειλής, τα αναγκαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί, οι τυχόν προηγούμενες ρυθμίσεις στις οποίες έχει υπαχθεί ο οφειλέτης, και αν αυτές έχουν τηρηθεί, η ύπαρξη καταγγελιών ή ελέγχων στους οποίους έχει βρεθεί ανασφάλιστο προσωπικό καθώς και οικονομικά στοιχεία, δηλαδή ισοζύγιο αναλυτικού καθολικού τελευταίου μήνα, ισολογισμό τελευταίου χρόνου, αντίγραφα φορολογικών δηλώσεων κλπ. Πέραν των ανωτέρω στοιχείων η αίτηση θα συνοδεύεται από σχετική εισήγηση του Προϊσταμένου Δ/σης ή Τμήματος της αρμόδιας Υπηρεσίας.

Τα στοιχεία αυτά, τα οποία για πρώτη φορά θεσμοθετούνται κατά την εξέταση του αιτήματος ρύθμισης οφειλών προς όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, βοηθούν στη διαμόρφωση της πραγματικής οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, στοιχείο απαραίτητο για την αδιάβλητη κρίση του αιτήματος.

3. Ο αριθμός των δόσεων καθορίζεται σε 36 προκειμένου για ύψος οφειλών αρμοδιότητας των οργάνων των Ασφαλιστικών Οργανισμών και σε 48, προκειμένου για οφειλές που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ειδικής Επιτροπής Εσόδων.

Ταυτόχρονα καθορίζονται ρητά οι περιπτώσεις απώλειας της ρύθμισης. Ακριβώς δε επειδή δεν παραγνωρίζονται οι δυσκολίες τις οποίες αντιμετωπίζουν οι εργοδότες την παρούσα δυσμενή οικονομική συγκυρία δεν χάνεται η ρύθμιση σε περίπτωση μη καταβολής δόσης για τέσσερις συνεχείς μήνες ή προκειμένου για τους οφειλέτες του ΟΓΑ έξι μήνες. Εξυπακούεται ότι η ρύθμιση πρέπει να συνεχίζεται κανονικά μετά το πέρας της προθεσμίας αυτής οπότε και οι δόσεις παρατείνονται για τους αντιστοιχούς μήνες.

Η δυνατότητα αυτή, που μπορεί να ανακουφίσει σε κάποια χρονική στιγμή τις επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας, χορηγείται μέχρι και 3 φορές κατά τη διάρκεια της ρύθμισης. Προϋπόθεση για τα ανωτέρω είναι η συνεχόμενη καταβολή επί 8 μήνες κάθε φορά τόσο των δόσεων της ρύθμισης όσο και των τρεχουσών εισφορών.

Για την περαιτέρω διευκόλυνση των εργοδοτών, πολλοί εκ των οποίων πιθανότατα να αντιμετωπίσουν πρόβλημα στην αποπληρωμή μιας δόσης για ένα μήνα μέσα στο 8μηνο καθιερώνεται η δυνατότητα εκπρόθεσμης καταβολής μιας δόσης, χωρίς απώλεια της ρύθμισης. Για την ισόνομη αντιμετώπιση όλων των οφειλετών, η ανωτέρω πρόβλεψη έχει εφαρμογή και στους οφειλέτες που έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρου 19 του ν.3833/2010 και τηρούν τους όρους αυτής.

Επίσης υφίσταται δυνατότητα, σε περίπτωση απώλειας της ρύθμισης να προβεί ο οφειλέτης σε νέα ρύθμιση και πριν την πάροδο ενός έτους από την έκδοση της προηγούμενης απόφασης, υπό την προϋπόθεση της καταβολής ποσού ίσου με 3 δόσεις.

Ειδικά μέριμνα λαμβάνεται και για τα χρέη των επιχειρήσεων που βρίσκονται στο στάδιο της εκκαθάρισης ή έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση και των οποίων οι οφειλές έχουν επιβαρυνθεί με το ανώτατο ποσοστό προσαυξήσεων.

Για τις ανωτέρω επιχειρήσεις προβλέπεται η καταβολή των οφειλόμενων σε 60 δόσεις με την προϋπόθεση της προκαταβολής του 2% της συνολικής οφειλής. Επίσης μέριμνα λαμβάνεται και για τις εποχικές επιχειρήσεις ούτως ώστε κατά την περίοδο λειτουργίας τους να μπορούν να καταβάλλουν αυξημένο ποσό δόσης, ενώ για την νεκρή περίοδο η δόση να είναι μειωμένη κατά 30%.

3. Ρυθμίζεται με ενιαίους κανόνες για όλους τους Ασφαλιστικούς Φορείς το θέμα της χορήγησης του αποδεικτικού ασφαλιστικής ενημερότητας στους εργοδότες που τηρούν τους όρους της ρύθμισης.

Το αποδεικτικό ασφαλιστικής ενημερότητας χορηγείται με διάρκεια ενός μήνα, υπό την προϋπόθεση της τήρησης της ρύθμισης προς όλους τους ασφαλιστικούς φορείς στους οποίους υπάγεται το προσωπικό του εργοδότη ή ο ίδιος ο αυτοαπασχολούμενος.

Ταυτόχρονα καθορίζονται τα ποσοστά παρακρατήσε-

ων που επιβάλλονται κατά τη χορήγηση του αποδεικτικού ασφαλιστικής ενημερότητας που θα χρησιμοποιηθεί είτε για τη λήψη δανείου από Τράπεζες, είτε για την είσπραξη εκκαθαρισμένων απαιτήσεων των επιχειρήσεων από το δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα

4. Διασαφηνίζονται επίσης τόσο τα δικαιώματα των ασφαλιστικών φορέων έναντι των οφειλετών που υπάγονται στη ρύθμιση, ενώ επεκτείνεται και στους οφειλέτες των λοιπών πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ασφαλιστικών φορέων η δυνατότητα διαγραφής μικρών ποσών που οφείλονται και σήμερα διαγράφονται μόνο από τις οικείες Υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 31 του ν. 2972/2001.

Για την υλοποίηση των νέων ενιαίων ρυθμίσεων οφειλόμενων εισφορών προς τους ασφαλιστικούς φορείς προβλέπεται η έκδοση αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη των ΔΣ των φορέων και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης με τις οποίες ρυθμίζονται τόσο τα θέματα λειτουργίας της Ειδικής Επιτροπής Ρύθμισης Εσόδων όσο και οι λοιπές αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του νέου ενιαίου νομοθετικού πλαισίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 63

Ασφαλιστική τακτοποίηση προσωπικού Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Το τακτικό προσωπικό των πρώην ασφαλιστικών φορέων ΤΥΔΚΥ, ΤΑΠΕΛ και ΤΑΔΚΥ συνταξιοδοτείτο βάσει των διατάξεων του ν.3620/2007, ν.317/1976 και του ν.δ.4239/1962 αντίστοιχα από τους ίδιους τους φορείς με διατάξεις ανάλογες του Δημοσίου ή του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ.

Με τη διάταξη του ν.3655/2008 τα ως άνω ΝΠΔΔ εντάχθηκαν ως Τομείς σε άλλους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και ειδικότερα το μεν Ταμείο Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΥΔΚΥ) εντάχθηκε στον Οργανισμό Περιθάλψεως Ασφαλισμένων του Δημοσίου (ΟΠΑΔ) ως Τομέας ΤΥΔΚΥ, ο κλάδος Πρόνοιας των Λιμενεργατών του Ταμείου Πρόνοιας Εργαζομένων στα Λιμάνια (ΤΑΠΕΛ) εντάχθηκε στο ΤΑΠΙΤ ως Τομέας Πρόνοιας Λιμενεργατών, ο Κλάδος Επικουρικής Σύνταξης του ΤΑΔΚΥ εντάχθηκε στο ΤΕΑΔΥ ως Τομέας Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και ο κλάδος Πρόνοιας ΤΑΔΚΥ εντάχθηκε στον ΤΠΔΥ ως Τομέας Πρόνοιας ΤΑΔΚΥ.

Με τις διατάξεις της παρ.17 του άρθρου 4 του ν.3513/2006 στο τακτικό προσωπικό που μεταφέρθηκε στους ανωτέρω Φορείς παρέχεται δυνατότητα διατήρησης του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος της θέσης από την οποία προέρχεται.

Με τις παραγράφους 1α, 2 και 3 της προτεινόμενης διάταξης, ορίζεται ρητά ο Τομέας, στον οποίο θα αποδίδονται οι προβλεπόμενες εισφορές για την κύρια ασφάλιση του ως άνω προσωπικού καθώς και του προσωπικού που έχει μεταταχθεί ή μεταφερθεί σε άλλες υπηρεσίες ή φορείς, και ο οποίος θα βαρύνεται με την καταβολή της σύνταξης τόσο του υπηρετούντος προσωπικού όσο και αυτού που έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί, με εξαίρεση τους ήδη συνταξιούχους του πρώην Ταμείου Ασθένειας Προσωπικού Εργαζομένων στα Λιμάνια (ΤΑΠΕΛ) των οποίων η σύνταξη καταβάλλεται από το ΙΚΑ ΕΤΑΜ σύμφωνα με

τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 16 του ν.3846/2010.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής χορηγείται νέα προθεσμία υποβολής αίτησης για αναγνώριση ως χρόνου ασφάλισης στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., χρόνου απασχόλησης υπαλλήλων σε ν.π.δ.δ., για τον οποίο εσφαλμένα είχε χωρήσει ασφάλιση στο δημόσιο.

Όπως είναι γνωστό, οι μόνιμοι υπάλληλοι ν.π.δ.δ. των Ο.Τ.Α. υπάγονται κατά κανόνα στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., με εξαίρεση ορισμένα μόνο ν.π.δ.δ., των οποίων οι μόνιμοι υπάλληλοι, με ρητές διατάξεις νόμων, υπάγονται στην ασφαλιστική προστασία του δημοσίου. Εντούτοις, σε ορισμένα ν.π.δ.δ. δήμων, παρότι οι μόνιμοι υπάλληλοί τους είχαν υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., δεν έπρατταν τούτο και υπάγονταν, λόγω είτε άγνοιας είτε σύγχυσης, στην ασφάλιση του δημοσίου και, μάλιστα, για χρονικά διαστήματα πέραν της δεκαετίας, για τα οποία, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, το δικαίωμα του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. για βεβαίωση και καταλογισμό εισφορών είχε πλέον παραγραφεί. Ως αποτέλεσμα, τα εν λόγω πρόσωπα παρουσίαζαν περιόδους απασχόλησης χωρίς ασφαλιστική προστασία, αφενός γιατί δεν υπάρχει διάταξη νόμου που να τους υπαγάγει στην ασφάλιση του δημοσίου, αφετέρου γιατί το δικαίωμα του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. για βεβαίωση και καταλογισμό εισφορών είχε πλέον παραγραφεί.

Προκειμένου, λοιπόν, για την παροχή ασφαλιστικής κάλυψης σε αυτή την κατηγορία προσώπων, με τις διατάξεις της παραγράφου 3, του άρθρου 12, του ν.3232/2004, είχε παρασχεθεί σχετική δυνατότητα για αναγνώριση των εν λόγω χρόνων απασχόλησης ως χρόνου ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ.. Η σχετική, όμως, αίτηση μπορούσε να υποβληθεί, μόνο εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός (1) έτους από την έναρξη ισχύος του ν. 3232/2004, δηλαδή έως και την 11η Φεβροταρίου του 2005.

Δεδομένου ότι παρουσιάζονται ακόμα και σήμερα περιπτώσεις υπαλλήλων ν.π.δ.δ., που δεν αξιοποίησαν την ως άνω παρεχόμενη δυνατότητα για αναγνώριση του χρόνου απασχόλησής τους, ως χρόνου ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., κρίνεται σκόπιμη, για λόγους κοινωνικής πολιτικής, η παροχή νέας αποκλειστικής προθεσμίας για υποβολή της σχετικής αίτησης για αναγνώριση, διάρκειας έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

3. Με τις διατάξεις του ν.3655/2008 συστάθηκαν νέα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, με τις επωνυμίες «Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητη Απασχολούμενων» (ΕΤΑΑ), «Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης» (ΕΤΑΠ ΜΜΕ), «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα» (ΤΕΑΙΤ), «Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας» (ΤΑΥΤΕΚΩ), «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας» (ΤΕΑΠΑΣΑ), «Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα» (ΤΑΠΙΤ) στα οποία εντάχθηκαν ασφαλιστικοί φορείς ως κλάδοι ή Τομείς με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Με τον ίδιο νόμο προβλέφθηκε και η μεταφορά του τακτικού προσωπικού των ασφαλισμένων που αναφέρονται στα οικεία άρθρα του ν.3655/2008 στα νέα ν.π.δ.δ., με τις διατάξεις δε της παρ.17 του άρθρου 4 του ν.3513/2006 δόθηκε στο προσωπικό αυτό η δυνατότητα διατήρησης του προηγούμενου της μεταφοράς καθεστώτος ασφάλισης (ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ).

Δεδομένου ότι από 1.1.2008 ημερομηνία έναρξης των

ασφαλιστικών φορέων στα Ν.Π.Δ.Δ, το προσλαμβανόμενο από αυτά τακτικό προσωπικό υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τις διατάξεις της κοινής νομοθεσίας του Ιδρύματος, προτείνεται η θέσπιση της διάταξης του άρθρου αυτού προκειμένου και το ως άνω τακτικό προσωπικό να υπαχθεί στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς του άρθρου 11 του ν.δ 4277/1962 (ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ).

4. Με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν.2676/1999, συστάθηκε νέο ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Οργανισμός Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ)» και προβλέφθηκε η κατάργηση των ν.π.δ.δ. ΤΕΒΕ, ΤΑΕ και ΤΣΑ, από την έναρξη ισχύος του Οργανισμού του νέου νομικού προσώπου.

Με το π.δ.154/2006, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 12 του ίδιου νόμου, προβλέφθηκε, μεταξύ άλλων, και η μεταφορά στον ΟΑΕΕ των υπηρετούντων υπαλλήλων των καταργούμενων Ταμείων ΤΕΒΕ, ΤΑΕ και ΤΣΑ, οι οποίοι, έως τη μεταφορά τους, υπάγονταν σε ειδικά συνταξιοδοτικά καθεστώτα. Με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 17 του ν.3513/2006, δόθηκε η δυνατότητα στους ανωτέρω υπαλλήλους να διατηρήσουν το προηγούμενο της μεταφοράς τους καθεστώς ασφάλισης.

Δεδομένου, ωστόσο, ότι το ασφαλιστικό καθεστώς των υπαλλήλων του νέου νπδδ., ΟΑΕΕ, είναι αυτό του κοινού καθεστώτος του ΙΚΑ με συνέπεια οι προσλαμβανόμενοι για πρώτη φορά από 1.1.2007 σε αυτό, να υπάγονται στο κοινό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προτείνεται η θέσπιση της παραγράφου 5, προκειμένου και οι ως άνω μόνιμοι υπάλληλοι να υπαχθούν στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς του αρ. 11 του ν.δ. 4277/1962 (ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς ΙΚΑ).

5. Με τις διατάξεις του ν.1276/1982 ο Κλάδος Συντάξεων του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού ΕΔΕΜΕΔ καταργήθηκε και όσοι ασφαλιζόνταν στον Κλάδο αυτό υπήχθησαν στην ασφάλιση του Κλάδου Συντάξεων του ΙΚΑ. Με το άρθρο 1 παρ.4 του ίδιου νόμου, στους υπαλλήλους του καταργηθέντος Ταμείου που πληρούσαν τις απαιτούμενες από τις καταστατικές διατάξεις προϋποθέσεις, χορηγήθηκε σύνταξη από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Κατά το χρονικό διάστημα, που οι ανωτέρω ελάμβαναν τη σύνταξη, που δικαιώθηκαν λόγω απασχόλησής τους στην ΕΔΕΜΕΔ, προσελήφθησαν ως υπάλληλοι στο ΙΚΑ, λαμβάνοντας συγχρόνως σύνταξη και αποδοχές, με συνέπεια τη μη αναγνώριση -σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις- ως συντάξιμου του χρόνου απασχόλησής τους στο Ίδρυμα και την προσμέτρηση αυτού στην λοιπή συντάξιμη υπηρεσία τους.

Επειδή η ανωτέρω κατηγορία υπαλλήλων, που απολύθηκε μετά την κατάργηση των Κρατικών Μονοπωλίων, έλαβε από το ΙΚΑ ένα μικρό ποσό για σύνταξη ως αποκατάσταση της βλάβης που προκλήθηκε σε αυτούς από την ως άνω κατάργηση, προτείνεται η παράγραφος 6, με την οποία κατ' εξαίρεση θεωρείται ως συντάξιμος, ο χρόνος υπηρεσίας τους στο ΙΚΑ, με την προϋπόθεση επιστροφής των ποσών των συντάξεων που εισέπραξαν.

Παράλληλα προβλέπεται ότι ο χρόνος για τον οποίο είχαν καταβληθεί εισφορές κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα στον Ειδικό Λογαριασμό Πρόνοιας Προσωπικού ΙΚΑ ΕΤΑΜ καθώς και στο ΕΤΕΑΜ παραμένει ισχυρός.

Άρθρο 64

Ασφάλιση του προσωπικού της Τράπεζας της Ελλάδος

Με το άρθρο αυτό γίνονται οι αναγκαίες ρυθμίσεις για την ανάληψη από την Τράπεζα της Ελλάδος της κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού της. Η ανάληψη της ασφάλισης του προσωπικού της από την Τράπεζα της Ελλάδος είναι συμβατή με το ασφαλιστικό καθεστώς που ισχύει για τους ασφαλισμένους πολλών Κεντρικών Τραπεζών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα, ορισμένες Κεντρικές Τράπεζες καταβάλλουν άμεσα τις συντάξεις και λοιπές παροχές, καλύπτοντας εξ' ολοκλήρου το κόστος ασφάλισης (π.χ. Δανία, Ιρλανδία, Ολλανδία), ενώ άλλες εγγυώνται και εξασφαλίζουν όλες τις παροχές προς τους εργαζόμενους και συνταξιούχους (π.χ. Ιταλία, Πορτογαλία, Βέλγιο) ή διαθέτουν πρόσθετη κάλυψη προς τους συνταξιούχους (π.χ. Γαλλία).

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, από την 1.1.2011 παύει η ασφάλιση του προσωπικού της Τράπεζας στον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καταργείται το «Μετοχικό Ταμείο Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος» και η Τράπεζα αναλαμβάνει και ενεργεί την κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού της, θεωρούμενη εφεξής Οργανισμός Ασφάλισης.

Επίσης, προβλέπεται ρητά ότι οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, το ύψος των εισφορών και παροχών και ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης διέπονται από τις καταστατικές διατάξεις του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ, όπως έχουν διαμορφωθεί με γενικές διατάξεις νόμων, π.χ. ν. 2084/1992, αλλά και του παρόντος νόμου.

Με την ίδια παράγραφο, ορίζονται τα απαραίτητα για την ομαλή μετάβαση στη νέα κατάσταση, δηλαδή, ο τρόπος που μεταφέρεται στην Τράπεζα το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος, θέματα ήδη συνταξιούχων και αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης των ήδη ασφαλισμένων-απασχολούμενων στην Τράπεζα και καθορίζονται οι προϋποθέσεις τροποποίησης των Καταστατικών διατάξεων.

Με τις παραγράφους 2 και 3 συστήνεται το Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος, ορίζεται η σύνθεση και ο τρόπος λειτουργίας του και προσδιορίζονται οι αρμοδιότητές του.

Η παράγραφος 4 εξουσιοδοτεί τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης να ρυθμίζει τυχόν ζητήματα που ανακύψουν κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 65

Υπαγωγή εργαζομένων Γενικής Τράπεζας και Τομέα «ΤΕΑΜ-Ν.Π.Δ.Δ.» στο ΕΤΕΑΜ

1. Σύμφωνα με την περίπτωση β' του άρθρου 58 του ν. 3371/2005 (ΦΕΚ 178 Α'), στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδικαίως οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι των ταμείων επικουρικής ασφάλισης του προσωπικού των πιστωτικών ιδρυμάτων μετά τη διάλυσή τους με τη συμφωνία των μερών τα οποία έχουν συμβληθεί για την σύστασή τους.

Ο κλάδος επικουρικής σύνταξης του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Προσωπικού Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος έχει συσταθεί με απόφαση των υπαλλήλων της Γενικής Τράπεζας στο πλαίσιο λειτουργίας του Ταμείου ως Ταμείου Πρόνοιας, χωρίς σύμπραξη της Γενικής Τράπεζας,

η οποία για το λόγο αυτό δεν αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος.

Από τον παρελθόντα μήνα Μάρτιο του 2009 ο ανωτέρω κλάδος έχει περιέλθει σε πλήρη αδυναμία καταβολής των συντάξεων στους συνταξιούχους του. Δεδομένης της κατάστασης αυτής και στο πλαίσιο της σύμφωνης με το συνταγμα μέριμνας της Πολιτείας για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, προτείνεται η υποχρεωτική υπαγωγή των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του Κλάδου Επικουρικής Σύνταξης στο ΕΤΕΑΜ.

Μετά την υπαγωγή των ανωτέρω προσώπων στο ΕΤΕΑΜ θα έχει εφαρμογή η νομοθεσία του ως προς τους ασφαλισμένους, ενώ προβλέπεται ο επανυπολογισμός των συντάξεων και η σύνταξη που θα προκύπτει σε κάθε περίπτωση θα είναι πλέον η καταβαλλόμενη σύνταξη.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού εντάσσεται στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ) ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (TEAM-ΝΠΔΔ) του ΤΕΑΔΥ.

Ειδικότερα, με το άρθρο 84 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α') ο Ειδικός Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ-ΕΤΕΑΜ) εντάχθηκε, από την 1.8.2008, στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ), ως Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (TEAM-ΝΠΔΔ) με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Επειδή:α) ο αριθμός των ασφαλισμένων του Τομέα «TEAM-ΝΠΔΔ» βαίνει μειούμενος με συνέπεια την ανατροπή της σχέσης ασφαλισμένων προς συνταξιούχους, σύμφωνα με νεότερα στοιχεία του ΤΕΑΔΥ για το 2010 (περίπου 9.500 ασφαλισμένοι/ 12.500 συνταξιούχους, ασφαλιστική σχέση ασφαλισμένων προς συνταξιούχους 0,75 προς 1 περίπου) και αυτό γιατί ορισμένα ν.π.δ.δ. και οργανισμοί (ΟΣΕ, ΟΛΠ, ΟΛΘ, ΤΕΟ, κ.ά.), το προσωπικό των οποίων συνταξιοδοτείται με παρεμφερείς με του Δημοσίου διατάξεις, μετατράπηκαν σε ανώνυμες εταιρείες, και οι μεν παλαιοί ασφαλισμένοι τους διατήρησαν το συνταξιοδοτικό τους καθεστώς (κύρια ασφάλιση ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ειδικό καθεστώς, επικουρική ασφάλιση Τομέας «TEAM-ΝΠΔΔ» του ΤΕΑΔΥ), ενώ το νεοπροσλαμβανόμενο προσωπικό σε αυτές ασφαλιζεται για κύρια σύνταξη στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, κοινό καθεστώς και για επικουρική σύνταξη στο ΕΤΕΑΜ.

β) ενώ αναμενόταν, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2010, έλλειμμα 5 εκατ. ευρώ (έσοδα 30 εκατ. ευρώ / έξοδα 35 εκατ. ευρώ), το οποίο φαινόταν να καλύπτεται από τα διαθέσιμα του Τομέα, από τα αναφερόμενα σε σχετικό έγγραφο του ΤΕΑΔΥ νεότερα στοιχεία για το 2010 αναμένεται έλλειμμα 15 εκατ. ευρώ περίπου (έσοδα 20 εκατ. ευρώ / έξοδα 35 εκατ. ευρώ), με συνέπεια τα προβλεπόμενα έσοδα μαζί με τα διαθέσιμα να καλύπτουν την καταβολή των συντάξεων όχι πέραν του 7ου μήνα του 2010 και

γ) ο πρώην Ειδικός Τομέας εξυπηρετείτο από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και δεν είχε δικό του προσωπικό για να μεταφερθεί στο ΤΕΑΔΥ με συνέπεια να προκύψουν λειτουργικά προβλήματα στο ΤΕΑΔΥ, στο οποίο δεν υπάρχει η αναγκαία υποδομή για την λειτουργία του Τομέα,

είναι προφανές ότι, εφόσον ο Τομέας συνεχίσει να λειτουργεί στο ΤΕΑΔΥ με λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια, θα παρουσιάζει σοβαρά λειτουργικά και οικονομικά προβλήματα. Είναι λοιπόν επιτακτική η ανάγκη ε-

ξέυρεσης αποτελεσματικής και βιώσιμης λύσης και η άμεση ένταξη του στο ΕΤΕΑΜ αποτελεί την πλέον δυνατή λύση για την αντιμετώπιση του οικονομικού προβλήματος που θα παρουσιάσει, διαφορετικά σε σύντομο χρόνο δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του προς τους συνταξιούχους του.

Άρθρο 66 Ρυθμίσεις Προσωπικού ΟΤΑ

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού θεσπίζεται καθεστώς Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών για τους μόνιμους υπαλλήλους των ΟΤΑ στον φορέα επικουρικής ασφάλισής τους (Τομέας Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ).

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.3660/2008 (ΦΕΚ 78 Α') θεσμοθετήθηκε στο Δημόσιο καθεστώς Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών για τους μόνιμους υπαλλήλους των ΟΤΑ. Ειδικότερα, σύμφωνα με την παρ. 1 του εν λόγω άρθρου, το μόνιμο προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) πρώτου βαθμού, το οποίο απασχολείται αποκλειστικά και κατά πλήρες ωράριο στη συγκομιδή και αποκομιδή, μεταφορά, διαλογή, επιστάσια, καταστροφή απορριμμάτων, σε συνεργασία συντήρησης και επισκευής των μέσων καθαριότητας και με το πλύσιμο αυτών, καθώς και οι οδοκαθαριστές, οι εργάτες αφοδευτηρίων, οι χειριστές μηχανικών σαρώθρων, οι εργάτες ταφής-εκταφής νεκρών, οι καθαριστές οστών, οι εργάτες και τεχνίτες ασφαλτόστρωσης, οι τοποθετητές μαρμάρων και πλακών, οι κατεργαστές και κόπτες μαρμάρων, οι σφαγείς και εκδορείς ζώων και πτηνών και οι ενσερίτες ηλεκτρολόγοι, συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, εφόσον έχουν συμπληρώσει οι μεν άνδρες το 58ο έτος της ηλικίας τους οι δε γυναίκες το 53ο έτος και έχουν συμπληρώσει δεκαπέντε (15) συντάξιμα έτη από τα οποία δώδεκα (12) έτη αποκλειστικά στις θέσεις αυτές εκ των οποίων τρία (3) έτη τουλάχιστον τα τελευταία δεκατρία (13) έτη πριν τη συμπλήρωση του ανωτέρω ορίου ηλικίας. Για το λόγο αυτό, το ανωτέρω προσωπικό υπόκειται στην καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς 4,3% επί του βασικού μισθού και επί του επιδόματος ειδικής απασχόλησης.

Οι ανωτέρω υπάλληλοι για επικουρική σύνταξη ασφαλιζονται στον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ (από 1.8.2008, με το ν. 3655/2008 ένταξη του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του ΤΑΔΚΥ στο ΤΕΑΔΥ, ως Τομέας). Από την ισχύουσα νομοθεσία του εν λόγω Τομέα, καθώς και τη γενικότερη νομοθεσία, δεν παρέχεται η δυνατότητα καταβολής πρόσθετης εισφοράς επί των αποδοχών των ασφαλισμένων που έχουν μία από τις παραπάνω ιδιότητες, ώστε τα πρόσωπα της κατηγορίας αυτής να συνταξιοδοτούνται και από το φορέα επικουρικής ασφάλισής τους, κατά το χρόνο της συνταξιοδότησής τους από τον φορέα κύριας ασφάλισής τους, με τις ίδιες ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης του κύριου φορέα.

Με αφορμή αίτημα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΠΟΕ-ΟΤΑ), να δημιουργηθεί στο ΤΑΔΚΥ ανάλογο καθεστώς, έτσι ώστε να υπάρχει η δυνατότητα ταυτόχρονης συνταξιοδότησης και για την επικουρική σύνταξη κατά τα πρότυπα των ασφαλισμένων στο ΕΤΕΑΜ, η Δ/ση Αναλογιστικών Μελετών, αφού εξέτασε το θέμα αυτό στα πλαίσια των οικονομικών δυνατοτήτων του Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ, ώστε να διασφαλισθεί η βιωσιμότητά του

πρότεινε τον καθορισμό επασφαλιστρου ύψους 2%, επιμεριζόμενου κατά ποσοστό 1,25% στον ασφαλισμένο και 0,75% στον εργοδότη. Επιπλέον, πρότεινε το ύψος του επασφαλιστρου για την εξαγορά των ετών ασφάλισης στα βάρεια και ανθυγιεινά επαγγέλματα να είναι ποσοστό 2%.

Το ανωτέρω αίτημα της ΠΟΕ-ΟΤΑ καθώς και η πρόταση της Δ/σης Αναλογιστικών Μελετών διαβιβάστηκαν στο ΤΕΑΔΥ και ζητήθηκαν οι απόψεις του Διοικητικού του Συμβουλίου, αναφορικά με τη θεσμοθέτηση καθεστώτος Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων και στον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» για τους μονίμους υπαλλήλους των ΟΤΑ. Ήδη το ΔΣ του ΤΕΑΔΥ με την 2/81/14.4.2010 απόφασή του πρότεινε τη θεσμοθέτηση και στον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» καθεστώτος ΒΑΕ για τους μονίμους υπαλλήλους των ΟΤΑ που απασχολούνται στις αναφερόμενες στο άρθρο 4 του ν. 3660/2008 εργασίες, ώστε να θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα ταυτόχρονα με το Δημόσιο, καθορίζοντας ειδικό επασφαλιστρο και παρέχοντας τη δυνατότητα αναγνώρισης του χρόνου που πραγματοποιήθηκε στις παραπάνω εργασίες πριν τη θέσπιση της σχετικής διάταξης.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του ν. 2084/1992 οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου των ασφαλισμένων των φορέων κύριας ασφάλισης ισχύουν, από 1.1.98 και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και επειδή το αίτημα της ΠΟΕ-ΟΤΑ για θεσμοθέτηση καθεστώτος Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων για τους μονίμους υπαλλήλους των ΟΤΑ στον Τομέα ΤΑΔΚΥ θεωρείται δίκαιο και εύλογο για λόγους ίσης μεταχείρισης με το απασχολούμενο στην καθαριότητα προσωπικό των ΟΤΑ, που απασχολείται στις ίδιες με το μόνιμο προσωπικό εργασίες και συνταξιοδοτείται για επικουρική σύνταξη από το ΕΤΕΑΜ με ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης (μειωμένο όριο ηλικίας και ημέρες ασφάλισης), ταυτόχρονα με το φορέα κύριας ασφάλισης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Άρθρο 67

Ασφάλιση συντακτών ηλεκτρονικών εφημερίδων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιδιώκεται η ασφάλιση των συντακτών και των υπαλλήλων διοίκησης-διαχείρισης που απασχολούνται στην έκδοση ηλεκτρονικών εφημερίδων καθώς και στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται αποκλειστικά με την ενημέρωση μέσω διαδικτύου, στους ίδιους φορείς που ασφαλιζέται και το αντίστοιχο προσωπικό των ημερησίων εφημερίδων, με την καταβολή βέβαια των προβλεπόμενων από τη διάταξη εισφορών.

Είναι γεγονός, ότι στο πλαίσιο των τεχνολογικών προκλήσεων των τελευταίων ετών και της παρατηρούμενης οργανωτικής και επιχειρησιακής πολυφωνίας στο χώρο της πληροφόρησης, το διαδίκτυο αναδεικνύεται ως χαρακτηριστικό μέσο ενημέρωσης, πληροφόρησης, συγκέντρωσης εξειδικευμένων πληροφοριών, ψυχαγωγίας κλπ. μεγάλου μέρους του κοινού. Δεδομένου δε, ότι τόσο οι ιδιοκτήτες των ημερησίων εφημερίδων των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης προχωρούν σταδιακά στην έκδοση των εφημερίδων τους και σε ηλεκτρονική μορφή, ενώ παράλληλα συστήνονται επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται ανάλογα στο πεδίο της ενημέρω-

σης, κρίνεται αναγκαία η κατοχύρωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των προσώπων εκείνων που ασχολούνται αποκλειστικά με τη συλλογή, επεξεργασία, ανανέωση του καταχωρούμενου ή προβαλλόμενου πληροφοριακού υλικού στα εν λόγω μέσα και η ίση μεταχείριση τους με τους απασχολούμενους στα έντυπα μέσα.

Για το λόγο αυτό, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού προβλέπεται η υπαγωγή των προαναφερόμενων προσώπων στην ασφάλιση του Τομέα Σύνταξης Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης του κλάδου κύριας ασφάλισης και στην ασφάλιση του Λογαριασμού Ανεργίας Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης του κλάδου Ανεργίας και Δώρου του Ενιόχου Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, και καθορίζεται το ύψος των καταβαλλόμενων εργοδοτικών και ασφαλιστικών εισφορών καθώς και η βάση υπολογισμού τους. Επιπλέον καθορίζεται ότι ασφάλιση, βάση της παρούσας διάταξης, λαμβάνει χώρα και στην περίπτωση που κάποιο πρόσωπο έχει και άλλη απασχόληση, για την οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής στην ασφάλιση του παραπάνω Τομέα κύριας ασφάλισης.

Με τις διατάξεις εξάλλου των παραγράφων 2 και 3, προβλέπεται η επιβολή αγγελιοσήμου και στις διαφημίσεις και τα δημοσιεύματα που καταχωρούνται ή προβάλλονται στα εν λόγω μέσα, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η εκτεταμένη διαφυγή εσόδων από τον πόρο αυτό και αφετέρου επεκτείνονται και σε αυτά οι λειτουργικοί κανόνες ως προς τη μετάδοση των διαφημίσεων και τις οικονομικές σχέσεις τους με τους διαφημιστές και τους διαφημιζόμενους.

Άρθρο 68

Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών

Με την παρούσα διάταξη θεσπίζεται μία σειρά κανόνων προς διασφάλιση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, οι οποίοι απασχολούνται μέσω εταιρειών παροχής υπηρεσιών-εργολάβων στο Δημόσιο, ν.π.δ.δ., ΟΤΑ, καθώς και σε επιχειρήσεις τριτογενούς Τομέα και σε φυσικά πρόσωπα. Παράλληλα, συμβάλλει στη θέσπιση νομοθετικού πλαισίου για τον εντοπισμό της αδήλωτης εργασίας και την αντιμετώπισή της.

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες, παρατηρείται στην αγορά εργασίας -και ιδιαίτερα στους τομείς καθαριότητας και φύλαξης- ραγδαία αύξηση της απασχόλησης μέσω εταιρειών παροχής υπηρεσιών-εργολάβων. Οι ελλείψεις της νομοθεσίας περί αυτής της μορφής απασχόλησης οδήγησε στην καταπάτηση στοιχειωδών δικαιωμάτων εργασίας, όπως είναι η μη καταβολή του νομίμου μισθού, η παραβίαση του νομίμου ωραρίου, αλλά και η έξαρση της ανασφάλιστης εργασίας. Από τη μη καταβολή εισφορών εκ μέρους των εργοδοτών, είτε λόγω απασχόλησης προσώπων τα οποία δεν εμφανίζονται στα στοιχεία που τηρούν για το σκοπό αυτό -ως έχουν υποχρέωση- οι εργοδότες (αδήλωτοι-ανασφάλιστοι εργαζόμενοι), είτε λόγω πλημμελούς ασφάλισης των ήδη ασφαλισμένων, καθώς και από αδυναμία είσπραξης των βεβαιωθείσων εισφορών προκύπτει εισφοροδιαφυγή.

Ειδικότερα με την παράγραφο 1 ορίζεται ότι, οι αναφερόμενοι φορείς όταν αναθέτουν ή προκηρύσσουν έργα φύλαξης ή καθαρισμού έχουν την υποχρέωση στην διακήρυξη να περιλαμβάνουν ως ζητούμενα τα υπό στοιχεία

α' έως στ' της παραγράφου και οι εργολάβοι να αναφέρουν και αναλύουν, με ποινή αποκλεισμού, τα ίδια στοιχεία σε χωριστό κεφάλαιο της προσφορά τους. Με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα στις επιτροπές αξιολόγησης των προσφορών να αξιολογούν με επαρκή στοιχεία τις προσφορές και να μην παρατηρείται το φαινόμενο το συνολικό ποσό της προσφοράς να είναι μικρότερο εκείνου του μισθολογικού κόστους.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι, η σύμβαση που υπογράφεται μεταξύ φορέα της πρώτης παραγράφου και εργολάβου, είναι άκυρη και δεν μπορεί να προχωρήσει η διαδικασία πληρωμής του έργου, όταν δεν αναφέρονται τα στοιχεία α' έως στ' της παραγράφου 1 και δεν περιλαμβάνεται ειδικός όρος περί εφαρμογής των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας περί υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων και πρόληψης του επαγγελματικού κινδύνου.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται ότι, όταν ένας εργολάβος που του έχει ανατεθεί ύστερα από διαγωνισμό ή με απευθείας ανάθεση ένα έργο και για δικούς του λόγους αναθέτει την εκτέλεση αυτού ή μέρος αυτού σε υπεργολάβο θα πρέπει να ενημερώνει άμεσα γραπτώς τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Στην περίπτωση αυτή εργολάβος και υπεργολάβος είναι και οι δύο υπεύθυνοι για την καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών στους εργαζόμενους.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται ότι όταν τα εντεταλμένα για την παρακαλούθηση του έργου όργανα διαπιστώνουν κατά τη διάρκεια υλοποίησης του έργου παραβάσεις εκ μέρους του εργολάβου σχετικά με την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία ή γενικότερα των όρων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο η σύμβαση καταγγέλλεται. Όταν, όμως, οι παραβάσεις διαπιστώνονται κατά την παραλαβή του έργου, τότε δεν καταβάλλεται πληρωμή. Καταβάλλονται, όμως, από τον αποδέκτη των υπηρεσιών οι αποδοχές στους εργαζόμενους και αποδίδονται οι ασφαλιστικές τους εισφορές.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι, οι επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα που απασχολούν πάνω από πενήντα άτομα εφόσον προβαίνουν σε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος με διακήρυξη έχουν τις υποχρεώσεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου. Όταν δεν υποχρεούνται σε δημόσια διακήρυξη αλλά η ανάθεση γίνεται απευθείας τότε έχουν τις υποχρεώσεις των παραγράφων 2, 3 και 4. Οι διατάξεις εφαρμόζονται αναλογικά.

Στην παράγραφο 6 ορίζεται ότι, το Σ.Ε.Π.Ε και οι μηχανισμοί του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όταν διαπιστώνουν συγκεκριμένες παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο και επιβάλλουν πρόστιμα, οφείλουν να ενημερώνουν εγγράφως τους αποδέκτες των υπηρεσιών, για να προβαίνουν στις ενέργειες που πρέπει. Επιπλέον, όταν πρόκειται για συμβάσεις μεταξύ φορέα της παραγράφου 1 και εργολάβου, η επιβολή δεύτερης κύρωσης στον εργολάβο, από τα ίδια όργανα, έχει τις συνέπειες που αναφέρονται στα στοιχεία α και β, του δεύτερου εδαφίου.

Στην παράγραφο 7 ορίζεται ότι ο εργαζόμενος που απασχολείται εκτός της έδρας της επιχείρησης, πρέπει με ευθύνη του εργοδότη-εργολάβου να φέρει μαζί του αντίγραφο της κατάστασης προσωπικού ή απόσπασμα της κατάστασης προσωπικού, ώστε να διευκολύνεται το έργο των ελεγκτικών μηχανισμών. Με τον τρόπο αυτό λύνεται ένα χρόνιο πρόβλημα μεταξύ εργοδοτών-εργολάβων και ελεγκτικών μηχανισμών.

Άρθρο 69

Παροχές ασθενείας ανέργων ελευθέρων επαγγελματιών και εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού

Η ασφαλιστική κάλυψη ανέργων για παροχές ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής ισχύει σήμερα για όσους είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα του ΟΑΕΔ, κατέχουν κάρτα ανεργίας και παραμένουν άνεργοι. Δεν καλύπτονται από το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο οι ελεύθεροι επαγγελματίες, που για διάφορους λόγους διακόπτουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα και δεν έχουν απασχόληση για μεγάλο χρονικό διάστημα, με περαιτέρω συνέπεια να στερούνται των παροχών ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης.

Προς την κατεύθυνση επέκτασης του μέτρου ασφαλιστικής κάλυψης ανέργων για παροχές ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής και στους ελεύθερους επαγγελματίες, λαμβανομένου υπόψη ότι οι εργασιακές συνθήκες στο χώρο των επαγγελματιών αυτών στην παρούσα δημοσιονομική φάση οδηγούν σε κλείσιμο πολλές επιχειρήσεις, προτείνεται η θέσπιση των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ώστε να μη μείνουν ακάλυπτοι, όσον αφορά τις παροχές σε είδος, οι ασφαλισμένοι του Ο.Α.Ε.Ε., που διέκοψαν για οποιοδήποτε λόγο την άσκηση του επαγγέλματος τους. Για την κάλυψη των σχετικών δαπανών ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, συστήνεται στον ΟΑΕΔ Ειδικός Λογαριασμός με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Επίσης με σκοπό την ισότιμη αντιμετώπιση των επαγγελματιών σε σχέση με τις υπόλοιπες κατηγορίες πληθυσμού, συστήνεται στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας Ειδικός Λογαριασμός με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια και σκοπό τη συμμετοχή των επαγγελματιών και των οικογενειών τους σε προγράμματα κοινωνικού τουρισμού, διακοπών και εκδρομών.

Άρθρο 70

Μικτά κλιμάκια ελέγχου χημικών του Γενικού Χημείου του Κράτους και των Τεχνικών Υγειονομικών Επιθεωρητών του ΣΕΠΕ

Ο Κανονισμός 1907/2006/ΕΚ προβλέπει, μεταξύ άλλων, ως στόχο την αυξημένη προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Ειδικά όσον αφορά στην προστασία των επαγγελματιών χρηστών προβλέπει την έκδοση από τους προμηθευτές επικίνδυνων χημικών ουσιών και παρασκευασμάτων (μειγμάτων) διευρυμένων Δελτίων Δεδομένων Ασφαλείας. Τα διευρυμένα Δελτία Δεδομένων Ασφαλείας θα περιλαμβάνουν ως παράρτημα τα Σενάρια Έκθεσης δηλαδή τα προτεινόμενα από τον προμηθευτή μέτρα για τον περιορισμό των κινδύνων από την παραγωγή, χρήση, έκθεση σε επικίνδυνες χημικές ουσίες και παρασκευάσματα (μείγματα).

Κατά τους ελέγχους εφαρμογής της νομοθεσίας πρέπει να ελέγχεται όχι μόνον η εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων περιορισμού των κινδύνων από τους επαγγελματίες χρήστες αλλά και η καταλληλότητα και η επάρκειά τους. Για την επίτευξη του προαναφερόμενου στόχου κρίνεται απαραίτητη η συνεργασία των χημικών επιθεωρητών του Γ.Χ.Κ. και των επιθεωρητών εργασίας λόγω εμπειρίας και εξειδίκευσης των τελευταίων στο συγκεκριμένο θέμα.

Άρθρο 71
Ρυθμίσεις για το προσωπικό της εταιρείας
Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται η μεταφορά του προσωπικού της Εταιρείας με την επωνυμία Ολυμπιακό Χωριό Α.Ε. σε φορείς του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σε ήδη υπάρχουσες κενές θέσεις εφόσον υπάρχουν τα προσόντα για τις θέσεις αυτές και με τους όρους απασχόλησης των θέσεων αυτών.

Και τούτο διότι η εν λόγω εταιρεία, θυγατρική 100% του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, πέραν του ότι ολοκλήρωσε εμπρόθεσμα το έργο της κατασκευής του Ολυμπιακού Χωριού και εξασφάλισε στους απασχολούμενους σε αυτή, αξιόλογη τεχνονομία, ταυτόχρονα απορρόφησε και μεγάλο, ίσως το μεγαλύτερο τμήμα της κατασκευαστικής δράσεως του Οργανισμού αλλά και κατασκευαστικό έργο του Δημοσίου, κατά το διάστημα 2000-2009, αφού είχε επιφορτισθεί με την ολοκλήρωση έργων που αφορούσαν στη δημιουργία 2.900 κατοικιών, και όλων των συνοδευτικών εγκαταστάσεων και Δημοσίων Κτηρίων.

Εξάλλου οι ανάγκες των φορέων όπου μεταφέρονται είναι αυξημένες και τα κενά δεν μπορούν να καλυφθούν με διορισμό άλλων υπαλλήλων, δεδομένου ότι οι διορισμοί αυτοί έχουν ανασταλεί για το 2010.

Ετσι, καθίσταται αναγκαία η απορρόφηση από τον Ο.Ε.Κ ή άλλους φορείς του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μέρους του προσωπικού του Ολυμπιακού Χωριού, που επιθυμεί να μεταφερθεί, με τους όρους απασχόλησης της αντίστοιχης θέσης την οποία καταλαμβάνει.

Άρθρο 72

Αμοιβή εμπειρογνομόνων και αξιολογητών που συμμετέχουν σε επιτροπές και ομάδες εργασίας των διαγωνισμών του ΕΣΠΑ

Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 8 του άρθρου 19 του ν. 3614/2007 (ΦΕΚ 267 Α'), είχε θεσπιστεί η υποχρέωση έξι συναρμοδίων Υπουργών για έκδοση κοινής απόφασης, η οποία θα όριζε «το είδος των αμειβόμενων επιτροπών ή ομάδων εργασίας, το πλαίσιο και τα ανώτατα όρια της αποζημίωσης των μελών των ως άνω επιτροπών ή ομάδων εργασίας, των εμπειρογνομόνων και των αξιολογητών» κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων.

Η κ.υ.α. αυτή ουδέποτε εξεδόθη, ενώ μέχρι σήμερα έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες από 241 αξιολογητές στο πλαίσιο των διαγωνισμών του ΕΣΠΑ, προκειμένου να διασφαλιστούν η αντικειμενικότητα της αξιολόγησης και η ταχύτερη ολοκλήρωση των διαγωνιστικών διαδικασιών των έργων του ΕΣΠΑ. Ο καθορισμός της αποζημίωσης των αξιολογητών είναι αδύνατος, γιατί σύμφωνα με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους η συγκεκριμένη διάταξη του ν. 3614/2007 δεν επιτρέπει την εφαρμογή των κείμενων διατάξεων (δηλαδή του άρθρου 17 του ν. 3205/2003).

Προκειμένου να καταστεί δυνατός ο καθορισμός της αποζημίωσης των αξιολογητών που παρείχαν μέχρι σήμερα τις υπηρεσίες τους στο πλαίσιο των συγχρηματοδοτούμενων δράσεων του ΕΣΠΑ, αλλά και αυτών που θα τις παράσχουν έως την έκδοση της κ.υ.α. των έξι συναρμοδίων Υπουργών, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι, μέ-

χρι την έκδοση της κ.υ.α. των έξι συναρμοδίων Υπουργών, ο καθορισμός της αποζημίωσης των αξιολογητών θα γίνεται με τις κείμενες διατάξεις, αναδρομικά από την έναρξη υλοποίησης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ. Σε περίπτωση που δεν προβλεφθεί ειδική αναδρομική ισχύς, οι κ.υ.α. καθορισμού αποζημίωσης που θα εκδοθούν από τον Υπουργό Οικονομικών και τον συναρμοδίο Υπουργό δεν θα μπορούσαν να δώσουν αναδρομικότητα πέραν του έτους από τη δημοσίευσή τους (σύμφωνα με το άρθρο 40 του ν. 849/1978, ΦΕΚ 232/Α) και οι αξιολογητές που παρείχαν υπηρεσίες για το ΕΣΠΑ μέχρι τον Απρίλιο του 2009 δεν θα μπορούσαν να αποζημιωθούν.

Με την προτεινόμενη διάταξη δίνεται η δυνατότητα κάλυψης του νομοθετικού κενού που έχει δημιουργηθεί, αναδρομικά από την ψήφιση του ν. 3614/2007.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

Ρυθμίσεις Εργασιακών θεμάτων για τις ανάγκες εφαρμογής προγράμματος σταθερότητας της Ελληνικής Οικονομίας και άλλες διατάξεις

Άρθρα 73 και 74

Διαδικασία Προσφυγής στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας Εκλογή Μεσολαβητών-Διαιτητών

Ο ΟΜΕΔ είναι επιφορτισμένος με κοινωνικά κρίσιμες αρμοδιότητες. Από τη λειτουργία του εξαρτάται η έναρξη των σχέσεων των κοινωνικών εταίρων κατά την ιδιαίτερα ευαίσθητη στιγμή της εκ μέρους τους έλλειψης συμφωνίας επί θεμάτων που αφορούν το εισόδημα των εργαζομένων και γενικότερα τους όρους εργασίας. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως ο ΟΜΕΔ έχει προσφέρει πολλά. Η παρούσα νομοθετική παρέμβαση έχει σκοπό να άρει τις αμφισβητήσεις ορισμένων κοινωνικών εταίρων ως προς την αντικειμενικότητα της κρίσης κατά τις διαδικασίες της μεσολάβησης και της διαιτησίας. Ταυτόχρονα με την παρούσα νομοθετική παρέμβαση η ελληνική έννομη τάξη εναρμονίζεται με την απόφαση 2261/2003 της Επιτροπής Συνδικαλιστικής Ελευθερίας του ILO (βλέπε ΕΕΔ 2004, σελ. 235).

Άρθρο 75

Ρύθμιση θεμάτων εργασιακών σχέσεων

1. Με τη ρύθμιση αυτή, τα όρια των εδαφίων (α) και (β) της παραγράφου 2 του ν.1387/83 (ΦΕΚ 110 Α'), όπως ισχύει, πέρα από τα οποία οι απολύσεις θεωρούνται ομαδικές, καθορίζονται ως εξής:

α) Μέχρι έξι (6) εργαζόμενοι για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν είκοσι (20) έως εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους και

β) Ποσοστό 5% του προσωπικού και μέχρι τριάντα (30) εργαζόμενοι για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν πάνω από εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους.

2. Με την δεύτερη παράγραφο τροποποιείται το άρθρο 1 του ν.21121/1920, που αφορά την αποζημίωση των υπαλλήλων στον ιδιωτικό τομέα σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασής τους μόνο ως προς το χρόνο προειδοποίησης. Μειώνεται δηλαδή ο χρόνος προειδοποίησης, ενώ δεν θίγονται τα ποσά της αποζημίωσης.

Σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας α-

οριστού χρόνου, διάρκειας πέραν των δύο μηνών κατόπιν προηγούμενης έγγραφης προειδοποίησης του εργοδότη, ο απολυθείς υπάλληλος λαμβάνει το ½ της αποζημίωσης που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις των νόμων 2112/1920 και 3198/1955. Ο χρόνος προειδοποίησης ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας του υπαλλήλου διαμορφώνεται ως εξής:

α) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 2 μήνες ως 2 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση ενός μηνός πριν την απόλυση β) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 2 χρόνια συμπληρωμένα ως 5 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση δύο μηνών πριν την απόλυση. γ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 5 χρόνια συμπληρωμένα ως 10 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση τριών μηνών πριν την απόλυση. δ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 10 χρόνια συμπληρωμένα ως 15 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση τεσσάρων μηνών πριν την απόλυση. ε) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 15 χρόνια συμπληρωμένα ως 20 χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση πέντε μηνών πριν την απόλυση. στ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 20 χρόνια συμπληρωμένα και άνω, απαιτείται προειδοποίηση έξι μηνών πριν την απόλυση.

Ο εργοδότης που καταγγέλλει της σύμβαση εργασίας χωρίς προηγούμενη έγγραφη προειδοποίηση καταβάλλει στον απολυόμενο την αποζημίωση που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις των νόμων 2112/1920 και 3198/1955.

Μέχρι σήμερα, η διάταξη καταγγελίας σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου υπαλλήλων κατόπιν έγγραφης προειδοποίησης του εργοδότη ήταν σχεδόν ανενεργός, σπάνια έκαναν χρήση της οι εργοδότες γιατί ήταν μεγάλος ο χρόνος προειδοποίησης. Με την παρούσα διάταξη γίνεται ένας εξορθολογισμός του χρόνου προειδοποίησης.

3. Με την τρίτη παράγραφο ρυθμίζεται ο τρόπος καταβολής της αποζημίωσης. Όταν η αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας υπερβαίνει τις αποδοχές δύο (2) μηνών, ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλλει κατά την απόλυση μέρος της αποζημίωσης που αντιστοιχεί στις αποδοχές δύο μηνών. Το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται σε διμηνιαίες δόσεις κάθε μία από τις οποίες δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τις αποδοχές δύο μηνών, εκτός και αν το ποσό που υπολείπεται για την εξόφληση του συνόλου της αποζημίωσης είναι μικρότερο. Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί την επομένη από τη συμπλήρωση διμήνου από την απόλυση.

Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η διευκόλυνση ως προς τον χρόνο καταβολής της αποζημίωσης των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα λόγω της οικονομικής κρίσης που θέλουν να μειώσουν το προσωπικό τους, για να μην οδηγηθούν στο οριστικό κλείσιμο.

4. Με την τέταρτη, πέμπτη και έκτη παράγραφο θεσπίζονται ουσιαστικά συγκεκριμένα μέτρα προστασίας για τους εργαζόμενους μεγάλης ηλικίας με σκοπό την άμβλυση των αρνητικών επιπτώσεων σε περίπτωση απολύσεων. Τα νέα μέτρα επικεντρώνονται στην υποχρέωση του εργοδότη να αναλαμβάνει με πολύ συγκεκριμένους όρους το 80% ή το 50% του κόστους αυτασφάλισης του απολυμένου για τρία χρόνια, ενώ το υπόλοιπο κόστος αναλαμβάνεται μέσα από ειδικά προγράμματα που εκπονεί και υλοποιεί ο ΟΑΕΔ.

Επιπρόσθετα στην παράγραφο επτά του παρόντος καθορίζεται για πρώτη φορά μέγιστο επιτρεπτό ποσοστό απολύσεων 10% για εργαζόμενους ηλικίας 55 έως 64 ετών.

5. Με την παράγραφο 8 προβλέπεται για τον ΟΑΕΔ η δυνατότητα να καταβάλει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τις ασφαλιστικές εισφορές των νεοεισερχομένων στην αγορά εργασίας ηλικίας κάτω των 25 ετών που προσλαμβάνονται και αμείβονται με το 84% του κατώτατου βασικού μισθού ή ημερομισθίου όπως αυτό ορίζεται κάθε φορά από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, υπό τον όρο ότι οι εργοδότες θα καταβάλλουν στους νεοπροσλαμβανόμενους ως μέρος των καθαρών αποδοχών τους, ποσό αντίστοιχο με εκείνο που ο ΟΑΕΔ αναλαμβάνει να καταβάλει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στην επικουρική ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ ή άλλων επικουρικών ταμείων, προκειμένου να καλύψει τις ασφαλιστικές εισφορές των νεοπροσλαμβανόμενων.

Με την ως άνω ρύθμιση, επιδιώκεται η εξασφάλιση για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας η αμοιβή με το 100% του κατώτατου βασικού μισθού ή ημερομισθίου όπως αυτό ορίζεται κάθε φορά από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, ενώ οι εργοδότες τους αμείβουν με το 84% του ως άνω βασικού μισθού ή ημερομισθίου.

Για την εφαρμογή του προτεινόμενου άρθρου ως νεοεισερχόμενοι στην αγορά εργασίας θεωρούνται όσοι έχουν πραγματοποιήσει έως και 150 ημέρες εργασίας.

6. Με την παράγραφο 9 σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και του ΟΑΕΔ τα ποσοστά ανεργίας στους νέους είναι πολύ υψηλά. Αυτό κυρίως οφείλεται στην έλλειψη προϋπηρεσίας εμπειρίας και δεξιοτήτων των νέων ώστε να προτιμηθούν από τον εργοδότη για να καλύψουν θέσεις εργασίας. Με την προτεινόμενη διάταξη δίνεται η δυνατότητα και ένα κίνητρο στους εργοδότες, λόγω της μείωσης του κόστους να καταρτίζουν ειδικές συμβάσεις μαθητείας, μέχρι ενός έτους, με άτομα που έχουν συμπληρώσει το 15ο έτος μέχρι και το 18ο έτος της ηλικίας τους με σκοπό την απόκτηση δεξιοτήτων και εμπειρίας στην παραγωγική διαδικασία.

Οι εν λόγω μαθητεύοι λαμβάνουν το 70% του κατώτατου ημερομισθίου ή μισθού της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και ασφαλίζονται στον κλάδο ασφάλισης ασθενείας σε είδος και 1% κατά του κινδύνου ατυχήματος. Όσοι δεν έχουν συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας τους, καθώς και όσοι φοιτούν σε γυμνάσια, λύκεια κάθε τύπου ή τεχνικές επαγγελματικές σχολές δημόσιες ή ιδιωτικές αναγνωρισμένες από το κράτος δεν μπορεί να μαθητεύουν περισσότερο από έξι (6) ώρες την ημέρα και τριάντα (30) ώρες την εβδομάδα. Για τους έχοντες συμπληρώσει το 16ο έτος η άσκηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τις οκτώ (8) ώρες την ημέρα και τις σαράντα (40) την εβδομάδα. Απαγορεύεται η άσκηση να πραγματοποιείται από την 22α ώρα μ.μ. έως και την 6η π.μ. Τα άτομα αυτά, με εξαίρεση τις διατάξεις για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων, δεν υπόκεινται στις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

7. Με την παράγραφο 10 υλοποιούνται οι προβλέψεις του Παραρτήματος 3, που έχει προσαρτηθεί στο νόμο 3845/2010 (ΦΕΚ 65 Α'), για την αύξηση της ευελιξίας στο ωράριο εργασίας. Ειδικότερα με τη ρύθμιση αυτή διαρθρώνεται με διαφορετικό τρόπο και ορθολογικοποι-

είται η αμοιβή της υπερωριακής απασχόλησης για να ανταποκριθεί στις πρόσφατες εξελίξεις στην οικονομία της χώρας.

Πιο συγκεκριμένα οι ανάγκες για διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας, όπως αυτές καταγράφονται στο Παράρτημα 3, προκειμένου να έχουμε αύξηση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας καθιστούν επιτακτική την αναδιαμόρφωση της αμοιβής της υπερωριακής απασχόλησης προκειμένου να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα.

Σύμφωνα λοιπόν με την παράγραφο 10, η προσαύξηση της αμοιβής για την υπερεργασία και τη νόμιμη υπερωρία, εντός των ανωτάτων ορίων, διαμορφώνεται σε 20% και 40% αντίστοιχα, επί του καταβαλλόμενου ωρομισθίου.

Περαιτέρω, για τη νόμιμη υπερωριακή απασχόληση, πέραν των ανωτάτων ορίων, η προσαύξηση διαμορφώνεται σε 60% επί του καταβαλλόμενου ωρομισθίου.

Εξάλλου, για κάθε ώρα κατ' εξαίρεση υπερωρίας, ο εργαζόμενος δικαιούται το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 80%.

Τέλος, σημαντικό ρόλο στην αύξηση της ευελιξίας στο ωράριο εργασίας και ως εκ τούτου στην υλοποίηση των προβλέψεων του Παραρτήματος 3, για την αγορά εργασίας, παίζει η διάταξη του άρθρου 7 του ν. 3846/2010 (ΦΕΚ 66 Α'), σχετικά με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Η σχετική διαδικασία επιτρέπει χωρίς επιβάρυνση του κόστους των υπερωριών, την ταχύτερη προσαρμογή της παραγωγικής διαδικασίας των επιχειρήσεων στις μεταβολές της ζήτησης, καθώς επίσης και την αντιμετώπιση πιθανής ύφεσης στην παραγωγική διαδικασία συμβάλλοντας επιπλέον, στην διατήρηση των υφιστάμενων θέσεων απασχόλησης από τους εργαζόμενους.

Άρθρο 76

Αναφέρονται οι καταργούμενες διατάξεις.

Άρθρο 77

Αφορά στην έναρξη ισχύος του νόμου.

Αθήνα, 25 Ιουνίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ι. Ραγκούσης

Γ. Παπακωνσταντίνου

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Ευάγ. Βενιζέλος

Λ. Κατσέλη

ΥΠΟΔΟΜΩΝ,
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Δ. Ρέππας

Α. Λοβέρδος

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Μ. Ξενογιαννακοπούλου

Αικ. Μπατζέλη

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΗ

Χ. Καστανίδης

Μ. Χρυσοχοϊδης